தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை.

திங்கட்கிழமை, 1981 மார்ச் 30.

பங்குனி 17, ரௌத்திரி—திருவள்ளுவர் 2012.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9·00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

“ செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும் உலகத்து
இயற்கை அறிந்து செயல் ”.

செய்ய வேண்டியன இவைதான் என்பதை நூல் அறிவாலும் நுண்ணறிவாலும் நன்கு தெரிந்துக் கொண்டபோதும் அந்த இடத்தின் நிலைமையையும் காலத்தின் சூழலையும் அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்ற வகையில் செயல்படுதல் வேண்டும்.

1. வினாக்கள்—விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

கிராமப்புற மின் இணைப்புக் கழகத்திடம் இருந்து பெற்ற உதவி.

* வினா எண் 544—திரு. இல. பலராமன் : மாண்புமிகு மின் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கிராமப்புறங்களில் மின் சக்தியை பரவலாக்க கிராமப்புற மின் இணைப்புக் கழகத்திடம் நிதி உதவி இதுவரை எவ்வளவு பெற்றது ?

(ஆ) மானியம், கடன் விவரம், மாநில அரசு பங்கு எவ்வளவு ?

(இ) இத்திட்டம் செயல்படும் முறை எங்கு எங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டு விஸ்தரிக்க திட்டமிட்டுள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் :

(அ) 1980-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் இறுதிவரை ரூபாய் 3,661.840 இலட்சம் ஆகும்.

[1981 மார்ச் 30

(ஆ) கிராமப்புற மின் வசதிக் கழகம் முழுவதும் கடனாகவே வழங்குகிறது. மானியம் ஏதும் அளிப்பதில்லை. இந் திருவனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற மின் வாரியத்திற்கு தனியே மாநில அரசு, மானியமோ கடனோ அளிப்பதில்லை.

(இ) கிராமப்புற மின் வசதிக் கழகத்தின் திட்டம் 1970—71-ஆம் ஆண்டு முதலாவதாக மதுரை மாவட்டத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தற்போது நீலகிரி மாவட்டம் நீங்கலாக மாநிலம் முழுவதுமாக விரிவாக்கப்பட்டது.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமப்புறங்களிலே 36 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாகப் பணம் பெற்றும் இன்றைய தினம் வரையிலே கிராமங்களிலே தெரு விளக்குகள் எரியாமல் மக்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். தெரு விளக்குகள் எரியச் செய்கின்ற நடவடிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் எடுப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

மின்வாரியத் தொழிலாளர்களின் பிராவிடண்ட் நிதிக் கணக்குகள்.

* வினா எண் 545—திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மின் வாரியத்தின் கீழ் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு பிராவிடண்ட் நிதி கணக்குகளும், பாஸ் புத்தகமும், எத்தனை ஆண்டுகளுக்கானது கொடுக்கப்படாமலிருக்கிறது ?

(ஆ) அவற்றைக் கொடுக்க முடியாமல் நின்று போனதற்கான காரணமென்ன ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இரமச்சந்திரன் :

(அ) மின் வாரியத்தின் கீழ் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு பிராவிடெண்ட் நிதி கணக்குகளும், பாஸ் புத்தகங்களும் இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை.

(ஆ) நிதி கணக்குப் பராமரிப்புப் பணியினை கணக்கு இயல் பிரிவிலிருந்து திட்டங்கள் மற்றும் வட்டங்களுக்குப் பரவலாக்கப்பட்டதின் (Decentralisation) விளைவாக சில செயல்முறை இடையூறுகள் ஏற்பட்டதால் இது முடியவில்லை. இப்பணியினை உடனே முடிக்கும்படி சம்பந்தப்பட்ட மேற்பார்வைப் பொறியாளர்கள் மின் வாரியத்தால் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

1981 மார்ச் 30]

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, இதே சட்டப்படி கேள்வியிலே கேட்கப்பட்டிருக்கிற பொருள் செய்யப்படாவிட்டால் கடுமையான நிலைமை ஆயிற்றே, மீறப்பட்டால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படக் கூடிய நிலைமை ஆயிற்றே. தனியார் துறையிலே உள்ள முதலாளிகள் மீறியிருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறபோது உதாரணமாக இருக்க வேண்டிய அரசாங்கமே மீறக்கூடிய நிலைமை இருப்பதால் உங்கள் பேரிலே ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? எடுக்கப்பட்டு இருந்தால் என்ன நடவடிக்கை என்பதைச் சொல்வார்களா? எடுக்காமல் இருந்தால் அதைப்பற்றி ரெப்ரசன்டேஷன் பண்ணப்பட்டு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நடவடிக்கை தேவையிலலை. காரணம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கூட மின் வாரியத்தின் ஆலோசனைக் குழுவின் உறுப்பினராக இருக்கிறார். ஆகவே மின் வாரியம் செய்வதற்கு நாமும் பொறுப்பு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் 1972-ஆம் ஆண்டு பாஸ் புக் தரவேண்டுமென்று முடிவு எடுத்தார்கள். ஆனால் கணக்குகள் வைக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தினால் அல்ல, கணக்குகள் இருக்கின்றன. பாஸ் புக் தேவையில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. காரணம் பிராட்மா என்ற இயந்திரத்தின் மூலமாக சம்பளப் பட்டியல் விவரங்கள் தருகிறபோது பிராவிடண்ட் பண்ட் பணம் எவ்வளவு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரத்தையும் தந்து விடுகிறார்கள். பிரவின்சியல் ஸ்டாபுக்கு நாம் அதைத் தெரிவித்து வருகிறோம். ரெகுலர் ஸ்டாபுக்கு அதை அமல்படுத்தப்போகிறோம். ஆகவே பாஸ் புக் கொடுத்துத்தான் அந்தத் தகவலைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. மின்சார வாரியம் சம்பளப் பட்டி தயாரிக்கிறபோது அதையும் சேர்த்து தெரிவித்து விடலாம்.. அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத் தொழிலாளர்களுக்கு பாஸ்புக் வழங்கப்படவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள ஒர்க் லோட் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள், அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இது பிராவிடண்ட் நிதி, அதாவது அவர்கள் வைப்பு நிதி பற்றிய கேள்வி. வேலைப்பளுவைப் பற்றித் தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. எம். ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மின் வாரியத்தின் கீழ் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு பிராவிடண்ட் பண்ட் பாஸ் புத்தகம் இன்னும் எத்தனை நாட்களில் கொடுக்க முடியும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, பாஸ் புக்குகள் தேவையில்லை ; இனிமேல் பிராட்மா இயந்திரத்தின் மூலம் சம்பளப் பட்டுவாடா செய்வதை மின் வாரியத்தில் உள்ள எல்லாத் தரப்பு தொழிலாளர்களுக்கும் அமல் படுத்தினால் இந்த பாஸ் புக்கே தேவைப்படாது.

1980-ஆம் வருடத்திய எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பொதுத் தேர்வு.

* வினா எண். 546—திரு. செ. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1980 மார்ச் மாதத்தில் நடைபெற்ற எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பொதுத் தேர்வில் '0' விழுக்காடு பெற்ற பள்ளிகள் எத்தனை ? அதில் தனியார் பள்ளிகள் எத்தனை ? அரசுப் பள்ளிகள் எத்தனை ?

(ஆ) 100 சதவீதம் பெற்ற பள்ளிகள் எத்தனை ? அதில் அரசுப் பள்ளிகள் எவ்வளவு ? தனியார் பள்ளிகள் எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் :

	எண்ணிக்கை.
(அ) 1980 மார்ச்சு மாதத்தில் நடைபெற்ற எஸ். எஸ். எல். சி. பொதுத் தேர்வில் '0' விழுக்காடு பெற்ற பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை	11
அவைகளில், தனியார் பள்ளிகள் ..	3
அவைகளில், அரசுப் பள்ளிகள்	6
மீதமிரண்டும் மாநகராட்சிப் பள்ளிகளாகும்.	
(ஆ) 100 சதவீதம் பெற்ற பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை	56
அவைகளில் அரசுப் பள்ளிகள்	20
தனியார் பள்ளிகள் ..	34
மீதமிரண்டும் நகராட்சிப் பள்ளிகளாகும்.	

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கேள்வி மிக முக்கியமான கேள்வி. நம்முடைய மாணவர்களைப் பயிற்றுவிக்கின்றபொழுது அவர்கள் அதிக எண்ணிக்கையுள்ள மார்க்குகளைப் பெற பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும் அதே நேரத்தில்

1981 மார்ச் 30]

தமிழ்நாட்டில் பரவலாகப் பல்வேறு பள்ளிகளில் மாணவர் கள்மீது அறிவுத்துறை மூலம் பயிற்சி கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, அடக்குமுறை மூலம் பயிற்சி கொடுத்து பல்வேறு மாணவர்கள் கண்கெட்டுப் போய் இருக்கின்ற செய்தி வந்திருக்கிறது ; இந்தத் துறையில் சமீபத்தில் நடந்திருப்பதாகச் செய்தி வந்திருக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா ? அல்லது புதிதாக உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட முன் முயற்சி எடுக் கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் எங்கேயோ நடைபெற்ற ஒரு தவறான நடவடிக்கையைப்பற்றி இங்கே கேட்கப்பட்டிருக்கின்ற கேள்வியோடு சேர்த்துக் கேட்கின்றார்கள். அடக்குமுறையி னாலே சொல்லித்தர வேண்டுமென்ற எண்ணம் சரியல்ல. ஆனால், அறிவுத்துறையிலே வளர்ச்சியை உண்டுபண்ணுவது என்பது, ஆசி ரியப் பெருமக்கள் தாங்கள் பெற்றிருக்கின்ற பயிற்சிக் கல்வியின் மூலம், அவர்கள் பெற்றிருக்கின்ற அந்த அறிவின் மூலம் பல்வேறு முறைகளைக் கையாண்டு இந்த வளர்ச்சியை மாணவர்கள் பெற வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார் கள். ஆனால், இந்த மூலக்கேள்வியோடு தொடர்புடைய ஒரு பதிலைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பின்தங்கிய, தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் இருக்கின்ற இது போன்ற பள்ளிகளில் தனி வகுப்பு களை எடுத்து சிறப்புக் கவனம் செலுத்தி இந்தக் குறைபாட் டைப் போக்க வேண்டுமென்று இந்தத் தலைமையாசிரியர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர் களே, விழுக்காடு மிகவும் குறைந்துள்ள பள்ளிகளின் தலைமை யாசிரியர்கள் மீது ஏன் விழுக்காடு குறைந்திருக்கிறது என்று கேட்டு ஏதாவது அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா ? விழுக் காடு அதிகம் பெற்றுள்ள பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர்களை, விழுக்காடு அதிகம் பெற்றிருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக உற் சாகப்படுத்துகின்ற முறையில் ஏதாவது தனிப்பட்ட விசேஷ கவனம் செலுத்தி அவர்களுக்கு பரிசுத் திட்டம் ஏதாவது அரசு வழங்கி இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட் டுக்கொண்டு, இப்பொழுது விழுக்காடு மிகவும் குறைவாக உள்ள பள்ளிகள் மலைஜாதியினர் அல்லது பிற்பட்டோர் படிக்கின்ற பள்ளிகளா அல்லது நகர்ப்புறங்களில் இருக்கின்ற நடுத்தர மக்கள் படிக்கின்ற பள்ளிகளா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, விழுக்காடு குறைந்து, '0' அளவிற்கு ரிசல்ட் பெற்றிருக்கின்ற பள்ளித் தலைமையாசிரியர்களிடமும், ஆசிரியர் களிடமும் நாம் வழக்கம்போல் எப்பொழுதும் விளக்கம் கேட்பது உண்டு. அவர்களுக்கு இருக்கின்ற பொறுப்பை உணர்த்துகின்ற வகையில் அந்த விளக்கம் கேட்கப்பட்டு மேல் நடவடிக்கை

எடுக்கப்படுகிறது. இதிலே '0' ரிசல்ட் விழுக்காடு பெற்றுள்ள பள்ளிகளில் இரண்டு செவிடர் பள்ளிகளாக இருக்கின்றன; ஒன்று ஜவ்வாது மலையிலே இருக்கின்ற வன உயர்நிலைப்பள்ளி; வேறு சில அரசாங்கப் பள்ளிகள் முதலியவை. 'சென்டெம்' பெற்ற பள்ளிகளுக்கு கல்வியமைச்சர் என்ற முறையில் நாம் பாராட்டுப் பத்திரத்தை அனுப்புகிறோம்.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதிலில் 100 சதவீதம் பெற்ற பள்ளிகளில் அரசுப் பள்ளிகள் இருபது என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும் இது 50 சதவீதத்திற்கும் குறைவாகவே இருப்பது என்பது உண்மையாகிறது. மேலும் இப்படிப்பட்ட பள்ளிகள் நகராட்சிப் பள்ளிகளா அல்லது அரிசன நலத்துறைப் பள்ளிகளா அல்லது நேரடியாகவே கல்வித்துறை மூலம் நடத்தப்படும் பள்ளிகளா? இந்தக் குறைபாட்டுக்குக் காரணம், உரிய காலத்திலே போதுமான ஆசிரியர்கள் கிடைக்காமையும், அவர்களுக்கு அவ்வப்போது புத்தக வசதி காலத்திலே கொடுக்கப்படாமையும்தான் காரணம் என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 9-10]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த ஸீரோ ரிசல்ட் வாங்கிய பள்ளிகளில் அரிசன நலப் பள்ளி ஒன்றுகூட இல்லையென்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். ஆனால், குறைபாடு என்று வருகின்றபொழுது, நாம் புத்தகங்கள் தருகின்றோம், அல்லது வேறு பல உதவிகளைச் செய்கிறோம் என்றாலும் கூட ஆசிரியர்கள் கொஞ்சம் கவனம் எடுத்துக் கொண்டு சொல்லித் தரவேண்டுமென்றுதான் இந்த ஸீரோ ரிசல்ட்டைப் பொறுத்த மட்டில் நாம் வலியுறுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. காரணம், ஒரு ஆசிரியர் ஒரு டியூஷன் வைத்துக்கொண்டால்கூட, அந்தப் பையனாவது பாஸ் செய்திருப்பான். ஆகவே, ஒரு பையன் கூட பாஸ் செய்யவில்லையென்பதில், ஓரளவுக்கேனும் பொறுப்பை பள்ளித் தலைமை ஆசிரியரும், பள்ளி ஆசிரியரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கடுத்த ஆண்டிலே அத்தகைய குறைபாடுகள் வராமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய நிலையிலே நிச்சயம் பாடுபட்டாக வேண்டுமென்பதை மட்டும் நான் இப்பொழுது சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நடுநிலைப்பள்ளி பட்டதாரி தலைமை ஆசிரியர்களுக்குப் பணிப்படி.

*வினா எண். 547—திரு. கே. எம். தங்கமணி கவுண்டர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அனைத்து நடுநிலைப்பள்ளி பட்டதாரி தலைமை ஆசிரியர்கட்கும் பணிப்படி வழங்கும் திட்டம் உண்டா?

1981 மார்ச் 30]

(ஆ) ஆம் எனில், இந்தக் கல்வி ஆண்டிலிருந்து அமுல் நடத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) மற்றும் (ஆ) இப்பொருள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நடுநிலைப் பள்ளியினுடைய ஆசிரியர்களுக்கு பணிப்படி எந்த அளவிலே கொடுக்கலாம், எவ்வளவு கொடுப்பதாக அரசு ஆய்ந்து வருகிறது என்பதைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நடுநிலைப் பள்ளியினுடைய ஆசிரியர்களாக இடைநிலைத் தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் ரூபாய் 15 பணிப்படி தந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், பி.டி. பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்கள் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்படும்போது, அவர்கள் உயர்ந்த அளவுக்குச் சம்பளம் பெற்றிருப்பதாலே, அவர்களுக்குப் பணிப்படி தரக்கூடாது என்ற ஒரு முடிவெடுத்து தராமல் இருந்து வருகிறோம். மூன்றாவது சம்பளக் கமிஷனும் தரவேண்டியதில்லையென்றுதான் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது ஆசிரியர் சங்கங்களும் மற்றவர்களும் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதால் நாம் அதைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் ஆங்கில மொழிப்பாடம் கற்பித்தல்.

*வினா எண். 548—திரு. கே. நாராயணசாமி: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் ஆங்கில மொழிப் பாடம் கற்றுத்தர ஆங்கில இலக்கியம் பயின்ற பி.ஏ., பி.எட்., முடித்த பட்டதாரிகள் 1978–79, 1979–80 ஆண்டுகளில் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்களா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) மற்றும் (ஆ) 1978–79 ஆம் ஆண்டில் எவரும் நியமிக்கப்படவில்லை. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் மூன்று பேர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலம், கணக்கு, விஞ்ஞானம் போன்றவற்றைப் பயிற்றுவிக்க ஆசிரியர்கள் இல்லாமல் அங்கே பாதிக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில், படித்தவர்கள், பட்டம்

பெற்றவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது கல்வி சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். ஆகையால் அந்தப் பள்ளிகளுக்கு உடனையாக அந்த சப்ஜெட்டுக்குரிய ஆசிரியர்களை நியமிக்க அரசு ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பிட்ட பள்ளிகளிலே அந்தக் குறைபாடு இருக்குமேயானால், அதை எழுதித்தந்தால், அந்தக் குறைபாட்டைப் போக்க நாம் முயற்சி எடுக்கலாம். பொதுவாக, எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் தேவையான ஆசிரியர்களைப் போடுவதற்கான வாய்ப்புகளை நாம் உருவாக்கி இருக்கிறோம். பணியிடங்கள் இருந்து காலியாக இருக்குமேயானால், அதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அதை நாம் நிறைவு செய்யலாம்.

திரு. எஸ். ஜி. வினயபெருமாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், குறிப்பிட்ட இடத்தைச் சொல்லுங்கள் என்று. தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலும், தஞ்சை மாவட்டத்திலும் அதிகமான பாடசாலைகளில் இதுபோன்று ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அது சி. இ. ஓ. மூலமாக, அரசுக்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதனால், ஏன் காலதாமதம் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இங்கே கேட்கப்பட்டிருக்கிற கேள்வி, உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலே ஆங்கிலம் போதிப்பதற்கு ஆங்கிலத்தையே சிறப்புப் பாடமாக எடுத்து பயிற்சி பெற்ற பட்டதாரிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்பதாகும். இது வரையிலே நாம் அப்படி நியமித்ததில்லை. காரணம், ஆங்கிலத்தை இரண்டாவது பாகமாக எடுத்து, மூன்றாவது பாகமாக கணக்கையோ அல்லது சரித்திரத்தையோ அல்லது வேறு ஏதாவது பாடத்தையோ எடுத்தவர்களுக்கு, அந்த இரண்டாவது பாகமான ஆங்கிலத்திலேயும் மூன்றாவது பாகமான அவருடைய சப்ஜக்டிலேயும் ஆசிரியர் பயிற்சியைத் தந்து, அந்த இரண்டு பாடங்களையும் சொல்லித் தருகின்ற அளவிற்குதான் இதுவரையில் ஆசிரியர்களையும் நியமித்து வந்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது ஆங்கில இலக்கியத்திலே சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர்கள்தான் ஆங்கிலத்தைப் போதிக்க வேண்டும். எப்படித் தமிழிலே தனித் தகுதி பெற்றவர்கள் தமிழைச் சொல்லித் தருகிறார்களோ அப்படி ஆங்கிலத்திலேயே சிறப்புத் தகுதி பெற்றவர்கள்தான் போதிக்க வேண்டுமென்ற கருத்து கொஞ்சம் வளர்ந்து வருகின்ற காரணத்தினால் இப்பொழுது முதன்முறையாக மூன்று ஆசிரியர்களை நாம் நியமித்திருக்கிறோம். இது தொடர்ந்து வளர்வதற்கான வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981 மார்ச் 30]

திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள் தபால் மூலம் பி.ஏ., பி.எட்., படித்து, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. ஆனால், கல்லூரியில் தொடர்ந்து பி.ஏ., பி.எட்., படித்தவருக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கவில்லையென்ற ஒரு பிரச்சினை இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் நிலவுவதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வேலையிலே இருக்கின்றவர்களுக்குப் பதவி உயர்வுக்கான வாய்ப்புகள் வரும்போது தரப்பட வேண்டுமென்கிற அடிப்படையிலேதான் வேலையிலே இருக்கிற ஆட்கள், தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்கள், பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய தகுதிகளைப் பெறுகிறபொழுது, அவர்கள் முதல் வாய்ப்பாகப் பெற்று, பதவி உயர்வைப் பெறுகிறார்கள். வேறு தவறான அடிப்படையிலே அல்ல.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஆங்கிலம் படித்த மூன்று பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். தமிழகத்திலே வேறு எந்தப் பள்ளிகளில் இருந்தாவது ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டதா ? அப்படிக் கேட்கப்படும்போது தடையில்லாமல் கொடுக்கப் பட்டதா என்பதைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, இதுவரையிலும், இப்போதும்கூட கடைப்பிடித்துக்கொண்டு வரக்கூடிய கொள்கை பி.ஏ. படித்தவர்கள், பி.டி. பட்டம் பெற்றவர்கள் என்ற அடிப்படையில் பி.ஏ.-வில் இரண்டாம் பாகத்தில் ஆங்கிலம் சொல்லித் தரலாம் என்ற கொள்கையைப் பின்பற்றி இதுவரையிலும் ஆசிரியர்களை நியமித்து வருகிறோம். ஆனால், இப்போது ஆங்கிலம் தனிப்பாடமாக எடுத்துப் படித்தவர்கள் தேவையாக இருக்கின்றது. அதற்குத் தேவையான வகுப்புகள் இருக்கின்றன, தேவையான பள்ளிகள் இருக்கின்றன என்ற அடிப்படையில் இப்போது முதல்முறையாகமூன்று ஆசிரியர்களை நியமித்திருக்கிறோம். இப்போது மேல் நிலைப் பள்ளி என்று வருகிறபோது எம்.ஏ.—வில் லிட்டரேச்சர் படித்தவர்களைத்தான் நியமிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த மேல் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு இது பரவலான அளவில் புகுத்தப்பட இருக்கின்றது என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன். இது ஒரு ஆரம்பம்தான. மேற்கொண்டு வாய்ப்பு கிடைக்கிறபோது அப்போது பணியினுடைய தேவையைப் பார்த்து இந்தப் பதவிகள் போடப்படும்.

[1981 மார்ச் 30

திரு. செ. சிவசாமி: தலைவர் அவர்களே, உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே தொடர்ந்து மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளாக மாணவர்களின் எண்ணிக்கை வளர்ந்து கொண்டே போகின்றது. அந்த அடிப்படையில் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை உயர்த்தப்படவில்லை. பல இடங்களில் இந்தக் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்த ப்ரபோஷ படி ஆசிரியர்கள் மற்ற அலுவலர்களைப் போட அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, நிதி ஆதாரங்களைப் பொறுத்து அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்கின்ற நேரத்தில், வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்களில் பேர் பதிவு செய்தும் போதுமான வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கவில்லை என்றும், 8 வருடம் 10 வருட காலமாக எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்சேஞ்சில் பெயரைப் பதிவு செய்தவர்கள் இருக்கும்போது, அவர்களை விட்டுவிட்டு நேரடியாக நியமனம் செய்வதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. மேலும், சிலர் அவர்கள் வயது வரம்புக்கு அதிமாகச் செல்வதால் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்படுகின்றன என்ற காரணத்தால் இந்த 8 வருடம் 10 வருடம் பதிவு செய்து கொண்டுள்ளவர்கள் பாதிக்கப்படுவது அரசுக்குத் தெரியுமா? அதைத் தவிர்க்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அரசுப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் நாம் இத்தகைய முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று முதன்மைக் கல்வி அதிகாரிகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அது கடைப்பிடிக்கப்பட்டுதான் வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற குறைபாடு சிறுபான்மையினர் நடத்துகின்ற பள்ளிகளிலே இருக்கலாம். ஆனால், அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அதிகாரம் அரசுக்கு இல்லை. அவர்களாகவே எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஆங்கிலம் படித்த 3 பட்டதாரி ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்ததாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் எம்.ஏ., படித்தவர்கள்தான் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று உள்ளது. ஆனால், அங்கே ஏற்கெனவே பணி புரிகின்றவர்கள் பதவி உயர்வு பெற்று விடுவதால், புதிதாகப் படித்துவிட்டு வருகின்றவர்களுக்கு அந்தப் பதவி கிடைப்பதில்லை. எனவே, இதைப் போக்குவதற்கு ஏற்கெனவே வேலை பார்த்துக் கொண்டு இருக்கின்றவர்களுக்கு இத்தனை சதவிகிதம் என்றும், புதிதாக படித்துவிட்டு வருகின்றவர்களுக்கு இத்தனை சதவிகிதம் என்றும் நிர்ணயித்து நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1981 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

சட்ட இளங்கலைப் படிப்பு.

*வினா எண். 549—திரு. என். பழனிவேல்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சட்ட இளங்கலைப் படிப்பை (பி.எல்.), ஐந்தாண்டுகளாக மாற்றும் திட்டம் எந்த ஆண்டிலிருந்து அமுலுக்கு வருகிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அனைத்திந்திய வழக்கறிஞர்கள் மன்றத்தின் இறுதி அறிக்கையைப் பொறுத்து தற்போதுள்ள 3 வருட பி.எல். சட்டப் படிப்பை மாற்றியமைப்பது பற்றி முடிவெடுக்கப்படும்.

[முற்பகல் 9—20]

திரு. ப. நெடுமாறன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சட்ட இளங்கலைப் படிப்பு மூன்று ஆண்டுகள் என்று இருப்பதை ஐந்தாண்டுகளாக உயர்த்துவது தேவையற்றது என்ற எண்ணம் மாணவர்கள் மத்தியிலும், ஆசிரியர்கள் மத்தியிலும் இருக்கிறது. இந்தப் படிப்பு இன்ஜினீரிங் அல்லது மருத்துவப் படிப்பைப் போன்று தொழில் நுட்பப் படிப்பு அல்ல. ஆகவே, இந்தச் சட்டப் படிப்பை ஐந்தாண்டுக் காலம் என்று மாற்றுவதற்குரிய அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்ஜினீரிங் கல்வியைப் போன்று சட்டப் படிப்பு ஒரு தொழில் நுட்பப் படிப்பு இல்லை என்கிற கருத்தை மறுக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் நான் இருக்கிறேன். காரணம், சட்டப் படிப்பு என்பது சாதாரணப் படிப்பு அல்ல. ஒருவேளை நாம் அதைச் சாதாரணப் படிப்பாக ஆக்கியிருக்கலாம். அதற்கு நிறையப் படிக்க வேண்டி இருக்கிறது. அனுபவம் பெற வேண்டியிருக்கிறது. 10 ஆண்டுக் காலம் கோர்ட்டுக்குப் போனால்தான் சிறந்த வக்கீலாக ஒருவர் ஆகமுடியும். சுப்ரீம் கோர்ட் அளவிற்குச் செல்கிற சென்னையைச் சேர்ந்த—தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த திறமை மிக்க வக்கீல்களைப் பார்ப்பது அபூர்வமாக இருக்கிறது. தொழில் நுட்பப் படிப்பு என்கிற முறையில் சட்டப் படிப்பை இன்னும் நல்ல முறையில் திறம்படச் செய்ய வேண்டும் என்பது தான் அரசின் எண்ணம்.

திரு. ஏ. சி. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேலை வாய்ப்புப் பிரச்சினை இல்லாத சட்டப் படிப்பை கர்நாடகம் போன்ற பல மாநிலங்களில் தனியார் கல்லூரிகள் நடத்த

அனுமதிக்கப்படுவதுபோல் தமிழ்நாட்டிலும் தனியார் கல்லூரிகளில் சட்டப் படிப்பு நடத்துவதற்கு அரசு அனுமதிக்குமா? தமிழ்நாட்டில் சட்டப் படிப்புப் பட்டத்திற்கு 'பி.எல்' என்று கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, மற்ற மாநிலங்களில், வெளி நாடுகளில் கொடுப்பதைப் போன்று "எல்எல்.பி." என்று மாற்றும் எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, 'பி.எல்.' என்பதற்கும், 'எல்எல்.பி.' என்பதற்கும் வித்தியாசம் இல்லை. பி.எல். என்பதற்கு 'பாச்சிலர் ஆப் லா' என்று சொல்கிறோம். 'எல்எல்.பி.' என்பதற்கு 'பாச்சிலர் ஆப் லாஸ்' என்று சொல்கிறோம். ஆகவே, எந்தவிதமான மாறுதலும் அதில் ஏற்படுத்தத் தேவையில்லை. தமிழ் நாட்டில் தற்போது அரசின் சார்பில் நான்கு கல்லூரிகளில் சட்டப் படிப்பு நடத்தப்படுகிறது. பாண்டிச்சேரியில் ஒரு சட்டக் கல்லூரி இருக்கிறது. அண்ணாமலை நகரில் ஒரு சட்டக் கல்லூரி இருக்கிறது. இந்த வசதி போதும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. துரை முருகன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டப் படிப்பைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். இந்தச் சட்டப் படிப்பை 100 ஆண்டுக் காலம் சரஸ்வதியின் தம்பியாக இருந்து படித்தாலும், எத்தனை ஆண்டு காலம் சட்டப் படிப்பை வைத்தாலும், கடைசியில் வந்து கை கொடுப்பது அலகாபாத் நோட்ஸ் தான். அதன்லால் படித்து யாரும் பரீட்சை எழுதுவது கிடையாது. டாக்டர்கள் பட்டம் பெறுவதற்கு ஆபரேஷன் போன்று ப்ராக்டிகல் எல்லாம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சட்டப் படிப்பு படித்தவர்கள் நேரடியாக வக்கீலாகச் சென்று விடமுடியும். ஆகவே, இதற்கு 5 ஆண்டுக் காலம் தேவையில்லை. ஐ.பி.சி., ப்ராபர்ட்டி 1, 2 இருக்கலாம். ரோமன் லா தேவையில்லை. ஆகவே, தேவையான படிப்பை மட்டும் வைத்தால் போதும். 5 ஆண்டுக்காலம் என்று படிக்கச் சொல்லி, காலத்தையும், பணத்தையும் விரயம் செய்ய வேண்டாம். மாணவர்களுக்கும் செலவு, அரசுக்கும் செலவு. ஆகவே, அரசு இதை மறுபரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஒரு தவறான அடிப்படையில் இந்தக் கேள்வி கேட்கப்பட்டு விட்டது என்று எண்ணுகிறேன். 5 ஆண்டுக்காலம் என்று சொல்கிறபோது, பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி. படித்தபிறகு 5 ஆண்டுக் காலம் படிக்க வேண்டும் என்பது அல்ல. பிளஸ் 2 படித்த பிறகு 5 ஆண்டுக் காலம் படிக்க வேண்டும். அதாவது தற்போது 12 ஆவது படிப்பு படித்த பிறகு பி.ஏ. ஹிஸ்டரி பி.எஸ்ஸி. கெமிஸ்டிரி படிக்கிறார்கள். பிறகு சட்டப் படிப்பு படிக்க வருகிறார்கள். அவர்கள் படித்த பாடத்திற்கும் சட்டப் படிப்பிற்கும் சம்பந்தம் இருக்காது. ஆகவே இத்தகைய படிப்புகளை அவர்கள் படிப்பதற்குப் பதிலாக சட்ட சம்பந்தமான படிப்பைப் படித்து,

1981 மார்ச் 30]

அதற்குத் தொடர்ச்சியாக இந்தச் சட்டப் படிப்பு படித்து தொடர்ந்து சட்ட அறிவை நல்ல முறையில் பெறுவதற்கான முறையில் அரசு திட்டமிட்டு இருக்கிறது. 12 ஆவது படித்த பிறகு நாம் 5 ஆண்டுக் காலம் படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறோம். இரண்டாண்டுக் காலம், மூன்றாண்டுக் காலம் வேறு பட்டப் படிப்பு படித்து விட்டு, வேறு எந்தவிதமான வாய்ப்பும் இல்லாத நிலையில் சட்டக் கல்லூரிக்கு வரும் நிலை இருப்பதற்கும், இப்படிப் படிப்பதற்கும் பெருத்த வேறுபாடு இருக்கிறது. நாம் விரும்புவது, உள்ளபடியே வழக்கறிஞர்களாக வரவேண்டும் என்று சட்டக் கல்லூரிக்கு வருகின்றவர்கள்தான் நல்ல சிறந்த வழக்கறிஞர்களாக ஆகமுடியும் என்பதாகும்.

திரு. செ. செம்மலை : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பட்டப் படிப்பு படித்து விட்டு சட்டக் கல்லூரிக்குப் போகிறவர்களின் எண்ணிக்கையை விட, பிளஸ் 2 படித்து விட்டு சட்டக் கல்லூரிக்குப் போகிறவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கும் என்கிற காரணத்தால், இப்போது இருக்கின்ற சட்டக் கல்லூரிகளில் இருக்கும் இடங்களை அதிகரிக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே இன்னொரு உண்மையை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது பட்டப் படிப்பு படித்து விட்டு இதற்கு வரவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். இப்போது தரத்தில் சிறந்த வகையில் 12 ஆவது வகுப்புப் படிப்பு இருக்கிற காரணத்தால், அது பட்டப் படிப்பின் முதலாண்டுப் படிப்பிற்குச் சமமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இன்ஜினீரிங் கல்லூரி, மெடிகல் கல்லூரி போன்ற கல்லூரிகளில் அந்தக் கல்வி படிக்க வேண்டிய ஆண்டுக் காலத்தை ஓர் ஆண்டு குறைத்து இருக்கிறோம். அதாவது, நான்கு ஆண்டு படித்தால் போதும் என்று வைத்து இருக்கிறோம். அப்படி இருக்கிறபோது 12 ஆவது படித்து வெளியே வருகின்ற மாணவர்கள் 5 ஆண்டுக் காலம் இந்தச் சட்டப் படிப்பு படிக்க வேண்டுமா என்பதைக் குறித்து அகில இந்திய வழக்கறிஞர்கள் மன்றம் யோசித்து வருகிறது. 4 ஆண்டுக் காலம் இந்தச் சட்டக் கல்வியும், 6 மாத காலம் பயிற்சி அனுபவமும் பெறவேண்டும் என்கிற முறையில் இந்தப் பட்டப் படிப்பை அமைக்கலாமா என்பது குறித்த இறுதி அறிக்கை அவர்களிடமிருந்து வந்த பிறகு இது குறித்து நாம் பரிசீலனை செய்யலாம். 5 ஆண்டுகள் படிக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணம்தான் இப்போது இருக்கிறது.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : தலைவரவர்களே, மருத்துவக் கல்லூரி, என்ஜினீயரிங் கல்லூரி, காமர்ஸ் பட்டப் படிப்பு சம்பந்தப்பட்ட படிப்பு பிளஸ் 2 குரூப்பில் இருக்கிறது. அதைப்போல சட்டக் கல்லூரி சம்பந்தப்பட்ட ' எலிமென்ட்ஸ் ஆஃப் லா ' போன்றவைகளை எல்லாம் இந்த பிளஸ் 2 குரூப்பில் சேர்த்துக் கொள்ள அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா ?

[1981 மார்ச் 30

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, அப்படி நாம் வழக்கறிஞர் என்று சொல்லி வைக்கவில்லையே தவிர வழக்கறிஞர்களுக்கு உதவியாக இருக்கிற வக்கீல் குமாஸ்தாக்களுக்கு—' அட்வோகேட் அசிஸ்டன்ட்ஸ் '—தேவையான பயிற்சியை பள்ளிகளில் தொடங்கியிருக்கிறோம். அவர்கள் வழக்கறிஞர்களாக வரும்போது சிறந்த வழக்கறிஞர்களாக இருப்பார்கள்.

ஆயக்காரன்புலம் விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

*வினா எண் 550—திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் : மாண்புமிகு கூட்டுறவு சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :—

ஆயக்காரன்புலம் விவசாயக் கூட்டுறவு சங்கம் (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்) பெரிதாக இருப்பதால் அதைப் பிரித்து பல கூட்டுறவு சங்கங்களாக மாற்றும் திட்டம் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : ஆயக்காரன்புலம் விவசாய சேவைக் கூட்டுறவு சங்கத்தை இரண்டு சங்கங்களாகப் பிரித்து மருதூரில் ஒரு புதிய சங்கத்தை ஏற்படுத்த கும்பகோணம் மத்திய கூட்டுறவு வங்கி அறிவுறுத்தப் பட்டுள்ளது.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவரவர்களே, ஆயக்காரன் புலம் விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக உள்ள விவசாயிகளிடம் நிதி என்பதைக் காட்டி, வியாபாரிகள் குறைந்த விலைக்கு நெல்லை கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அதனால் நெல்லுக்கு உரிய விலை கிடைக்கவில்லை ; வியாபாரிகளிடம் அந்த விவசாயிகள் கொத்தடிமைகளாக இருக்கிறார்கள். அந்தக் கொடுமையிலிருந்து அந்த விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, ஆயக்காரன்புலம் பகுதியிலே இருக்கிற விவசாயிகள் மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலே ஒட்டுமொத்தமாக இருக்கிற விவசாயிகளிடமிருந்து வியாபாரிகள் நேரடியாக நெல்லை வாங்கும்போது உற்பத்திச் செலவுக்கு ஏற்ற விலை கிடைக்காமல் விவசாயிகள் உண்மையிலேயே பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை அரசு அறிகிறது அந்த அடிப்படையில்தான் முதல் முறையாக ஒரு நடவடிக்கையை இந்த அரசு தற்போது எடுத்து வருகிறது. கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் ' தமிழ்நாடு மார்க்கெட்டிங் பெடரேஷன் '' மூலமாக விவசாயிகளிடம் நேரடியாக நெல்லை கொள்முதல் செய்ய அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அப்படி கொள்

1981 மார்ச் 30]

முதல் செய்யும்போது மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள விலையை விட அதிகமாக, கிட்டத்தட்ட 160 ரூபாயிலிருந்து 180 ரூபாய் வரையில் குவிண்டாலுக்கு கொடுத்து கொள்முதல் செய்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் நிர்ணயித்துள்ள லெவி பிரைஸ் குவிண்டாலுக்கு 105 ரூபாய்தான். தமிழ்நாடு மார்க்கெட்டிங் பெடரேஷன் வியாபாரிகளைப் போலவே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாக நெல்லை கொள்முதல் செய்கிறது. இடையிலே இடைத் தரகர்களாக இருக்கிற வியாபாரிகளிடமிருந்து விவசாயிகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்; அதன் மூலம் நுகர்வோருக்கும் நியாய விலையில் அரிசி கிடைக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே இந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 85,000 டன் அரிசி தமிழ்நாடு மார்க்கெட்டிங் பெடரேஷன் மூலம் நேரடியாக, வியாபாரிகள் கொடுப்பதை விட சுமார் 50 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்து, விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

திரு பொ. உத்திராபதி : தலைவரவர்களே, ஆயக்காரன் புலம் விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலிருந்து ஒரு பிரிவு மருதூரில் தொடங்கப்பட இருப்பதாக அமைச்சவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த மருதூரில் தொடங்கப்படக் கூடிய கூட்டுறவுச் சங்கம் எப்போது தொடங்கப்பட அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு, நெல் கொள்முதல் பற்றி அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது நெல்லை வைத்திருப்பவர்கள் வசதி படைத்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே லெவி விலையில் மேலும் விவசாயிகளுக்கு அதிகவிலை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, மருதூரிலே தனியாக ஒரு விவசாயக் கூட்டுறவு சேவை சங்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிட்டு, ஜாயின்ட் ரெஜிஸ்திரார் ஆப் கோவாபரேட்டிவ் சொசைட்டீஸ் கும்பகோணம் அவர்கள் ஏற்கெனவே அதுபற்றி அறிவுறுத்தப் பட்டிருக்கிறார். நெல் கொள்முதலைப் பொறுத்தவரையில் சிறு விவசாயிகள், பெரும் விவசாயிகள் என்று பார்க்காமல் விவசாய உற்பத்திச் செலவுக்கு ஏற்ற ஊதியம் கிடைக்கின்ற வகையில் வியாபாரிகள் கொடுக்கும் விலையைவிட கூடுதலாகக் கொடுத்து, விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாக அனைத்துக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக தமிழ்நாடு மார்க்கெட்டிங் பெடரேஷன் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று முதல் முறையாக உத்தவிட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் சிறு விவசாயிகள், பெரும் விவசாயிகள் என்று பார்க்காமல் வியாபாரிகள் கொடுப்பதை விட குவிண்டால் ஒன்றுக்கு கிட்டத்தட்ட 50 ரூபாய் கூடுதல் கொடுத்து விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாக கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பயன் கிட்டி வருகிறது.

[1981 மார்ச் 30

சிறைத்துறையின் நன்னடத்தைப் பிரிவை தனித்துறையாக்கும் திட்டம்

*வினா எண். 551 : திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு கூட்டுறவு சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) தற்போது சிறைத்துறையின் ஒரு பிரிவாக உள்ள நன்னடத்தைப் பிரிவை தனித்துறையாக்கும் குறிப்பு எதுவும் அரசின் பரிசிலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு சி. பொன்னையன் : (அ) ஆம்.

(ஆ) சிறைத் துறையிலிருந்து நன்னடத்தைப் பிரிவை பிரித்து அது தனித்துறையாக இயங்க வேண்டுமென்று தமிழ் நாடு சிறை நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு பரிந்துரை செய்துள்ளது. அப்பரிந்துரையின் மீது, உயர்நீதி மன்றம் மற்றும் சிறைத் துறைத் தலைவரிடமிருந்து தருவிக்கப் பெற்ற அறிக்கைகள் அரசின் தீவிரப் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

[முற்பகல் 9-30]

திரு இரா. கருப்பையா : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சிறை சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழு பரிந்துரை செய்து பல்லாண்டுகள் ஆகியும் அது அமல்படுத்தப படாமல் இருக்கின்றது. ஆகவே உடனடியாக அதை அமல படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, சிறை நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழு பரிந்துரை செய்திருந்தபோதிலும் உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய கருத்தையும் ஐ. ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ் அவர்களுடைய கருத்தையும் இதுபற்றிக் கேட்டபோது அந்த இரு பிரிவினரிடமிருந்தும் மாறுபட்ட கருத்து வந்தது. ஆகவே அதையும் பரிசீலிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதன் காரணத் தால்தான் சற்று தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஐ. ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ் அவர்களுடைய கருத்து என்னவென்றால் புரபேஷன் பிரிவும், ஜெயில் நிர்வாகமும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பான பிரிவுகளாகச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் உடனடியாக இதைப் பிரிப்பது என்பது அவ்வளவு நன்றாக இருக்காது என்பது. ஆகவே அந்த அடிப்படையிலேதான் இதை எந்த காலகட்டத்திலே நடைமுறைப்படுத்துவது என்பது பற்றி அரசு ஆராய்ந்து கொண்டு இருக்கின்றது.

1981 மார்ச் 30

திரு இரா. கருப்பையா : தலைவரவர்களே, சிறையினை நிர்வகிக்கக் கூடிய பிரிவும், நன்னடத்தைப் பிரிவும் ஒன்றாக இருப்பதால்தான் இதைத் தனியாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்று அந்தக் குழு பரிந்துரை செய்திருக்கின்றது. மேலும் அதே அடிப்படையிலேதான் ஐ. ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ் அவர்களுடைய கருத்தும் வந்திருக்கின்றது என்று அரசின் தரப்பிலே கூறப் படுகின்றது. ஆகவே உடனடியாக இந்தக் குழுவினுடைய பரிந்துரையை அமல் செய்வதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே சீர்திருத்தப் பள்ளியை பிரித்துவிட்டதற்குப் பிறகு அந்த சீர்திருத்தப்பள்ளியிலே எதிர்பார்த்த முன்னேற்றம் ஏற் படவில்லை என்றும், மேலும் கோஆர்டினேஷன் அங்கே இல்லை என்றும் ஒரு கருத்துக்கூட தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த அடிப்படையில்தான் ஐ. ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ் அவர்களும் தனது கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சிறையிலே இருக்கின்ற கைதி சிறையிலே இருக்கின்ற போதும் சிறையை விட்டு வெளியே சென்ற பிறகும் எத்தகைய தொழில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படவேண்டும் என்றும் சிறைக்கைதிகளின் ஆப்டிட்யூட் எந் தெந்தத் தொழிலைப் பார்ப்பதிலே இருக்கின்றது என்பதையும் அறிந்துகொள்வதற்கு புரபேஷன் ஆபீஸரின் உதவி தேவைப் படுகின்றது. ஆகவே நிர்வாகத்துறையும், புரபேஷன் ஆபீசரும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படவேண்டியிருப்பதாலும், கைதி வெளியே வந்தபிறகு அவர்களுக்குப் பயன்படுகின்ற வகையிலே எந்தத் தொழிலைக் கற்றுத் தருவது என்பதைத் தெரிந்து அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டி இருப்பதாலும்தான் ஐ. ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ் அவர்கள் இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித் திருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசு அதைப் பரிசீலித்து வருகின்றது. இருந்தாலும் அக்குழுவின் பரிந்துரையை நடைமுறைப்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : தலைவரவர்களே, குற்ற வாளிகளின் நன்னடத்தையில் அவர்களுடைய வருங்கால வாழ் வும் அடங்கி இருக்கின்றது. ஆகவே அவர்களுடைய நன் னடத்தை என்பது சமுதாயப் பிரச்சினையாக இருப்பதால்

Wll it be linked with the Social welfare Department ? Is there any such proposal with the Government

மாண்புமிகு திரு சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, அத்தகைய செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை. என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1981 மார்ச் 30

திரு மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சிறை சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக ஆராய்வதற்கு சிறைக்கு சென்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப்போன்றவர்களை இணைத்து ஒரு குழு அமைக்கவேண்டும் என்ற கடந்த காலங்களில் சட்டமன்றத்திலே கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்படி இருந்தாலும் அரசாங்கம் அதிகாரிகளைக் கொண்டு ஒரு குழு அமைத்து அதுபற்றி பரிசீலித்திருக்கிறார்கள். அது இருக்கட்டும். ஆனாலும் சிறையைப் பற்றி முழுமையாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றால் அதிகாரிகளுக்கு என்ன தெரியும். 6 மாதம் ஒரு வருடம் இரண்டு வருடம் என்று அரசியல் கைதியாகச் சென்று—சாராயம் காய்ச்சிவிட்டு சென்றவர்கள் அல்ல—இருந்தவர்களுக்குத்தான் அங்குள்ள நிலைமைகள் தெரியும். ஆகவே அவ்வாறு அரசியல் கைதியாகச் சென்றவர்களைக் கொண்டு ஒரு குழு அமைத்து பரிசிலித்தால்தான் நியாயங்கள் கிடைக்கும், அடுத்து குற்றவாளி ஒருவர் ஜெயிலுக்குப் போகின்ற போது அந்தக் குற்றவாளி வெளியே இருக்கின்றபோது எந்தவிதமான நன்னடத்தையுடன் இருந்திருக்கிறார் என்பதைத் பரிசீலித்து அவர்களே விடுதலை செய்கின்ற அதிகாரங்கள் அதிகாரிகளுக்கு அளிக்கப்படுவது பற்றி இதிலே ஏதாவது குறிப்புக்கள் இருக்கின்றதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட புதிய குழு ஒன்றை அமைப்பதற்குரிய நடவடிக்கைக் குறிப்பு அரசினிடத்திலே இருக்கின்றதா ?

மாண்புமிகு திரு சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்றை புதிதாக அமைக்கிற எண்ணம் அரசுக்கு இல்லை. ஆனால் சிறை சீர்திருத்த குழுவினுடைய பரிந்துரையின் அடிப்படையில்மட்டும் இந்த நடைமுறைச்சீர்திருத்தங்களை பரிசீலனை செய்யவில்லை. 1962–63, 1974–75 ஆம் ஆண்டுகளில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட எஸ்டிமேட் குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையிலும் இந்தப் பரிசீலனைகள் மேற்கொள்ளப்பெற்றன. ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய ஆலோசனை ஏற்கெனவே பெறப்பட்டு, அதையும் கருத்தில் கொண்டுதான் இந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு எல். இளையபெருமாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சிறையிலே இருப்பவர்களின் புனர் வாழ்வு சம்பந்தமாகத்தான், இந்தத் துறைகள் பிரிக்கப்படாமல் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவைகளை இரண்டாகப்பிரிக்காததின் காரணமாகத்தான் அந்தப் புனர் வாழ்வுப் பணிகள் துரிதமாக நடைபெறவில்லை என்று நாங்கள் எண்ணுகிறோம். அது எப்படியிருந்தாலும், இதுவரை புனர் வாழ்வு பெற்றவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பாரா என்று தெரியவிரும்புகிறேன் ?

1981 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு திரு சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புனர் வாழ்வு பெற்றவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்ற விவரம் என்னிடத்திலே இல்லை. ஜெயில் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷனைப் பொருத்தவரைக்கும் அவர்கள் கூறிய பரிந்துரை என்னவென்றால், தனித்தனியாக பிரித்தால் அட்மினிஸ்டிரேஷன் எஃபிசியன்டாக இருக்கும் என்றுதான் பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். தற்போது சீப் புரோபேஷன் ஆபீசரும், 12 ரீஜினல் புரோபேஷன் ஆபீசர்களும், 96 புரோபேஷன் ஆபீசர்களும் அமைந்தததாக இருப்பதை, ஒரு டைரக்டர் ஆப் புரோபேஷன் என்ற அதிகாரியின் கீழ் இயங்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு குற்றவாளி 10 ஆண்டு காலம் சிறைத்தண்டனை வழங்கப்பெற்றிருந்தால், அவன் 7 அல்லது 6 ஆண்டு காலத்தில் சிறையை விட்டு விடுதலையாகி விடுவார். அந்த நேரத்தில், அவர்கள் வெளியே தன்னுடைய வாழ்க்கையை புனர் அமைத்துக் கொள்ளும் வகையில், ஏதாவது தொழில் ஈடுபடக் கூடிய அளவில், அவர்கள் சிறைக்குள்ளேயே பயிற்சி அளிக்கப்பெறுகிறார்கள். அதனால், இரு துறையும் இணைந்து செயலாற்றினால் நல்லது என்ற வகையில் கருத்து ஐ. ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ் அவர்களால் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கடலூரில் பாதாள சாக்கடை அமைக்கும் திட்டம்.

*வினா எண் 552—திரு. பாபு கோவிந்தராஜன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) கடலூரில் பாதாள சாக்கடை அமைக்கும் திட்டம் அரசின் செயற் குறிப்பில் உள்ளதா ?

(அ) ஆம் எனில், அதன் மதிப்பீட்டுத் தொகை எவ்வளவு?

(இ) வேலை எப்போது துவக்கப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் :

(அ) இல்லை.

(ஆ) மற்றும் (இ) கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

[1981 மார்ச் 30

ஆத்தூர் நகராட்சி குடிநீர்த் திட்டம்.

*வினா எண் 553—திரு. து. புருஷோத்தமன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மேட்டூர் அணையிலிருந்து சேலம் வழியாக ஆத்தூர் நகராட்சிக்கு குடிதண்ணீர் கொண்டு வரும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

(ஆ) ஆம் எனில் திட்டத்தின் மதிப்பீடு எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் :(அ) தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் ஆய்வில் உள்ளது.

(ஆ) திட்ட மதிப்பீடு ரூபாய் 23 கோடி.

திரு. சி. பழனிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேட்டூர் அணையிலிருந்து, சேலம் வழியாக ஆத்தூர் நகராட்சிக்கு குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் மதிப்பீடு தயார் செய்யப் பெற்ற நிலையில் உள்ளது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். 1978 ஆம் ஆண்டிலேயே, இந்த மன்றத்திலேயே இதுபற்றிய விவாதம் எழுந்தபோது, அது உடனடியாக மேற்கொள்ளப்படும், எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று கூறப்பட்டது. இந்தத் திட்டத்திற்கு இதுவரையிலும் எந்தவிதமான செயலும் செய்யப் டெறவில்லை. விரைவில் ஆத்தூருக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்காக முனைப்பான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போதைய குடிநீர் பற்றாக்குறையைப் போக்க மண்வளர்ந்தான் கிராமத்தில் துவக்கப்பட்டுள்ள ஆழ்துளை கிணறுகளிலிருந்தும், நரசிங்கபுரத்தில் உள்ள ஆழ்துளை கிணறுகளிலிருந்தும் தண்ணீர் எடுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆத்தூருக்கு குடி நீர் பற்றாக்குறையை நிரந்தரமாக நீக்குவதற்கு சுமார் 23 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில், காவிரி நதியிலிருந்து நீர் கொண்டு வரும் ஒரு திட்டம் தமிழ்நாடு குடிநீர் வாரியத்தின் ஆய்வின்—பரிசீலனையில் உள்ளது. இத்திட்டத்தினால், மேச்சூர், ஓமலூர், சேரமங்கலம், ஜாதிகொண்டாரன் பட்டி, சேலம் மற்றும் வழியிலுள்ள கிராமங்கள் அனைத்தும் பயன் அடையும்.

1981 மார்ச் 30]

அச்சங்குளம் குடிநீர்த் திட்டம்.

* **வினா எண் 554—திரு. கே. தனுக்கோடித் தேவர்** : மாண்பு மிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா —

(அ) குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தால் துவக்கப்பட்ட அச்சங்குளம் குடிநீர்த் திட்டம் தற்போது எந்த நிலையில் உள்ளது ?

(ஆ) அதனை விரைவு படுத்த நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்கப் பெற்றுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் :

(அ) மற்றும் (ஆ). இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முதுகுளத்தூர், பரமக்குடி மற்றும் கடலாடி ஆகிய ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சார்ந்த 78 சிற்றூர்களுக்காக ஒரு கூட்டு குடிநீர்த் திட்டம் 1978 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தால் தயாரிக்கப்பட்டு ஆக்கப்பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பொதுமக்கள் ஆட்சேபம் செய்ததால் பணிகள் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன,

[முற்பகல் 9–40]

திரு. செ. சிவசாமி : பொதுமக்கள் ஆட்சேபணை செய்ததால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. பொது மக்கள் யாரும் தண்ணீர் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. தண்ணீர் வேண்டும் என்றுதான் சொன்னார்களே தவிர ஆட்சேபணை செய்யவில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே மீண்டும் பரிசீலனை செய்து அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பொது மக்கள் தண்ணீர் வேண்டுமென்றுதான் கேட்கிறார்கள். ஆனால் எங்கே நீர் ஆதாரம் இருக்கிறது என்று கருதி அங்கே நீர் எடுக்கப் போகிறோமோ அந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர்களும் அதைச் சுற்றியிருப்பவர்களும் அங்கேயிருந்து குடிநீருக்காக தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டு வேறு ஊருக்குக் கொண்டு போனால் எங்கள் ஊர் விவசாயம் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். இதன் காரணமாக, இந்தத் திட்டம் மட்டுமல்ல பல்வேறு நல்ல காம்ப்ரிஹென்ஸிவ் ஸ்கீம்ஸ், கூட்டு குடிநீர் திட்டங்கள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களைப் போன்றவர்கள் இத்துறையில் அரசோடு ஒத்துழைப்பார்களேயானால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிற திட்டங்களை விரைவில் செயல்படுத்த உதவிகரமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்து வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கேள்விக்கு பதில் அளிப்பது மிகவும் சரியானது. தமிழ் நாட்டில் பல பகுதிகளில் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தால் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் நடைமுறைக்கு வராமல் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்தந்த வட்டாரத்திலுள்ள அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களையும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் வைத்து இந்த விஷயத்தில் பைசல் செய்து துரிதமாக திட்டங்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வழி வகைகள் கண்டு பிடிக்கப்பட ஏதாவது முயற்சி செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இந்த யோசனை நல்ல யோசனை, அரசு இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும்.

மருதை ஆற்றின் குறுக்கே சிற்றணை.

* வினா எண் 555—திரு த. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு நீர்ப் பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா?

(அ) அரியலூர் அருகே உள்ள மருதையாற்றின் குறுக்கே ஒரு சிற்றணை கட்டி சுற்று வட்டார ஏரிகட்கு பாசன நீர் அளிக்கும் வகையில் 1977–78ம் ஆண்டில் சர்வே நடத்தப்பட்டதா?

(ஆ) அத் திட்டத்தின் தற்போதைய நிலை என்ன?

மாண்புமிகு திரு கே. இராஜா முகமது : (அ) மற்றும் (ஆ) மருதையாற்றின் குறுக்கே சிற்றணை கட்டும் திட்டம் ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. ஆனால் மருதையாற்றின் பெரம்பலூர் வட்டத்தில் நீர்த்தேக்கம் ஒன்று அமைக்கும் திட்டம் தலைமைப் பொறியாளரின் (பாசனம்) ஆய்வில் உள்ளது.

திரு. த. ஆறுமுகம்: அரியலூர் வட்டத்தைச் சேர்ந்த மருதையாற்றின் குறுக்கே பெரம்பலூரில் அந்த அணை கட்டப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டு விட்டதா? ஆய்வு செய்யப்பட்டு விட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: பெரம்பலூர் வட்டம், கொட்டாரை கிராமத்திற்கு அருகில் மருதையாற்றின் குறுக்கே நீர்த்தேக்கம் அமைத்தல். இத்திட்டத்தின் உத்தேச மதிப்பீடு ரூ. 169 இலட்சங்கள். சுமார் 6,240 ஏக்கர் நிலங்கள் (புதிய புன்செய் பரப்பு) பயனடையும் என மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

198. மார்ச் 30]

மருதையாற்றின் உபநதியான அண்ணபாண்டிவாரி ஓடையின் குறுக்கே கடலூர் கிராமத்திற்கு அருகில் (பெரம்பலூர் வட்டம்) நீர்த்தேக்கம் அமைத்தல். திட்டத்தின் உத்தேச மதிப்பீடு ரூ. 144 இலட்சங்கள். புதிய புன்செய் பரப்பு சுமார் 1,556 ஏக்கர் பயனடையும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பெரம்பலூர் வட்டம், தாத்தையாகுளம் கிராமத்திற்கு அருகில் மருதையாற்றின் குறுக்கே நீர்த்தேக்கம் அமைத்தல் திட்டத்தின் உத்தேச மதிப்பீடு ரூ. 380 இலட்சங்கள். சுமார் 6,350 ஏக்கர் புதிய பரப்பு (புன்செய் நிலங்கள்) பாசனம் பெறும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒன்று மட்டும் மூன்று திட்டங்கள் தல அதிகாரிகளின் ஆய்வில் உள்ளன. இரண்டாவது திட்டத்திற்காக மதிப்பீடு இறுதியாக்கப்பட்டு வருகிறது என்ற தகவல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு த. ஆறுமுகம்: கடலூர் என்று சொன்னார்கள். அது கூடலூர். கூடலூருக்கு அருகில் அணையைக்கட்ட அந்தக்கிராமத்தில் எங்களுக்கு இந்த அணை தேவை இல்லை. வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அரியலூர் அருகில் வதையாங் குளத்தின் பக்கத்தில் கட்டினால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள பல கிராமங்களுக்கு பாசனவசதி கிடைக்க ஏதுவாகும். எனவே அதைச் செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட தாத்தையாகுளம் பக்கத்தில்கட்டுவதற்கான கருத்துரு பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இரண்டாவது திட்டத்தை அங்குள்ள பொதுமக்கள் ஆட்சேபிக்கிறார்கள் என்று குறிப்பு என்னிடம் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னபிறகு அதைப் பற்றி விசாரிக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்ட மூன்றாவது திட்டம் இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

மடிச்சல் கிளைக் கால்வாய் வெட்டும் பணி.

* வினா எண் 556—திரு பொ. விஜயராகவன் மாண்புமிகு நீர்பாசனத்துறை அமைச்சர்: கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நெய்யாறு இடதுகரைகால்வாயில் மடிச்சல்—கிளை கால்வாய் வெட்டப்பட வேண்டிய கோரிக்கை மீது அரசு என்ன முடிவு எடுத்துள்ளது ?

(ஆ) அக்கால்வாயை வெட்டித்தர அரசு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: (அ) மற்றும் (ஆ) இத்திட்டத்திற்காக அரசு நவம்பர் 1978-ல் ரூ. 18·10 லட்சம் அனுமதி அளித்தது. ஆனால், கேரள அரசுடன் இம்மாநில அரசு செய்துக் கொண்ட ஒப்பந்தப்படி வினாடிக்கு 150 கன அடி தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு பதிலாக தற்போது வினாடிக்கு 50 விழுக்காடு தண்ணீர்தான் கேரள அரசு நெய்யாறு அணையிலிருந்து கொடுக்கிறது. மேலும் ஆயக்கட்டுதாரர்கள் போதிய தண்ணீர் கிடைக்காததால் தங்கள் நிலங்களை மேம்படுத்த முன்வரவில்லை. ஆகையால் இது பற்றி மறு ஆய்வு செய்து, ஒப்பந்தப்படி வினாடிக்கு 150 கன அடி தண்ணீர் உறுதியாகக் கிடைக்கும் வரை இத் திட்டம் ஒத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு மி. வின்சென்ட்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில அரசு செய்து கொண்ட ஒப்பந்தப்படி பாசனத்திற்கு 150 கன அடி தண்ணீர் கிடைக்க இப்போது என்ன நடவடிக்கையைஇந்த அரசு மேற்கொண்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு கே. இராஜா முகமது: தலைவர் அவர்களே, ஒப்பந்தப்படி தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று 2, 3 முறை பேச்சு வார்த்தைகள் மூலமாக சம்மந்தப்பட்ட பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடிதம் மூலமாகவும் வலியுறுத்தி வருகிறோம். இப்போது சமீபத்தில் நமது முதலமைச்சர் அவர்களும், கேரள முதலமைச்சர் அவர்களும் நடத்திய பேச்சுவார்த்தையை ஒட்டி கூட இப்படிப்பட்ட திட்டங்களையெல்லாம் உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற கருத்து பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இதை விரைவிலே நிறைவேற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கையை இந்த அரசு வைத்திருக்கிறது.

திரு டி. மணி: பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டம் அதாவது நெய்யாறு— இடதுகரை கால்வாய் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கிறபோது, அது முழுமையாக ஆய்வு நடத்தப்பெற்று, அதன் அடிப்படையில் மடிச்சல் கிளைக்கால்வாய் திட்டம் போடப்பட்டது. அது 72, 73 ஆம் ஆண்டு காலக் கட்டத்தில் சீராக வெட்டப்பட்டு, அப்போது தண்ணீர் விடப் பட்டது. அது மட்டுமல்ல. 80 அல்லது 70 கன அடி தண்ணீர் வருகின்ற போது, முறையாக மெயின் கால்வாய் வெட்டப் படாததால் ஒரு பகுதி தண்ணீர் ஓவர்-புளோ ஆகி வெளியேறு கிறது. இப்படி பல்வேறு காரணங்களைக் கொண்டுதான், அந்த தண்ணீர் விடுகின்ற ஏற்பாட்டிலே சில முறைகேடுகள் ஏற்பட்டது. ஏற்கனவே, இவைகளை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, ஏற்கனவே அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபடி கேரள மாநில அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியதன் விளைவாகவும், ஏற்கனவே நான் கேட்டுக்கொண்டதற் கிணங்கவும்—எனக்கு ஒரு கடிதம் அந்த மாநில அரசிட மிருந்து வந்திருக்கிறது. அதிலே குறிப்பாக 100 கன அடி

தண்ணீர் தரயிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவைகளை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, இந்த நிதி ஆண்டு அந்த மடிச்சல் கால்வாயை வெட்ட அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேரள அரசோடு தொடர்பு கொண்ட அந்தக் கடிதத்தின் நகலை என்னிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுகுறித்து உடனடியாக பரிசீலித்து, 15 நாட்களுக்குள் தகவல் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். அது வந்ததற்குப் பிறகு, இதிலே விரைவான முயற்சியை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இந்தத் திட்டம் வருமென்று எதிர்பார்த்து ஏமாந்ததற்குக் காரணம், இவ்வளவு காலதாமதம் ஆனதுதான். இது இரண்டு மாநிலங்களுடைய தொடர்புடையதாக இருப்பதால், மத்திய அரசின் நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் — மீண்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இது இரண்டு மாநிலங்கள் தொடர்புடைய காரணத்தினாலே மத்திய அரசு நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே தலையிட வேண்டுமென்று நமது மாநில அரசாங்கம் கேட்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவர் அவர்களே, இரண்டு மாநிலங்களின் பிரச்சினை என்பதற்காக, மத்திய அரசிடம் கேட்க வேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. கணவன்-மனைவி சண்டை ஏற்பட்டால், தேவைப்படுகின்றபோது, மாமியார் வரலாமே தவிர, ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் மாமியார் வரக்கூடாது. இரண்டு மாநிலங்களுக்கிடையே நல்லமுறையிலே பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்து வருகிறது. அது முடிந்து விடுமென்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. நம்பிக்கை வெற்றி பெறுமென்று நாம் நம்புவோமாக.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

கோமுகி அணையில் தூர் எடுக்கும் பணி

*வினா எண். 557— திரு. சோ. கலிதீர்த்தான் : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத் துறைஅமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோமுகி அணை தூர்ந்துபோய் தண்ணீர் கொள்ளளவு குறைந்துள்ளது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில் தூர் எடுக்கும் பணி விரைவில் துவக்கப்படுமா?

[1981 மார்ச் 30

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது :

(அ) மற்றும் (ஆ) 1966 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கோமுகி நீர்த் தேக்கம் செயல்பட்டு வருவதால், ஓரளவுதூர்ந்து போயிருக்கலாம். எவ்வளவு தூர்ந்து போயிருக்கிறது என்பதை அறிய தூர் அள வெடுப்பு (Silt Survey) செய்யப்பட வேண்டும் அதன் பிறகுதான் தூர் எடுக்கும் பணிகள் செய்ய முடியும். தூர் அளவெடுக்கும் (Silt Survey) நடவடிக்கைகள் தல அதிகாரிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

திரு. சோ. கலிதீர்த்தான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோமுகி அணை தூர்ந்துபோய், தண்ணீர் கொள்ளளவு குறைந்துள்ளது. அங்குள்ள அதிகாரிகள், விவசாயிகளிடம் பனிலா போட வேண்டுமென்று கூறினார்கள். ஆனால் விவசாயி கள் பனிலா போட்டும், 2 மாதங்களுக்குப் பிறகு சரிவர தண்ணீர் வராமல் அந்தப் பயிர்கள் எல்லாம் காய்ந்து விட்டது. எனவே, அரசு இது குறித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து, தூர் எடுக்க முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவர் அவர் களே, இப்போது சர்வே செய்து தூர் எடுக்க வேண்டுமென்று பொதுவாக ஆணையிட்டிருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு தூர் எடுக்க வேண்டுமென்ற பணிகள் வருகின்ற போது, ஒன்றை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். டீ-சில்ட்டுக்கு அதிகமாக செலவாகின்றது. அதைவிட கரையின் அளவை சிறிது உயர்த்தி நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியின் பரப்பளவை, கொள்ளளவை அதிகப்படுத் தினால், போதுமான தண்ணீர் தேக்கிவைத்துக் கொள்ள முடியும். அதற்கு ஆகும் செலவு, தூர் எடுக்கும் செலவைவிட குறைவு. தண்ணீர் வீணாகாமல் பார்த்துக்கொள்வதில் இந்த அரசு கவனம் செலுத்தும்.

[முற்பகல் 9–50]

திரு. சோ. கலிதீர்த்தான் : மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவரவர் களே, டீசில்ட் செய்ய அதிக செலவு ஆகுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். கரையைப் பலப்படுத்தி னாலும் கூட டீசில்ட் எடுக்காததின் காரணமாக சென்ற ஆண்டு கூட அந்த அணை உடைந்து போய்விட்டது. ஆகவே மீண்டும் பரிசீலித்து தூர் எடுக்கும் பணி துவக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களேஅணைகரையை உயர்த்துவதினால் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்குமானால் தூர் எடுப்பதைதவிர வேறு வழியில்லை. எவ்வளவு செலவானாலும் அதைச் செய்து

[1981 மார்ச் 30]

தான் ஆகவேண்டும். ஆகவே இரண்டிலே எது சாத்தியம் என்பதைப் பார்த்து அதில் ஏதாவது ஒன்றை செய்து நீர்ப் பிடிப்பினுடைய பரப்பளவு கொள்ளளவு முதலியவற்றை அதிகப் படுத்த அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும்.

மொடக்குறிச்சி தொகுதியில் சர்க்கரை ஆலை.

* வினா எண். 558.—திரு ச. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா

(அ) பெரியார் மாவட்டம் மொடக்குறிச்சித் தொகுதியில் சர்க்கரை ஆலை அமைத்திட அரசிடம் திட்டமுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு :

(அ) இல்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, காலிங்கராயன், கீழ்பவானி ஆறுகள் பாய்கிற காரணத்தால் ஏராளமாக கரும்பு சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. அருகில் கரும்பு ஆலை இல்லாத காரணத்தால் கரும்பு எடுத்துச் செல்வதற்கு அதிகமான லாரி வாடகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகளின் இந்த துயரை நீக்குகிற வகையில் அங்கு மையமாக ஒரு இடத்தில் சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை அமைத்திட இந்த ஆண்டாவது அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதுபோன்ற உத்தேசமில்லை.

சுப்புலாபுரம் கிராம கோபால்சாமி மலையில் மேற்கொண்ட ஆய்வு.

* வினா எண். 559— திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா?

(அ) மதுரை மாவட்டம், திருமங்கலம் வட்டம், கல்லுப் பட்டி பிர்க்கா, சுப்புலாபுரம் கிராமம் கோபால்சாமி மலையை "தமிழ்நாடு கனிம நிறுவனம்" ஆய்வு செய்துள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் மேற்படி மலையில் கிடைக்கும் வெள்ளைக் கல் எதற்காக பயன்படுத்தப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு :

(அ) இல்லை. தமிழ்நாடு கனிம நிறுவனம் கனிமங்களை வெட்டி எடுத்து பயன்படுத்தும் அமைப்பு மட்டுமே ஆகும்.

(ஆ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த கோபால்சாமி மலைப்பகுதியில ஒரு வெள்ளைக்கல் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு தவறான குறிப்பை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், பத்தம்பள்ளி, வாழவந்தான்புரம் பகுதியில் சுமார் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தில் வெள்ளைக்கல் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தனியார்களே பாக்டரி வைத்து இதை எடுத்துப் போய் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு அரசின் அனுமதியைப் பெறவில்லை. ஆலங்குளம் சிமெண்ட் பாக்டரி பக்கத்திலே இருக்கிறது. அதற்கு இந்த வெள்ளைக்கல் பயன்படும் வகையில் உபயோகிக்க அரசு ஆவன செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கருத்தைக் கவனத்தில் கொண்டு பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கோபால்சாமி மலைக்குப் பக்கத்தில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை இருக்கிறது. இங்கே கனிவளங்கள் அதிக அளவில் இருக்கிறது. இதுவரை 35 வருடகாலமாக அரசு அதிகாரிகள் ஆய்வு செய்யவில்லை. ** **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ** **

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அரசு அதிகாரிகள் விரைவில் அங்கே ஆய்வு நடத்தி அந்த கனி வளங்களை கைப்பற்ற அரசு ஆவன செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : ** **

** (மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது).

1981 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ** சம்பந்தப்பட்ட அனைத்தும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது. ** ** நான் சொன்னது உட்பட அனைத்தும் நீக்கப்படுகிறது.

எட்டயபுரத்தில் கூட்டுறவு நூற்பாலை நிறுவும் திட்டம்.—

* வினா எண். 560—திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா.—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டம் எட்டயபுரத்தில் கவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் பெயரில் பாரதி கூட்டுறவு நூற்பாலை ஒன்று நிறுவ தமிழக அரசிடம் திட்டம் ஏதேனும் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் இதுபற்றிய விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : (அ) (ஆ) திருநெல்வேலி பேட்டையிலுள்ள தென்னிந்திய கூட்டுறவு நூற்பாலை எட்டயபுரத்தில் ஒரு கிளை நூற்பாலை நிறுவ உத்தேசித்துள்ளது.

இந்த கிளை ஆலையில் 12,000 கதிர்கள் நிறுவப்பட்டு செயற்கை நூல் இழைகள் உற்பத்தி செய்யப்படும். இதற்கு ஆகும் மூலதனச் செலவு ரூபாய் மூன்று கோடி. சுமார் 400 நபர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வாய்ப்பிருக்கிறது.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே சென்ற மானியக் கோரிக்கையின் போது தெரிவித்த கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு எட்டயபுரத்திலே கூட்டுறவு நூற்பாலையை அமைப்பதற்காக அரசுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவு நூற்பாலைக்கு பாரதியார் பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று அரசு ஏதாவது முடிவு எடுத்திருக்கிறதா? அந்த ஆலை எப்போது செயல்படும் என்பதை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நூற்பாலையின் கட்டுமானப் பணிகள் அடுத்த ஆண்டிலே துவக்கப்படும். யாருடைய பெயரையும் கூட்டுறவு நூற்பாலைக்கு வைப்பதில்லை, கூட்டுறவு நூற்பாலை என்ற

** மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

பெயரில்தான் அந்த அந்த மாவட்டங்களிலே கூட்டுறவு ஆலைகள் இருக்கின்றன. எனவே அதைப் போன்ற பரிசீலனை இப்போது இல்லை. பாரதியினுடைய நினைவாகத்தான் அது எட்டய புரத்திலே துவங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பாரதியார் நினைவாக கூட்டுறவு நூற்பாலை ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். பாரதியார் நினைவாக ஆரம்பிக்கப்படுகிற ஆலைக்கு பாரதியினுடைய பெயரையும் சூட்டுவதற்கு இன்னும் சொல்லப் போனால் தேசிய கவி என்ற பெயரைச் சூட்டுவதற்கும் அரசாங்கம் அதை மறுபரிசீலனை செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : எட்டயபுரம் என்றாலே பாரதியாருடைய நினைவு நமக்குநினைவுக்கு வரும். எனவே அவருடைய நினைவாக அமைக்கப்படுகிறது. தனியாக பெயர் தேவையில்லை.

தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஆந்திரத்திற்கு கல்லுடைக்கச் செல்லும் தொழிலாளர்கள்.

* வினா எண். 561—திருமதி த. இராசாம்பாள் : மாண்புமிகு ஆதி திராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக் களுக்கு விடையளிப்பாரா -

(அ) தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஆந்திராவிற்கு கல்லுடைக்கச் செல்லும் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் ஆள் பிடிக்கும் கருங்காலி களால் காண்ட்ராக்டர்களிடம் அடகு வைக்கப்படுகிறார்கள் என்பது இந்த அரசுக்குத் தெரியுமா ?

(ஆ) இப்படி மோசடிக்கும் கொத்தடிமைக்கும் ஆளாக்கப் படும் பாமர மக்களை விடுவித்து மீட்டுவர அரசு நடவடிக்கை எதுவும் எடுத்துள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். விஜயசாரதி : (அ) தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஆந்திராவிற்கு கல்லுடைக்கச் செல்லும் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் ஆள்பிடிக்கும் கருங்காலி காளல் காண்ட்ராக்டர்களிடம் அடகு வைக்கப்படுகிறார்கள் என்பது அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) இப்படி மோசடிக்கும் கொத்தடிமைக்கும் ஆளாக்கப் படும் மக்களை விடுவித்து மீட்டுவர இந்த அரசு ஆந்திர அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு இது குறித்து விரிவான விசாரணை நடத்தி அறிக்கை அனுப்புமாறு ஆந்திர அரசிடம் கேட்டுக் கொண்டு உள்ளது.

1981 மார்ச் 30]

திருமதி தா. இராசாம்பாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டிலே வேலை கிடைக்காத காரணத்தால் மக்களுக்கு வேலை கிடைத்தாலும் நியாயமான கூலி கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினாலே சிலர் ஆட்களைப் பிடித்துக் கொண்டு போய் ஆந்திராவுக்குக் கொண்டு சென்று கல் உடைக்கிற வேலையில் ஈடுபடுத்துவது மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் மேல் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் என்று பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு அவர்களை அங்கேயே விட்டுவிட்டு வந்து விடுகிறார்கள். அங்கேயாவது நியாயமான கூலி கிடைக்கும் என்று நினைத்தால் அங்கேயும் அவர்களுக்குக் கூலி கிடைக்காமல் நாளொன்றுக்கு ஒரு லீட்டர் நொய் மட்டும் கொடுத்து அவர்கள் சாப்பாட்டுக்கு மிகவும் துன்பப்படக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் அவர்கள் கடன்களையும் அடைக்கமுடியாமல் நியாயமான கூலியும் கிடைக்காமல் பிச்சைக்காரர்களைப் போல 24 மணி நேரமும் உழைத்துக் கொண்டு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். சில பெண்கள் அங்கே சிக்கிக் கொண்டு கணவன்மார்களை பிரிந்து இருக்கிறார்கள். கொத்தடிமை நிலையில் அங்கே அவர்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உடனடியாகக் காலம் கடத்தாது என் கேள்வியை நான் ஜூலை மாதத்திலே கொடுத்தேன். பதில் வருவதற்கே காலம் கடந்துவிட்டது. உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களை இங்கே கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கொத்தடிமை, கொத்தடிமை என்ற வார்த்தைகளை எல்லோரும் அடிக்கடி பயன்படுத்துகிறார்கள். பொருள் புரிந்து பயன்படுத்துகிறார்களா, பொருள் தெரியாமல் பயன்படுத்துகிறார்களா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. திரு. தாமரைக்கனியும் தாங்களும் அடிக்கடி பயன்படுத்துகிறீர்கள். பொருள் தெரிந்து பயன்படுத்துகிறீர்களா தெரியாமல் பயன்படுத்துகிறீர்களா என்று தெரியாது. அவைக் குறிப்பிலே பார்த்தால் தமிழ்நாட்டிலே ஏராளமாக கொத்தடிமை வந்துவிட்டது மாதிரி வெளியே தெரியும். ஆகவே சாதாரணமான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி தா. இராசாம்பாள் : கடன்களை அவர்கள் கட்ட முடியாமல் போய் சந்ததியார்கள் கட்ட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் கொத்தடிமைகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். நாகலூர், ராமநாயக்கன் பாளையம் ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்தவர்களை நாங்கள் சந்தித்து அழைத்து வந்திருக்கிறோம். ஆகவே உடனடியாக அவர்களை அழைத்து வந்து அவர்களை வாழ வைக்க நடவடிகை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

[1981 மார்ச் 30

[முற்பகல் 10-00].

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு வினா-விடை நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போன்று இன்றைய தினம் ஆந்திராவிற்கு இட்டுச் செல்லப்பட்டு அங்கே அவதிக்கு உள்ளாகி இருக்கின்ற தொழிலாளர்களை மீட்டு வர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் இப்பொழுது ஆந்திரா அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு அவர்களை விரைவிலே இங்கே அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. இதுமட்டுமல்ல, இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் இதுபோன்று தொழில் செய்யும் மக்கள் மலைகள் அதிகமாக உள்ள பகுதிகளில் அந்த மக்கள் தாங்களாகவே தங்களுக்குள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்துக் கொண்டு கல்லுடைக்கும் சங்கங்களை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் தாட்கோ மூலமும், தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளின் மூலமாகவும் அவர்களுக்குத் தேவையான நிதியுதவியை அளித்து அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பெரம்பலூர் பகுதியில் அண்மையில் அம்பேத்கார் கல்லுடைக்கும் சங்கம் ஒன்று இத்தகைய விதிகளோடும், அரசின் உதவியோடும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் சென்றமுறை கூட இந்தப் பிரச்னையைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறேன். தொடர்ந்து சேலம், வடார்க்காடு, தென்னார்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களிலிருந்து ஆந்திராவிற்குச் செல்வது மட்டுமல்லாமல், வடமாநிலங்களுக்கும் செல்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறேன். ஆகவே, இதில் நிரந்தரமான தீர்வு காண்பதற்காக நம்முடைய ஆதி திராவிடர் நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் மற்ற மாநிலங்களின் ஆதி திராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர்களைச் சந்தித்து இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆந்திராவிற்கு இட்டுச் செல்லப்பட்டது குறித்துத்தான் இப்பொழுது எனக்குத் தகவல் உள்ளது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அது பற்றிய தகுந்த குறிப்புகள் எனக்குத் தெரிந்தால் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

1981 மார்ச் 30]

திரு. சி. கோபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படி ஆதி திராவிடத் தொழிலாளர்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஆந்திராவின் ஒரு பகுதிக்கு எடுத்துச் செல்லப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு ஆந்திராவிற்கு எடுத்துச் செல்லப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்பதை அறிய முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, எனக்குள்ள குறிப்பின்படி சேலம் மாவட்டம், ஓமலூர் வட்டம், கோட்ட கவுண்டன்பட்டி கிராமத்தைச் சேர்ந்த நான்கு நபர்கள் ஆந்திராவிற்குக் கல்லுடைக்கச் சென்றவர்களை விடுவிக்க திரு. பழனி என்பவர் சேலம் மாவட்ட ஆட்சியரிடம் விண்ணப்பித்துள்ளார். அது மட்டுமல்லாமல், தர்மபுரி மாவட்டம், கிருஷ்ணகிரி தாலுக்கா, வேலம்பட்டி கிராமத்தில் வசிக்கின்ற முனுசாமி என்பவர் ஆந்திராவில் கொண்டபள்ளி என்னும் ஊரில் கொத்தடிமையாக இருக்கும் தன்னுடைய உறவினர்களை விடுவிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்.

திரு. பி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டிலே கல்லுடைக்கும் தொழிலாளர்களுக்குக் காண்ட்ராக்டர்கள் கடன்களைக் கொடுத்து அவர்கள் வெளி வேலைக்குச் செல்ல முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்களை விடுவிக்க அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றிய தகவல் இல்லை.

திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்களுடைய பதிலிலேயிருந்து ஆந்திராவிலே பாண்டட் லேபர் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இருபது அம்சத் திட்டத்தில் உள்ள முக்கிய குறிக்கோள்களில் ஒன்றான இந்தக் கொத்தடிமையை ஒழிக்க, மத்திய சர்க்காரிடத்திலே சொல்லி தமிழக அரசு வலியுறுத்துமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அதுகுறித்துப் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. ஆர். உமாநாத்: தலைவரவர்களே, இந்த மாதிரி ஆட்களைக் கொண்டுபோவதைப்பற்றித் தகவல் இருந்தால் கொடுக்கச் சொல்லி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கேட்கிறார்கள் இதுவொரு Regular Scandal and racket ஆகவே, பர்மனென்ட்டாகவே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பரிதாபமான கடிதங்கள் நமக்கு வந்திருக்கின்றன. அங்கிருந்து என்னால் வர முடியவில்லை. வர முடியவில்லை என்று சொல்லி ஆகவே, ஒன்றிரண்டு

நபர்கள் பற்றிய பிரச்சினை இல்லை. பர்மனென்ட்டாக, ரெகுளராக நடக்கிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் போலீஸ் துறையினுடைய உதவியையும் நாடி ஒரு சீரியஸ் இன்வெஸ்டிகேஷன் நடத்தி அந்த net work and racket உடைப்பதற்கான நடவடிக்கைக்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பரிதாபகரமான முறையிலே தங்களுக்குக் கடிதங்கள் வருவதாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அத்தகைய கடிதங்களை என்னிடத்திலே தருவார்களேயானால் உடனடியாகத் தேவையான தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

குமரி மாவட்டம், வாளேற்றிவயல் பள்ளி.

வினா எண். 562—திரு. டி. மணி : மாண்புமிகு ஆதி திராவிடர் நலத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) குமரி மாவட்டத்தில் பழங்குடி மக்களுக்கு வாளேற்றி வயல் என்னுமிடத்தில் கட்டியிருக்கும் பள்ளிக்கூடத்திற்கு போதுமான ஆசிரியர்கள், இருக்கைகள் இல்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா ?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : (அ) மற்றும் (ஆ) இது அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. தேவையான விவரங்கள் ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடிகள் நல இயக்குநர், கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆட்சியர் ஆகியோரிடம் கேட்கப்பட்டுள்ளன. அவை இன்னமும் முழுமையாக வந்து சேரவில்லை. விவரங்கள் கிடைத்ததும் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. டி. மணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வாளேற்றி வயலில் மட்டுமல்ல, அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிற நூறாம்மயில், பத்துகாணி, மூக்கறக்கல் போன்ற இடங்களில் பழங்குடி மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளிலுள்ள பள்ளிகளில் பொதுவாக அந்த நிலைதான் தொடர்ந்து இருக்கிறது. ஏற்கெனவே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே, அந்தத் துறை சம்பந்தமான அதிகாரிகளிடத்திலே, அது சம்பந்தமான மகஜர்களை, மனுக்களை நேரிடையாகக் கொடுத்து, பேசி, பல மாதங்களாகியும், இன்னும் வாளேற்றிவயல், நூறாம்மயில், மூக்கறக்கல் போன்ற இடங்களில் இருக்கிற பள்ளிகளில் அந்தத் தரைகூடச் செம்மைப் படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. ஏராளமான நிதி அந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் இன்னும் அந்தப் பணியைச் செய்யாததன்

1981 மார்ச் 30]

காரணம் என்ன? அவசரமாக அந்தப் பணிகளைச் செய்து போதுமான ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்வதற்கும் மாணவர்களுக்கு போதுமான இருக்கைளுக்கும் ஏற்பாடு செய்வதோடு ஆசிரியர்கள் அமர்வதற்குக் கூட தேவையான சேர் இல்லாத காரணத்தால், பல ஆசிரியர்கள் அங்கே நியமனம் செய்யப்பட்டால் கூட, போகாத நிலைமைகள் அங்கே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இக்குறைகளை அகற்ற அவசரமான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பள்ளியைப் பொறுத்த வரையில் இருக்கை வசதியில்லையென்பதும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. அதுகுறித்தும் விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இந்தப் பள்ளியை நடுநிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தவும் அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போன்று, உடனடியாக அரசு அதில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்.

திரு. டி. மணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிற பொழுது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் இருந்து சரியான தகவல் வரவில்லையென்று சொன்னார்கள். ஆகவே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை பொறுத்தமட்டில் இது நீண்ட காலத்திற்கு முன்னாமல தகவல் தராமல் இருப்பதற்குப் பிரத்தியேகமான காரணங்கள், அந்தப் பகுதி மக்களை ஒதுக்குகின்ற எண்ணம் ஏதாகிலும் அவர்களுக்கு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அத்தகைய எண்ணம் இல்லை.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கும் பழங்குடி மக்கள் சம்பந்தமான பள்ளிக்கூடங்களைப் பொறுத்த அளவில், பொதுவாக இந்த நிலைமைதானிருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலே. குறிப்பாக ஒரு முக்கியப் பள்ளிக்கூடமான பேச்சிப்பாறையிலே போதுமான ஆசிரியர்கள் கிடையாது. மாணவர்கள் இருந்து படிக்கப் போதுமான வசதி கிடையாது. ஆசிரியர்களுக்குத் காலாகாலத்திலேயே ஊதியம் கொடுக்கபபடவில்லை. கிரேப்ட்ஸ் இன்ஸ்ட்ரக்டர் போன்றவர்களுக்குப் பல மாதங்களுக்குச் சம்பளம் வழங்கப்படவில்லை. அதே போல், அங்கே, கட்டவேண்டிய ஹாஸ்டல்களுக்குப் போன ஆண்டே நிதி ஒதுக்கியும் இன்னும் கட்டப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட உதாசீனமான போக்கு அந்த மாவட்டத்திலே இருக்கிறது. அதற்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் மேலே அந்த விஷயத்திலே தகுந்த நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்கப்படுமா?

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது குறித்து உடனடியாக நடவடிக்கைகள் அரசு மேற்கொள்ளும்.

House Constructed by Harijan welfare Department at Thillaiadi Valliammai Nagar, Thanjavur.

* Q. No. 563—Thiru L. ELYAPERUMAL : Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state :

(a) Whether it is a fact that all the Houses which were constructed by the Harijan Welfare Department at Thilaiyadi Valliyammai Nagar in Thanjavur District are leaking during the rainy season ever since they were constructed ; and

(b) if so, the action taken thereon?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : (அ) மற்றும் (ஆ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம் தில்லையாடி வள்ளியம்மை நகரில் கட்டப்பட்ட வீடுகள், பயன்பெறுவோர் குடியேறியதிலிருந்து ஒரு வருடத்தில் மழை காலத்தில் ஒழுகுவது உண்மையே. 1973-74-ல் நெடுஞ்சாலை மற்றும் கிராமப் பணித்துறையால் இந்த வீடுகள் பழுதுபார்க்கப்பட்டன.

ஆதி திராவிட மற்றும் ஆதிவாசிகள் நலத்துறை இயக்குநர் இவ்வீடுகளைப் பழுதுபார்க்க தற்போது கருத்துரு ஒன்றினை அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளார். இது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது தில்லையாடி வள்ளியம்மை நூற்றாண்டு விழாக் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. கிட்டத்தட்ட 8 ஆண்டுகள் ஆகியும், இதுவரையில், அது சம்பந்தமாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க வில்லை. சற்று முன்பு சொன்ன கேள்விக்குக் கூட, அந்தப் பள்ளியில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு நாற்காலி வாங்கக் கூட அந்த கலெக்டருக்கும், அந்த வெல்ஃபேர் ஆஃபீசருக்கும் அனுமதி யில்லாமல் சென்னைக்கு வந்துதான் வாங்க வேண்டுமென்ற நிலைமையும் ஒரு சுண்ணாம்பு வாங்கக்கூடிய அளவிற்கு அதி காரம் இல்லாத நிலைமையிருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? இங்கேயுள்ள பள்ளிகளுக்குக் நாற்காலி வாங்கக்கூட அந்தக் கலெக்டருக்கும், அந்த வெல்ஃபேர் ஆபீசருக்கும் அதிகாரமற்ற நிலைமை ஏன் இருக்கவேண்டும். இந்த வீடுகள், நூற்றாண்டு விழாக் காலத்தில் கட்டி, 8 ஆண்டுகளாயும், இதுவரைக் கட்டப் படாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? குறிப்பாக, அவைகளை உடனடியாகச் செய்வதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகி றீர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1981 மார்ச் 30]

[முற்பகல் 10–10]

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வீடுகள் 1969 ஆம் ஆண்டு கட்டப் பட்டது. அதற்குப் பிறகு 1973–74-ல் வீடு ஒன்றுக்கு குறைந்த அளவு ரூ. 240 வீதம் நெடுஞ்சாலை மற்றும் கிராமப்புற பணித் துறையினால் பழுதுபார்க்கப்பட்டது. இருந்த போதிலும் அந்த வீடுகள் மேலும் ஒழுகுவதாக இப்போது அரசுக்குத் தெரி விக்கப்பட்டுள்ளன. அப்படி ஒழுகுகின்ற வீடுகளைப் பழுது பார்ப்பதற்கு வீடு ஒன்றுக்கு 1,700 ரூபாய் வீதம் அந்த 94 வீடு களுக்கும் 1.67 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டை நெடுஞ்சாலை மற்றும் கிராமப் புறப் பணியின் தலைமைப் பொறியாளர் அவர் கள், ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் நலத் துறை இயக்குநர் அவர்களுக்கு அனுப்பி அதை அரசுக்கு சமர்ப்பித் திருக்கிறார்கள். இது குறித்து இந்த அரசு பரிசீலித்து, பிரத்தி யேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க ஆணை வழங்க உத்தேசித்துள்ளது.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதிலிலே இதில் நெடுஞ்சாலை மற்றும் கிராமப்பணித் துறையினர் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் அன்று இதை ரிப்பேர் செய்கின்ற வேளையிலே மொத்த முள்ள கிட்டத்தட்ட 180 வீடுகளை ரிப்பேர் செய்ய ஆணை கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் 20 வீடுகளை மட்டும் செய்து இன்றைக்கு நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. எனவே அவர்களுக்கு எத்தனை வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டன, எத்தனை வீடுகள் ரிப்பேர் செய்யப்பட்டன என்பதை அறிய விரும்புவதோடு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற வேலையை தற்போது ஆதி திராவிட மற்றும் பழங்குடியினர் வீட்டு வசதிக் கழகமாகிய 'தாட்கோ' நிறுவனம் இருக்கின்ற காரணத்தால், ஏன் இதை நெடுஞ்சாலை துறையினரிடம் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்து அவல நிலைக்கு ஏன் ஆளாகவேண்டும். எனவே அரசு இதைப் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்குள்ள குறிப்பின்படி தில்லையாடி வள்ளியம்மை நகரில் 47வீடுகள்தான் 1969-ல் கட்டப்பட்டுள்ளது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போன்று நெடுஞ்சாலை மற்றும் கிராமப்பணித் துறையிடம் அதைக் தருவதை விட 'தாட்கோ'விடம் அதைக் கொடுத்து அந்த வீடு களைப் பழுதுபார்ப்பது ஏதுவாக இருக்கும். அப்போதுதான் இந்த வீடுகளைப் பொருத்தவரையிலும் நல்ல நிலையோடு அதனைப் பழுதுபார்த்து அந்த மக்களுடைய குறையைப் போக்கவேண்டும் என்பதை உணர்ந்து இந்த அரசு அதை மேற் கொள்ளும்.

திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது குறித்து உடனடியாக நடவடிக்கைகள் அரசு மேற்கொள்ளும்.

House Constructed by Harijan Welfare Department at Thillaiadi Valliammai Nagar, Thanjavur.

* Q. No. 563—Thiru L. ELYAPERUMAL : Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state :

(a) Whether it is a fact that all the Houses which were constructed by the Harijan Welfare Department at Thilaiyadi Valliyammai Nagar in Thanjavur District are leaking during the rainy season ever since they were constructed ; and

(b) if so, the action taken thereon?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : (அ) மற்றும் (ஆ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம் தில்லையாடி வள்ளியம்மை நகரில் கட்டப்பட்ட வீடுகள், பயன்பெறுவோர் குடியேறியதிலிருந்து ஒரு வருடத்தில் மழை காலத்தில் ஒழுகுவது உண்மையே. 1973–74-ல் நெடுஞ்சாலை மற்றும் கிராமப் பணித்துறையால் இந்த வீடுகள் பழுதுபார்க்கப்பட்டன.

ஆதி திராவிட மற்றும் ஆதிவாசிகள் நலத்துறை இயக்குநர் இவ்வீடுகளைப் பழுதுபார்க்க தற்போது கருத்துரு ஒன்றினை அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளார். இது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது தில்லையாடி வள்ளியம்மை நூற்றாண்டு விழாக் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. கிட்டத்தட்ட 8 ஆண்டுகள் ஆகியும், இதுவரையில், அது சம்பந்தமாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க வில்லை. சற்று முன்பு சொன்ன கேள்விக்குக் கூட, அந்தப் பள்ளியில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு நாற்காலி வாங்கக் கூட அந்த கலெக்டருக்கும், அந்த வெல்ஃபேர் ஆஃபீசருக்கும் அனுமதி யில்லாமல் சென்னைக்கு வந்துதான் வாங்க வேண்டுமென்ற நிலைமையும் ஒரு சுண்ணாம்பு வாங்கக்கூடிய அளவிற்கு அதி காரம் இல்லாத நிலைமையிருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? இங்கேயுள்ள பள்ளிகளுக்குக் நாற்காலி வாங்கக்கூட அந்தக் கலெக்டருக்கும், அந்த வெல்ஃபேர் ஆபீசருக்கும் அதிகாரமற்ற நிலைமை ஏன் இருக்கவேண்டும். இந்த வீடுகள், நூற்றாண்டு விழாக் காலத்தில் கட்டி, 8 ஆண்டுகளாயும், இதுவரைக் கட்டப் படாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? குறிப்பாக, அவைகளை உடனடியாகச் செய்வதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகி றீர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1981 மார்ச் 30]

[முற்பகல் 10–10]

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வீடுகள் 1969 ஆம் ஆண்டு கட்டப் பட்டது. அதற்குப் பிறகு 1973–74-ல் வீடு ஒன்றுக்கு குறைந்த அளவு ரூ. 240 வீதம் நெடுஞ்சாலை மற்றும் கிராமப்புற பணித் துறையினால் பழுதுபார்க்கப்பட்டது. இருந்த போதிலும் அந்த வீடுகள் மேலும் ஒழுகுவதாக இப்போது அரசுக்குத் தெரி விக்கப்பட்டுள்ளன. அப்படி ஒழுகுகின்ற வீடுகளைப் பழுது பார்ப்பதற்கு வீடு ஒன்றுக்கு 1,700 ரூபாய் வீதம் அந்த 94 வீடு களுக்கும் 1.67 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டை நெடுஞ்சாலை மற்றும் கிராமப் புறப் பணியின் தலைமைப் பொறியாளர் அவர் கள், ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் நலத் துறை இயக்குநர் அவர்களுக்கு அனுப்பி அதை அரசுக்கு சமர்ப்பித் திருக்கிறார்கள். இது குறித்து இந்த அரசு பரிசீலித்து, பிரத்தி யேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க ஆணை வழங்க உத்தேசித்துள்ளது.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதிலிலே இதில் நெடுஞ்சாலை மற்றும் கிராமப்பணித் துறையினர் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் அன்று இதை ரிப்பேர் செய்கின்ற வேளையிலே மொத்த முள்ள கிட்டத்தட்ட 180 வீடுகளை ரிப்பேர் செய்ய ஆணை கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் 20 வீடுகளை மட்டும் செய்து இன்றைக்கு நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. எனவே அவர்களுக்கு எத்தனை வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டன, எத்தனை வீடுகள் ரிப்பேர் செய்யப்பட்டன என்பதை அறிய விரும்புவதோடு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற வேலையை தற்போது ஆதி திராவிட மற்றும் பழங்குடியினர் வீட்டு வசதிக் கழகமாகிய 'தாட்கோ' நிறுவனம் இருக்கின்ற காரணத்தால், ஏன் இதை நெடுஞ்சாலை துறையினரிடம் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்து அவல நிலைக்கு ஏன் ஆளாகவேண்டும். எனவே அரசு இதைப் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்குள்ள குறிப்பின்படி தில்லையாடி வள்ளியம்மை நகரில் 47 வீடுகள்தான் 1969-ல் கட்டப்பட்டுள்ளது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போன்று நெடுஞ்சாலை மற்றும் கிராமப்பணித் துறையிடம் அதைக் தருவதை விட 'தாட்கோ'விடம் அதைக் கொடுத்து அந்த வீடு களைப் பழுதுபார்ப்பது ஏதுவாக இருக்கும். அப்போதுதான் இந்த வீடுகளைப் பொருத்தவரையிலும் நல்ல நிலையோடு அதனைப் பழுதுபார்த்து அந்த மக்களுடைய குறையைப் போக்கவேண்டும் என்பதை உணர்ந்து இந்த அரசு அதை மேற் கொள்ளும்.

திரு. ஜி. மூர்த்தி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தில்லையாடி வள்ளியம்மை என்ற பெயர் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். மகாத்மா காந்தியின் உயிரை காப்பாற்றியவர்கள். அந்தப் பெயரின் பெருமையைக் காப்பாற்றுகின்ற வகையிலே அந்த வீடுகள் அனைத்தையும் இடித்துவிட்டு, புதிதாக நம்முடைய அரசாங்கம் நல்ல வீடுகளை கட்டித் தருவதற்கு அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : தலைவர் அவர்களே, அத்தகைய எண்ணம் இல்லை.

திரு. பி. எம். தங்கவேல்ராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக 'தாட்கோ'வால் கட்டப்படுகின்ற வீடுகள் அனைத்தும் ஒழுகுகின்றன. என்னுடைய கிருஷ்ணராயபுரம் தொகுதியில் தொண்டமானில் 37 வீடுகள் கட்டப்பட்டு அனைத்தும் ஒழுகிக்கொண்டிருக்கின்றன . . .

(பதில் இல்லை)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : துணைக் கேள்விகள் மூலக் கேள்வியை ஒட்டியதாக கேட்க வேண்டும்.

வினாக்கள்— விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறியிடப் பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. ஒழுங்குப் பிரச்சனை.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் முன்கூட்டியே அளிக்கப் பெறுதல்.

*திரு. ரா. சுந்தரராஜ் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, ஒரு சப்மிஷன்; நாளையிலிருந்து இந்த மசோதாவின் மீது டிஸ்கஷன் ஆரம்பிக்க இருக்கிறது. அதனாலே இப்போதே சொல்லிவிடுகிறேன். போனதடவை இந்த பாலிசி நோட்ஸ்கள் எல்லாம் லேட்டாகக் கொடுத்தார்கள். ஆகையினால் அந்த பாலிசி நோட்ஸ்களை இந்த ஆண்டு 3 நாட்களுக்கு முன்னாலே கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, இந்த பாலிசி நோட்ஸ்கள் எல்லாம் எங்கள் அறைகளுக்குத்தான் அனுப்பப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது எங்களுக்கு ஒரு சர்க்குலர் வந்துள்ளது. அதைநாங்கள் லைப்ரரிலே போய் கலெக்ட்

1981 மார்ச் 30]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும் என்று. அது சாத்தியம் இல்லை. எப்போதும்போல நடைமுறைப் பழக்கப்படி எங்களுக்குக் கொண்டு வந்து கொடுக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சென்ற முறை இப்படிப் பட்ட சில மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான கொள்கை விளக்கக் குறிப்புப் புத்தகங்கள் தங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியதாக எனக்குத் தகவல் கிடைத்தது. இங்கே அவையில் வைக்கப்பட்டவைகளை வேறு சிலர் எடுத்துச் சென்றும் விடுகின்றனர் என்பதும் என் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆகவேதான் இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளுக்கான புத்தகங்களை லைப்ரரி யில் வைத்து ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று கூறினேன். மேலும், நேற்று இரவுதான் அரசுத் தரப்பில் இருந்து கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளுக்கான புத்தகங்கள் பெற்றன. இதிலே கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகியிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், முதலாவதாக வேளாண்மைத் துறை குறித்த மானியக் கோரிக்கைகள் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதாக அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால், சில துறைகள் குறித்த மானியக் கோரிக்கைகளுக் கான விவாதங்கள் எடுத்துக்கொள்ள குறிப்பிட்டிருந்த தேதி களில் மாற்றம் செய்யவேண்டி ஏற்பட்டதால், இந்தக் கால தாமதம் ஏற்பட்டுவிட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களிட மிருந்து குறைபாடுகள் எதுவும் வராமல் இருக்கத்தக்க அளவிற்கு இவைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. உறுப்பினர்கள் அவையில் வைக்கவேண்டும் என்று விரும்பினால், அவையிலே வைப்பதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, தயவு செய்து கடந்த முறை செய்ததைப் போல் உறுப்பினர்களுடைய அறை யிலே அந்த மானியக் கோரிக்கை சம்பந்தப்பட்ட புத்தகங்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேற்று இரவுதான் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் கிடைத்ததால் அப்படிச் செய்ய முடியவில்லை. இப்போது தேவைப்படுகிற மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் நூலகத்தில் சென்று அதனைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அப்படி பெற்றுக்கொள்ளாதவர்களுக்கு அவரவர்களுடைய அறையில் கொண்டு வந்து தர ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

3. தகவல் கோரல்.

உறுப்பினர்கள் கொடுத்துள்ள அறிவிக்கை.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் தங்களிடம் பணிவாக ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் காலரா இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதைக் குறித்து மானியக் கோரிக்கை மீது 25 நாள் கழித்து வருகிற விவாதத்தில் பேசுங்கள் என்று கூறி நானும், தோழர் உத்திராபதி அவர்களும் கொடுத்துள்ள தீர் மானத்திற்குப் பதில் அனுப்பி இருக்கிறீர்கள். இது ஒரு சீரியஸ் ஸான விஷயம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களைப் பொறுத்த வரையில் அது சீரியஸ்ஸாகத் தோன்றலாம். இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் அதைப் பற்றி எடுத்துக்கொள்ளவோ அல்லது அனுமதி அளிப்பதற்கோ இல்லை. அப்படி அனுமதி அளிப்பது மரபும் இல்லை, முறையும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

4. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

ஹையர் செகண்டரி வினாத்தாள்கள் முன்கூட்டியே வெளியானது

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் மு. அப்பாத் துரை, எம். ஆறுமுகம், மு. அம்பிகாபதி ஆகியோர் ''ஹையர் செகண்டரி 1981-க்கான வினாத்தாள்கள் பம்பாயிலிருந்து இரயில் மூலமாக வரும்போது வேகன் உடைக்கப்பட்டு வினாத் தாள்கள் திருடப்பட்டு இருப்பதாகவும் வெளியாகிவிட்டதாகவும் கூறப்படுவதால் எழுந்துள்ள பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும்'' என்ற தீர்மானத்தை மொழிய என் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்பு கள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைக் குறித்து அவர்கள் மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அப்பாத்துரை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நடைபெற இருக்கின்ற ஹையர் செகண்டரி மாணவர்களுக்கான கேள்வித்தாள்கள் பம்பாயிலிருந்து இரயில் மூலம் வருகிறபோது வழியில் உடைக்கப்பட்டு, அந்த வினாத்தாள்கள் எடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக மீண்டும் அந்தக் கேள்வித்தாள்கள் அச்சிடப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்படவேண்டிய நிலை அரசுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலை இருப்பதால் மாணவர்கள் மத்தியில் கேள்விகள் ஒழுங்காக இருக்குமா, அல்லது மாற்றப்பட்டு இருக்குமா என்கிற ஐயம்

ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை தமிழக மாணவர்கள் மத்தியில் இருப்பதால் ஒரு பதட்ட நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இது தமிழகத்தில் உள்ள மாணவர்களின் ஒட்டு மொத்தமான நிலைமையை ஒட்டி இருக்கிற காரணத்தால் இது குறித்து விவாதிக்க சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசு நடத்தும் பொதுத் தேர்வுகளுக்கான வினாத்தாள்கள் பல மாதிரிகளில் முன்கூட்டியே தயாரிக்கப் பட்டு தயார் நிலையில் வைக்கப்படுகின்றன. இவ்விதம் தயாரிக்கப்பட்ட வினாத்தாள்களில் ஒரு வினாத்தாள் தேர்வுக்காக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. தேர்வுக்கான வினாத்தாள்கள் நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களில் இரகசியமாக அச்சடிக்கப்படுகின்றன.

இவ்விதம் அச்சடிக்கப்பட்டு சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்த ஒரு குறிப்பிட்ட வினாத்தாள்கள் அடங்கிய பெட்டி ஒன்று திறக்கப் பட்டிருந்தது தெரிய வந்தது. பெட்டியைத் திறந்து சோதித்ததில் பெட்டியில் கொண்டுவரப்பட்ட வினாத்தாள் கட்டுகள் சரியாக இருந்தன என்றும் அவைகள் எதுவும் திருடப்படவில்லை என்றும் தெரிய வந்தது. இவ்வினாத்தாள் கட்டுகள் திருடப்படாமல் இருந்தபோதிலும் மிகுந்த முன் எச்சரிக்கை உணர்வுடன் வேறு ஒரு வினாத்தாளை நடைபெற இருக்கும் தேர்வுக்கு உபயோகிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே, தேர்வு வினாத்தாள்கள் முன்கூட்டியே வெளியாகி விட்டது என்ற நிலைமைக்கு இடமேதும் இல்லை. வினாத்தாள்கள் திருடப்பட்டதாகவும் வினாத்தாள்கள் வெளியாகிவிட்டதாகவும் கூறப்படுவது சரியல்ல.

தேர்வுகளுக்கான வினாத்தாள்கள் தேர்வு நடப்பதற்கு முன்னர் வெளியாகாமல், தேர்வுகள் சீரிய முறையில் எப்போதும் நடைபெறுவதற்குள்ள நடவடிக்கைகள் யாவும் முன்னெச்சரிக்கையுடன் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, இது குறித்து விவாதிக்க சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்கத் தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10—20]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வித்துறை அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லையென்பதால் இதற்கு இசைவுமறுக்கப்பெறுகிறது.

5. அறிவிப்பு.

மேலவைத் தலைவரிடமிருந்து வந்துள்ள செய்தி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையில், கீழ்க்கண்ட சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவுகள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு பரிந்துரைகள் ஏதுமின்றி திருப்பி அனுப்பப்பட்டுள்ளதாக மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரிடமிருந்து செய்தி வரப் பெற்றுள்ளது.

(1) தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 30/1981).

(2) தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (உடனடிச் செலவுக்கான மானிய அனுமதி) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 31/1981).

6. கவன ஈர்ப்புகள்.

(அ) திருப்பூர் பனியன் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பெற்றுள்ளது.

" மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் ஆர். மணிமாறன், என். எஸ். வி. சித்தன், கே. எம். தங்கமணி ரா. கிருஷ்ணன், கு. ரமணி, கே. ஆர். சுந்தரம், வி. பி. பால சுப்பிரமணியன், செ. செம்மலை, இரா. தாமரைக்கனி, பி. ஈஷ்வர மூர்த்தி என்கிற சொரணம், ஆகியோர் ஓரே பொருள் குறித்து கவனஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவார்.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : தலைவரவர்களே 'திருப்பூரில் பெரும்பாலான பனியன் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு விட்டதால் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்துள்ளது குறித்த'' அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

1981 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர்வர்களே பேரவைமுன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன.

அறிக்கை.

கோவை மாவட்டம் திருப்பூர் வட்டாரத்தில் சுமார் 1,300 பனியன் பாக்டரிகள் உள்ளன. இவற்றில் சுமார் 25,00 தொழிலாளர்கள் பணி புரிகின்றனர்.

திருப்பூர் பனியன், மற்றும் பொதுத் தொழிலாளர்கள் சங்கம், திருப்பூர், தனது 21—2—81 தேதியிட்ட அறிவிப்பின்படி தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் 1—3—81 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போவதாக பனியன் பாக்டரி உரிமையாளர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் திருப்பூர் அகில இந்திய பனியன் உற்பத்தியாளர்கள் சங்கத்தினருக்கு தெரிவித்தது.

1973 ஆம் வருடத்திற்குப் பிறகு தங்களுக்கு எந்தவிதமான சம்பள உயர்வும் கிடைக்கப்பெறவில்லை எனக்கூறி நிலையான ஒப்பந்தமும், அந்த ஒப்பந்தம் ஏற்படும் வரை இடைக்கால சம்பள உயர்வு தரும் வரை தற்போதைய சம்பளத்தில் இடைக்கால உயர்வாக 50% அதிகம் தர வேண்டும் என்று தொழிற் சங்கம் கோரியது.

இந்தத் தொழிற் தகராறில், கோயம்புத்தூர் தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையர் அவர்கள் சமரச முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு இருதரப்பினரிடையே பேச்சுவார்த்தைகள் மேற்கொண்டார்.

28—2—81 அன்று நடந்த பேச்சு வார்த்தைகளின் போது கோவை தொழிலாளர்துறை துணை ஆணையர் அவர்கள் கொடுத்த அறிவுரைப்படி 1—3—81 தேதி நடக்கவிருந்த வேலை நிறுத்தத்தை ஒத்திவைப்பதாகத் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் கூறினர். எனினும் 4—3—81 முதல் சுமார் 25,000 தொழிலாளர்களும் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். இதனையடுத்து, கோவை, தொழிலாளர்துறை துணை ஆணையர் அவர்கள் முன்னிலையில் 8—3—81 அன்று பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன. அதன் விளைவாக ஏற்றுமதிக்காக பனியன்கள் தயார் செய்யும் ஐந்து தொழிற்சாலைகளின் நிருவாகத்தினர் தங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைப் பளு பற்றி எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி 25% இடைக்கால சம்பள உயர்வுதர சம்மதித்தனர் அதன்படி, இந்த ஐந்து நிருவாகத்தினருக்கும் அவர்களின் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையே 1947 ஆம் ஆண்டு தொழிற் தகராறு சட்டத்தின் பிரிவு 12 (3)ன் கீழ் ஒரு ஒப்பந்தம் 8—3—81 அன்று கையெழுத்தாகியது.

அதே ஒப்பந்தத்தின் ஷரத்துக்களின் அடிப்படையில் மேலும் 25 பனியன் பாக்டரி உரிமையாளர்கள் வேலைப்பளு பற்றி

நிபந்தனை ஏதுமின்றி இடைக்கால உயர்வாக சம்பளத்தில் 25% தர சம்மதித்துள்ளனர்.

இதன் விளைவாக, இந்த 30 பனியன் தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் சுமார் 2,000 தொழிலாளர்கள் தங்களது வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு வேலைக்குத் திரும்பியுள்ளனர். மற்ற பனியன் தொழிற்சாலைகளில் வேலை நிறுத்தம் நீடிக்கிறது; இவைகளின் எண்ணிக்கை சுமார் 1,270 பாதிக்கப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 23,000.

இந்தத் தொழிற் தகராறில் சுமுகமான தீர்வு கான கோவை தொழிலாளர்துறை துணை ஆணையாளர்அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட இருதரப்பினரிடமும், சமரச முயற்சிகள் மேற்கொண்டுள்ளார். 6–3–81, 8–3–81, 18–3–81 ஆகிய தேதிகளில் பேச்சு வார்த்தை நடந்துள்ளன. மேற்கண்டு வார்த்தைகளில் சுமுக முடிவு ஏற்படாவிடில் தொழிலாளர்துறை தனி துணை ஆணையர் அவர்கள் விரைவில் சமரசப்பேச்சுவார்த்தைகள் மேற்கொள்ள உள்ளார்.

திரு. எஸ். மணிமாறன் : தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினை என்பதும் ஒரு இன்றியமையாத பிரச்சினை என்பதும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரியும் என்று கருதுகிறேன். ஏறத்தாழ ஒருமாத காலமாக 25,000 பனியன் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் வேலை நிறுத்தம் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலைக்கு ஆட்பட்டு இன்றையதினம் அந்தத் தொழிலே ஸ்தம்பித்துப்போய் இருக்கிறது. அவர்கள் கேட்ட கோரிக்கை எல்லாம் வேலைக்கு ஏற்ற சம்பள உயர்வு வேண்டும் என்பதுதான். 1973 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு எந்த விதமான சம்பள உயர்வும் கிடைக்காததால் இந்த கோரிக்கையை வைத்து சம்பளம் நிர்ணயம் செய்யும் வரையில் இடைக்கால சம்பள உயர்வாக 50% தரவேண்டுமென்று கோரிக்கையை உற்பத்தியாளர் சங்கத்தைப்பார்த்து எழுப்பி இருக்கிறார்கள். ஆனால் உற்பத்தியாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதை ஆரம்பத்தில் நானும் இரண்டு நாள் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினேன், ஒப்புக் கொள்கின்ற வகையில் இடைக்கால சம்பள உயர்வு தருவதாக ஒப்புக் கொண்டு பிறகு மறுதலித்து விட்டார்கள்.

அதே நேரத்தில் கிட்டத்தட்ட 200 பனியன் உற்பத்தியாளர்களுக்கு இடைக்கால சம்பள உயர்வாக 25% கொடுத்து ஒப்பந்தம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒப்பந்தம் போட்டு ஏறத்தாழ 4,500 பனியன் உற்பத்தியாளர்கள் அங்கே வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அரசு அறியுமா? அப்படியானால் அதன் அடிப்படையில் மற்றுமுள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த இடைக்கால சம்பள உயர்வு கொடுக்கின்ற வகையில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை அரசு கேட்டுக் கொள்ளுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1981 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன அத்தனை கருத்துக் களிலும் அரசுக்கு உடன்பாடு உண்டு . பிரசினையின் முக்கியத்து வத்தைப் பார்த்து 28– தேதி ஸ்பெஷல் டி. சி. எல். சென்னை யிலே சம்பந்தப்பட்டவர்களோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி இருக்கிறார். இன்றையதினம் சமரசப் பேச்சுவார்த்தை நடக் கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நேற்று முன் தினம் கூட ஸ்பெஷல் டி.சி.எல். முன்பு பேச்சு வார்த்தை நடை பெற்றது. அப்போது நானும் அதிலே கலந்து கொண்டு பேசினேன். இன்றைய தினமும் 11 மணி அளவில் மீண்டும் அந்தப் பேச்சு வார்த்தை நடை பெற இருக்கின்றது. ஆகவே நான் அரசைப் பார்த்து ஒன்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்பு கிறேன். இந்த ஸ்பெஷல் டி.சி.எல். அவர்கள் முன்னிலையில் நடைபெறுகின்ற பேச்சு வார்த்தை முடியாமல் போகும் சூழ் நிலை உருவாகும் என்று வைத்துக் கொண்டால் அமைச்சரவர்கள் நேரடியாக தலையிட்டு அந்தத் தொழிலுக்கு ஊக்கம் தருகின்ற முறையில் அந்தப் பேச்சு வார்த்தையை முடித்து வைப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்களா ?

அடுத்து இந்தத் தொழிலைச் சுற்றி பல்வேறு உப தொழில்கள் இருக்கின்றன. சலவை போடுகின்ற தொழில், டையிங்தொழில், பனியன் வியாபாரம், அட்டைப் பெட்டிகள் செய்தல் போன்ற பல்வேறு தொழில்கள் இதற்குரிய உப தொழில்களாக இருக் கின்றன. இத்தொழில்களில் கிட்டத்தட்ட 40 ஆயிரம் தொழி லாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். ஆகவே 40 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு தீங்கு செய்யக் கூடியதாக இந்த வேலை நிறுத்தம் இருப்பதால் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நேரடி யாகத் தலையிட்டு நல்லதொரு சூழ்நிலையினை உருவாக்கு வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ், இராகவானந்தம் : தலைவரவர் களே, ஸ்பெஷல் டி.சி.எல். அவர்களுக்கு மேல் உயர்ந்த அதிகாரி ஜாயின்ட் கமிஷனர் ஆப் லேபர், அவருக்கு மேல் உயர்ந்த அதிகாரி கமிஷனர் ஆப் லேபர். இவர்கள் இரண்டு பேர்களும் பேச்சு வார்த்தையை முடித்த பிறகு நான் பேசலாம் என்று கருதினேன். இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன யோசனையை மனதில் கொண்டு நானும் அவர்களை விரைவிலே அழைத்துப் பேச விரும்புகிறேன். ஆனால் அதற் குள்ளாக இந்தப் பிரச்சினை முடிந்து விட வேண்டும் என்பதை அதை விட அதிகமாக விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவ ர்வர்களே, 23,000 தொழிலாளர்கள் ஒரு மாதமாக பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சரவர்கள் தமது அறிக்கை யிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே பேச்சு வார்த்தை என்பதைப் பொறுத்த வரையில் ஸ்பெஷல் டி.சி.எல். அதற்குப் பிறகு கமிஷனர் ஆப் லேபர், அதற்குப் பிறகு அமைச்சர் என்று நிலைமைப் போய்க் கொண்டிருந்தால் கால தாமதம் ஏற்படும். ஆகவே இன்றைய தினம் நடக்க இருக்கின்ற பேச்சு வார்த்தை யிலே ஒரு முடிவு ஏற்படாவிட்டால் நாளையோ அல்லது அதற்கு அடுத்த தினமோ மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களே நேரடியாகப் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதற்கு முயற்சிப்பார்களா ?

* மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவ ரவர்களே, இன்றைய தினம் பேச்சு வார்த்தை நடை பெற இருக்கின்றது. அநேகமாக ஸ்பெஷல் டி.சி.எல். முன்னிலை யிலேயே ஒரு ஒப்பந்தம் வந்து விடும் என்று கருதுகிறேன். அப்படி இல்லை என்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன யோசனையை கருத்தில் கொண்டு ஆவன செய்யப் படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம் : தலைவ ரவர்களே, திருப்பூர் பனியன் தொழிலாளர்கள் சுமார் 25,000 பேர் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக 1–3–1981 அன்றிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்று வருகின்றது. ஸ்பெஷல் டி.சி.எல். அவர்களின் முயற்சியாலே ஒப்பந்தம் ஏற் கெனவே சில குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளுக்கு ஏற்பட்டிருக் கின்றது. அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் ஓரளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் சில பகுதிகளிலே உள்ள ஃபேக்டரியின் முதலாளிகள் கோரிக்கைகளை ஏற்பதைப் பொறுத்த வரையிலே வேண்டுமென்றே காலதாமதம் செய்து ஒரு லா அண்ட் ஆர்டர் பிரச்சினை வரக் கூடிய அளவுக்கு பிரச்சினையை உருவாக்கி இந்த அரசுக்கு கெட்டபெயரை உண்டாக்க வேண்டும் என்று முயற்சி செய்து வருகிறார்கள் ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு மோசமான நிலையை அரசாங்கம் புரிந்து கொண்டு சுமூகமான ஒரு முடிவுக்கு இந்தப் பிரச் சினையைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசு முயற்சிக்க வேண்டும். ஆகவே மிக விரைவிலே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இதிலே தலையிட்டு அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு செல்வதற் குரிய வகையிலே ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன அருமையான ஆலோ சனைகள் கருத்திலே எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

(ஆ) ஆலங்குளம் சிமெண்டு தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளியேறும் புகையால் விவசாயப் பயிர்கள் பாதிப்பு.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவரவர்களே, ''இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஆலங்குளம் சிமெண்டு தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளியேறும் புகையினால் சுற்றியுள்ள பகுதியிலுள்ள விவசாய ப்பயிர்கள் பாதிக்கப்படுவது குறித்த'' அவசரப்பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவை முன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

அறிக்கை.

தமிழ்நாடு சிமெண்டு நிறுவனம் பொதுத் துறையில் ரூ. 7.48 கோடி முதலீட்டில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் ஆலங்குளத்தில் ஒரு சிமெண்டு ஆலையை நிறுவியுள்ளது. இந்த சிமிண்டு ஆலையில் ஈரத் தயாரிப்பு முறையில் சிமிண்டு உற்பத்தி செய்யும் இரண்டு சூளைகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு சூளையும் நாளொன்றுக்கு 600 டன் சிமிண்டு உற்பத்தி செய்யும் திறன் கொண்டது. முதல்சூளை 1970 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்களிலும், இரண்டாவது சூளை 1971 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்களிலும் உற்பத்தியை துவங்கியது.

2. சிமிண்டு தூசி வெளியேறுவதை ஓரளவு தடுக்கும் நோக்கத்தில் இரண்டு சூளைகளுக்கும் புகை போக்கி போதிய அளவு உயரமுள்ளதாக இருக்கிறது. இம்முறையானது மின்சாரத் தூசிப் படிவுத்தடுப்பு இயந்திரத்தை நிறுவும் முறையுடன் ஒப்பிடும் போது, பயன்தரத் தக்கதாக இல்லை. எனவே, ஆலங்குளம் சிமிண்டு ஆலையிலிருந்து வெளிப்படும் சிமிண்டு தூசி அதிக பட்சம் தடுக்கும் நோக்குடன் தமிழ்நாடு சிமிண்டு நிறுவனம் சூளைகளுக்கு மின்சாரத் தூசிப்படிவத் தடுப்பு இயந்திரங்களை நிறுவுவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1981 மார்ச் 30

3. ஆலங்குளம் சிமிண்டு ஆலையை நவீனப் படுத்துதல் மற்றும் சீர்திருத்தப் பணிகள் திட்டத்தை ரூ. 301 இலட்சம் திட்டச் செலவில் தமிழ்நாடு சிமிண்டு நிறுவனம் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் முதல் செயல் படுத்தி வருகிறது. மேற் கண்ட திட்டத்தின் கீழ் சூளைகளுக்கும், சிமிண்டு மில்லுக்கும் சேர்த்து மின்சாரத் தூசிப் படிவத் தடுப்பு இயந்திரங்களை நிறுவும் பணியும் மற்றும் சில சீர்திருத்தப்பணிகளும் நடை பெற்று வருகின்றன.

4. மேற் கண்ட திட்டம், இரண்டு கட்டங்களில் அதாவது இயந்திர தளவாடங்கள் விநியோகம் மற்றும் கட்டுமான வரை படங்கள் விநியோகம் செய்யப்படும் அடிப்படையில் செயல் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. முதல் கட்டத்தில் சில இயந்திரங்களைச் சீரமைத்தல் மற்றும் சிமிண்டு மில்லுக்கு மின்சாரத் தூசிப் படிவுத் தடுப்பு இயந்திரம் நிறுவுதல் ஆகிய பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. முதல் கட்டத்தில் 80 சதவிகிதம் வேலை முடிந்து விட்டது. எஞ்சியுள்ள பணிகள் 1981 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்களுக்குள் முடிவுறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

5. இரண்டாவது கட்டமாக சூளைகளுக்கு மின்சாரத் தூசிப் படிவுத் தடுப்பு இயந்திரங்கள் நிறுவுதல் மற்றும் ஆலையில் உள்ள சில இயந்திரங்களை நவீனப்படுத்துதல் ஆகிய பணிகள் மேற் கொள்ளப்படும். இரண்டாவது கட்டப் பணிகளுக்கான தளவாடங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. கட்டுமானப் பணிகள் 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் தொடங்கப் பெற்று 1981 ஆம் ஆண்டு ஜூன் ஜூலை திங்களில் முடிவுறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மின்சாரத் தூசிப் படிவத் தடுப்பு இயந்திரங்களை நிறுவும் பணி 1981 ஏப்ரல் திங்களில் தொடங்கப் பெற்று 1981 அக்டோபர் திங்களில் முடிவுறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனவே, ஆலங்குளம் சிமிண்டு ஆலையில் மின்சாரத் தூசிப் படிவத் தடுப்பு இயந்திரங்கள் நிறுவுதல் மற்றும் ஆலையை நவீனப்படுத்துதல் மற்றும் சீர்திருத்தப் பணிகள் மேற் கொள்ளுதல் ஆகிய திட்டங்கள் அனைத்தும் 1981 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களுக்குள் முடிவுறும். இதனால் சிமிண்டு தூசி வெளிப்படுவது அதிக பட்சம் கட்டுப்படுத்தப்படும்.

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையை கடந்த இரண்டாண்டு காலத்திற்கு முன்பே இந்த அவையிலே எழுப்பினேன். ஆனால் இன்று வரையில்

இது செயல் படுத்தப்பட வில்லை. இந்தப் புகையின் காரணமாக அந்தப் பகுதியிலே உள்ள விவசாயப் பயிர்கள் அத்தனையும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது மட்டுமல்ல இந்த புகை பூக்களை பாதிக்கின்ற காரணத்தால் காய்கள் ஏற்படக் கூடிய காலங்களில் பெரும் பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது. இந்தப் புகையானது பூக்களின் மேல் படுவதால் மகரந்த சேர்க்கை ஏற்படாமல் பயிர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே பலன் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இதை மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லியும் இன்று வரையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் அங்கே இருக்கின்ற தனியார் தொழிற்சாலைகளிலே இந்தப் புகை வேறு விதமாக வெளியேறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் தனது சொந்த ஆலையிலே இப்படி புகை பயிர்களைப் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு வெளியேறாமல் வேறு வகையிலே வெளியேறுவதற்கு விரைவிலே ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-30]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே அதற்கான பணிகள் துவங்கப் பட்டிருக்கின்றன. ரூபாய் 3 கோடி அளவிலே நவீனப்படுத்தும் சீர்திருத்தப்பணிகளை செய்ய விருக்கிறோம். அதற்கான ஆரம்ப காலப் பணிகள் துவங்கப்பட்டிருக்கின்றன. எஞ்சியுள்ள பணிகள் 1981, ஜூன் திங்களுக்குள் முடிவு அடையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அந்தப் பணிகளிலேயே, மின்சார தூசி படிவதை போக்குவதற்கான பணியும் சேர்க்கப்பெற்றிருக்கின்றது. இந்தப் பணிகள் முழுவதுமாக முடிவடையும் போது, இந்தப் பிரச்சினைகள் தீர்வு அடையும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

7. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1981–82—பொது விவாதம் (தொடர்ச்சி.)

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள், நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது இங்கே ஆற்றிய உரையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். சில நல்ல திட்டங்களை அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பல திட்டங்களை இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவைகள் நல்ல திட்டங்களாக இருந்தாலும் கூட, அவைகளை விரைவில் காலதாமதம் இல்லாமல் அவர்கள் நிறைவேற்றுவார்களேயானால், அதனால் ஏற்படக் கூடிய பலன்கள்

நிறைய இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி காலத்திற்குள் முடிவடைய வில்லை என்றால், பல கஷ்டங்களும், நஷ்டங்களும் வருமே யொழிய, அந்த திட்டங்களினால் ஏற்படக் கூடிய பலன்கள் வராமல் போய்விடும். வராது.

இண்டஸ்டிரியல் எக்ஸ்பேன்ஷன்—தொழில் வளர்ச்சி என்ற வகையில் 3, 4 திட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மதுரை யில் சிமெண்ட் ஆலையை நிறுவுவது, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வெளிநாட்டு உதவியுடன் வெடிமருந்து தயாரிக்கும் தொழிற் சாலை நிறுவுவது போன்ற சில திட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கி றார்கள். ஆனால், இந்தத் திட்டங்களின் மூலமாக 4 ஆயிரம், 5 ஆயிரம் பேர்களுக்குத்தான் நிரந்தரமாக வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியுமே தவிர, பெரிய அளவில் வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதற்கான எந்தவிதமான பெரிய திட்டங்களும் கொண்டு வரப்படவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள் வேலை இல்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது ஆட்சியாளர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். அது மட்டும் அல்லாமல் வருஷா வருஷம் பல்லாயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் பட்டம் பெற்றவர்களும், பட்டம் பெறாதவர்களும் இதனுடன் சேர்ந்து வருகிறார்கள். இவர்களை வாழ்விப்பதற்கு என்ன திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று துருவி துருவிப் பார்த்தாலும் கூட, ஒன்றும் புரியவில்லை. ஏன் இப்படி அவர் களுக்கான திட்டங்கள் என்று எதையும் கொடுக்கவில்லை என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அவர்களுக்கு ஏதாவது திட்டங்கள் வகுக்கயிருக்கிறார்கள் அல்லது அது பற்றி யோசித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று கூட நினைக்க முடியவில்லை. அது பற்றி யோசிக்கிறார்களா இல்லையா என்பதே கூட சந்தேகமாக இருக் கிறது.

படித்தவர்களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என் பது பெரிய எரிமலைக்கு ஒப்பானது. எந்த நேரத்திலும் எப்படி வேண்டுமானாலும் அது வெடிக்கலாம். எக்கனாமிக்கல் டெவலப் மெண்ட்ஸ் வேண்டும் என்றால், நிறைய தொழிற்சாலைகள் வர வேண்டும். சிறிய பெரிய நடுத்தர தொழிற்சாலைகள் நிறைய ஏற்பட்டால் தான் வேலை வாய்ப்பை பெருக்க முடியும். அம் மாதிரியான வகையில் இங்கே ஏதாவது திட்டங்கள் வந்து இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. நான் சொல்வதை ஒன்றும் தப்பாக எடுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நினைக் கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோது, தொழிற் சாலைகளுக்கான நிறையத் திட்டங்கள் போட்டு நிறைய தொழிற் சாலைகளைக் கொண்டு வந்தோம். அதை பார்க்கும் போது, அதில் 5-ல் 1 பங்குகூட நீங்கள் இந்த 4வருஷம் செய்த ஆட்சியில்

கொண்டு வரவில்லை என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. நான் இதை ஏதோ பெருமைக்காகச் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை. இருக்கிற பேக்ட்ஸ் உண்மைகளைத்தான் சொல்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், நம்மிடையே சுபிட்சம் ஏற்பட வேண்டுமானால் சராசரி வருமான விகிதாசாரம் அதிகரிக்க வேண்டும் என்றால், வேலை வாய்ப்பு வசதிகளைப் பெருக்க அதிக திட்டங்கள் போட வேண்டும். அம்மாதிரி போட்டிருக்கிறார்களா? இல்லையே என்பதுதான் என்னுடைய குறை. மற்ற மாநிலங்களில், அவர்களுடைய மாநிலங்களுக்கு நிறைய தொழிற்சாலைகள் வேண்டும் என்பதற்காக, இண்டஸ்டிரியலிட்ஸ் அசோசியேஷன், சேம்பர் ஆப் காமர்ஸ் ஆகியவைகள் மூலமாக, மற்ற மாநிலங்களுக்கு சென்று பார்க்கிறார்கள்.

அங்கே போய் அவர்கள் தங்கள் மாநிலங்களுக்கு தொழிற்சாலைகள் வரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டியதை செய்கிறார்கள். அந்த மாநிலத்தில் என்னென்ன வளங்கள் இருக்கின்றன, என்னென்ன வசதிகள் இருக்கின்றன, என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்க போகிறார்கள், ''இன்ப்ரா ஸ்ட்ரக்ச்சர் பெஸிலிட்டீஸ்'' பற்றியெல்லாம் எடுத்து விளக்குகிறார்கள். அந்த மாதிரி நம் மாநில அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்கள் மற்ற மாநிலங்களுக்குப் போய் தொழில் அதிபர்களை அல்லது சேம்பர் ஆப் காமேர்ஸ்-ஸைப் பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை. நான் ஏற்கனவே இதைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறேன். நீங்கள் சென்று அவர்களை வரவழைத்தால்தான் அவர்கள் இங்கே வருவார்கள். அப்படிச் செய்வதில் எந்தவிதமான தவறும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவசியம் மற்ற மாநிலங்களைப் போல், நீங்களும் போய் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுவுமல்லாமல், நமது கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்றிருக்கும்போது, மற்ற மாநிலங்கள் அப்படி இன்டஸ்ட்ரீஸ் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறது, அம்மாதிரி கொண்டு வருவதற்கு தடை விதிக்க வேண்டுமென்று, ஒரே ஸ்டான்டேர்ட் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருப்பதாகப் பார்த்தேன். அதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டேன். அப்படி அவர்கள் சொன்னது வாஸ்தவம் என்றால் அது ரொம்ப நல்ல காரியம் அல்லவென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நாம் செய்வதற்கு முடியவில்லை என்றால் பிறத்தியார் செய்வதை நாம் ஏன் தடுக்க வேண்டும்? நாம் திறமையாக இருக்க வேண்டும் நல்லவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டால் மட்டும் போதாது. திறமை உள்ளவர்களாகவும், வல்லவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்; செய்யக் கூடிய காரியங்களை விரைவில் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எல்லாவற்றையும் ஒருவரே பார்த்து அங்கீகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அது நல்ல முறை அல்ல. இப்போது கேள்விப்படுகிறேன்.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தொழில் அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் நான் பேசுகிறபோது அங்கே நான் சொன்னது, இன்டரஸ்ட் ப்ரி சேல்ஸ்டாக்ஸ் கொடுப்பதற்கு உச்சவரம்பு 15 இலட்சம் ரூபாய் என்றிருக்கிறது. மற்றபடி இன்சென்டீவ்ஸ் கொடுக்கிற போது சில மாநிலங்களில் ஒரு கோடி ரூபாய், இரண்டு கோடி ரூபாய் என்றளவில் சில பேர்கள் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அங்கே நான் பேசுகிறபோது சொன்னேன். எல்லா மாநிலங்களுமே அதில் ஒரு சராசரி வருவதுபோல் ஒரு சீலிங் இருப்பதற்கு மத்திய அரசு அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்தால் சீரான தொழில் வளர்ச்சி எல்லா மாநிலங்களிலும் ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கிறது என்று சொன்னேன். ஏனென்றால், ஒரு போட்டி மனப்பான்மை ஏற்பட்டு ஒரு மாநிலம் இன்னொரு மாநிலம் என்றளவில் எடுத்துக் கொண்டு சரியான நிதித்துறையில் போதிய ஆதாரங்கள், வசதி இல்லாத மாநிலங்கள் தொழில் வளர்ச்சி இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டு விடக் கூடாது என்ற அடிப்படையில்தான் அந்த கருத்து சொல்லப்பட்டது.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப் : Mr. Speaker, Sir, I am afraid the Hon. Minister for Industries has not understood me properly. My first concern is, you do not appear to be very serious about the industrial development of the State. If you are very serious, you should have gone to other States, met the industrialists, explained the facilities that are avilable here, and requested them to come here. You have not done so. And I am very much concerned about it.

அழுத பிள்ளைதான் பால் குடிக்கும் என்று சொல்வார்கள், உங்களுக்கு தொழில் வளர்ச்சியில் அதிக அக்கறையில்லை. இன்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மென்ட் கமிட்டிகள் போடவில்லை. பல தடவை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். பல மாநிலங்களுக்கு நீங்கள் போகவில்லை. மற்ற மாநிலங்கள் நல்ல முறையில் பாம்ப்லட்ஸ் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதில் போதிய விளக்கங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்னென்ன அவர்கள் செய்வார்கள், என்னென்ன வளங்கள் இருக்கின்றன, இன்ப்ராஸ்ட்ரக்ச்சர் பெசிலிட்டீஸ் என்னென்ன இருக்கின்றன என்று எல்லாம் விளக்கமாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதே போல் நீங்கள் கொண்டுவரவில்லை என்றுதான் நான் சொல்கிறேன். அப்படிக்கொண்டு வந்திருந்தால் அதை உறுப்பினர்களுக்காவது கொடுத்திருக்கலாம். அல்லது சேம்பர் ஆப் காமேர்ஸ்க்காவது கொடுத்திருக்கலாம். அப்படிப் பார்த்ததாக எனக்கு ஞாபகம் இல்லை ஆகவே இதில் அவசியம் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும் நமது மாநிலத்தில் போதிய இன்டஸ்ட்ரீஸ் கொண்டு வருவதற்கான ஒரு பேவரபிள் க்ளைமேட்டை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

[1981 மார்ச் 30] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா ஷெரீப்]

இப்போதிருக்கக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான சிறிய இன்டஸ்ட்ரீஸ்க்கு போதுமான அளவிற்கு பவர் கிடையாது. பவர் பற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது 2,300 மெகா வாட்ஸ் பவர்தான் வைத்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

may be the working capacity. But what is the actul production of power, I would like to know. I am very happy that in the Sixth Five Year Plan you have alloted one-third of the total expenditure for power. But at persent your capacities are not fully worked. What are the reasons for it.

[முற்பகல் 10-40]

நீங்கள் 2,300 மெகா வாட் என்று சொல்லிவிட்டு, 900 மெகா வாட்தான் கொடுக்கிறீர்கள். இம்மாதிரியான நிலைமை அதிகரித்துக்கொண்டே வருமானால், எந்தவிதமான சுமுகமான ஏற்பாடும் செய்ய முடியாது, இதை நான் போனவருஷமே பட்ஜெட்டின்போது சொன்னேன். இந்த வருஷமும் சொல்கிறேன். தயவுசெய்து மின்சாரத் துறையில் இத்தகைய சூழ்நிலைகள் எல்லாம் வராமல் செய்ய, ஒரு நிபுணர்களைக் கொண்ட கமிட்டியைப் போட்டு, இதிலே ஏற்படக்கூடிய பவர் லாஸைப் பற்றியெல்லாம் அறிந்து, என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யுங்கள். அப்படிச் செய்தாலே, அதுவே நமக்குப் போதுமானதாக இருக்கும் இம்மாதிரி செய்யவில்லை; செய்ததாகவும் ரிப்போர்ட்டிலே எந்தவிதமான தகவலும் இல்லை. இருந்தாலும் கூட, இப்போது சென்னையில் பேசின் பிரிட்ஜியிலே ஒரு புதிய தெர்மல் யூனிட் வந்திருப்பதாகவும், வட சென்னையிலே ஒரு பெரிய தெர்மல் ஸ்டேஷன் கொண்டு வருவதாகவும், மூன்றாவது கட்டமாக தூத்துக்குடியிலே ஒரு யூனிட் வருவதாகவும் நிதி நிலை அறிக்கையிலே நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இவைகளைச் சரிவர செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்ன காரணத்தினாலே உங்களுக்கு மாக்சிமம் புரொடக்ஷன் வரவில்லை என்பதைப் பார்த்து, அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். கோல் வரவில்லை என்று சொல்லுகிறீர்கள். கோல் வருவதற்கு காண்ட்ராக்ட் விட்டிருக்கிறீர்கள். சோல்லரியிலிருந்து துறைமுகம் அல்லது எங்கெங்கு கொண்டுவர வேண்டுமோ, அந்த தேவையான இடங்களுக்கு கொண்டு வருவதற்கு காண்ட்ராக்ட் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். இந்த காண்ட்ராக்ட்டர் திறமையாக, அனுபவமுள்ளவர்களாக இருந்தால், கோல் ஒழுங்காக வரும். இதிலே நாம் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும். இதிலே எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

பவர் விஷயத்தில் நாம் மிகவும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும். பவர் இல்லை என்றால் நாம் எந்தவித மான நல்ல ஏற்பாடும் செய்யமுடியாது. அக்ரிகல்சருக்கு பவர் வேண்டியிருக்கிறது; இன்டஸ்ட்ரிக்கு பவர் வேண்டியிருக் கிறது. இதற்கு மாக்சிமம் பவர் வேண்டியிருக்கிறது; அதே போல் ஷாப்புகளுக்கு பவர் வேண்டியிருக்கிறது. எனவே பவர் இல்லையென்று சொன்னால், எந்தவிதமான தொழிலும் இல்லை என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தமாதிரி இருக்கும் சமயத்தில் இதில் மாக்சிமம், திறமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து, புல் புரொடக்ஷன் ஏற்படுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். இதைச் செய்தாலொழிய இதிலே குறைபாடுகள் ஏற்படும். எனவே, இதிலே கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும்.

பவர் வெட்டினால், 10,000 சிறு தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்கு மூட இருக்கின்றன. ஏற்கனவே அன்-எம்ப்ளாய் மென்ட் நாட்டிலே இருக்கிறது. அதிலே இதுவும் சேர்ந்து விட்டால், அன்டர்-எம்ப்ளாய்மென்ட்தான் வரும். தொழில் அதிபர்கள் என்ன செய்வார்கள்? மூடத்தான் செய்வார்கள் பவர் இருந்தால் தான் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். உற்பத்தி பெருக்கினால்தான், அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுக்க முடியும். என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்பவர்கள். தொழிலாளர் களுக்கும், மற்றும் யார் யாருக்கு பணம் கொடுக்கவேண்டுமோ அதை யெல்லாம் அவர்களால் கொடுக்க முடியும். அப்படி யில்லை யென்றால், அவர்கள் தொழிற்சாலைகளை மூடத்தான் செய்வார்கள். எனவே, தயவு செய்து இதிலே ரொம்ப கண் ணும் கருத்துமாக, திறமையாக செயல்பட வேண்டு மென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சார், மதுவிலக்கைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி யிருப்பது பற்றி நான் மிகுந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்ன இத்தகைய மதுவிலக்கு? இல்லை யென்றால், பூராவையும் எடுத்து விடுங்கள். 25 வயதானவர் கள் எல்லாம் பர்மிட் வாங்கிக் குடிக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டி ருக்கிறீர்கள். ஒரேயடியா எடுத்துவிட்டதாகவும் தெரியவில்லை. இதிலே மிகவும் தவறான காரியத்தை நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள். இராஜாஜி அவர்கள் ஆரம்பித்தார்கள். காம ராஜ் அவர்களும், அதற்குப் பின்னால் அண்ணா அவர்களும் இந்த மூன்று பேர்களும் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு, இந்த மதுவிலக்கை தீவிரமாக அமுல் செய்துவந்த நல்ல காரியத்தை செய்தார்கள். அதை எடுத்துவிட்ட பழி உங்களைச் சேரும். வேறு யாரையும் சேராது. 25 வயதிற்கு மேற் பட்டவர்கள் பர்மிட் வாங்கி குடிக்கலாம் என்று சொல்லு கிறீர்கள். அதைப் போல் 18 வயதானவர்களுக்குக்கெல்லாம்

ஓட்டுரிமை என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இதனால், 14, 15 வயதானவர்கள் எல்லாம் 18 வயது என்று சொல்லி, ஓட்டுரிமைப் பெறுவார்கள். அதைப்போல், இப்போது 25 வயதானவர்கள் எல்லாம் பர்மிட் வாங்கிக் குடிக்கலாம் என்றால், 17, 18 வயதானவர்கள் எல்லாம் பர்மிட் வாங்கிக் குடிக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். இது மிகவும் தவறான காரியம். இம்மாதிரி செய்திருப்பது கூடாது என்றும், இதிலே தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்றும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இதனால் ஏற்படக்கூடிய பல தீமைகள் இருக்கின்றன. இதனால் மாணவர்களை குடிப்பதற்கு நல்ல ஆயத்தம் செய்ய அனுமதித்துவிட்டீர்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன். "புரொகிபிஷன்" இந்த உலகத்திலே எங்கும் வெற்றிகரமாக நடக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் மதுவிலக்கை முழு வெற்றிகரமாக நடத்தியது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக்குத்தான் செய்ய முடிந்தது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் மிக தீவிரமாக்க வேண்டுமென்பதற்காக பல திட்டங்களைப் போட்டார்கள். அதையெல்லாம் மறந்து இப்போது நீங்கள் இதை எடுத்து விட்டிருப்பது "ஸ்க்ரேப்" செய்திருப்பது மிகவும் வருத்தத்தைத் தரக் கூடியது. திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நடத்த வேண்டுமென்றால், அத் திட்டங்களில் இருக்கக்கூடிய ஆகாத காரியங்களை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அவ்வாறு ஏன் செய்யத் தவறி விட்டீர்கள்?

It has become a cottage industry Sir, before the abolition of this what you have considered as Prohibition it has become a cottage industry. Almost in every nook and corner illicit distillation was going on. In every nook and corner this was being sold to the people and in every street there are innumerable number of shops Now, you have opened the flood gates I do not know what is going to happen I am more concerned about the youngster. about the womenflok and about the poor People who have nothing to earn. but only to indulge in this sort of thing and sell away whatever they have got. I do not know how you are going to tolerate this.

இதனால் என்ன வருமானம் வரும். 250 கோடிக்கு வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். நீங்கள் அதை குறிப்பிடவில்லை. ஏன் குறிப்பிடவில்லை என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படி 200, 250 கோடி ரூபாய்க்கு வருமானம் வருமளவிற்கு வழி இருக்கிறபோது, ஏன் 20 கோடி அளவிற்கு வரி போடவேண்டும். சில வரிச் சலுகைகளை

கொடுத்துவிட்டிருக்கிறீர்கள். அதற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு மேலும் பெட்ரோல் முதலியவற்றிற்கு,

At least for Petrol and diesel, if you are not levying any tax I would have been very much happier. But you havo levied tax on both petrol and diesel which are very very sensitive commodities. And I am sure on account of the taxes, the commodity price is again going to be raised, and what is the answer for it People are already suffering for want of purchasing power. The Purchasing power is very much less. If you are going on increasing this tax I do not know what to say about it.

200 கோடிக்கு மேல் அதிகமாக வருமானம் வரும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் நீங்கள் 20 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போடுவது மிகவும் துரதிருஷ்டவசமானது. இதை நீங்கள் வாபஸ் வாங்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

சென்னை நகரம் பற்றிச் சொல்லவேண்டுமென்றால் மணிக்கணக்கில் சொல்லலாம். முதலில் ''முனிசிபல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்'' அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பு என்னுடையத் தொகுதியில் இரண்டு மணி நேரம் வந்து பார்த்தார்கள். சென்னை நகரம் முழுவதும், no water. no sanitation, no roads, no lights. இவைகள்தான் தென்படுகிறதே ஒழிய எந்தவிதமான நல்லகாரியங்களும் தென்படுவதில்லை என்பதைத் திட்டவட்டமாக சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். முதலில் அவரை மார்க்கெட் பகுதிக்கு அழைத்து போனேன். அரை மணி நேரம் கர்ச்சீப்பை மூக்கில் வைத்தபடியே சுற்றி வந்தார்கள். அங்கே போய் தான் நாம் காய்கறிகள், மட்டன், பிஷ் போன்றவைகளை வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அங்கேயே இந்த நிலைமை இருந்தால் மற்ற இடங்களில் எப்படியிருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். This is the capital city' the headquarters of Tamil Nadu. People from various countries are coming here The Goverment want more tourist traffic to come over here. If this is the tendency in this capital city I do not know what will be the tendency elsewhere. ஏன் நகராட்சித் தேர்தல்களை தடை செய்கிறீர்கள், பயப்படுகிறீர்கள் என்பதும் தெரியவில்லை. முனிசிபல் கவுன்சிலர்கள் இருந்தால் ஜனங்கள் அவர்களிடம் இவை பற்றி முறையிடலாம். பலமுறை கார்ப்பரேஷன் டிவிஷனல் ஆபீசில் போய் சொன்னாலும் கூட எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படுவதில்லை.

1981 மார்ச் 30] [திரு. கே.எஸ்.ஜி. ஹாஜாசெரீப்]

[முற்பகல் 10-50]

இப்படியிருக்கும்பொழுது எந்தமாதிரி சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது என்றால் தொத்து நோய்கள் பரவுகின்றன. வருஷம் முழுவதும் தொத்து நோய்கள் காலரா போன்றவை. அம்மை இப்போது பற்றாக்குறைக்கு போலியோ வேறு இருக்கிறது. இவைகள் வளர்ந்து கொண்டே வருகின்றனவே தவிர குறையவில்லை. இதற்காக என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்ற திட்டத்தையும் சொல்லவில்லை. முன்னாலே திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு முறை சொன்னார்கள். 16 கோடி ரூபாய் கார்ப்பரேஷனுக்கு வந்திருக்கிறது. அதிலே முக்கால் வாசிக்கு மேலே சம்பளத்திலே போய்விடுகிறது என்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு பெரிய நகரத்திலே 16 கோடி ரூபாய் தான் வருமானம் வருகிறது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதைத் தவிர 12 கோடிக்கு மேல் சம்பளம் கொடுக்கிறபோது போய் விடுகிறது என்பது மட்டுமல்ல, அவர்கள் சரியாக வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமை இல்லை, சூப்ரவைஸ் செய்யக்கூடிய நிலைமை இல்லை என்பதை தெரிவித்து இப்படிப்பட்ட அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஆட்சியாளர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது குடிசைகள் நிறைய வந்துகொண்டு இருக்கின்றன. ஒரு பக்கம் சிலம்ஸ் இருக்கக்கூடாது என்ற முறையிலே சிலம்களிலே இருக்கக்கூடியவர்களை குடியிருப்புகள் கட்டி அங்கே போகச் சொல்லவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இன்னொரு பக்கம் சிலம்ஸ் அதிகமாக கிரியேட் ஆகிக்கொண்டே இருக்கின்றன. இதற்காக எந்தவிதமான திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் ஏதோ வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள் வேறு ஒன்றும் செய்யவில்லை. 15 வருடங்களுக்கு முன்னாலேயே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். மெட்ராஸ் சிடியிலே கான்சன்ட்ரேஷன் ஆப் பாபுலேஷன் வரக்கூடாது என்றும் இன்டஸ்ட்ரீஸ் டிஸ்பெர்சலாக இருக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். மெட்ராஸ் சிடியைச் சுற்றியுள்ள இடங்களிலேதான் இன்டஸ்ட்ரீகள் வரவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால் இங்கே அதிகமான கவர்ன்மென்ட் ஆபீஸ்கள் இருக்கின்றன. போர்ட் இருக்கிறது, பேங்குகள் இருக்கின்றன. மேலும் பல வசதிகள் இருக்கின்றன. அதனால் அப்படி எண்ணுகிறார்கள். இங்கே ஒரு இன்டஸ்ட்ரி வந்துவிட்டால் 100 பேர்கள் வேலை செய்யலாம் என்றால் ஆயிரம் பேர்கள் வேலைக்கு வந்து விடுகிறார்கள். 1,000 பேர்களுக்கும் எல்லா வசதிகளும் இங்கேயே தான் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்போது congestion will expand and the people who a e already there, will find it difficult. I would like you to see what steps can be done to disperse the industries or atleast stop the other industries g owth in the city of Madras. என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கேபிடலை கொண்டுபோகவேண்டுமென்று

சொல்லியதைப் பார்த்து நான் ஓரளவுக்கு சந்தோஷப்பட்டாலும் கூட பெருமளவுக்கு அம்மாதிரி செய்ய முடியுமா செய்வது நல்லது தானா என்று எனக்குள்ளே நான் கேட்டுக்கொண்டேன். கேபிடலை நீங்கள் கொண்டுபோகாவிட்டாலும் கூட சில முக்கியமான அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் டிபார்ட்மென்ட்களை அங்கே கொண்டு போகலாம். எந்த இடம் மையமாக இருக்குமோ எந்த இடத்திலே பெசிலிட்டிஸ் இருக்கின்றதோ அங்கே கொண்டு போகலாம். The intens ty of p pulation in the City car be reduced. எங்கே கொண்டுபோனாலும் அதற்கு பின்னாலே உள்ள துறை முகம் பெரிய துறைமுகம் ஆகும். அங்கே எல்லா பெசிலிட்டிகளும் வரும், பெரிய போஸ்ட் ஆபீஸ் வரலாம், பெரிய டெலிபோன்கள் வரலாம், நிறைய ரோடுகள் வரலாம். அதற்காக ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தினால் அதை ஆராயலாம். People of good intention and people who are experienced in the line, can be put in the Committee and a proper survey can be made to see that these things are done நான் சமீபத்திலே பம்பாய்க்கு சென்றிருந்தபோது அங்கே உள்ள மாநில அரசாங்கத்தால் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்ஜக்டிவ் ஆக பரிசீலனை செய்து பம்பாய்நகரம் இருக்க இருக்க பெரிய நகரமாகிக் கொண்டு போகிற நிலைமை இருக்கிறது. 80 லட்சம் பேர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு காலத்திலே டோக்கியோ நகரம்தான் அப்படி இருந்தது. இன்றைக்கு பம்பாய் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அங்கே வீடுகள் இல்லாத காரணத்தால் கடலுக்குள் ரெக்ளமேஷன் செய்து வீடுகளைக் கட்டுகிற முறையிலே பவுன்டேஷன் போட்டு தண்ணீரை அவ்வப்போது அப்புறப்படுத்தி கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதற்கு என்ன செய்தால் சமீபத்தில் 30 மைல் 40 மைல் வித்தியாசத்தில் பெரிய ஊரைக் கண்டுபிடிக்கலாம் என்ற அந்தத் திட்டம் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன் இப்பொழுது அதை எப்படியெப்படி ஆரம்பித்தால், என்னென்ன வசதிகளைச் செய்து ஆரம்பித்தால் இந்த நகரத்தினுடைய Density of Population குறையும் என்று ஒரு தீர்மானமான திட்டத்தினைக் கொடுப்பதற்கான ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியான ஒரு குழுவை நீங்கள் அமைத்து அதற்கு ஒரு Objective கொடுத்து, அரசாங்கம் போகாவிட்டாலும்கூட சில முக்கியமான டிபார்ட்மெண்டுகள் அங்கே செயல்படச் செய்தால் அவசியம். Dencity of Population குறையும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981 மார்ச் 30] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்]

Even otherwise' Mr.Deputy Speaker' I may mention that concentration of heavy industries important heavy industries, in and around the City is a dangerous one. In an emergency the first attack will be on the places where there is concentration of industrial growth. so, I would like to emphasise on this occasion that it is better that the Government tries to evolve certain schemes by which the industries are dispersed, density of the population diverted and the facilities that accrue from such industrial growth, are diverted to other places. அந்தமாதிரி செய்தால் அந்தந்த டிஸ்டிரிக்ட்களுக்குப் பெரிய பாபுலாரிட்டி ஏற்படும்.

தூத்துக்குடி பெரிய துறைமுகம் என்பதாக ஆகிக்கொண்டு வருகிறது. அங்கே பெரிய வெளிநாட்டுக் கப்பல்கள் வருகின்றன. தூத்துக்குடியிலிருந்து கொழும்பிற்கு பாசஞ்சர் சர்வீஸ் வைக்கலாமா என்று கப்பல் கம்பெனிக்காரர்கள் ஆராய்ந்து கொண்டு வருவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவர்களோடு நான் பேசினேன். அப்படிச் செய்வதற்கான, நல்லவிதமாக நடத்துவதற்கான எல்லா வசதிகளும் இருக்கின்றன என்று நான் அவர்களிடத்தில் சொன்னேன். இதை அவர்கள் கண்காணித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

இம்மாதிரி செய்தால் நாம் வெற்றிகரமாக ஒவ்வொரு வேலையையும்செய்யமுடியுமே தவிர செய்யமுடியாமல் இருக்கவே முடியாது. இம்மாதிரியான திட்டங்களைப் போட்டுத்தான் ஆக வேண்டும்; போடாமல் இருக்க முடியாது.

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் ரூ. 3,150 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதற்காகத் திட்டமிட்டிருக்கிறீர்கள். இதற்கு நல்லவிதமாகத் திட்டங்களைத் தீட்டி, தாமதமில்லாமல் அந்தத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். Delay is dangerous என்று சொல்வார்கள் மகாராஷ்டிர மாநிலம் பெரிய இன்டஸ்ட்ரீஸ் கொண்டு வருவதற்கு அவர்களிடத்தில் பொருள் வசதி இல்லலாததன் காரணமாக இப்பொழுது ஒரு குழுவை Oil Countries-க்கு அனுப்புவதற்காகத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். Government of India-இன் பர்மிஷனை வாங்கித்தான் அங்கே அனுப்ப முடியும்.

They wanted to go and convince the great Shaiks of the Oil Countries and tell them that these are the facilities that are available in Maharashtra State and these are the 6 big Industries that can be evolved and can be conduced in a successful manner and they wanted to get their financial assistance.

1,000 கோடி ரூபாய் தேவை என்று அங்கே அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

The people who are going to invest, are not investing without coming into a partnership. I believe, they can have 40 per cent share to the partnership. or it can be a joint venture. with 40 per cent for those who are investing and 60 per cent for our people it is a good scheme. I would like our Government to examine whether this may be done with our own people in Singapore, Hongkong, Malaysia, Thailand, and other places, who are well-off and who are doing successful work. We can approach them and ask them to go over here and see whether suitable industries can be developed and they can be asked to come here and invest in these localities and in this way we can improve the industrial growth.

பொதுவாக நீங்கள் நன்மை தருகின்ற சில காரியங்களை Social Development க்காகக் கொண்டு வருவது குறித்து என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பலவித மான தொல்லைகளையும், கஷ்டங்களையும் அகற்றிவிட்டால் அதனால் ஏற்படும் பெருமை அவசியம் உங்களைச் சேரும். Industrial Expansion அறவே கிடையாது. அதற்கு வழிவகுக்க வேண்டுமா.

புரொஹிபிஷனை இவ்வளவு தூரம் தளர்த்தியது மிகவும் தவறானதாகும். இதனால் ஏற்படும் தொல்லைகள், துன்பங்கள், கஷ்டங்கள், பெண்களின் பெரிய அவலக் குரல் ஆகியவை உங்களைத்தான் பிடிக்குமேயொழிய வேறு யாரையும் பிடிக் காது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[முற்பகல் 11-00]

திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் பேசும் பொழுது தொழிற்சாலைகள் மூடப்படக்கூடிய அபாயகர மான நிலையிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக, நான் சார்ந்திருக்கிற கோவை மாவட்டத்தில் தொழிற் சாலைகள்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் பதில் சொல்லும்போது சொல்வார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் நேரமாகிக் கொண்டே இருக்கும்.

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1981 மார்ச் 30]

திரு. கோவைத் தம்பி : கோவை மாவட்டத்தில் தொழிற் சாலைகள் நிறைய இருக்கிற காரணத்தால், அங்கே தேவையான சிக்கான், நிலக்கரி, கோக், இரும்பு போன்ற பொருள்கள் கிடைக்காத சூழ்நிலையில், தொழிற்சாலைகள் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும், மத்தியிலே இருந்து அவை கிடைக்கச் செய்வதற்கு, ஏதாவது வழி.... (மணியடிக்கப் பெற்றது).

* திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசு 1981-82-வது ஆண்டிற்காக கொண்டு வந்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையை ஒட்டி எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதற்கான ஒரு நல்ல வாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கை, கால தாமதமாக வர நேரிட்டது என்பது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், அந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தருகின்ற அன்றைய தினம் மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்கள் குறள் ஒன்றைக் கூறி அவையைத் துவக்கி வைக்கிற வழக்கம் போல்,

'நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்

வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்' என்னும் குறளோடு அவையைத் துவக்கி வைத்து ஒரு விளக்கமும் தந்தார்கள். நிதி அமைச்சருடைய நிதிநிலை அறிக்கையின் துவக்கத்திலேயே

'பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம்ஏமம்

அணிஎன்ப நாட்டிற்(கு) இவ்வைந்து''

என்னும் குறளோடு அந்த உரையைத் துவக்கி, இந்த ஐந்தும் செம்மையாக இருக்கிற அழகு பொருந்திய நாடாகத் தமிழ் நாடு விளங்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன் என்று அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்த அழகுகளிலே உள்ளபடியே, நாவலர் அவர்களுக்கு இலக்கியச் சுவையோடு கூறப்பட்ட இந்த அழகுகளிலே ஈடுபாடு உண்டு என்பது எனக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். ஆனால், நோயின்மை இயல்பாக அமைய வேண்டுமென்ற நிலையிலே, அமைச்சர் கூறிய குறள் கருத்தும் அவரது உரையும் இருந்ததே தவிர, நோய் நாடி, நோய் முதல் நாடி, அதுதணிக்கும் வாய்நாடுகின்ற அந்த முயற்சி இந்த அறிக்கையிலே தெளிவாகக் காணப்படவில்லை. திருக்குறளிலே தொடங்கிய இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நான் ஒரு திருக்குறளை எடுத்துக்காட்டிப் பேச விரும்புகிறேன். நாட்டிற்கு இந்த அழகெல்லாம் தேவை என்று சொன்ன வள்ளுவர்தான்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு க. அன்பழகன்] [.98. மார்ச் 30

'ஆங்குஅமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம்இன்றே
வேந்து அமைவு இல்லாத நாடு'

என்று தெரிவித்தார். அரசுக்குச் சொல்லப்பட்ட கருத்து, அமைச்சுக்குப் பொருந்தும் என்ற காரணத்தால், சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களுடைய குறைகளை தேவைகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து, அவைகளை நீக்குவதிலே ஆர்வத்தோடு, மக்கள் விரும்பத்தக்க வகையிலே செயல்படாத ஒரு அமைச்சு, அல்லது அரசு, எவ்வளவுதான், நாடு சிறப்புடையதாக இருந்தாலும்கூட, அதைக் காப்பாற்றுகிற தகுதியற்றதாக ஆகும் என்னும் இந்தக் கருத்தை வள்ளுவர் அன்றே சொல்லி இருக்கிறார்.

இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை குறித்து விளக்கம் தருகிற பொழுது 1981-82-வது ஆண்டில் வரவு ரூ. 1,128 கோடி, செலவு ரூ. 1,137 கோடி, பற்றாக்குறை ரூ. 9 57 கோடி என்று சொல்லி, வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இந்தத் தொகை என்றும், மூலதனக் கணக்கிலே ரூ. 135 கோடி செலவு என்றும், கடன் கணக்கிலே ரூ. 121 கோடி செலவு என்றும், இதனுடைய அளவுக்கு தொகு நிதி பற்றாக்குறை ரூ. 153 கோடி என்றும் கடன் கணக்கிலே வருவாய் ரூ. 112 கோடி என்றும் ஆக, பொதுக் கணக்கில் நிகர இருப்பு ரூ. 42 கோடியானாலும்கூட, நிகரப் பற்றாக்குறை ரூ. 111 கோடி என்றும், கடந்த ஆண்டு பற்றாக்குறை ரூ. 11·47 கோடி என்பதன் காரணமாக, மொத்தம் பற்றாக்குறை ரூ. 122.96 கோடி என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1981-82-வது ஆண்டு இறுதியில் நிதிப் பற்றாக்குறை ரூ. 122·96 கோடி, ஏறத்தாழ ரூ. 123 கோடி என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த அறிக்கையில், அது எழுதப்படுகிற முறையினாலே, அந்த இடத்திலே தரப்பட வேண்டிய விளக்கத்தில், நிதிநிலை அறிக்கையில், கடந்த ஆண்டு ரூ. 11·47 கோடி சேர்ந்துதான் இந்தத் தொகை என்பது குறிப்பிடப்படுகிற முறையிலே குறிப்பிடப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். காரணம், இறுதிப் பற்றாகுறை என்று அந்தத் தொகைக்கு வந்தாலும்கூட அந்தப்பகுதியிலே குறிப்பிட்டு எழுத வேண்டிய இடத்திலே, எழுதப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், ரூ. 123 கோடி என்று வருகிற பற்றாக்குறை அளவு இருக்கிறதே, இந்த பற்றாக்குறை, இந்த அரசாங்கம் இந்த அறிக்கையிலே தர வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிற தொகையே தவிர, அது உண்மை அல்ல என்று நான் முன்கூட்டியே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1981 மார்ச் 30] [திரு க. அன்பழகன்]

1981–82-ஆம் ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்தைத்தருகிற பொழுது, 1980–81-வது ஆண்டினுடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தினுடைய விளைவுகளை எல்லாம் 1981–82 வது ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டம் தாங்கித்தான் தீரவேண்டும்.

கடந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அது தொடங்குகிறபோது செலவு 967 கோடி என்று துவக்கப்பட்டு, அதற்குப் பின்னர் திருத்திய மதிப்பீடு தருகிற வகையில் 1,094 கோடி என்று தரப்பட்டு, மின்சார வாரியத்துக்கு கொடுக்கப்பட்ட உதவித் தொகை எல்லாம் சேர்த்து பட்ஜட் மெமோரண்டத்திலே குறிப்பேட்டில், 1,185 கோடி என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருத்திய மதிப்பீடாக 1,185 கோடி என்பதை நான் ஏற்றுக் கொண்டாலும் கூட, இடையிலே வந்த துணை மானியக் கோரிக்கை முதல் தடவை 1981 ஜனவரி 27-ம் தேதி கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. துணை மானியக்கோரிக்கையில் 17·9 கோடி ரூபாய் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கே கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தவிர மேலும் 32 கோடி முதலீடு, கடன் முதலீடு இவைகளுக்காகக் கேட்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த 17 கோடி ரூபாயும் கூட திருத்தியமதிப்பீட்டிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் என்று நான் எதிர்பார்ப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது என்று சொன்னாலுங் கூட 23—3—1981-லே இந்த அவையிலே கொண்டு வரப்பட்ட துணை மானியக் கோரிக்கைத் தொகை வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே 206 கோடி, சாட்டிய தொகையையும் சேர்த்து 210 கோடி என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. புள்ளிவிவரம் முழுவதையும் நான் இங்கு படிக்கவில்லை.

அதே நேரத்தில் முதலீடு கடன் கணக்கு முதலானவற்றிற்காக ரூபாய் 248 கோடியும் முன்னர் கூறிய 210 கோடியும் இந்த மாதம் கடந்த 6, 7 நாட்களுக்கு முன்னாலே கொண்டு வரப்பட்ட தொகை, திருத்திய மதிப்பீட்டிலே சேர்க்கப்பட்டிருப்பதற்கான வாய்ப்பு இருந்திருக்குமா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாக புள்ளிவிவரங்களைக் காண்கிறபோது எனக்குத் தெரியவில்லை. சேர்க்சப்படவில்லை என்று சொன்னால் இந்த ஆண்டினுடைய இறுதியிலேயே துணை மானியக் கோரிக்கையாலே ஏற்படுகிற தொகையும் சேர்ந்து வரவு–செலவுத் திட்டத்திலே அதிகமாக ஆவது ஏறத்தாழ 509 கோடி ரூபாய். ஏனென்றால் இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கை 27–3–1981-லே கொண்டு வரப்பட்டதிலே ஏறத்தாழ 210 கோடியும் 248 கோடியும், அதற்கு முன்னாலே வரப்பட்ட துணைமானியக் கோரிக்கையில் ஜனவரியில் 18 கோடியும், அதனோடு ஏறத்தாழ 32 கோடியும், அப்படி மொத்தமாக 509 கோடி, 510 கோடி துணை மானியக் கோரிக்கைகளிலே இடம் பெற்றிருக்கிறது.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

ஏறத்தாழ 1,000 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு செலவுத் திட்டம் தீட்டிய ஆண்டிலே, துணைமானியக் கோரிக்கையிலே 500 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரலாம் என்று ஒரு கருத்து இருக்குமானால் நிதி நிலை அறிக்கையினுடைய நோக்கமே தவறிப்போய்விடும் என்று நான் சொல்லுகிறேன். அதை துணை மானியக் கோரிக்கை என்று சொல்வதைவிட, துணை பட்ஜட் என்று கூறக்கூடிய அளவுக்கு அது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக ஆகிவிடுகிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, ஏறத்தாழ 500 கோடியில் மூலதனக் கணக்கிலே போய்விடக்கூடிய 280 கோடியை விட்டுவிட்டு, 228 கோடியை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும்கூட, அதனுடைய விளைவு என்ன ஆகிறது என்று பார்த்தால் (drifting from the Original Budget Proposals) என்று சொல்லத் தக்க அளவுக்கு ஆகிவிடுகிறது, நீங்கள் எடுத்து வைத்த முதல் அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற கருத்திலே இருந்து எந்த அளவுக்கு வேண்டுமானாலும் விலகிச் செல்லலாம். விலகிச் செல்லலாம் என்பது மட்டுமல்ல, எந்த அளவுக்கு வேண்டுமானாலும் இடைக்காலத்திலே பட்ஜட் கொண்டு வரப்படலாம். அப்படிக் கொண்டுவரப்படுவதன் மூலமாக ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைப் பற்றி கவலைப் படத் தேவையில்லை என்றாகிறது. ஏனென்றால் துணைமானியக் கோரிக்கை வருகிறபோது எல்லாம், அதற்கு எந்தவகையிலே வருவாய் வருகிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எனவே வருவாய் எடுத்துக் காட்டப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லாமலேயே செலவுக்கு மட்டும் தொகை ஒதுக்கப்படக்கூடிய வாய்ப்பை, ஒரு முறையை இந்த அரசு மிகப் பெரிய அளவுக்கு உருவாக்கிக் கொள்ளுமானால் அது நிதிநிலை அறிக்கை நோக்கத்தையே சிதைப்பதாகும். ஒரு அளவுக்குள்ளே இருக்குமானால் நிதி நிலை அறிக்கையின் தொகையிலே 10 சதவிகிதம், 15 சதவிகிதம் என்று இருக்குமானால் நான் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் அறிக்கையிலே ஏறத்தாழ 25 சதவிகிதம் என்றும், 30 சதவிகிதம் என்றும், மொத்தத்திலே பார்க்கிறபோது 50 சதவிகிதம் என்றும் சொல்லுகிற அளவுக்கு துணை மானியம் கேட்கும் நிலை ஏற்படுமானால் அது முறையல்ல என்பதை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்தவர்களுக்கு நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, பொதுவாகவே இங்கே கையாளப்பட்டிருக்கிற சொற்றொடரில் மைனஸ் 11, மைனஸ் 18 என்று அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் வருகிறபோது, இறுதிக் கையிருப்பு என்ற வார்த்தை வருகிறது. அது கை இருப்பு அல்ல. வேண்டுமானால் கைப் பொருப்பாக இருக்கலாம். மைனஸ் வருகிறபோது கை இழப்பு என்றோ கை பொருப்பு என்றோ அல்லது வழக்கம் போல பற்றாக்குறை என்றோ சொல்வதுதான் முறை தவிர இறுதிக் கை இருப்பு என்று சொல்லி மைனஸ் 11.47 என்று

வருகிற புள்ளிவிவரங்கள் அது சாதாரணமாக இந்த விவரங்களை ஆராயாமல் படித்துப் பார்க்கிறபோது, குழப்பத்தை ஏற்படுத்தச் செய்யும், எனவே இது பற்றாக்குறை என்று சொல்லலாம். அப்படிச் சொல்வதுதான் நல்லது. இல்லையானால் கை இருப்பு என்பதற்குப் பதிலாக கை பொருப்பு என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவது நல்லது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

நான் கேட்கவிரும்புவது, இந்த 1981-82-ம் ஆண்டில் 122 கோடி ரூபாய் அளவிற்குப் பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்று சொல்கிறபோது, இந்த 122 கோடியில் இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கை இந்தத் திங்களிலே தரப்பட்டதிலே வருகிற 228 கோடி ரூபாயும் சேர்த்து கருதப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதா அல்லது சேர்த்து கருதப்பட்டுள்ளதா? எப்படிக் கணக்கில் இடம் பெறுகிறது? அல்லது எப்படிஇடம் பெறாமல் இனி கணக்கில் சேரும்போது மொத்தத்தில் 350 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கையிழப்பு காட்ட வேண்டியுள்ளதா? என்று அறியவிரும்புகிறேன். பற்றாக்குறை 300 கோடிக்கு மேல் இருக்குமானால், உள்ளபடியே தமிழக அரசின் பொருளாதாரம் பெரிதும் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பொதுமக்கள் நலனுக்காக பல திட்டங்கள் தீட்டப்படவேண்டும் என்பதில் எனக்கு உடன்பாடு தான் என்றாலும், நிதிப்பற்றாக்குறையோடு மத்திய அரசு பட்ஜெட் கொண்டு வருகிறபோது விலைவாசி ஏற்றம் வரும் என்று சொன்னால் மாநில அரசுகள் கொண்டு வருகிறபோது மேலும் விலைவாசி ஏற வகை செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், அரசாங்கத்தை இயக்க செய்கிற ஆற்றலையே அது இழக்கச்செய்து விடும் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சில வரி விதிப்புக்கள் மூலம் அதிக வருவாய் கூட்ட வழிவகை செய்து இருக்கிறீர்கள். பல்வேறு வரிகள் மூலமாக 20 கோடி ரூபாய் தான் வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். துண்டு விழுவது எதிர்பார்ப்பது 300 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் இருக்கிற போது, வருவாய் எதிர்பார்ப்பது 20 கோடி ரூபாய்தான் என்பது சரியான பொருளாதாரக் கொள்கை அல்ல. இந்த இருபது கோடி வருவாய் என்பது கூடத் தமிழ் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர ஆங்கில அறிக்கையில் அதே இடத்திலே அது குறிப்பிடாமல் அது விட்டப்பட்டு இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) இப்படிப் பட்ட குறைபாடுகள் மொழிபெயர்ப்புச் செய்கிறபோது வரக்கூடாது. இது அந்தத் துறையில் உள்ளவர்களின் பொறுப்பற்ற தன்மையைக் காட்டுகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்போதுகூட மொத்தத்தில் இதனால் 20 கோடி ரூபாய் தான் வருமானம் வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். பெட்ரோல், டீசல் போன்றவற்றின் மீது இப்போது விதிக்கப்படும் விற்பனை

வரி 5 சதவீதம் என்று இருப்பதை, 11 சதவீதமாக உயர்த்த முடிவு செய்துள்ளீர்கள். இதனால், மட்டும் எவ்வளவு வருமானத்தை அரசு எதிர்ப்பார்க்கிறது என்கிற தகவலை இந்த அறிக்கையிலே தரப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சென்னை மாநகராட்சி எல்லையிலும், சென்னை மாநகரைச் சுற்றிலும் உள்ள 32 கி.மீ. பகுதியில் விதிக்கப்படும் விற்பனை வரி மீதான மேல்வரி தற்போதுள்ள 5 சதவீதத்தில் இருந்து 10 சதவீதமாக உயர்த்தப்படும், அதில் இருந்து வரும் வருவாயில் கணிசமான பகுதி மாநகராட்சிக்கு ஒதுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அதன் மூலம் எவ்வளவு தொகை அரசுக்கு வரும், அதில் எவ்வளவு தொகை மாநகராட்சிக்குத் தரப்படும் என்ற குறிப்பு கொடுக்கப்படவில்லை அந்த வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு ஏமாற்றும் குறிப்பாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த வரி விதிக்கப்பட்டாலும் கூட இந்த வரி விதிப்பால் அரசுக்கு வருகிற வருமானத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதில் நான் இரண்டு கேள்விகளைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இது விற்பனை வரி மேல் வரி என்கிற அடிப்படையில் போட்டாலும் அது வாங்கும் பண்டங்களின் விலையில் தான் சேர்க்கப்படும் என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்த உண்மை. ஆகவே, அப்படி அந்த மக்களிடம் வசூலிக்கப்படுகிற அந்த தொகை முழுவதும் மாநகராட்சிக்கு ஒதுக்கப்படுமா? அல்லது அரசின் நிலைமைக்கு ஏற்ப அவ்வப்போதுள்ள நிலமைக்கேற்ப ஒதுக்கப்படுமா? சென்னை மாநகராட்சி மட்டுமல்லாமல், தாம்பரம் நகராட்சி, ஆலந்தூர் நகராட்சி ஆவடி டவுன்ஷிப், பூந்தமல்லி ஒன்றியம் ஆகியவற்றிற்கும் இதிலிருந்து பங்குத் தொகை அளிக்கப்படுமா? அந்த விவரம் இதிலே தரப்படவில்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும், இந்த மேல்வரி 5சதவீத உயர்வு என்பது முறையற்றது. ஏற்கனவே 5 சதவீத வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளவர்கட்கு அதைவிட அதிகமாக இந்த வரி உயர்வு செய்வது முறையற்றது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நான் கூற விரும்புகிறேன். தமிழக அரசினுடைய நிதிநிலைபற்றி இந்த ஆண்டு தருகிற வரவு-செலவுத் திட்ட குறிப்பேடுகளில் கடந்த ஆண்டைப்பற்றிய கணக்கு தரப்படுகிறது. கணக்கு என்று நான் சொல்லுகிற சொல் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வருகிற கணக்கு என்ற பொருளில் அல்ல. நான் சொல்லுவது கடந்த ஆண்டின் முதல் மதிப்பீடும் திருத்திய மதிப்பீடும் தான் தரப்படுகிறது. அதற்கு முன் ஆண்டைக் குறித்துத்தான் எந்த எந்த அளவில் அந்த நிதி செலவழிக்கப்பட்டது என்பதற்காக கணக்குத் தரப்படுகிறது. அப்படிப் பார்க்கிறபோது அந்தக் கணக்குக்கும் அந்த ஆண்டில் தரப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையில்

தந்திருக்கிற வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டுக்கும், திருத்த மதிப்பீட்டுக்கும் மிகப் பெரிய அளவுக்கு, தொடர்பற்ற தன்மை காணப்படுகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு வருகிற வரவு-செலவுத்திட்டத்தின் அறிக்கையை ஒட்டி, தரப்படுகிற பல்வேறு புள்ளிவிவரங்களிலும் 1979-80-ஆம் ஆண்டுக்கான கணக்குத்தான் தரப்படும். அந்த ஆண்டு குறித்து தரப்பட்டிருக்கிற திருத்த மதிப்பீட்டையும் இப்போது தந்திருக்கிற செலவுக் கணக்கையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் அதில் நுகர்பொருள் தொழிலுக்காக வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு 49.08 திருத்த மதிப்பீடு 70.81. 49-லிருந்து 70 ஆகிறது. அது பற்றிய கணக்கு 54.93. இந்த திருத்த மதிப்பீடு வருவது ஏறத்தாழ டிசம்பர் திங்களில் அல்லது ஜனவரித் திங்களில் வரக்கூடும். அப்படி வருகிறபோது 50 ஆக இருந்து, 70 ஆகி, ஆனால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட அளவில் அது 54 ஆக குறைகிறது. செலவான தொகைக்குத்தான் கணக்கு தரவேண்டுமென்ற அந்த அடிப்படையிலே, இந்தக் கணக்கிலே வருகிற புள்ளிவிவரங்கள் நடைபெற்றவை என்பதால் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் திருத்திய மதிப்பீடு தகுந்த ஆய்வு முறை இல்லாமல் திருத்தப்பட்டது என்ற காரணத்தால்தான் முதல் மதிப்பீட்டுக்கும் திருத்த மதிப்பீட்டுக்கும், கணக்குக்கும் இடையிலே இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகள் வருகின்றன.

அதைப்போல தொழில்கள் பற்றிய, 1979-80 ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு 782.14; திருத்த மதிப்பீடு 690.96. திருத்த மதிப்பீடு என்பது முதலில் சொல்லப்பட்ட அந்தத் தொகை குறைவாக இருக்கலாம். அல்லது கூடுதலாக இருக்கலாம். அவ்வளவுத் தொகை தேவை இல்லை என்று திருத்தப்படுகிறது. திருத்துவது என்று சொன்னாலே 'இட் இஸ் ஃபார் பெட்டர் அட்மினிஸ்டிரேஷன் ஆப் தி புரோகிராம் என்பதற்காக ஏற்கெனவே உள்ளதை இன்னும் சிறப்பாக செய்வதற்கு சரியான தொகையை மதிப்பிடுவது. ஏறத்தாழ 782 இலட்சம் 690 இலட்சம் ஆகிறது. திருத்த மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கப்பட்டது செலவழிக்கப்படவில்லை என்று சொல்வதற்கல்ல. செலவழிக்கப்பட்ட தொகை கணக்கு 925 ஆகிறது. திருத்த மதிப்பீடு என்று இடையிலே வருவது என்பது ஏதோ ஒப்புக்காக என்ற நிலை ஏற்படுமானால் ஒப்புக்காக ஒரு புத்தகத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கு இடத்தை இந்த திருத்த மதிப்பீடு அடைத்துக்கொண்டிருக்கின்றதே தவிர வேறொன்றும் பயனுடையதாக இல்லை. முதல் மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட பிறகு, திருத்த மதிப்பீடு என்று அதை மாற்றம் செய்கிற அவசியம் வருகிறபோது முதலில் உள்ள மதிப்பீட்டைவிட குறைத்துக் கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்லி, குறைக்கப்பட்டு, மறுபடியும் இடையிலே மூன்று மாதத்தில் அது ஒன்றரை மடங்காக உயருகிறது என்பதால் தான்

இந்த-வரவு-செலவுத் திட்டம் குறிக்கோள் இல்லாமல், ஒரு தகுந்த முறை இல்லாமல் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்த்திட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல புள்ளிவிவர அறிக்கையிலே நீங்கள் பார்த்தால், 1979-80-ஆம் ஆண்டு புள்ளிவிவரப்படி தமிழக அரசின் தொகுநிதி வருவாய் கணக்குப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 320-ம் எண்ணுள்ள தொழில்கள் என்ற தலைப்பில் வரவு-செலவுத்திட்ட மதிப்பீடு 4,40,55 ஆயிரம் ; திருத்த மதிப்பீடும் அதுவே. ஆனால் கணக்கு 3,77,79 ஆயிரம் என்று வருகிறது.

அதைப்போல கிராமத் தொழில்கள், சிறு தொழில்களுக்கு அந்த ஆண்டில் மதிப்பீடு எண். 321-ல் 14,15,77 ஆயிரம். திருத்த மதிப்பீடு 10,68,33 ஆயிரம். ஆனால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட கணக்கு 11,14,60 ஆயிரம்.

அதைப்போல கடன்களும் முன்பணங்களும் என்பதைப் பார்க்கும்போது 721-ல் கிராமத் தொழில்கள், சிறு தொழில்கள் என்பதில் முதலில் ஒதுக்கீடு ஏறத்தாழ 1,83,06 ஆயிரம். திருத்த மதிப்பீடு 8,13 ஆயிரம். 1,83,06 ஆயிரம் என்று முதல் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டதற்கு திருத்த மதிப்பீடு 8,13 ஆயிரம் என்றுதான் வருகிறது. ஆனால் கணக்கு தரப்பட்டுள்ளது 53,96 ஆயிரம்.

அதைப்போல அடுத்த இனத்திற்கு திட்டமிட்ட மதிப்பீடு இல்லை. வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு, 'நில்' திருத்திய மதிப்பீடு 1,96 இலட்சம். அதன் பிறகு நடைமுறையிலே கணக்கு வந்திருப்பது 1,03 இலட்சம். 1,96 இலட்சம், கணக்கு 1,03 இலட்சம்.

நுகர்பொருள் தொழில்களுக்காக அந்த ஆண்டில் முதல் ஒதுக்கீடு கடன்களும் முன்பணங்களும் இல்லை. திருத்திய மதிப்பீடு 41 இலட்சம். நடைமுறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற கணக்கு 1,29 இலட்சம். இதைப்போல இன்னும் பல்வேறு குறிப்புகள் இருக்கின்றன. நான் அத்தனையையும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கருதவில்லை. ஆனால் நான் குறிப்பிட விரும்புவது, நிதிநிலை அறிக்கை தருவது என்பது வெறும் வரவு-செலவுத் திட்டக் கணக்கு அல்ல. வெறும் புக் கீப்பிங் அல்ல ; வெறும் அக்கவுண்டன்சி அல்ல; இன்னும் ஒருவகையிலே சொல்லப்போனால் ஆடிட் செய்வதற்காக மட்டும் அல்ல பட்ஜெட். இன்றைக்கு வரவு-செலவுத் திட்டம் என்று சொன்னால் ஒரு சமுதாயத்தினுடைய

வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்காக ஒரு அரசு செய்யக் கூடிய காரியத்தை எண்ணிப்பார்த்து, முறைப்படுத்தி, முன்கூட்டியே திட்டமிட்டு செயல்படுத்துவதற்காகத்தான் பட்ஜெட்டே தவிர நடைமுறையில் ஆகிற வரவு செலவு கணக்கு—ஏதோ மளிகைக் கடையில் செவ்வாய்க்கிழமை என்ன கணக்கு, புதன் கிழமை என்ன கணக்கு என்று கணக்கு வைத்துக் கொண்டிருப்பதைப் போல ஒரு பட்ஜெட் வைக்கப்படலாம் என்று நான் கருதவில்லை.

[முற்பகல் 11-20]

பட்ஜெட்டினுடைய நோக்கமே ஒரு உயர்ந்த குறிக்கோளுடையதாகும். அந்த உயர்ந்த குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதிலே ஒரு அரசுக்கு அக்கறை இருக்குமேயானால் நடைமுறையிலே முன்கூட்டியே திட்டமிடக்கூடிய ஆற்றல் இருக்க வேண்டும். அமைச்சருக்கு வரும் பொருள் உரைத்தல் என்ற தகுதி உண்டு என்று சொல்வார்கள். நானும் அமைச்சராக இருந்த காரணத்தால் உண்டு என்று கூட நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அரசாங்கத்திலே அந்த நிதித் துறையிலே உள்ளவர்கள் முன்கூட்டியே எண்ணிப்பார்த்து, அதைத் திட்டமிட்டு ஒரு வகைப்படுத்தி, முறைப்படுத்தி அதற்குப் பின்னால் திட்டமிட்டதற்கேற்ப செயல்படுகிற ஒரு ஆற்றலை அரசுக்குத் தருகிறார்களா என்று கேட்டால் முறைப்படுத்துவதும் இல்லை, வகைப்படுத்துவதும் இல்லை, செயல்படுகிற ஆற்றலை அரசுக்குத் தருவதும் இல்லை. அதை எல்லாம் சேர்த்து இயங்கச் செய்கின்ற ஆற்றல் இந்த ஆட்சிக்கும் இல்லை என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, வருவாய் குறித்த விரிவான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் பக்கம் பதினெட்டு, ரெவின்யூ ஸ்டேட் எக்சைஸ், வடிசாலை சாராவிகள் மீது தீர்வை, டியூட்டி ஆன் டிஸ்டில்லரி ஸ்பிரிட், என்பதிலே டிஸ்டில்லரி ஸ்பிரிட்டைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய அரசுக்கு வரவேண்டிய வரிகளைப் பொறுத்தவரையில் 1979-80 ஆண்டிலே கணக்கில் 44,29,000 ரூபாய் வந்திருக்கின்றது. 1980-81-லே அதற்கான மதிப்பீடுகள் இல்லை. 1981-82-லேயும் அதற்காக மதிப்பீடுகள் இல்லை. 1979-80-ம் ஆண்டுக் கணக்கில் மட்டும் 44 இலட்சத்து 29 ஆயிரம் ரூபாய் வந்திருக்கின்ற என்று இருக்கின்றது. அதற்குப் பிறகு அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளிலும் அதுபற்றிய மதிப்பீடு இல்லை என்றால் ஒரு வேலை அந்த வரி எடுக்கப்பட்டு விட்டதா என்பது தெரியவில்லை. அப்படி எடுக்கப்பட்டிருக்குமேயானால் அது அரசாங்கத்தினுடைய எத்தனையோ கொள்கைகளில் ஒன்றாக இருக்கலாம். நோக்கங்களில் ஒன்றாக இருக்கலாம். அப்படி எடுக்கப்படவில்லை என்றால் அந்த வரி வருகின்ற அளவுக்கு

வடிசாலை சாராவிகள் தயாரிக்கப்படவில்லையா? அந்தத் தீர்வை போடவேண்டிய நிலைமைகள் ஏற்படவில்லையா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. வரி இருந்தால் மதிப்பீடு களிலே இடம் பெற்றிருக்கவேண்டும். ஏன் இடம் பெறவில்லை என்பது தெரியவில்லை. ஒருவேளை அந்த வரி எடுக்கப் பட்டிருக்குமேயானால் நான் சொல்கின்ற கருத்து தவறு என்று ஏற்றுக்கொள்வதிலே எனக்கு வருத்தமில்லை.

அதே தலைப்பில் சுழி 4 என்ற எண்ணின்கீழ் வடிசாலை சாராவிகள் மீது காலன் கட்டணம் விதிப்பதைப் பொறுத்த வரையில் அதாவது எவ்வளவு காலம் உற்பத்தி ஆகிறதோ அதற் குரிய கட்டணம் 1979–80-லே உள்ள கணக்குபடி ரூ. 27,28,000 வந்துள்ளது. 1980–81ஆம் ஆண்டுக்கான மதிப்பீடுகள் இல்லை. 1981–82ஆம் ஆண்டுக்கான மதிப்பீடுகள் இல்லை. ஒருவேளை வடி சாராயத்திற்கு வரிபோடுவது என்பது ஏழை மக்களைப் பாதிக்கும் என்று அரசு கருதி அந்த வரியை நீக்கி இருந்தால் இந்த அரசுக்கு யார் நன்றி செலுத்துவார்களோ அவர்கள்தான் நன்றி செலுத்தவேண்டும். ஆனால் போடப்பட வேண்டிய வரி, வரக்கூடிய ஒரு வருமானம் விடப்பட்டிருக்குமேயானால் அது பெரிதும் கண்டிக்கத்தக்கது. அதை அமைச்சரவர்கள் எண்ணிப்பார்ப்பார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அதேபோல ரிப்போர்ட் ஆப் தி கம்ப்ட்ரோலர் அண்ட் ஆடிட்டர் ஜெனரல் ஆப் இன்டியா என்னும் ஏட்டில் 1978–79 ஆம் ஆண்டு குறித்து தந்துள்ள, அறிக்கையிலே மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற செய்தி இது.

Report of the Comptroller and Auditor General of India, 1978-79 I quote;

"6.2 Non-levy or gallonage fee on issues of rectified spirit.

The Madras Distillery Rules, 1960, and the Madras Rectified Spirit Rules, 1959, provide for the levy of gallonage fee on issues of rectified spirit at the rate of one rupee per bulk litre or at such rates as may be prescribed by Government from time to time.

Case of non-levy of gallonage fee of Rs. 2.35 lakhs on rectified sgirit issued to licensees from a distillery were mentioned in paragraph 7.5. of the Report of Comptroller and Auditor-General of India on Revenue Receipts for the year 1976-77.

It was again noticed in audit (January 1977 and January 1978) of three Bonded Manufactory Offices (Madras) that gallonage fee of Rs. 1.05 lakhs was not levied, for the year 1974-75 to 1976-77, on

1,05,341 bulk l tres of rectified sp rit ssued to l censees under the Medicinal and Toilet Preparat ons Act 1955, though they wer not exempt from the payment of gallonage fee.

The under-assesment of gallonage fees of Rs. 1.05 lakhs was b ought to the notice of the department in February 1977 any February 1978. The matter was reported to Government in July) 1979, reply is awaited." (March 1980).

The report has come earlier and therefore the reply might have been awaited at that time.

இப்படிப்பட்ட ஒழுங்கீனங்கள், குறைகள் ஏற்படுகின்றபோது அரசு அவற்றை நிவர்த்திக்க என்னென்ன வழிவகைகள் காண இருக்கின்றது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். பொதுவாக நிதிநிலை அறிக்கை என்பதை தமிழ்நாட்டு மக்களின் விதியைத் தீர்மானிக்கின்ற அறிக்கையாகக் கூட சில நேரத்திலே ஆகிவிடுவது உண்டு. கடந்த 4 ஆண்டுகாலமாக இந்த அரசால் தரப்பட்டு வருகின்ற — இந்த நிதியமைச்சரால் அல்ல என்று சொன்னாலும் கூட, இந்த அரசால் தரப்பட்டு வருகின்ற — நிதிநிலை அறிக்கையினுடைய விளைவுகள் தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய வாழ்வை உயர்த்தவில்லை என்பதற்குரிய மிக முக்கியமான சான்றுகளை இந்த ஆண்டு வந்திருக்கின்ற அறிக்கையிலேகூட ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

"ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் — சுருக்கம்" என்னும் அறிக்கையில் தரப்பட்டுள்ளது இது. அகில இந்திய அளவிலே வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்கள் 48·44 என்ற அளவிலேயும், தமிழ்நாடு அளவில் 52·22 என்ற அளவிலேயும் இருக்கிறது. இந்த வகையில் தமிழ்நாடு முன்னேறியிருக்கிறது என்று கூடச் சிலர் வாதாடக் கூடும். வறுமை கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்கள் எண்ணிக்கை, அகில இந்திய அளவிலே இருப்பதை விடத் தமிழ் நாட்டில் அதிகமாகியிருக்கிறது. கடந்த 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்த நிலைமை இல்லை என்பதை நான் வாதிட்டுச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். அதேபோல இந்தப் புள்ளிகளைப் பார்க்கிறபோது, நம்முடைய மக்களுக்கு அதனுடைய கொடுமையின் அளவு தெரியாது. எனவே நான் அதைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறபோது, 4 கோடியே 85 லட்சம் மக்களில் 2½ கோடி மக்கள், அதாவது 2 கோடியே 50 லட்சம் மக்கள் இந்த வறுமை கோட்டிற்குக்கீழே இருக்கிறார்கள். அப்படி வறுமை கோட்டிற்குக் கீழே இருக்க நேரிட்டுவிட்டமைக்காக வருத்தம் தெரிவிக்கிற அதே நேரத்தில், அவர்களுடைய வாழ்வை உயர்த்துவதற்காக நாம் என்ன கடமையைச் செய்திருக்கிறோம் என்பதை அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த வறுமை கோட்டிற்குக்கீழே உள்ள மக்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாவதற்

கான பல்வேறு காரணங்களில் ஒன்று, பெரும்பான்மையோருக்கு வேலை வாய்ப்பு முழு அளவிலே இல்லை என்பதும், முழு நேர வேலை கொடுக்கப்படவேண்டிய இளைஞர்களுக்கு, நிரந்தரமான முழு நேர, வேலை கொடுக்கவில்லை என்பதும் ஆகும்.

இந்த வேலையில்லாதவர்களுடைய விழுக்காடு அகில இந்திய அளவிலே 8.5 என்றும், தமிழ் நாட்டில் அந்த விகிதம் 16·1 என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது அகில இந்தியாவைப் போல இரண்டு மடங்கு. மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் அகில இந்தியப் புள்ளி விவரத்திலே குறைபாடு இருக்கலாம் என்றார்கள். ஒரு வேளை அந்த 8 என்பதை 10 ஆக, 11 ஆகக்கருதிக் கொண்டாலும் கூட, இந்த 16 என்ற எண்ணிக்கையைக் குறைத்துச் சொல்ல எங்கே வழியிருக்கிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. எனவே 100-க்கு 16 பேர் ஏறத்தாழ 67லட்சம் பேர்கள் வேலையற்றவர்களாக, தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அந்த 67 லட்சம் பேரில் அரசாங்கத்திலே வேலை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்து, அரசாங்கத் துறைகள் மூலமாகவோ, அல்லது வேலை தேடித் தரும் நிறுவனத்தின் மூலமாகவோ வேலை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்து பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள்11 லட்சம் பேர். அதாவது ஏறக்குறைய 10 லட்சத்து 78 ஆயிரம் என்று புள்ளி விவரம் வந்திருக்கிறது.

இப்படிப் பதிவு செய்தும் பலன் இல்லை என்று கருதி பதிவு செய்து கொள்ளாமல் இருப்பவர்கள் ஒரு 5 அல்லது 6 லட்சம் பேர் இருப்பார்கள். இவர்கள் எல்லாம் இளைஞர்கள். ஆக இந்த 15 லட்சம் பேர் இளைஞர்களுக்கும், ஒரு 60 லட்சம் பேர் அல்லது 50 லட்சம் பேர் பெரியோர்களுக்கும், வேலை இல்லை என்றால், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள அந்த மக்களுடைய எண்ணிக்கை பெருகாமல் என்ன செய்யும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே இந்த நிலையைப் பார்க்கிறபோது, இவற்றைக் களைவதற்காக இந்த ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்கள் என்ன என்ற கேள்வி எழாதா ?

கடந்த 3 ஆண்டு காலமாக இந்த ஆளும் கட்சியின் சார்பிலும், அரசின் சார்பிலும் பேசப்பட்டு வந்த கருத்து, நாங்கள் சிறு தொழில்களை ஏராளமாக, பரவலாக ஏற்படுத்தி விடப் போகிறோம். அப்படிச் சிறு தொழில்களைப் பரவலாக ஏற்படுத்திவிட்டால், ஒரு ஆண்டுக்கு 50 ஆயிரம் பேருக்கு நிரந்தரமாக வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கும் என்றார்கள். அந்தப் புள்ளி விவரத்தை எங்கே கொடுங்கள் என்றால், ஏறத்தாழ 7 ஆயிரம் பேர் அல்லது 6 ஆயிரம் பேர் வேலை பெற்றார்கள் என்று தான் பதில் வந்தது. பிறகு இப்படிப்பட்ட கேள்விக்கு பதில் என்று கருதி வேலைக்கு உணவு திட்டம்—புட் பார் வொர்க் என்ற

1981 மார்ச் 30] [திரு. க. அன்பழகன்]

அந்த திட்டத்தின் அடிப்படையில், ஏறத்தாழ 27, அல்லது 28 லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது என்று தெரிவித்தனர்.

ஒரு ஆள், ஒரு நாள் செய்யும் வேலை என்ற அடிப்படையிலே தான் அரசாங்கத்திலே ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்ட புள்ளிவிவரம் காட்டுகிறது. எனவே அதை வைத்துக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கிற போது, லட்சம் பேருக்கு முப்பது நாட்களுக்கு வேலை கொடுப்பதாகக் கூட அது ஆகாது. எனவே அப்படி பார்த்தால், லட்சம் பேருக்கும் குறைவாக நிரந்தரம் இல்லாத இந்த வேலை கூட, வருடத்தில் 100 நாட்களுக்கும் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமையில், அதை ஒரு பசி போக்குகிற ஒரு காரியமாகத்தான் கருத முடியுமே தவிர, வேலை வாய்ப்பு அளித்திருக்கக் கூடிய ஒரு காரியமாகக் கருதிவிட முடியாது — இவைகளிலெல்லாம் குறைபாடுகள் இருந்தாலும் கூட.

மக்களின் குறைகளைப் போக்குவதற்கும் இவற்றை எல்லாம் மாற்றுவதற்குந்தான் 5 ஆண்டுத் திட்டங்கள் என்று பொதுவாகப் பேசப்படும். 5 ஆண்டு திட்டத்தினுடைய குறிக்கோள், வறுமையை விரட்ட, வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க, பஞ்சத்தைக் குறைக்க, பசுமைப் புரட்சியை உருவாக்க என்று பேசப்படும். ஆனால் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்கெனவே 2 ஆண்டுக்காலம் நடைமுறைபடுத்தியதினால், நல்விளைவுகள் பெரும் அளவிற்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறதா என்றால், இல்லை.

இப்பொழுது அரசாங்கம் பெருமையோடு சொல்கிறது, 2,400 கோடி ரூபாய் அளவிற்குத்தான் இந்தத் திட்டத்திற்கென — அதாவது இந்த 5 ஆண்டுத் திட்டத்திற்கென மொத்த நிதி ஏற்பாட்டுக்கு மத்திய அரசு ஒப்புக் கொண்டிருந்தது. நாங்கள் வாதாடி 3,150 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான ஒப்புதலைப் பெற்று வந்திருக்கிறோம் என்று சற்று பெருமையாகக் கூட அரசின் சார்பிலே சொல்லப்பட்டது. நீங்கள் வாதாடி அதிகம் பெற்றீர்கள். ஆனால் மத்திய அரசிடமிருந்து, அந்த 2,400 கோடி ரூபாயாக இருக்கிற போது எவ்வளவு ரூபாய் அந்த திட்டத்திற்கென நமக்கு உதவித் தொகையாக கிடைக்குமோ, அதே விகிதாசாரத்தில், நீங்கள் கேட்டிருக்கிற அதிகத் தொகைக்கு நிதி உதவிகிடைக்காது என்று நான் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ 2,400 கோடியாக இருந்த போது 612 கோடி ரூபாய்தான் மத்திய அரசின் உதவி என்ற விகிதாசாரத்தில் நமக்கு கிடைத்தது. அது 615 கோடியாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் அதற்கு மேல் 750 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு திட்டத்தை நாம் உயர்த்தியிருக்கிறபோது, 612 கோடியுடன் மேலும் 190 கோடி அதிகமாக உதவி கிடைத்திருக்க

வேண்டும். மொத்தத்தில் ஏறத்தாழ 802 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மத்திய அரசின் உதவி கிடைத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் கிடைத்திருப்பது 661 கோடிதான்.

[முற்பகல் 11-30]

அதனால் மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து நமக்குக் கிடைக்கத் தவறுகிற தொகை ஏறத்தாழ ரூ. 141 கோடியாகும். இந்த 141 கோடி ரூபாயை இழந்தாலும் இழக்கிறோம் என்று தொகையை அதிகப்படுத்துகிறோம் என்று சொல்கிறபோது அப்படித் தொகையை அதிகப்படுத்தும் ஆற்றல் இந்த தமிழக அரசுக்கு இருக்கிறதா என்றால் அந்த ஆற்றல் இல்லை என்றுதான் நான் சொல்கிறேன். பட்ஜெட்டில் எப்படி எப்படியோ புள்ளிவிவரங்கள் காட்டி விடுகிற காரணத்தால் மட்டும் என்னைப் போன்றவர்கள் மன நிறைவு கொள்ள மாட்டோம். ஏனென்றால், இந்த நிதி உதவிப் பங்கினை முழு அளவில் பெற்றால் இன்னும் 141 கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்க வேண்டும் அல்லது திட்ட அளவை உயர்த்திகாட்டுகிறபோது இதனால் ஏற்படுகிற முழுச் சுமையையும் மாநில அரசே தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஏற்படுகிறது. மாநில அரசு சொல்வது இத்திட்டத்திற்கு மொத்தம் 3,150 கோடி ரூபாய், இதில் மத்திய அரசு 665 கோடி ரூபாய் தருகிறது என்றால் மாநில அரசு இயல்பாக இந்தத் திட்டத்திற்காக 1,385 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கும் என்றும் அது தவிர மிச்சமுள்ள 1,100 கோடி ரூபாய்க்கு அரசாங்கம் புதிதாகத் திரட்டப்போகிற தொகையையும் மின்சார வாரியம் ஈட்டித் தருகிற தொகையையும் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் தேடித் தருகிற தொகையையும் சேர்த்து இந்த 1,100 கோடி ரூபாய் ஈடுகட்டப்படும் என்பதாகும். நான் கேட்கிறேன். மின்சார வாரியம் இந்தத் தொகையை ஈட்டித்தருமா? மாறாக வருகிற ஆண்டும் 100 கோடி ரூபாய் அல்லது 80 கோடி ரூபாய் மாநில அரசு தரவேண்டிய நிலையில் இருக்குமா? அப்படி மின்சார வாரியம் ஈட்டித் தரமுடியாது. ஆகவே அந்த மின்சார வாரியத்தின்மீது ஏறத்தாழ 300 கோடி ரூபாய் என்று கணக்கு காட்டினால் இது அவ்வளவும் திட்டத்தின் பேரால் நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்வதாகும். அதேபோல் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் நிதி திரட்டி அரசுக்குத் தரக்கூடிய நிலை இன்னும் மூன்றாண்டுகளுக்கு வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்களா? அப்படி வரும் என்றாலும், பெட்ரோல், டீசல் விலையை இன்னும் அதிகமாக உயர்த்தினால் கழகங்களின் செலவு அதிகமாக ஆகுமே தவிர அப்போதும் குறையப்போவதில்லை. ஆகவே எந்த வகையில் இந்த 3,100 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டத்தை நிறைவேற்றப்போகிறீர்கள்? என்று நான் கேட்டால், அது தவறல்ல.

அதேபோல் தொழில் வளர்ச்சி தொழில் வளர்ச்சி என்று சொல்கிறபோது ஏதோ சில தொழில்களுக்காக இன்டென்ட் (Intent) என்ற முறையில் மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். மதுரையில் ஒரு சிமென்ட் தொழிற்சாலை வரப்போகிறது. அதேபோல் வெடிகுண்டு செய்கிற தொழிற்சாலை வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வரப்போகிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி வந்தால் நான் மகிழ்ச்சியடைவேன். அவற்றை நான் நிச்சயமாக வரவேற்பேன். அதில் மாறுபாடு கிடையாது. ஆனால் ஒரு திட்ட அறிக்கையில் எந்த அளவிற்கு தொழிற்சாலைக்கு முக்கியத்துவம் வரவேண்டுமோ அந்த முக்கியத்துவம் வரக்கூடிய வாய்ப்பு இந்த அறிக்கையில் உருவாக்கப்படவில்லை. ரூ. 27.5 கோடி ரூபாய் ஒரு காகிதத்தொழிற்சாலை கரூர் பக்கத்தில் கரும்புச் சக்கையைக்கொண்டு நடைபெறுவதாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்ட நிதிநிலை அறிக்கையில் நேரடியாகச் சொல்லப்படுகிற சொற்களில் இந்த 27.5 கோடி ரூபாய் என்பது குறிப்பிடப் பட்டிருக்குமானால் அதன் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டதாகி இருக்கும். இதற்கு உள்ள முக்கியத்துவம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் நேரடியாகக் காணப்படவில்லை. ஆனால் ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதற்காகத் தரப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் 27.5 கோடி ரூபாய் என்று இருக்கிறது. அதே போல் வரவு-செலவு திட்டக் குறிப்பேட்டிலும் அந்தத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 27.5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் இது அரசாங்க நிறுவனமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். Whether it is public sector or joint sector or co-operative sector? என்று கேட்கிற போது இது ஜாயின்ட் செக்டாரில் இருப்பது நல்லதல்ல என்பது என் கருத்து. ஏறத்தாழ 180 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு திட்டமிடப்படும் இந்த ஆலைக்கு உலக வங்கியிடம் இருந்து கடன் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்தத் தொழிற்சாலையைத் துவங்குவதற்கு இப்போது 27.5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையில் வந்திருப்பதுபோல் கடந்த ஆண்டு பத்துலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முதல் ஆண்டில் பத்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1980-81—ல் பத்து லட்சம், 1979-80-ல் பத்து லட்சம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர இந்தப் பத்து லட்சம் ரூபாய் ஏற்கனவே குறிப்பிடப்படவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் 1979-80 கணக்கில் பத்து லட்சம் ரூபாய் இப்போது காட்டப் படுவதைப்போல் சென்ற ஆண்டு தரப்பட்ட அறிக்கையில் புள்ளி விவரப் பட்டியலில் அந்தப் பத்து லட்சம் ரூபாய் குறிப்பிடப்பட வில்லை. வேண்டுமானால் நான் ஆதாரம் காட்டத் தயாரா யிருக்கிறேன். பத்துலட்சம் ரூபாய்கொடுக்கப்பட்டும் அது எதனால் கணக்கில் காட்டப்படவில்லை? ஒரு அரசாங்கம் பத்து லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறபோது, கொடுத்துவிட்டு மூன்றாவது ஆண்டு தரப்படும் புள்ளிவிவரக் கணக்கில் கொண்டுவந்து காட்டுகிற

போது அந்த ஆண்டு மதிப்பீட்டிலும் சென்ற ஆண்டு மதிப்பீட்டிலும் அது காட்டப்படாததற்கு ஏதாது மறைமுகமான நோக்கம் இருக்கிறதோ என்று கேட்டால் அது தவறு இல்லை.

ஏன் அதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் இப்படிப்பட்டதொரு பெரிய காகிதத் தொழிற்சாலை உருவாக்குவதற்கு இன்னொரு காகித தொழிற்சாலை அதிபரிடம் அல்லது நிர்வாகியிடம் முழுப் பொறுப்பும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 180 கோடி ரூபாய் அளவிற்குள்ள ஒரு தொழிற்சாலையை, உலக வங்கி உதவியோடு உருவாக்க தமிழக அரசு இப்போது 27.5 கோடி ரூபாய் கொடுத்து நடத்த முற்படுகிறபோது, அந்தத் தொழிற்சாலையை தனிப்பட்ட ஒருவரிடம், அவர்கள் எவ்வளவு திறமைசாலியாகயிருந்தாலும் அவர்களிடம்—தொழில் அதிபர் அல்லது நிர்வாகியிடம் ஒப்படைப்பது என்பது அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கொள்கையாக இருக்குமானால் அது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கொள்கைக்கு முரணானது என்பது மட்டுமல்ல, தனிப்பட்டவர்கள் கொழுப்பதற்கு, வளர்வதற்கு, செழிப்பதற்கு இந்த அரசு உடைந்தையாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுக்கும் ஆளாகும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

டெக்னிகல் அசிஸ்டென்ஸ் அல்லது மானேஜிங் அசிஸ்டென்ஸ் பெறுவதாக இருந்தால்கூட, அது அரசுத் துறையிலே நிர்வகிக்கின்ற தொழிலாக இருக்கவேண்டும். இதிலே நான் கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையாயில்லாமலும் இருக்கலாம். இந்த அரசினுடைய நிதிச் செயலாளர் அல்லது துணை நிதிச் செயலாளர் இந்த முறைகேட்டிற்கு ஒப்புக்கொள்ளாத காரணத்தினால், இந்தத் துறையைவிட்டு விலகவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையில்லாமலும் இருக்கலாம். ஆனால், இதற்கு 27 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கித் தருகின்றபோது, அரசு அதற்கு என்ன பாதுகாப்பு வைத்திருக்கிறது என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல,. அந்தத் தொழிலை முறையாகத் தொடங்குவதற்கும் அரசுத் துறையிலே தொடங்குவதற்கும், எந்த அளவு வேலை வாய்ப்பு உருவாகும் என்பதையும் அதிலே என்னென்ன வாய்ப்புகள் உருவாக இருக்கின்றன என்பதையும் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஒரு முக்கியமான பிரச்னை. இன்றையதினம் இந்த நாட்டிலே உருவாகியுள்ள வறட்சி நிலை குறித்து அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு எல்லாக் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்கக் சடமைப் பட்டுள்ளன. மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் உருக்கமாக, நாங்கள் சென்று பார்த்துவிட்டு வந்தோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த நாட்டிலே பெரிய அளவுக்கு வறட்சி ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு முன்பு வறட்சி ஏற்பட்டபோதுகூட, தமிழ் நாட்டிலே பல மாவட்டங்களில் மாவட்டத்தைவிட்டு மாவட்டம் போகின்ற நிலைமை இருந்தது

என்று சொல்லியிருக்கிறார். இப்போது இருக்கிற நிதியமைச்சர் அவர்கள் அப்போதும் அமைச்சராக இருந்தவர்தான். அப்போது மாவட்டத்தை விட்டு மாவட்டம் போகின்ற நிலைமை இருந்தாலும்கூட, நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, இன்றைக்கு மக்கள் மாநிலத்தை விட்டு மாநிலம் போகின்றார்கள். அதனால்தான், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 10, 20 கிராமங்களில், அந்த கிராமங்களைவிட்டு ஷிமோகாவிற்கும், வேறு சில பகுதிகளுக்கும் போயிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளைப் பற்றி விவரமாகக் கூற எனக்கு அதிகப் பழக்கமில்லை. மக்கள் கர்நாடகம் மாநிலத்திற்குப் போகிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்திலே ஆடுமாடுகளும் வெளியே போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஆடுகள் வழியிலேயே போய்விடும். என்பதால், மாடுகள் கேரளாவிற்கும் மக்கள் கர்நாடகத்திற்கும் போகிறார்கள்.

மக்கள் அதிகம் பேர் போகவில்லை. 100 பேர் 200 பேர் குடும்பத்துடன் போனார்கள் என்றாலும்கூட அது வேதனை தருவது. நம்முடைய முதலமைச்சர் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். ஒரு மனிதன் எங்காவது பட்டினி கிடக்கிறான் என்று கேள்விப்பட்டால், அரசு அதிகாரிகளுக்கு அது தெரிய வந்தால், உடனே 100 ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று அவ்வாறு சொல்லியிருப்பது, அவருடைய நல்ல எண்ணத்தை எடுத்துக்காட்டலாம். ஆனால் அதை செயல்படுத்த முடியுமா என்பது அதிகாரிகளுக்குத் தான் தெரியும். ஆகவே, அப்படி உதவி கொடுக்கப்படுதவாகச் சொன்னாலும், குடும்பம் குடும்பமாக வெளிமாநிலத்திற்குச் செல்லக்கூடிய ஒரு துர்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது. இந்த வரட்சி நிலைமையை நான் ஒரு குறையாக சொல்லமாட்டேன். நான் அமைச்சராக இருந்தாலும்கூட, சில நேரங்களில் இப்படி ஏற்படலாம். அப்படி ஏற்பட்டதற்குப் பின்னர், இந்த அரசு என்னென்ன காரியம் செய்கிறது என்பதுதான் கேள்வி.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அங்குள்ள நிலைமைகளை நவம்பரில் எழுதியும், டிசம்பரிலே அரசு அறிக்கை வெளியிட்டும் அதற்காக ஏறத்தாழ ஒரு கோடியே 5 லட்சம் அல்லது 1 கோடியே 10 லட்சம் ரூபாய் உடனடியாக செலவிடப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கேட்டும், அதற்கான தொகை ஒதுக்கப்பட்டு, ஆணை பிறப்பிக்கப்படவில்லை, அதனால் செயல்பட முடியவில்லை என்று ஜனவரியில் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருந்துள்ளது. என்பதையும் நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1981 மார்ச் 30

அதற்குப் பின் கடைசி நேரத்தில், காவேரிபாக்கம் ஏரியிலே போய் நின்றுகொண்டு, மார்ச்சு மாதத்தில் ஏரியில் தண்ணீர் இல்லாமல் வறண்டு போய்விட்டதா என்று கேட்பது, நான்கு மாதங்கள் மழையே இல்லாமல் வறண்டு போயிருக்கும்போது, குளிப்பதற்கு தண்ணீர் கேட்பதுபோல் இருக்கிறது. முதலமைச்சர் போய்ப் பார்ப்பதென்பது அவசியம்தான். பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள்கூட இதைப் பார்ப்பதற்காக வரவிருப்பதாக செய்திகள் வந்திருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். பொது மக்களுடைய கண்ணீரைத் துடைப்பதில் நான் அரசோடு ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். எங்கள் கட்சிகூட அதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. கடந்த முறை புயல் வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்டபோது, நம்முடைய எதிர்க்கட்சி தலைவர் கலைஞர் அவர்களும், மற்றவர்களும் சிறையிலே இருந்தபோது, நிதி திரட்டி இந்த அரசுக்கு வழங்கவேண்டுமென்ற முறையிலே அரசுத் தலைமைச் செயலாளரிடம் வழங்க முன்வந்ததை இந்த அரசு நன்கறியும். பொதுமக்களுடைய கண்ணீரைத் துடைப்பதில் நாங்கள் ஒத்துழைக்கத் தயார். ஆனால், அதற்காக ஒரு கிழவியின் கண்ணீரை முதலமைச்சர் அவர்கள் துடைத்து விட்டால், அது பொது மக்களுடைய கண்ணீரைத் துடைத்ததாகக் கருதப்படுமானால், அது சரியல்ல; அது கிழவியினுடைய முந்தானை செய்து விடக்கூடிய ஒரு சாதாரணமான காரியம் என்பதையும், இதனால் நம்முடைய ஆட்சித் திறமையை வளர்த்திருக்கிறோம் என்றோ, மக்களுடைய குறைகளைப் போக்குகிறோம் என்றோ நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இந்த வறட்சிப் பணிகளைச் செய்வதற்காக இதுவரை ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ஒரு வேளை துணை மதிப்பீட்டிலே கிராமக் குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்காக, வேறு சில பஞ்சாயத்து திட்டங்களுக்காக, வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களுக்காக நாம் ஒதுக்கியிருக்கின்ற தொகையில் ஆங்காங்கே தனித்தனியாக இருக்கலாம்; அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால், வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக 75 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று முதல்வர் அவர்கள் பேசியதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அப்படி 75 கோடி அல்லது 65 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும் என்று சொல்லிவிட்டு, அதற்காக தனியாக இந்த அரசு ஒதுக்கிய தொகை எவ்வளவு? நீங்கள் அப்படி ஒதுக்கிய தொகையைச் செலவிடுவதற்கு ஆணை பிறப்பித்தது என்று? அந்தத் தொகையைச் செலவழித்ததன் மூலமாக ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய பலன் என்ன? அந்தப் பணிகளை விரைவாகச் செய்வதற்கு இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் என்ன? என்பதையெல்லாம் இந்த அரசு தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1981 மார்ச் 30] [திரு. க. அன்பழகன்]

மற்றொன்று, இதனோடு சேர்த்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டுயிருக்கிறேன். உழைப்புக்கு உணவுத் திட்டத்தின்கீழ் தரப் படுகின்ற அரிசியின் தரம் எப்படியிருக்கிறதென்றால் அந்தச் சோறு மஞ்சளாக ஆகி விடுகின்றது., உண்ணக்கூடியதாக இல்லை என்று குறை சொல்லப்படுகின்றது. இது எல்லா இடங்களிலும் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. எனவே, அமைச்சர்கள் போகின்ற இடத்திலே, அந்த ஏழைகளுக்குத் தரப்படுகின்ற அரிசியை வாங்கிப் பார்த்தால் அல்லது சமைத்த சோற்றைப் பார்த்தால் நிலைமை தெரியும். இதிலே ஆளுங் கட்சி அல்லது எதிர்க்கட்சி என்ற வாதத்திற்கே இடமில்லை. ஏழை மக்களுக்குத் தரப் படுகின்ற அந்த அரிசி சப்பிடுவதற்கு வாய்ப்பில்லாத அளவுக்கு இருக்குமானால், அதைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப் படவேண்டும். இதிலே இன்னொன்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டதிலே குழந்தைகளும் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் அதேமாதிரியான உணவு வழங்கப்படுகிறது. உணவு தருவதிலே மறுபாடு இல்லை. ஆனால் எத்தனை வயதுக்கு மேற்பட்ட குழந்தைகள் இதிலே முறைப்படி வேலை செய்யலாம் என்பதை இந்த அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

இன்னும் ஒன்று; இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள், கான்ட் ராக்ட், டெண்டர் கேட்கப்பட்டு விடப்படுவதில்லை. அது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய இன்று ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறவர் களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களின் ஏகபோக உரிமையாக இருக்கிறது என்று மற்றவர்கள் குறை சொல்கிறார்கள். எனக்கு அந்த முழு விவரங்கள் தெரியாது. ஆனால் குறைகள் பல முறை பேசப்பட்டிருக்கின்றன. டெண்டர் விடுகிற முறை யினாலேதான் ஜனநாயகத்திலே யாருக்கும் எந்த உரிமை களையும் முறைப்படி வழங்க முடியும். டெண்டர் விடுகிற முறையில்லாமல் வேலையைப் பங்கிட்டுத் தரமுடியாது; நாமி னேஷன், முறையிலே தருவது என்று சொன்னால் வலுத்த கை உள்ளவனுக்குத் தான் நாமினேஷன் தர நேரிடும். வலுத்த கை உள்ளவன் வருமானம் வசதி உள்ளவனாக இருப்பான்; வரு மானம் உள்ள கையிலே அதை நியமன முறையில் கொடுப்பது என்பது வருமானத்தைப் பங்கிடுவதற்குத்தான் இருக்கும். வருமானத்தைப் பங்கிடுகிறபோது ஊழல்கள் ஏற்படத்தான் செய்யும்.

ஏழைகளுக்காகத் திட்டம் தீட்டி விட்டு அந்தத் தொகையை யார் யாரோ பங்கிட்டுக் கொண்டு விடுவதால், கிராமங்களில் நூற்றுக்கு அறுபது சாலைகள் உருப்படியான சாலைகளாகப் போடப்படவில்லை, என்பதை அந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்

களுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உங்களுக்கு அதைப் பற்றி விசாரித்து அறிய வேண்டுமென்ற அக்கறை இருக்குமானால் கிராம ரோடுகளை எல்லாம் பரிசீலிப்பதற்குத் தனியாக ஒரு பொறியாளரை நியமித்து, போடப்பட்ட ரோடுகள் செம்மையாகப் போடப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை விசாரித்து அந்தக் குறைகளைப் போக்குவதற்கு, இனி எதிர்காலத்திலாவது டெண்டர் முறை மூலமாக வேலை செய்யும் முறை பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

ஏற்கனவே மக்கள் குழு போடுவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. 'பீப்பிள்ஸ் கமிட்டி' என்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது 'பீப்பிள்' இருக்கிறார்கள். கமிட்டி இல்லை. இந்த கமிட்டிக்கு இந்தப் பணிகளிலே பொறுப்பெடுத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பில்லை. எனவே இப்படிப்பட்ட முறையிலே, அதிகாரிகளும், மற்றும் சில பேர்களும் சேர்ந்து கொண்டு வேலையைப் பங்கிட்டுக் கொண்டு தனக்கு விரும்புகிறவர்களுக்கு இந்தப் பொதுப் பணி வேலைகளைக் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கலாமா என்பதை இந்த நேரத்திலே அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தநாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் தள்ளுபடி என்று சொல்லி, முதலில் 42 கோடி, அதற்குப் பின்னாலே 50 கோடி என்றும் தக்காவி கடன் 18 கோடி இப்படி 70, 71 கோடி அந்த கடன்கள் தள்ளுபடி என்றும் தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். கடந்த ஆண்டு அதைத் தெரிவித்த போது நிதி நிலை அறிக்கையில் நிதி ஒதுக்கிக் அறிவிக்கவில்லை. பின்னர் துணை மானியக் கோரிக்கையில் ஒதுக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றும் 23 கோடி ரூபாய் அளவு விவசாயிகள் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய கடன்களை விவசாயிகள் திருப்பிச் செலுத்தி விட்டார்கள். அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகள் பெறும் உரிமை நியாயமாக உண்டு, அதிலே அடுத்த ஆண்டு அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய கடன் 23 கோடி ரூபாய் தள்ளுபடி செய்வதன் மூலம் செலுத்தாமல் இருப்பதற்கு அரசு ஒப்புக் கொள்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் 23 கோடி ரூபாய்க்கு நிதி நிலை அறிக்கையிலே எந்த இடத்திலே வழி செய்திருக்கிறீர்கள்? ஒரு கருத்தைச் சொன்னால் அதற்கு வழி வகை செய்து காட்ட வேண்டும். அந்த வழி இப்போது செய்யப்படவில்லை. துணை மானியக் கோரிக்கையில் இது வருமென்று கருதுகிறேன். இருந்தாலும் கூட, அதே போல் அவ்வாறு பல சலுகைகள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு ஆகக் கூடிய செலவுகள் என்ன? இவ்வளவும் துண்டு விழுகிற பட்ஜெட்டிலே தானே, மேலும் எவ்வளவு விழுந்தால் என்ன, கப்பல் மூழ்க ஆரம்பித்ததற்குப் பின்னாலே முக்கால் பங்கு மூழ்கினால் என்ன, முழு அளவிற்கு மூழ்கினால் என்ன என்ற கருத்தில் நடை முறை இருக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றுமொரு முக்கியமான கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மதுவிலக்குக் கொள்கை இந்த அரசுக்கு உண்டு, என்றாலும் மது உண்ட காரணத்தாலே- இந்த அரசு அல்ல—மக்கள் மது உண்ட காரணத்தாலே கொள்கை தளர்த்தப்படுகிறது என்ற ஒரு கருத்து வருகிறது. கொள்கை தளர்த்தப்படுகிறதா ? கொள்கை கை விடப்படுகிறதா? கொள்கை மறைந்து போய் விட்டதா ? தளர்த்தப்படுகிறது என்பதற்கு என்ன பொருள் ? கொள்கை தளர்த்தப்படுகிறது என்று சொன்னால், நோயாலே பாதிக்கப் பட்டவர்கள் அல்லது கஷ்டப்படுகிறவர்கள் இன்னென்ன காரணங்களுக்காக மருத்துவர்கள் சான்றிதழ் பேரில், இன்னென்ன வகையான மது அருந்தலாமென்று அனுமதி கொடுக்கப்படுவது தான் தளர்த்தப்படுவது. இப்போது உள்ள மது விலக்குக் கொள்கை அரசைப் பொறுத்த வரையில் தோற்றுப் போய் விட்டது. அதுவும் இந்த அரசு மேற்கொண்ட தவறான முறையாலே பெரிதும் தோற்றுப் போய் விட்டது. இந்த அரசு மேற்கொண்ட தவறான முறை என்பது, மதுவிலக்கை ஒரு சமூக சீர்திருத்தப் பணியென்று கருதாமல், கிரிமினல் குற்றம் என்று கருதப்பட்டு, தண்டனைகளை அதிகப்படுத்துவதற்காக சட்டம் இயற்றி அந்தச் சட்டம் நடை முறைக்கு வராமலே, அந்தச் சட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வந்த பொழுதே எதிர்க் கட்சியினர் கண்டித்ததற்கான விளக்கங்களைப் புரிந்து கொள்ளாமல் கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு தவறான சட்டம் மதுவிலக்கை ஏமாற்றத்திற்குள்ளாக்கி விட்டது. மதுவிலக்குக் கொள்கையை வரவேற்பவன் நான். அரசாங்கம் மதுவிலக்கை நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை விரும்புகிறவன் நான். எப்போது ஒரு அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட கொள்கையை நிறைவேற்ற முடியும். மதுவிலக்குக் கொள்கையை நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமானால் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிற இயந்திரங்கள் முறைப்படி இயங்குகிற வகையிலே முதலமைச்சர் அவர்களோ, மற்ற அமைச்சர்களோ அதற்கான வழி முறையை உணர்ந்து செயல்படுத்த வேண்டும். மதுவிலக்கை யார் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால், காவல் துறை, இந்த காவல் துறை மதுவிலக்கு கொள்கைக்கு மாறான வழியிலே செயல்படுகிற நிலை நாட்டிலே எந்த அளவிற்கு உருவாகி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் 'மதுவிலக்கே' நடைமுறையில் இல்லாத அளவுக்கு உருவாகி இருக்கிறது. ஏனிந்த நிலை என்று கேட்டால் கலைஞர் ஆட்சி காலத்திலே மதுவிலக்குத் திட்டத்தைக் கைவிட்ட காரணத்தால் நாட்டிலே உள்ளவர்கள் எல்லாம் குடிக்கப் பழகிவிட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியினர், நான் நினைக்கிறேன், கலைஞர் மதுவிலக்குக் கொள்கையைக் கைவிட்டாலும் ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் அப்படிக் குடிக்கப் பழகிவிடவில்லை என்று நான் நம்புகிறேன். எல்லோரும் பழகியிருந்தால் ஆளுங்கட்சிக் காரர்கள் இவ்வளவு பேர்கள் இருப்பார்களா ? ஆகவே எல்லோரும் பழகவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் மதுவிலக்குக் கொள்கையைக் கைவிடுவதற்குக் காரணமாக,

ஒத்திவைப்பதற்குக் காரணமாக இன்றைக்கு உங்களுக்கு அந்தச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது கலைஞர் கருணாநிதி, அன்றைக்கு அவர் முதலமைச்சர் என்ற காரணத்தினாலே எப்படி வேண்டுமானாலும் அவரை விரட்டலாம் எதிர்க்கலாம் என்பதற்காக நீங்கள் கையாண்ட முறைகள்: தாய்மார்களைக் கொண்டு போராட்டம் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்ன அந்த முறைகள் எவ்வளவு தவறு என்பதை இப்பொழுதாவது சிந்திக்க வேண்டும். உண்மைகளுக்கு மாறான ஒரு நாட்டு மக்களுடைய உள்ளத்திலே ஒரு மாறுபட்ட உணர்ச்சியை உண்டாக்குவதற்காக அதை நீங்கள் அப்படிப் பயன் படுத்திக் கொண்டதை நான் நினைவூட்டுவது இப்போது அதே காரியத்திலே நாங்கள் ஈடுபடுவதற்காக அல்ல, ஒரு தவறை யார் செய்தாலும் அதைத் திருப்பிச்செய்வதற்காக அல்ல—தேவன் செய்தாலும் விடமாட்டேன் என்று சொன்னவர்கள் இன்றைக்கு எவன் செய்தாலும் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது வேறு—ஒரு தவறை ஆளுங்கட்சி செய்த காரணத்தால் நாங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கருதவில்லை, ஆனால் இன்றைய தினம் மதுவிலக்குக் கொள்கையை, எப்படியோ, தளர்த்து கிறீர்களோ அல்லது கைவிடுகிறீர்களோ அதனுடைய விளைவு என்ன என்பதை திரு. ஹ ஜா செரீப் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

25 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் எல்லாம் பெர்மிட் வாங்கிக் கொண்டு குடிக்கலாம் என்று சொன்னால் அதற்கு இப்போது மதுவிலக்குக் கொள்கை என்று பெயரா? ரேடியோவிற்கு லைசென்ஸ் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்றால் அது ஒரு அனுமதி அதைப் போல் அனுமதி வழங்குகிற காரணத்தால் மதுவிலக்கு கொள்கை எப்படி உளதாகும்? 25 வயதிற்கு உட்பட்டவர் களுக்கு மட்டுமே மதுவிலக்குக் கொள்கையா? ஒருவர் 5 ரூபாய் கொடுப்பதாலே அல்லது 10 ரூபாய் கொடுத்து பர்மிட் வாங்குவதாலே அந்தக் கொள்கைக்கு மாறுபட்டவன் அல்ல என்று ஆகிவிடுமா? நீங்கள் 5, 10 ரூபாய் என்று வைக்கிற காரணத்தினாலே அரசாங்க வருமானத்திற்கு இது ஒரு சந்தர்ப்பம் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா என்று நான் கருத முடியுமே தவிர மதுவிலக்கை நடைமுறையில் வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்வதற்கு இடமில்லை. திருடுவதற்கு 100 ரூபாய் கொடுத்தால் லைசென்ஸ் கொடுக்கலாமா? விபச்சாரம் செய்வதற்கு 100 ரூபாய் கொடுத்தால் அனுமதி கொடுக்கலாமா? ஆகவே மதுவிலக்குக் கொள்கை அரசாங்கத்திற்கு உண்டு என்றால் நீங்கள் பெர்மிட் தருவது முறையல்ல. மதுவிலக்குக்கொள்கையை எங்களால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுங்கள். நிறைவேற்றி வருகிறோம் என்று சொல்கிறபோது பெர்மிட் எதற்காக? 25 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் குடிக்கலாம் என்று வைத்து விட்டு 25 வயதிற்குக் கீழே உள்ளவர்கள்

குடித்தால் அந்த இளைஞர்களுக்கு நீங்கள் எப்படி தண்டனையை கடுமையாக்கப் போகிறீர்கள் ? இளைஞர்களை அப்படித் தண்டிப்பதற்கு முறை இருக்கிறதா ? அண்ணன் குடிக்கிறபோது தம்பி சும்மா பார்த்துக் கொண்டு இருப்பானா? 27 வயதாகிற கணவன் குடிக்கிறபோது 23 வயதாகிற மனைவி குடிக்காமல் இருப்பாளா ? இது ஒரு சமுதாயக் கேடு, இந்தக் கேட்டைப் பற்றி எல்லோரும் வருத்தப்படுவதை விட நான் அதிகமாக வருத்தப்படுகிறேன். ஆனால் அந்தக் கேட்டினைப் போக்குவதற்கான ஆற்றல் நமக்கு எங்கே இருக்கிறது ? மதுவிலக்கிற்கு மக்களிடம் நம்பிக்கை ஏற்படுமளவு மரியாதை கிடைக்க வேண்டுமென்றால் நாட்டிலே கள்ளச் சாராயம் மொத்தமாக ஒழிக்கப்பட வேண்டும். இந்த அரசாங்கத்திற்குத் திறமை இருக்கிறது என்றால் கள்ளச் சாராயத்தை ஒழித்து விட்டுச் சொல்லுங்கள், இந்த நாட்டிலே கள்ளச் சாராயம் கிடையாது என்றால், யாருக்கும் கிடைக்காது என்றால், நீங்கள் அந்த முறையிலே மதுவிலக்குக்கு மாறாக மதுவை அனுமதித்து செயல்படுத்தினால் கூட நாங்கள் கண்டிக்கத் தயாராக இல்லை. ஆனால் மதுவிலக்குக் கொள்கை சட்டப்படி இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. தமிழ்நாடு முழுவதும் கள்ளச் சாராயத்தின் செல்வாக்கு எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று கேட்டால், பத்திரிகைகளிலே எழுதப்பட்டிருக்கிற கட்டுரையைப் பார்க்கிறபோது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. ஏற்கெனவே இ ே கூறப்பட்ட கருத்துக்களுடன் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட கமிஷனும் தெரிவித்து இருக்கிறது. 60 லட்சம் பேர்கள் குடிக்கிறார்கள், என்று. ஆனால் நாட்டிலே உள்ள நிலைமை 5 பேர்களுக்கு ஒருவர் குடிக்கிறார். ஏறத்தாழ 1 கோடிப் பேர்கள் குடிக்கிறார்கள். அதிலே 40, 50 லட்சம் பேர்கள் தென்னங்கள், பனங்கள் என்று குடிக்கிறார்கள், ஒரு 50 லட்சம் பேர்கள் சாராயம் குடிக்கிறார்கள், அதிலே 35 லட்சம் பேர்கள் கள்ளச் சாராயம் குடிக்கிறார்கள். இந்த 35 லட்சம் பேர்களுக்கு கள்ளச் சாராயம் நாள்தோறும் விற்கப்படுகிறது. இந்தக் கள்ளச் சாராயத்தினாலே மட்டும் ஆண்டுக்கு 200 கோடி ரூபாய் யார் ய ரோ சம்பாதிக்கிறார்கள், அதிலே ஒரு பங்கு காவல் துறைக்கும் இருக்கிறது. காவல் துறையிலே நேர்மையானவர்கள் இருக்கிறார்கள், நாணயமானவர்கள் இருக்கிறார்கள், லஞ்சமே பெறாதவர்கள் இருக்கிறார்கள், அப்படிச் சில பேர் இருக்கிற காரணத்தினால் அந்தத் துறையையே கெடுக்கக் கூடிய அளவுக்கு இந்தக் கள்ளச் சாராயத்தினுடைய ஆதிக்கம் வளர்ந்திருக்கிறது, அதனால் இந்த அரசாங்கத்தையே கெடுக்கக் கூடியதற்குக் காரணமாகவும், கள்ளச் சாராயம் இருக்கிறது, இந்த ஆட்சிக்கு அவக்கேடான பெயரை உண்டாக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. கள்ளச் சாராயமும், அந்த கள்ளச் சாராயத்திற்குப் பயன்படக் கூடிய எரி சாராயமும் அதற்குக் காரணமாக இருந்தது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? அந்தக் கள்ளச் சாராயத்தை ஒழித்தால் தான்.

நீங்கள் பெர்மிட் என்று பேசுவதற்கே கூட அர்த்தம் இருக்கிறது கள்ளச் சாராயம் சாப்பிடுகிறவன் உங்களிடம் வந்து எப்படி பெர்மிட் வாங்குவான்? ஏன் வாங்குவான்? எவ்வளவு தான் அழகான பாட்டில்களில் நீங்கள் அடைத்து வைத்து அதற்கு ஓயின் என்றோ அல்லது என்ன என்ன பெயர்களோ வைத்து விற்றாலும் கூட சாராயம் வாங்குவதற்கு விரும்புகிறவன் கள்ளச் சாராயம் கிடைக்கிற இடத்திலே தான் வாங்குவானே தவிர, இதை ஏன் வாங்குவான்? எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர் சொன்னார், நன்றாகக் குடிப்பவர் சொன்னார், இந்தத் தண்ணீரைச் சாப்பிட்டால் அந்த 'கிக்' வராது என்று. எந்த கிக்கைப் பற்றியும் எனக்குத் தெரியாது. ஆகவே பாட்டில்களில் அடைத்து வைத்து விற்றாலும் கூட 100 பாட்டில்கள் விற்க வேண்டிய இடத்திலே 20 பாட்டில்கள் தான் விற்குமே தவிர, 80 பாட்டில்கள் அளவுக்குக் கள்ளச் சாராயம் தான் விற்கும், இதிலே சமூக விரோதிகளை, சமுதாயம் கேடிகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு லட்சக் கணக்கான ரூபாய் சம்பாதித்துக் கொண்டு ஆளுங் கட்சிக்குள்ளேயே குத்து வெட்டு உருவாக்குவார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிறது என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை, ஆனால் அந்நிலை ஏற்படும். அது மட்டுமல்ல, நாட்டிலே அவர்களுடைய செல்வாக்கு எந்த அளவுக்கு வளரும் என்று கேட்டால் காவல் துறை அவர்களுக்கேதான் பயன்படும்.

[முற்பகல் 11-50]

காவல் துறையை உள்ளூரிலே கட்டுப்படுத்தி வைத்துக் கொள்கிறவன் தான் அந்த ஊருக்கே தலைவனாவான். கள்ளச் சாராயம் இந்த நாட்டை ஆள வேண்டுமென்று கருதுகிறீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதை நிறுத்துவதற்கு ஏதாவது வழி செய்யுங்கள்; ஏற்ற நடவடிக்கை எடுங்கள்.

காவல் துறையிலே உள்ளவர்களுக்கெல்லாம் குறைந்தவிலையிலே உணவுப் பொருட்களைத் தருவதாகச் சொன்ன பொழுது முதலமைச்சர் பேசிய கருத்து, இந்தக் குறைந்த விலையிலே உணவுப் பொருட்களை வழங்குகின்ற காரணத்தால் அரசாங்கத்திற்கு 4 கோடி ரூபாய் செலவானாலும் அவர்களிடத்தில் ஏற்படுகின்ற தவறுகள், அவர்களிடத்தில் ஏற்படுகின்ற குறைகள் நீக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன் என்பதாகும். அந்த நோக்கத்திலே நான் கூட அதை வரவேற்கிறேன். 4 கோடி அல்ல; பத்து கோடி கொடுத்தால்கூட அதிலே 40 கோடி வருமானம் கிடைக்கின்றபொழுது எதற்காக அதைக் கை விடுவார்கள்?

நான் இதைச் சொல்வதால் நல்லவர்களே இல்லை என்று சொல்வதாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம். போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலே பல ஊர்களிலே— சில ஊர்களிலே இல்லை—

காவல் துறையில் 10 பேர் வேலை செய்தால் அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் அரசாங்கத்திலேயிருந்து வருவதற்கு முன்னதாக, கள்ளச் சாராய வியாபாரிகள் தருகின்ற சம்பளம் முதலிலேயே வருகிறது. அப்படியானால் அந்த வியாபாரிகள் எவ்வளவு சம்பாதிக்க வேண்டும்? அதிலே இந்தச் சம்பளம் எவ்வளவு இருக்கும்? என்பதைக் கருதிப்பார்க்க வேண்டும்.

இந்தக் கேடுகளை நாம் எல்லோரும் ஒன்றாக ஒத்துக் கொண்டு அதற்குப் பரிகாரம் தேடுகின்ற மனப்பான்மை வர வேண்டாமா? சரி, மதுவிலக்குக் கொள்கை ஏதோவொரு வகையிலே தளர்த்தப்படுகிறது, அது அதனுடைய தலை யெழுத்து; இப்படி மாறுகிறது.

அப்படி அரசாங்கம் மாற்றுகின்ற நேரத்தில் பர்மிட் முறை வைத்து, அதற்குப் பிறகு பாட்டில்களிலே அந்த அராக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாக அரசாங்கம் தெரிவித்திருக் கிறது. அந்த அராக் தயாரிப்பதற்கு வேறு மாநிலங்களிலே உள்ள தொழிலதிபர்கள்தான் அரசாங்கத்தினிடத்திலே அனுமதி பெறவிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். மண்ணுக்குரிய மைந்தர் களுடைய உரிமை என்ற அந்த வாதத்திற்குக்கூட நான் போக வில்லை. வியாபாரத்திலே உள்ள உரிமைகள்கூட இந்த நாட்டிலே தமிழனுக்குக் கொடுக்கப்படக் கூடாதா?

இங்கேயிருந்து எரிசாராயம் போனால், கேரளாவிலே போய் வியாபாரம் நடக்கிறது. புது சாராயம் வேண்டுமென்றால் கர்நாடகத்திலேயிருந்து வரக்கூடிய நிலைமையிலே, தொழிற் சாலையை வேறு எங்கோ இருக்கின்றவர்கள் கோடிக்கணக்கிலே முதலீடு செய்து ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையையும் நடத்தி அங்கே யிருந்து பாட்டில்கள் வர வேண்டும் என்றால் தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தினுடைய திறமையற்ற, பொறுப்பற்ற, இன்னும் சொல்லப்போனால் கண்ணியமற்ற ஒரு காரியம் என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே எரிசாராயம் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலைகள் எத்தனை இருக்கின்றன? ஒன்று, அவற்றைத் தேசியமயமாக் குங்கள்; நேஷனலைஸ் செய்யுங்கள்: அரசாங்கத்திலே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; நீங்களே பாட்டில் தயாரியுங்கள்—நீங்கள் என்றால் அமைச்சரைச் சொல்லவில்லை—உங்கள் அரசாங்க நிர் வாகத்திலே தயாரிக்கட்டும். அதிகாரிகளெல்லாம் குடிக்கலாம் என்று அனுமதியிருக்கின்றபொழுது பாட்டில் தயாரிக்கின்ற இடங் களிலே அவர்கள் இருக்கக்கூடாதா? தொழிற்சாலை நடத்தக் கூடாதா? அதிலே பல இலட்சம் பாட்டில்கள் தயாராகி மக்களுக்கு வழங்கப்படக்கூடாதா? கொக்கோ கோலா விலே கோடிக்கணக்கிலே சம்பாதித்தார்கள். அதிலே சம்பாதிக்கக் கூடிய பணம் அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய வகையிலே தொழிற்

சாலை நடத்த சர்க்காராலே முடியாதா ? இதை வேறு மாநிலங்களிலே உள்ளவர்களுக்கு எதற்காகத் தரவேண்டும் ? அவ்வாறு கொடுத்தால் நாளையதினம் எப்படி நீங்கள் இதைக் கட்டுப்படுத்தப் போகிறீர்கள் ? முறையாக இவ்வளவு பாட்டில்கள்தான் வந்தன என்று எப்படித் தெரியும் ? எவ்வளவு விற்றது என்று எவ்வாறு கணக்கிட்டு ஒழுங்காக எப்படி வரி போடப் போகிறீர்கள் ?

வரி போடுவது நோக்கம் அல்ல ; ஒரு தொழிலை யாராவது நடத்துவதற்கு நாம் உடந்தையாக இருந்தால் அதிலே நமக்கு இலாபம் என்ற எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கலாமா? ஆகவே, நான் சொல்ல விரும்புவது, அப்படிப்பட்ட முறைக்குப் பதிலாக, அரசுக்கு இதிலே பொறுப்புணர்ச்சி இருக்குமேயானால், மது விலக்குக் கொள்கையைக் கைவிட்டாலும்கூட, அதேநேரத்திலே மது தயாரிக்கின்ற பெரும் தொழில்கள் அனைத்தும் எரிசாராயத்தைக் கொண்டு மதுவகை தயாரிக்கின்ற தொழில்கள் அனைத்தும் மாநில அரசாங்கத்தாலேயே ஏற்று நடத்தப்படவேண்டும். அந்த முழு உற்பத்தியும் விநியோகமும் மாநிலத்திலேயே—அதன் கட்டுப்பாட்டில் இருக்க வேண்டும். வேறு மாநிலங்களிலே உள்ளவர்கள் அங்கிருந்து இங்கே அப்படிப் பாட்டில்களை அனுப்பக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்துவது என்றால் இந்தச் சாதாரண சாராயம் தயாரிக்கின்ற தொழிலைக்கூட நடத்துவதற்குத் தமிழ்நாட்டிற்கு தகுதி—திறமை இல்லை என்ற அவப் பெயரை ஏற்படுத்தும். நமக்குத் தொழிற் பற்றாக்குறை இருக்கின்றபொழுது இதையாவது நடத்த முன் வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நான் குறிப்பிட விரும்புவது, அரசுஊழியர்களிலே பல பேர் மூன்றாண்டுக் காலமாகத் தங்களுக்கு நியாயமான ஊதியம் தீர்மானிக்கப்படவில்லை என்று வாதாடினார்கள். மூன்றாண்டுக் காலம் குறை, போராட்டம் நடந்து வந்தது. ஒன்மேன் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ 6 மாதங்கள், 8 மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே ரிப்போர்ட் அரசுக்கு வந்தது. இந்த 6 மாத கால, 8 மாத கால இடைக்காலத்தில்கூட இன்னின்ன கேட்டகிரிஸ்-க்கு இன்னின்ன வகை அரசு பணியாளர்களுக்கு அவர்களுடைய தரத்திற்குப் புது ஊதிய விகிதம் தீர்மானிக்கப்பட்டது என்று அறிவித்திருக்கலாம். கடந்த 6 மாத காலம், 8 மாத காலம் இந்த அரசு தூங்காமல் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை ஏன் தூங்கிச் செய்தது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அப்படிச் செய்து இப்பொழுது 100 அல்லது 110 வகைக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு, பல்வேறுவகைப் பணிகளிலே உள்ளவர்களுக்குப் புதிய ஊதியம் தீர்மானிக்கப்படும் என்று அறிவித்து, அவர்கள் இந்த ஊதியத்தைத் தீர்மானித்துக் கொள்ளக்கூட 1979-ஆம் ஆண்டிலே அவர்கள் என்ன நிலையிலே

வைக்கப்படவேண்டுமோ அந்த ஊதியத்திலே தீர்மானிக்கப்படலாம் என்று அறிவித்துவிட்டு, 1981-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் தேதியிலேயிருந்துதான் அந்தப் புதிய ஊதியம் அளிக்கப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கின்றீர்கள். அதிலே பெரும்பாலானவர்கள் பெரிய ஊதியத்திலே உள்ளவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள், குறைந்த ஊதியத்திலே பணியாற்றியவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு மாதம் இருபத்தைந்தோ, முப்பதோ, நாற்பதோ அதிகத் தொகை கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்குமேயானால் தேர்ட் பே கமிஷன் பரிந்துரைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தீர்களே, அந்தத் தேதியிலேயிருந்து ஒன்மேன் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் அடிப்படையில் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றபடி, இந்த 100 அல்லது 110 வகையானவர்களுக்கு அந்த ஊதியத்தை அளிக்க முன் வர வேண்டும்.

அப்படிப் பொருளாதார நிலை காரணமாக முடியவில்லை என்று சொன்னாலும்கூட, 81—என்பதற்குப் பதிலாக 80 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலேயிருந்தாவது—ஒன்றரை ஆண்டுகள் அவர்களுக்கு இழப்பாக இருக்கட்டும்; ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு அரசாங்கம் பொறுப்பேற்கட்டும்; அப்படிப் பொறுப்பேற்று அந்த ஊதியத்தைக் கடந்த ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலேயிருந்தாவது வழங்க வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல ஈட்டிய விடுப்பு ஒப்புவிப்பு—சரண்டர் லீவ்—அதற்காக ஊதியத்திலே ஏறத்தாழ அரை மாதச் சம்பளம் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற முறை கழக ஆட்சிக் காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்டு, அவர்கட்குரிய வாடகைப்படி, நகர ஈட்டுப்படி எல்லாம் சேர்த்துத்தான் வழங்கப்பட்டது. வேண்டுமானால் புள்ளி விவரங்களைப் பாருங்கள். அப்படி நகர ஈட்டுப்படி, வாடகைப்படியெல்லாம் சேர்த்து ஒப்பளிப்பு விடுப்பாகத் தரப்பட்டுவந்த, அந்த ஊதியத்தை இடையிலே இந்த அரசுதான் நிறுத்தியது. இந்த அரசு என்றால், நாவலர் அல்ல, இதற்கு முன்னாலிருந்த இந்த முதலமைச்சருடைய அரசு. எனவே, இந்த அரசு நிறுத்தியதற்குப் பின்னர், இப்பொழுது திரும்பவும் தருகின்ற பொழுது, ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்டதைத்தான் திரும்பவும் தருகிறார்களே தவிர, புதிதாக ஒன்றும் தரவில்லை. ஆனால், புதிதாக, இப்பொழுது 250 கிலோமீட்டருக்கு மேல் அந்த 15 நாள் விடுமுறையிலே இரண்டு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வெளியூர்களுக்குச் சென்றால், போவதற்கான உதவித்தொகையை அரசு தரும், போவதற்காகும் செலவைத் தரும் என்று கூறுகிறார்கள். இதில் என்ன "ரேஷனேல்" ?If there 'ny princ ple o r tion te ?என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த 15 நாளில் அவர் போக வேண்டும் என்றால், மாநிலத்துக்குள் 250 கிலோ மீட்டருக்கு மேல் உள்ள இடத்துக்குத்தான் போகவேண்டுமென்றால், விழுப்புரம் அல்லது விருத்தாசலத்திற்கு போகவேண்டியவர் திருச்சிக்கு டிக்கட்

வாங்கிக் கொண்டு போகப் போகின்றார். ஆகவே, இதனுடைய விளைவு என்ன ஆகும் என்றால், போகவேண்டிய ஊரைவிடத் தொலைவில் உள்ள ஒரு ஊருக்குப் போவதாகச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையை உண்டாக்குகிறீர்கள். 250 கிலோ மீட்டர் போக வேண்டுமென்று என்ன அவசியம்? 200 கிலோ மீட்டராக இருந்தால் என்ன? 150 கிலோமீட்டராக இருந்தால் என்ன? நீங்கள் ஒத்துக்கொள்கிற தொகை, அந்த விடுப்புக்கு எவ்வளவு நாட்களுக்குரியதோ, அதற்காக நீங்கள் எவ்வளவு ஈட்டுத் தொகை அளிப்பதாக இருக்குமோ அந்த அளவுதான் என்று கருதப்படுகிறது. ஆகவே, 250 கிலோ மீட்டருக்கு மேல் போனால்தான் என்பதன் நோக்கம் என்ன? அதுவும் போவதற்கு மட்டும்தான். அவர் திரும்பி வரவேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. போவதற்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்வது ஒரு வழிச் செலவு என்று பொருள் கொள்கிறேன். அந்த ஒரு வழிச் செலவுக்காகக் கொடுப்பதாக இருந்தால் என்ன தகுதி அல்லது ஒப்புவிப்பு விடுப்பிற்காகத் தருகின்ற தொகையாக இருந்தால் என்ன? இரண்டும் ஒன்றுதானே. ஆகவே, அதிலே என்ன பெரிய சலுகை? இடது கையிலே பணம் வாங்கினால் என்ன? வலது கையிலே பணம் வாங்கியனால் என்ன? அதிலே என்ன சகுனத் தடை? ஆகவே, அதிலே என்ன பயன்? நீங்கள் என்ன கொடுக்கிறீர்கள் 250 கிலோமீட்டருக்கு மேல் போக வேண்டியிருக்குமானால், அவர்களுக்கு அந்த 15 நாள் விடுப்பு காரணமாகக் கொடுக்கின்ற ஊதியத்தைவிட—சரண்டர் லீவுக்காகக் கொடுக்கின்ற தொகையை விட—அதிகச் செலவானால் அந்த அதிகச் செலவை நாங்கள் தருகிறோம் என்று சொன்னால், அதிலே பொருள் இருக்கிறது. அப்படி சொல்கிறீர்களா என்று நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இந்த விடுப்பு காரணமாகப் பெறுகிற அந்தச் சலுகை இருக்கிறதே, இந்த ஒப்புவிப்பு விடுப்பு காரணமாகப் பெறுகிற சலுகை, அந்தச் சலுகை அரசுத் துறையில் மட்டுமல்லாமல், பொதுத் துறை நிறுவனங்களிலே, வீட்டு வசதி வாரியம் போன்ற நிறுவனங்களிலே பணியாற்றுவோருக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது அவைகள் சேர்க்கப்படவில்லை. இந்த அரசாங்கத்தாலே அவைகளெல்லாம் ஏற்கனவே கைவிடப்பட்டன. எனவே, நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன், அந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் இதே வசதியை அளிக்க வேண்டும்.

இன்னொன்று, மாநகராட்சி மன்றத்தைப்பற்றி, அதனுடைய நிர்வாகத்தைப் பற்றி இங்கே நண்பர்கள் சொன்னார்கள். மாநகராட்சியிலே, பணியாற்றுகிற கடைநிலை ஊழியர்கள், நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள், ஆதி ஆந்திரர்கள் இன்னும் சொல்லப் போனால், சாக்கடை சுத்தம் செய்கின்ற தொழில் செய்வோர், இவர்கள் இறந்துபோனால், அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கும் உதவித் தொகை ரூபாய் 10,000 உண்டு

என்று ஏற்கெனவே தி. மு. க. ஆட்சிக் காலத்திலே இருந்தது. இப்பொழுது நான் கேள்விப்படுகிறேன், அந்தத் தொகை தரப்படவில்லையென்று. சில பேர் இந்த அரசு நிறுத்திவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். சில பேர் மாநகராட்சி மன்ற விதிமுறைகள் காரணமாகத் தரப்பட முடியவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். அது எப்படி இருக்குமானாலும், மற்ற ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கிற அந்த ரூபாய் 10,000 உதவித் தொகை, அவர்களுக்கும், கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அதே நேரத்திலே, இன்னொன்று தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். இங்கே நம்முடைய சட்டமன்றத்தில் எழுப்பப்பட்ட ஒரு பிரச்னையில், காவல் துறையிலே பெண் காவலர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்காக, அந்தத் துறையினராலே அழைக்கப்பட்டு, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு ஆணை அனுப்பப்பட்டு அவர்கள் பணியிலே வந்து சேர்ந்ததற்குப் பின்னர் பயிற்சிக் கூடத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட பின்னர், நீங்கள் சரியான விதிமுறைகளின் கீழ் வேலைக்குத் தேர்வு செய்யப்படாத காரணத்தால் நீங்கள் இன்று முதலாக வீட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறீர்கள் என்று ஆணை அனுப்பப்பட்டது. இது குறித்து முதலமைச்சர் அவர்கள், திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் கேட்ட கேள்வி ஆதாரத்துடன் தகவல் கொடுத்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றார்கள். நான் கேட்கிறேன். ஒரு முதலமைச்சர் காவல் துறையினுடைய பொறுப்பைக் கையிலே வைத்திருப்பவர், அந்தக் காவல் துறை நடத்திய தேர்விலே நாடு முழுவதும் பரவலாகப் பேசப்படுகிற ஒரு குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், நான் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று பதில் இருக்குமானால், நான் பாராட்டி இருப்பேன். அதற்கு என்ன ஆதாரம்? ஆனால் அவ்வாறு கேட்ட காரணத்தாலே ஆதாரம் தருகிறேன். சென்னை மாநகரத்தில் காவல் துறை சார்பாக, ஏறத்தாழ 7-2-1981 அன்றைய தினம் பல பேருக்கு வேலையில் சேர ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு, அனுப்பப்பட்டது. அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை கிடைத்தது. இந்த விவரம் முழுவதும் படிக்க நேரம் இல்லை.

அதில் உள்ள ஒரு தலைப்பு.

Appointment Wowen Head Consable in Madras City.

சென்னை நகரத்திலே, அவர்களுக்கெல்லாம் ஆணை அனுப்பப்பட்டது. அவர்கள் என்ன, என்ன பொருள் கொண்டு வர வேண்டும், எவ்வளவு பணம் கட்ட வேண்டுமென்பதெல்லாம் தெரிவிக்கப்பட்டது.

[நண்பகல் 12-00]

அந்த ஆணை சி. எண். 12019264-3-எல்./780 என்று எண்ணிடப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் எல்லாம்

two sets of P.T. dresses, two wh te sarees, one white blouse, one pair of white canvas shoes, one pair of white nylon socks, one bedding, plastic bucket and lock, cash deposit of Rs. 170/

இவைகள் எல்லாம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று அவர்களுக்கு ஆணை அனுப்பப்பட்டு அவர்களும் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாம் வேலூருக்குப் பயிற்சிக்கு அனுப்பப் பட்டார்கள். அவர்களுடைய பெயர்கள் எல்லாம் என்னிடத்திலே இருக்கின்றன. விவரம் தேவையானல் முழு வதையும் படிப்பதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். அப்படி 11 பேர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு அவர்களும் போய்ச் சேர்ந் தார்கள். அவர்களுக்கு W.P.C. 47, W.P.C. 31, W.P.C .41 முதலான எண்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

அவர்கள் பயிற்சியிலே இருக்கிறபோது இன்னொரு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு, அனுப்பப்பட்டது. நீங்கள் எல்லாம் பழைய எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு பெறாதவர்கள் என்ற காரணத்தால் உங்களுக்கு உள்ள தகுதி ஏற்கனவே உள்ள அரசு ஆணையினால் ஓத்துக் கொள்ளப்படாத காரணத்தால், 1-11-74 ஆணை யின்படி ஒப்புக் கொள்ளப்படாத காரணத்தால் நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது செல்லாது என்ற காரணத்தால் நீங்கள் வீட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறீர்கள் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப் படுகிறது. அவர்கள் திரும்பப் போகிறார்கள். அவர்கள் திரும்பிப் போகின்றவரை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய செலவு ஏறத்தாழ 300, 400 ரூபாய்கள். ஏழைகள்தான் அந்த வேலைக்கு வருவார்கள். அவர்களுக்கு அந்தக் கஷ்டம். மறுபடியும் அவர்களுக்கு ஒரு ஆணை அனுப்பப்படுகிறது. ஏற்கனவே உள்ள விதிமுறைப்படி நீங்கள் பழைய எஸ்.எஸ்.எல்.சி தேர்வு பெறாத காரணத்தால், வேலைக்குத் தகுதி பெறவில்லை. ஓல்டு எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-யில் (லெவன்த் ஸ்டாண்டார்டு) வெற்றி பெறாத காரணத்தால் வேலையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது செல்லாது என்று சொல்வதற்குக் காரணம் இருந்ததால் உங்களை வீட்டுக்கு அனுப்பினாலும்கூட, இப்போது அரசு விதியைத் திருத்தி இருக்கிறது. இப்போது இருக்கிற 10-வது ஸ்டாண்டார்டு பாஸ் செய்திருந்தாலும், அல்லது பழைய எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்விலே வெற்றி பெறாமல் இருந்தாலும் நீங்கள் வேலையிலே சேர்வதற்கு தகுதி உடையவர்கள் என்று எடுத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்து இருக்கிறது. ஆகவே, புதிதாக விண்ணப்பம் போடுங்கள். புதிய விண்ணப்பம் போட வேண்டும் அரசாங் கத்திற்கு. இந்தத் துறையில் படித்த அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள்

திறமை உள்ள அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். 'அட்மினிஸ்டிரேடிவ் லாக்குனா' ஏற்படுகிறபோது எப்படி தீர்க்கவேண்டும் என்று தெளிவு கூடவா ஒரு அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. எத்தனை பேர்கள் விண்ணப்பித்து அவர்களில் 500 பேர்களை அழைத்து 50 பேர்களை தேர்ந்தெடுத்து அதிலே 25 பேர்களை பொறுக்கி எடுத்து, அந்த 25 பேர்களை பயிற்சிக்கு அனுப்பி, திரும்ப வீட்டுக்கு அனுப்பி, மறுபடியும் விண்ணப்பம் போடுங்கள் என்றால், இது எவ்வளவு பெரிய தவறு. பெரியார் மாவட்டம் ஈரோட்டிலேயும் இதுபோன்று நடைபெற்றிருக்கிறது. இங்கேயாவது படிப்பைக் கருதிப் பார்த்தார்கள். ஆனால் ஈரோட்டிலே அளந்து பார்த்து, அளவெடுத்து இத்தனை சென்டி மீட்டர் இருக்கவேண்டும், வெயிட், இவ்வளவு, ஹைட் இவ்வளவு இரண்டு அடிப்படையிலேயும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, பயிற்சி கொடுப்பதற்கு அனுப்பப்பட்டவர்கள், இந்த இரண்டு அடிப்படையில் குறை இருப்பதாக ஏறத்தாழ 15 பேர்கள் திரும்ப அனுப்பப்பட்டு, 'நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது செல்லாது, ஆகவே நீங்கள் பயிற்சி கூடத்திலிருந்து வீட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறீர்கள்' என்று அனுப்பி இருக்கிறார்கள். முழு விவரம் வேண்டுமானால் நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு கொடுத்து விடுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமை, ஒரு அரசாங்கத் துறைக்குத் தெளிவு இருந்தால் வருமா? இந்த இலாகாவில் உள்ள மேல் அதிகாரிகள் இவைகளை எல்லாம் கவனிக்கக் கடமைப்பட்டவர்களா இல்லையா? தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு முன்னாலே விதிமுறைகளைக் கவனிக்காமல், பின்னாலே விதிமுறைகளைக் காட்டுவது என்பது ஒரு திறமையான அரசுக்கு அடையாளம் ஆகாது.

அடுத்து நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் சென்னையில் இருந்து தலை நகரத்தை மாற்றலாமா என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. தலைநகரை மாற்றுவது என்பது பெரியவர்கள் செய்யும் யோசனை. இன்றைக்கு எம். ஜி ஆர். பெரியவராக இருக்கிற காரணத்தால் அந்த யோசனையைச் செய்கிறார். அதைப் பற்றி எனக்கு ஒன்றும் வருத்தம் இல்லை. மாற்ற முடிந்தால் மாற்றட்டும்! முடியுமானால் நடக்கட்டும்! ஆனால் அது பெரிய தவறான எண்ணத்தை. மக்களிடத்திலே தோற்றுவிக்கிறது. தலைநகர சென்னையிலே இருக்கிற காரணத்தினால்தான் மக்களின் பிரச்சினை எல்லாம் தீரவில்லை. தலைநகரை மாற்றிய உடனே இந்த ஆட்சி எல்லா பிரச்சினையையும் தீர்த்துவிடும் என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்க இது காரணமாகிறது. தலைநகரை மாற்றுகிற பிரச்சினை தீராத தலைவலியாக மாறும். அதற்கான விளக்கங்களுக்குள்ளே இப்பொழுது நான் சொல்ல விரும்பவில்லை.

பெரியார் மாவட்டம் உருவாக்கப்பட்டு, அதன் காரணமாக ஈரோடு நகரம் மாவட்டத் தலைநகரமாக ஆக்கப்பட்டு அதற்கு வேண்டிய பணிகள் நடைபெற வேண்டிய நிலைமையில்

இருக்கின்றது. அதற்கான கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கும், வேலைகள் செய்வதற்காகவும் ஒரு சூப்ரின்டென்டிங் இன்ஜினியர் 4 எக்சிகூடிவ் இன்ஜினீர்கள், 12 அசிஸ்டன்ட் இன்ஜினியர்கள், மற்றும் பல்வேறு அலுவலங்கள் நியமிக்கப்பட்டு, மாதம் ஒன்றுக்கு 70,000 ரூபாய் ஒருவேளை 60,000 ரூபாய் ஆகக் கூட இருக்கலாம், அந்த அளவுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 7 இலட்சம் ரூபாய் சம்பளமாகத் தரப்படுகிறது. ஆனால் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கான இடம் இன்னும் முடிவு செய்யப்படாத நிலையில் அந்தத் தொகை அவர்களுக்குத் தரப்படுகிற சம்பளம் பயனற்றுப் போகிறது.

அதோடு மாவட்ட ஆட்சி அலுவலர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு பெருந்துறைச் சாலையில் 22 ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதற்காக 4 (1) நோட்டிபிகேஷன் செய்யப்பட்டு, அண்மையில் அரசு இந்த இடத்தை கையகப்படுத்தாமல் இருப்பதற்காக ஏதோ ஒரு விதமான பேச்சு வார்த்தை நடைபெற்று—என்னவிதமான பேச்சுவார்த்தை என்பதை யோசித்துக் கொள்ளலாம்—பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டு அதன் காரணமாக அந்த இடம் கைவிடப்பட்டதாகத் தகவல் கிடைத்துள்ளது.

"22 ஏக்கர் நிலத்தை இப்படிப்பட்ட ஒரு முக்கியமான காரியத்திற்காக, ஒரு மாவட்டத்தின் தலைநகரை உருவாக்கும் முறையில் கையகப்படுத்தவேண்டும் என்று முடிவு எடுத்த பின்னாலே, அது கையகப்படுத்தப்பட்டதா அல்லது கையிலே அடக்கம் செய்யப்பட்டதா என்று சந்தேகம் வருகிற அளவிற்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. மேலும், அதற்குக் கையெழுத்துப் போட மாட்டேன் என்று சம்பந்தப்பட்ட மேற்பார்வைப் பொறியாளர் சொன்னதாகவும், பின்னால் மேலிடத்தில் இருந்து வந்த வற்புறுத்தல் காரணமாகக் கையெழுத்திட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அந்த இடத்தின் சொந்தக்காரர் தற்போது அந்த நிலத்தை வேறு ஒருவருக்கு விற்பதற்காக முயற்சித்துக்கொண்டு இருக்கிறார் என்கிற தகவல் எனக்குத் தரப்பட்டுள்ளது. இது உண்மையா, இல்லையா என்பதைப் பற்றி அரசு உடனடியாக விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தவறு இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கப்படுமானால் அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே தவறு நடைபெற்று இருக்கிறதா என்று பாருங்கள், இதில் உண்மை இருக்கிறதா என்பதைக் கண்டறியுங்கள். தவறு இருந்தால் நடவடிக்கை எடுங்கள். நான் சொல்வதில் உண்மையில்லை என்று சொல்லப்படுமானால், உடனடியாக அந்த இடத்தைக் கையகப்படுத்தும் நடவடிக்கையை எடுங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஈரோடில் மூலப்பாளையம் பகுதியில் பள்ளிக்காக என்று அரசு கையகப்படுத்திய முறையில் ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்தில் 8 ஏக்கர் நிலம் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு இருப்பதாக அறிகிறேன். ஏன் அப்படிச் செய்யவேண்டும்? இதிலே ஏதோ தவறு நடந்து இருக்கிறது. என்ன தவறு என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். கோவையில் வீட்டு வசதி வாரியத்திற்காக 1 கோடி ரூபாய் அளவிற்கான கான்ட்ராக்ட் அனுபவம் இல்லாத ஒருவருக்கு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. டில் டுடே "ஹீ ஈஸ் நாட் எ கான்ட்ராக்டர்" (Till to day he is not a Contractor) அப்படி கான்ட்ராக்ட் பணி செய்து அனுபவம் இல்லாத ஒருவருக்கு 1 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கான கான்ட்ராக்ட் கொடுக்கப்பட வேண்டிய காரணம் என்ன? இதிலே ஏதேனும் முறையாக நடைபெற்றதாகுமா? இப்படிப்பட்டவர்கள் செய்கிற காரியங்களில் குறைபாடுகள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்காதா? எனவே அரசாங்கம் இதனை விசாரித்து நல்ல முறையில் நடைபெறச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயக் கடன்களைப் பற்றிச் சொல்கிற நேரத்தில் எத்தனையோ கோடி அளவிற்கு தள்ளுபடி செய்து இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் என்னிடத்தில் இவற்றிற்கான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. 8 ஆண்டு காலக் கடன்களை 3 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னர் செலுத்தி, கடன் திருப்பி செலுத்தப்பட்டு விட்டது என்று ரசீது கொடுக்கப்பட்ட பின்பும், தற்போது அவர்களுக்கு எல்லாம் உங்கள் கடன்கள் இந்த நாள் வரை உள்ள வட்டியோடு சேர்த்து தொகை குறிப்பிட்டு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்கிற தகவல்கள் அனுப்பப்பட்டு இருக்கின்றன.

வெங்கப்பன், ராமசாமி என்று பெயர்கள் கூட என்னிடத்தில் இருக்கின்றன. அவர்கள் எல்லாம் ஏற்கனவே வாங்கிய 2,000 ரூபாய் கடனுக்கு வட்டியைச் சேர்த்து 2,500 ரூபாய் வரையில் கட்டி கடனைத் தீர்த்து அதற்காக ரசீது வாங்கி வைத்துக்கொண்ட பின்னால், இப்போது அதற்குப் பின்னாலும் அவர்கள் செலுத்தவேண்டிய கடன் தொகை அப்படியே பாக்கி இருப்பதாகச் சொல்லி, அதற்கும் வட்டி போட்டு கிட்டத்தட்ட 4,800 ரூபாய் அளவிற்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு இருப்பதாக கடிதம் வந்து இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்தத் துறையில் கணக்கு சரியாக வைத்துக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கவில்லை என்பதை இது காட்டுகிறது அல்லது இவ்வளவு கடன்கள் ரத்து செய்யப்பட்டன என்று இதைப் போன்று முன்னரே செலுத்தப்பட்ட கடன்களையும் பட்டியலில் சேர்த்து அதிலே ஊழல் நடைபெற வழி இருக்கிறது என்பதையே இது காட்டுவதாகும்.

அதைப்போலவே மற்றொன்றையும் தெரிவிக்கவிரும்புகிறேன். உழைப்புக்கு உணவு என்ற திட்டத்தின் கீழ் தரப்படுகின்ற அரிசியல் தமிழ்நாடு அரசின் சிவில்சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் நடவடிக்கையைத் தெரிவிக்கவிரும்புகிறேன் புயலுக்குப் பின் ஏற்பட்ட நிலைமை காரணமாக அதைச் சமாளிக்க தமிழக அரசுக்கு மத்திய அரசு 1 லட்சம் டன் உயர்ந்த. ரக அரிசியை வழங்கியிருக்கிறது. 1 லட்சம் டன் அரிசியில் 30,000 டன் அரிசிதான் புயாலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு என்று வினியோகித்து இருக்கிறார்கள். மீதியுள்ள அரிசியினை சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனிடம் இருந்தது. அந்த அரிசி கொஞ்சம் புளுத்துப்போய் விட்டதால், அந்த அரிசியை உழைப்புக்கு உணவுத் திட்டத்திற்காக மத்திய அரசிடம் பெறும் அரிசிக்குப்பதிலாக வழங்குவதற்காக முயற்சி செய்து இருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்திற்காக வினியோகிக்கிறபோது புதிய அரிசியை தான் வினியோகிப்பது இயலும். இந்த பழைய அரிசியை யாரும் வாங்கமாட்டார்கள். என்று மறுக்கப்பட்டுள்ளது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இந்த 60,000 டன் அரிசியை வினியோகிக்க முயற்சித்த போது, அந்த அரிசி மக்கிப் போய் இருக்கிறது என்பதன் காரணமாக அந்த உழைப்புக்கு உணவுத் திட்டத்தின்கீழ் பணி செய்ய வருகிறவர்கள். யாரும் இதை ஏற்க மறுத்தார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது இங்கே எதிர்ப்பை ஏற்படுத்துமாதலால் இந்த அரிசியை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன் என்று அங்கேயிருந்து அறிவிப்புக் கூட வந்ததாக நான் அறிகிறேன். இந்த அரசு சொல்கின்ற பதில் வேறு விதமாக இருக்கலாம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட அரிசி கெட்டுப் போய் இருக்கிறது என்கிற விவரம் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்த விவரத்தை என்னிடத்தில் கேட்டால் தரத் தயாராக இருக்கிறேன். இப்படி மத்திய அரசு முன்னர் தந்த அரிசி வீணாகுமாறு விடப்பட்டிருக்குமானால் அதை கவனிக்கவேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்குத்தான் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12–10]

இந்த அரசின் சார்பாக கிராம அலுவலர்கள் பணியை மொத்தமாக நீக்கியபோது, நீக்குவதிலேதான் அக்கறையாக இருந்தீர்களே தவிர, அதன் பிறகு என்ன நிலை ஏற்படும் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வில்லை. நாம் எல்லாம் கிராமப் புறங்களிலே இருந்து வந்தவர்கள்தான். நிதி அமைச்சருக்கு திருக்கண்ணபுரம் கிராமம் சொந்த ஊர்; எங்களுக்கும் அதன் பக்கத்து கிராமங்கள். அங்கே உறவினர்கள், மாமன், மைத்துனர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அங்கே போகும்போது அவர்களும் சொல்கிறார்கள். நாங்களும் பார்க்கிறோம். அந்த கிராம அலுவலர்களை நீக்கியபிறகு கிட்டத்தட்ட கடந்த 4 மாதங்களாக கிராமமக்களுக்கான எந்த வேலையும் நடைபெறவில்லை என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன்.

மக்களுக்குத் தேவையான கடமைகள் நடைபெறவில்லை. ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்ப்பது என்றால் ஒரு கிராமத்தில் அவர் கண்பட ஏறத்தாழ 10 அல்லது 15 நாளைக்கு ஒரு முறைத்தான் இயலும். அந்த அளவுக்குத் தான் அவரால் பார்க்க முடிகிறது. அவருக்கு அந்தக் கிராமத்தின் நிலை என்ன என்பது சரியாகத் தெரியாது; எதுவும் செய்யக்கூடிய நிலையில் இல்லை. ஆனால் அரசு ஒரு முடிவு எடுத்து, கிராம அலுவலர்களை நீக்கிவிட்டது. சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வழக்கு இருக்கிறது. எனவே அதன் விவரத்துக்குள்ளே நான் செல்லவில்லை; செல்ல வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. அந்த சுப்ரீம்கோர்ட்டு வழக்கைக்கூட நீங்கள் துரிதப்படுத்தவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டு இங்கே பேசப்பட்டது. வழக்கு விரைவாக முடிவடைய நடவடிக்கை எடுத்தால் வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆக, இன்றைக்கு கிராம அலுவலர்கள் நியமனத்திற்குப் பொதுப்பணித் தேர்வும் கழகம் மூலம் தேர்வு நடைபெற்று, தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய காரியம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே இங்கே நான் படிக்கிற ஒன்றை ஆதாரத்தோடு பின்னர் தரத்தயாராக இருக்கிறேன். ஒரு அஞ்சலட்டை. அந்த அஞ்சலட்டையிலே திரு. சுவாமிநாதன், மேல் அமைப்பு பிரதிநிதி, அ.இ.அ.தி.மு.க., சின்னபுத்தூர் கிராமம் என்று போட்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அஞ்சலட்டை அண்ணா தி.மு.க. அணைக்கட்டு ஒன்றிய (வடாற்காடு மாவட்டம்) செயலாளர் அனுப்பிவைத்த பிரதிநிதிகள் கூட்ட அழைப்பு. அந்தக் கூட்டம் நடைபெறும்; அதற்கு வருக என்று ஒன்றியச் செயலாளர் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார். அதற்குக்கீழே ஒரு குறிப்பு. அந்தக் குறிப்பு என்னவென்னறால் கிராம அலுவலர்கள் தேர்வு எழுதிய உறுப்பினர்கள் தங்கள் உறுப்பினர் அட்டையுடன் தகவலும் கொண்டு வர வேண்டப்படுகிறார்கள்.

நான் இந்த அரசாங்கத்தின்மீது இதை ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லி, இதிலே நான் வெற்றிபெற நினைப்பதாக யாரும் கருத வேண்டாம். கிராம அலுவலர் வேலை தேடித் தருவதற்கு ஆளும்கட்சியைச் சேர்ந்த செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள் ஏறத்தாழ 250 பேர்கள் இந்த காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் சென்னை மாநகரில் சில பெரிய விடுதிகளில் தங்கி இருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு வேலைபெற்றுத்தர 10,000 முதல் 15,000 வரை கேட்கிறார்கள். 15,000 ரூபாய் கொடுத்தால் நீங்கள் கேட்கிற சொந்தக் கிராமத்தில் போட்டுத் தரச்செய்கிறோம். 10,000 ரூபாய் தந்தால் வேறு கிராமத்தில் எப்படியாவது வேலைவாங்கித் தருகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இன்று இருக்கிறது. இதுபற்றி எனக்கு எழுதியவர் யாரோ ராஜ் என்று கையெழுத்து இருக்கிறது. அவர் யார் என்பது எனக்குத் தெரியாது. இது அரசாங்கத்திற்குப் பரவலான கெட்டபெயரை ஏற்படுத்தும். எத்தனையோ கெட்ட பெயர்

வருகிறபோது இது வந்து என்ன செய்யப்போகிறது என்று நினைத்தால் அது வேறு. ஆனால் இந்த தவறான முறையை நீக்குவதற்கு நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? இந்த முறைகேட்டினால் ஏற்படுகிற அநீதிகள், அதனால் ஏற்படுகிற விளைவுகள், குறைபாடுகள் நீக்கப்பட வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு எடுத்துக்காட்டினேன். ஆனால் ஆளும் கட்சியினுடைய செல்வாக்கை இந்த முறையில் பயன்படுத்துகிறபோது எந்த அளவுக்கு யாருக்குப் பயன் ஏற்படும், யாருக்கு தொல்லை ஏற்படும் என்பது தெரியாது. கிராம அதிகாரிகளை நீக்குவது என்று எடுத்த இந்த முடிவினால் ஏற்பட்டிருக்கிற விளைவுகளைப் பார்க்கிறபோது, கிராம அலுவலர்களை நீக்கியதிலே ஒரு உள் நோக்கம் இந்த அரசுக்கு இருந்திருக்காலம் என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதில் மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு எல்லா அமைப்புகளிலுலேயும் இப்படிப்பட்ட ஒரு தன்மைதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களைக் கலைத்தது, அறங்காவலர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பியது. ஆனால், அதற்கு அப்புறந்தான் கோவிலில் கொலையே நடக்கிறது, கிராம அலுவலர்களை டிஸ்மிஸ் செய்வது, பஞ்சாயத்துக்களை கலைப்பது, நகராட்சிகளுக்கு தேர்தல் நடத்தப்படாமலிருப்பது இப்படிப்பட்டவற்றைச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். இவ்வளவு அமைப்புக்களைக் கலைத்துவிட்டு, எப்படி இவ்வளவு பெரிய சுமையை நீங்கள் தாங்கப்போகிறீர்கள்? 4 கோடி 85 இலட்சம் மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றும் சுமையைத் தாங்குகிற பெரிய பொறுப்பு தலையிலே விழுந்திருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிகளை நீங்கள் மதிக்க வேண்டாம்; எதிர்க்கட்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் தரவேண்டாம். ஆனால், 4.85 இலட்சம் மக்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வழிமுறைகளைக் காணாதபோது, அதற்கு நேரம் காணாதபோது, இப்படிப்பட்ட அமைப்புக்களை எல்லாம் கலைத்துவிட்டு இந்த குற்றங்களை எப்படிக் களையைப் போகிறீர்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நானாக இருந்தால், என்னுடைய நிலை வருத்தப்படுவதாக இருக்குமே தவிர வேறு விதமான நிலை இருக்கும் என்று கருதுவதற்கில்லை. இப்படிப்பட்ட குறைகளையும் குற்றங்களையும் நீக்கினால் தவிர எதிர்க்காலத்திலே தமிழ்நாட்டிலே ஒரு ஆட்சியே நடக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

அடுத்து இந்த பென்ஷன்தாரர்களைப் பற்றி ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்றிருந்தால், அப்படிப்பட்டவர்கள் பென்ஷனில் மொத்தமாக ஒரு தொகயை வாங்கியிருந்தால், அதை மாதந்தோறும் வழங்கும் பென்ஷனில் குறைத்துக்கொண்டு கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் மொத்த தொகை வாங்கி 15 ஆண்டுகளில் கழித்திருந்தால் அவர்களுக்கு பென்ஷனில் பிடித்தம் செய்வதை

1981 மார்ச் 30] [திரு. க. அன்பழகன்]

நிறுத்திவிட்டு, முழு பென்ஷன் கொடுக்கப்படும் என்று அரசு அறிவித்திருக்கிறது. பென்ஷன் பெறுபவர்கட்கு இருக்கிற ஒரு கிரிவென்ஸ்—மனக்குறை என்னவென்றால் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒருவர் 80 ரூபாய், 100 ரூபாய், 120 ரூபாய் பென்ஷன் வாங்கியிருப்பார். அப்போது அவர்கள் வாங்கிய அந்தப் பதவிக்கான சம்பளம் இப்போது 4 மடங்குக்கு மேல் உயர்ந்திருக்கிறது. அன்றைக்கு 250 ரூபாய் சம்பளம் என்றால் இன்றைக்கு 750 ரூபாய், 900 ரூபாய், 1,000 ரூபாய் சம்பளம். அன்றைக்கு 80 ரூபாய் பென்ஷன் பெறுகிறவர் இன்றைக்கு வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றால் 250 ரூபாய் பென்ஷன் வாங்குவார். ஆக, இன்றைக்கு அதே வேலைக்கான பென்ஷன் ஏறத்தாழ மூன்று மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே கொஞ்சம் அதிகம் செலவானாலும் கூட, வருவாய் வசதி இல்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிற அந்த பென்ஷன்தாரர்களுக்கு இன்றைக்கு ஓய்வு பெறுபவர்களுக்கு கிடைக்கும் தொகையுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கி, அவர்கள் பென்ஷனை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குரிய பல விளக்கங்களை எல்லாம் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள்.

1967-க்கு முன்னாலே வேலை பார்த்தவர்கள், 70-க்கு முன்னாலே வேலை பார்த்தவர்கள் முதல் பே கமிஷனுக்கு முன்னாலே வேலை பார்த்தவர்கள், அப்படி வேலை பார்த்து ஓய்வு பெற்றவர்கள் இப்போது உயிரோடு இருப்பார்களேயானால் இன்றைக்கு அவர்கள் வாழ்வதற்கே திண்டாடிக்கூடிய நிலைமையில் தான் இருப்பார்கள். எல்லாத் துறையைச் சார்ந்தவர்களும் அப்படித்தான் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய பென்ஷனை குறிப்பிட்ட விகிதாச்சாரத்திலே உயர்த்துங்கள். அல்லது இன்றைக்கு வேலைபார்த்து ஓய்வு பெறுகின்றவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற பென்ஷன் அளவில் நூற்றுக்கு 60 சதவீதத்தையாவது அவர்களுக்குப் பென்ஷனாகக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்று தான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றது. அந்த மாநாட்டிற்கு எதிர்க் கட்சியினரை அழைத்தாலும், அழைக்காவிட்டாலும் உலகத் தமிழ் மாநாட்டை வரவேற்கிறேன். அங்கே தமிழ் அறிஞர்களுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிற சிலைகளை எல்லாம் நாவலர் அவர்கள் அப்பொழுதே பார்த்திருப்பார். நானும் அவற்றைப் பார்க்க நேரிட்டது. நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்தச் சிலைகள் நாவலருக்கோ எனக்கோ பெருமையளிப்பதாக இல்லை. ஒரு வேளை அவற்றை மாற்றிவிட்டு தகுந்த சிலைகளைப் பின்னர்வைக்கலாம் என்று நினைத்து நிகழ்ச்சிக்காக அப்படி நீங்கள் வைத்து நடத்தி இருப்பீர்களேயானால் அதில் எனக்கு வருத்தம் இல்லை. ஆனால் அந்தச் சிலைகளைப் பார்க்கின்றபோது தமிழ்நாடுதான் பஞ்சத்திலே

அடிபட்டுப் போய் இருக்கின்றது என்றால் தமிழ்நாட்டுக் கலைத் துறையும் அதன் திறைமையுங் கூட பஞ்சத்திலே அடிபட்டுப் போய் இருக்கின்றதோ என்ற கவலை எனக்கு ஏற்பட்டது. தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற சிற்பிகளுக்கு அவமானமாகு மளவுக்கு அப்படிப்பட்ட சிலைகளை நீங்கள் வைத்திருக்கக் கூடாது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையம், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், தமிழ் பல்கலைக் கழகம் என்ற வகையிலே சொல் லப்பட்டிருக்கிற எல்லா வற்றையும் வரவேற்கக் கடமைப்பட் டவன்தான் நான். வரவேற்கவில்லை. என்றால் நான் தமிழனே அல்ல. ஆனால் இவற்றைச் செயல்படுத்துவதற்கு நீங்கள் என்ன செய்ய போகிறீர்கள் என்று பார்த்தால் அதற்கெல்லாம் தேவையாகும் நிதியினை நீங்கள் ஒதுக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ் பண்பாட்டு மையத்திற்கு இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 20 லட்சம் ரூபாய் திட்டம் என்று தெரிவித்து அதிலே 5 இலட்சம் ரூபாயும் இந்த ஆண்டுக்காக என்று சொல்கிறீர்கள். தமிழ் பண்பாட்டு மையத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற குறை பாடுகளை பற்றி, இலட்ச ரூபாய் அளவுக்கு அதிலே மோசடி ஏற்பட்டிருக்கின்றது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே கடந்த முறை சுட்டிக்காட்டிப் பேசி னார்கள். அதற்குத் தகுந்த பதில் இதுவரையில் சொல்லப் படவில்லை. எனவே நான் ஒன்றைக் கேட்டுக்கொள்ளவிரும்பு கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை திருத்துவதற்கு அரசு கடமைப்பட்டுள்ளது. அடுத்து தமிழ் பண்பாட்டை வளர்ப் பதற்கு, அதேபோல் தேவநேயப் பாவாணர் அவர்களுடைய அகர முதலியின் முதல் பகுதியை வெளியிடுவதற்கு, தொடர் பகுதிகளை தகுதி உடையவர்களைக் கொண்டு தொகுப்பதற்கு அது ஒரு பெரிய கடமை—இப்படிப்பட்ட திராவிட இன, மொழி, பண்பாடு என்ற அடிப்படையில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு, தமிழனுடைய கலைகளை வளர்ப்பதற்கு, இவற் றிற்கெல்லாம் தேவையான பணிகளைச் செய்வதற்கு நீங்கள் ஒதுக்கி இருக்கின்ற தொகையைக் காணும்போது, நாவலர் அவர்கள் நிதியமைச்சராக இருக்கின்றார் என்பதை என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாமல் தடுக்கின்றது. எனவே நாவலர் அவர்கள் இருக்கின்றபோதாவது தமிழுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அளவு நிதி கிடைக்கவேண்டாமா? ஆகவே அந்த உணர்வோடு நான் இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சில கொள்கைகள் இருக் கின்றன என்று சொல்லும் நீங்கள் ஆளைப் பார்த்துக் கொள் கைகளை வகுத்துக்கொள்கிறீர்கள். ஆசிரியர் மன்றம் என்று இருக்கின்ற ஒரு அமைப்பினுடைய செயலாளராக மீனாட்சி சுந்தரம் இருக்கின்றார். அவர் ஆசிரியராக இருந்து அந்தக் கடமையைச் செய்கிறவராக இல்லாமல் அந்தப் பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார். அவர் ஆசிரியர் மன்றத்தின் செயலாளராக இருக்கின்றார் என்ற ஒரே காரணத்தால் அந்த ஆசிரியர் மன்

றத்தையே ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்று அரசாங்கம் தெரிவிப்பதாக அறிகிறேன். நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலோர் அந்த மன்றத்திலே இருந்தாலும் கூட, ஒரு 20,000 பேர், 30,000 பேர் அந்த மன்றத்திலே இருந்தாலும் கூட அந்த மன்றத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். அந்த மன்றத்தை ஏற்றுக்கொள்வதிலே உங்களுக்கு என்ன பெரிய இழப்பு? அதை அங்கீகரிக்காத காரணத்தால் அவர்கள் நடத்து கின்ற போராட்டம் நின்றுவிடுமா? அங்கீகரிக்காத காரணத்தால் அவர்களை ஆசிரியர்கள் கைவிட்டுவிடுவார்களா? அதிலே இணைந்திருக்கின்ற ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் விலகிவிடுவார் களா? காவல் துறையினர் உருவாக்கிய சங்கத்தை முதலில் ஏற் றுக் கொள்ள மாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டுக் கடைசியிலே அவர்கள் சொல்வதை எல்லாம் ஒப்புக்கொள்கிறோம் என்று பணிகின்ற நிலைமை இந்த அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றபோது ஆசிரியர் மன்றத்தை ஏற்றுக்கொள்வதிலே என்ன மாறுபாடு இருக்கின்றது? ஆசிரியர்களின் கோரிக்கைகளில் பலவற்றை எடுத்துச் சொல்லி.........................

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஆசிரியர்கள் மன் றம் என்ற ஒரு அமைப்புக்காக மட்டும் நாம் கொள்கைகளை வகுப்பது இல்லை. அதற்காக மட்டும் விதிகளை வகுப்பது இல்லை. பொதுவாகவே ஒரு சங்கம் அரசினுடைய அங்கீ காரத்தைப் பெற வேண்டும் என்றால் அது வெளியார்களுடைய தலைமையிலே இருக்கக்கூடாது. அவர்களே தான் தங்களுக் குள்ளே தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று விதிமுறைகளை வைத்திருக்கின்றோம். இந்த விதிமுறை தான் என்.ஜி.ஓ. சங்கத்திற்கும் வேறுபல அமைப்புக்களுக்கும் இருக்கின்றது. இன்றைக்கு 40-க்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் சங்கம் இருக்கின்றன. ஒரு சங்கம் கூட இந்த மாதிரி நிலையிலே இல்லை. ஆகவே பொதுவான அடிப்படையில்தான் விதிகளை வகுத்து அந்தமுறையிலே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அந்தந்த சங்கங்களில் இருக்கின்ற ஒருவர் பொதுச்செயலாளராக வரலாம். ஆகவே நாம் ஒரு சங்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்று வலியுறுத்துவதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் இப்படி ஒரு வெளியாரின் தலைமை வந்தால் வெளியாரின் தலையீடு அதிகமாக வரும் என்பதால் தான் சொல்கிறோம்.

(பிற்பகல் 12.20)

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத் திற்கு நன்றி. ஆனாலும் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆசிரி யர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து, விரும்பி ஒரு சங்கத்தை அதன் நிருவாகிகளை உருவாக்கிக் கொண்டால், அதை நீங்கள் அங்கீ கரிப்பதினால் உங்கள் அரசாங்கத்திற்கு எந்தக் குறையும் ஏற்பட்டு விடாது. நீங்கள் விதிமுறையைத்தான் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இன்னும் கூட கேட்க விரும்புகிறேன்.

நீங்கள் அங்கீகரித்த சங்கங்கள் போராட்டம் நடத்தினால் அதை வரவேற்கிறீர்களா? அனுமதித்த சங்கங்களும் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். அனுமதிக்காத சங்கங்களும் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். அவைஎல்லாம் அந்தச் சங்கத்து உறுப்பினர் களின் பிரச்னை. அதேபோல ஆசிரியர்களுடைய பிரச்னைகள் வருகிற போது, அந்தப் பிரச்னைகளுக்குப் பரிகாரம் காண வேண்டுமானால் அவர்களை அழைத்து பேசுவதினால், அரசுக்குக் குறை ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே இன்னொரு கருத்தையும் சொல்ல வேண்டிய கடப் பாட்டை உடையவனாக இருக்கிறேன். கண்ணிழந்து நிற்கிற மிகமிக ஏழை மக்கள் நாற்காலி பின்னுகிற பயிற்சியில் ஈடுபட்டு கடந்த 4, 5 ஆண்டுகாலமாக பி. எச். டபிள்யூ. ஈ. எஸ். என்ற ஒரு சங்க அமைப்பின் மூலமாக, பல இடங்களிலே, அரசாங்க அலுவலகங்களிலே நாற்காலி பின்னுகிற தொழிலைச் செய் திருக்கிறார்கள். அந்த வேலைகள் செய்யப்பட்டதற்காக அந்தச் சங்கத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய பணம் 12,680 ரூபாய். 4 ஆண்டு காலமாக இன்று வரை கொடுக்கப் பெறவில்லை. அவர் கள் கடந்த டிசம்பர் மாதம் வரையில் தொடர்ந்து முயற்சி செய்து, டிசம்பர் மாதத்திலேயே முதலமைச்சர் அவர்களையும் சந்தித்து வேண்டிய பிறகும் தொகை கிடைக்காத காரணத்தால், இந்த ஆண்டு ஊனமுற்றோர் ஆண்டாக இருப்பதினால், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஊனம் உற்றோர் ஆண்டு விழாவிற்கு வருகிற நேரத்தில் ஒரு நோட்டீஸ் போட்டுக் கொடுத்து விட்டார் கள். அந்த நோட்டீஸில் அரசாங்கத்தைக் கண்டிக்கிற சில வார்த்தைகள் இருக்கின்றன என்பது உண்மைதான். அதற்காக வேண்டுமானால் நான் அரசாங்கத்திடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவைகள் எல்லாம் தி.மு.க.வினர் பேசக் கூடிய வார்த்தைகள், நீங்கள் பேசக் கூடியவை அல்ல என்று நான் அவர்களிடம் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் அந்தக் கண் இழந்தவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய கூலியான 12,680 ரூபாயை அவர்களுக்குத் தருவதிலே, இந்த அரசாங்கம் அக்கறைக் காட்டக் கூடாதா?

அவர்கள் என்ன அரசியல்வாதிகளா? கண் தெரிந்தவர் களுக்கெல்லாமே அரசியல் தெரியாத இந்தக் காலத்திலே, கண் தெரியாத அவர்கள் என்ன அரசியலை நடத்திவிடப் போகிறார் கள். தர வேண்டிய 12,680 ரூபாயை அவர்களுக்கு, உடனடி யாக தர ஏற்பாடு செய்வதோடு, அவர்களுக்கென்று ஒரு தொழிற் சாலையை வைப்பதற்காக 1 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினால், அவர்கள் ஒரு தொழில் பட்டறையை அமைத்துக் கொண்டு, அரசாங்கப் பணிகளை நிறைவேற்றக் கூடிய வாய்ப்புக் கிடைக்கும்

என்பதால் அப்படி ஒரு தொழிற்சாலையில் பணியாற்றும் வாய்ப்பை அவர்களுக்குத் தருவதற்கு இந்த அரசு முன் வர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே தொழில் வளர்ச்சி இல்லை. நிரந்தர வேலை வாய்ப்பு உருவாக்கப்படவில்லை. கைத்தறி நெசவாளர்களின் குறைகள் களையப்படுவதற்கான வழி வகைகள் செய்யப்பட வில்லை. என்.ஜி.ஓ.க்கள் ஆசிரியர்கள் குறைகள் தீரவில்லை. ஏனென்றால் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு 3 தவணை டியர்னஸ் அலவன்ஸ், அகவிலைப்படி தரவேண்டிய நிலை உள்ளபோது அதிலே ஒரு தவணை தான் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுடைய குறையும் தீரவில்லை. மாணவர்களுக்குத் தரமான கல்வி கிடைக்க பல்வேறு காரணங்களால் வாய்ப்பு இல்லை. தாழ்த்தப் பட்டோர் நிலை உயரவே இல்லை. உதையும், குத்தும்தான் அவர்களுக்கு மிச்சமாக இருக்கிறது. இன்னும் படுகொலையும், கொலை மறைப்பும் இந்த நாட்டிலே நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்திலே கொள்ளைகள் அடிக்கப்படுகிறது. இரவு நேரக் கொள்ளையன்றி பட்டப் பகல் கொள்ளையும் நிகழ்கிறது. மேஜிஸ்ட்டிரேட் கோர்ட்டிலே நிறுத்தப்பட்டவுடன் மன்னிக்கப் பட்டு விடுதலையும் பெறும் நிலை இருக்கிறது.

கள், சாராயம் இவை எங்கும் கிடைத்து அதன் மூலமாக வன் செயல்கள் நடக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட வன்செயல்களில் ஈடுபட்டவர்களை, கைது செய்வதற்குக் காவல் துறையினர் முன் வராத காரணத்தினால், அவர்களுடைய ஆதிக்கம் நாட்டிலே உருவாகிறது. அதனாலே காவல் துறையினருடைய கடமையும் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. கிராமங்களில் வாழும் மக்களின் தேவைக்கு பயன்பட்ட கிராம அதிகாரிகள் பதவியிலிருந்து நீக்கப் பட்டமையால், கிராம மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். விலைவாசி ஏற்றம் தாங்க முடியாததாக ஏறியிருக்கிறது. நுகர் பொருள் பற்றாக்குறை இன்னொரு புறம் இருக்கிறது. நியாயவிலைக் கடையில், ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு கிலோ அரிசி, ஒரு அட்டைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றிருந்தால், அது சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு முறைதான் வழங்கப்படுகிறது. வறுமை யும், பட்டினிப் பரிதாபமும் வளர்ந்து வருகிறது. அதனாலே தமிழ்நாடு தத்தளிக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு குறிப் பாக தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்,

'' நாடொறும் நாடி முறைசெய்யா மன்னவன்

நாடொறும் நாடு கெடும். '' என்னும் வள்ளுவர் கருத்திற் கொப்ப அரசு ஆட்சியிலே வீற்றிருப்பவர்கள் நாள்தோறும் மக்களுடைய குறைகளை களைந்து, நிறைவு செய்வதற்கான

வழி தெரிந்து அத்தகைய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாவிட்டால், நாள் தோறும், அந்த நாட்டை இழந்து கொண்டே வருவர் அந்த நாடு சீரழிந்துக் கொண்டே இருக்கும் என்று சொல்லி, அப்படிச் சீரழித்துக் கொண்டிருக்கும் நாட்டின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி, உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1981–82 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான இவ்விவாதத்தில் இறுதியாகப் பேசிய, பேராசிரியர் அவர்கள் உட்பட 73 பேர் பங்குக் கொண்டு பேசியிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து கிட்டத்தட்ட ஒரு $20\frac{1}{2}$ மணி நேரத்திற்கு மேலாக இங்கே கருத்துக்களை எல்லாம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். மக்கள் மன்றத்தினுடைய நம்பிக்கையும் நன்மதிப்பையும் பெற்று, இந்த மன்றத்தினுடைய அன்பையும் அரவணைப்பையும் சேர்த்து, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தால் அமைக்கப்பட்ட இந்த அமைச்சரவையின் சார்பாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இங்கே வைக்கப்பட்டது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது 1981–82 ஆம் ஆண்டிற்கான பணிகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றை எல்லாம் எப்படி நிறைவேற்ற இருக்கிறோம் என்பதற்கான விளக்கங்கள் தந்து அதற்கு இந்த மன்றத்தின் ஆதரவு வேண்டும் என்றும், ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்றும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளோடு நான் முடித்தேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைக் கண்டிருக்கிற இந்த அரசு நின்று நிலவ வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்துடன் இதன் மூலம் மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய பணிகளையெல்லாம் செம்மையுற ஆற்ற வேண்டும் என்ற நல்ல தன்மையின் அடிப்படையில் தான் இங்கே பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்தும், இங்கே பல திட்டங்கள் மற்றவை பற்றி போற்றியும் சில சீரிய பரிந்துரைகளை வழங்கியும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் எதிர்பார்த்த தன்மைக்கேற்ப ஒத்துழைப்பு தந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்துணை பேர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தங்கள் கொள்கையின் அடிப்படையில் சில பல திட்டங்களை ஏற்று சில பல கொள்கைகளை ஏற்று பாராட்டி போற்றியும் சில பல திட்டங்கள் பொறுத்த வரையில் தங்களுடைய திருத்தங்களை எடுத்துச் சொல்லியும் பரிந்துரைகளை வழங்கி கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாகப் பேசிய, காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாகப் பேசிய அதன் தலைவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹாஜாசெரீப் அவர்கள் இதில் இருக்கிற நல்லதிட்டங்களைப் பாராட்டுகிறேன்

என்றும், நல்ல சமூகத் திட்டங்களை பாராட்டுகிறேன் என்றும், வரிச் சலுகைகளுக்கெல்லாம் நன்றி தெரிவிக்கிறேன் என்றும் எடுத்துச் சொல்லி சில பல திருத்தங்கள் வேண்டும் என்றும் சொல்லி, சில பல பரிந்துரைகளைச் செய்தும், சில பல குற்றங்களையும், குறைபாடுகளையும் சுட்டிக்காட்டி அவற்றைக் களைய வேண்டும் என்றும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இறுதியாகப் பேசிய எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையினுடைய தன்மைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி இதிலே உள்ள சிறந்த அம்சங்கள் சிலவற்றை நான் பாராட்டுகிறேன் என்றும் அவ்வப்போது இடையிடையே எடுத்துச் சொல்லி இதில் இருக்கிற குறைபாடுகள் இன்ன இன்ன என்பதையும் சில இடங்களில் சுட்டிக்காட்டி, ஆகவே துறைகளில் ஏற்படுகிற குறைபாடுகள் எப்படி எப்படி இருக்கின்றன, இவற்றை அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லி அவற்றை நீக்குவதற்கான முயற்சியில் அமைச்சரவையும் இந்த அரசும் ஈடுபட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்லி, அதுமட்டுமல்லாமல் குற்றங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி அதற்கான புகார்களை இறுதிப் பட்டியலாக எடுத்து வைத்து தம்முடைய உரையை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனாலும் கூட சில நண்பர்கள் இந்த அறிக்கையில் எதுவுமே இல்லை என்று சொன்னார்கள். 56 பக்கங்களில் நான் கருத்துக்களை வடித்துத் தந்திருக்கும் போது, 1981—82-க்காக ஆகிற செலவினங்கள் ரூ. 1,138 கோடி என்றும், எந்த எந்த வகைகளில் வரவினங்கள் இருக்கின்றன என்றும், அதற்கு துணையாக இருக்கக் கூடிய அளவிற்கு தூக்க முடியாத அளவிற்கு ஐயாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பக்கங்கள் உடைய ஏடுகளை எல்லாம் தந்தும் அவற்றை எல்லாம் படித்துப் பார்த்ததற்குப் பிறகு இதிலே எதுவுமே இல்லை என்று முடிவிற்கு வந்துவிடுவார்களானால் அவர்களுக்கு நான் பதில் சொல்ல என்ன இருக்கிறது என்பதைத் தான் நான் சிந்தித்துக் கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அதற்காக எனக்கு வருத்தமும் இல்லை. அவர்களைக் கண்டு வியப்படையவும் இல்லை. வேதனையும் இல்லை. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவ்வளவுதான் நாம் எதிர்பார்க்க முடியும் என்று என்னை நானே அமைதிப்படுத்திக் கொள்கிற அளவிற்குத் தான் நான் இருக்கிறேன்.

இருந்தாலும் இங்கே எடுத்துவைத்த பொதுவான கருத்துக்கள் அடிப்படையில் சிலபல கருத்துக்களை மட்டும் வழங்க நான் விரும்புகிறேன். இங்கே ஒவ்வொரு துறையைப் பற்றியும் தனித் தனியாக பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அந்தந்தத்துறைகள் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் இந்த மன்றத்தில் வந்து விவாதிக்கப்படுகிற போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லவும் அந்தந்தத் துறையைச் சார்ந்த அமைச்சர்கள் அதற்கேற்ற விடைகளை வழங்குவதற்குமான சூழ்நிலைகள் உள்ளன. ஆகவே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பற்றி பொதுவாக சொல்லப்பட்ட, வழங்கிய கருத்துக்களின் அடிப்படையில் பொதுவாக சில பல விளக்கங்களை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பாராட்டியவர்களும் உண்டு, நிதிநிலை அறிக்கையைப் பழித்தவர்களும் உண்டு. பாராட்டுவதற்கு அவரவர்களுக்கு உரிமை உண்டு, அதேபோல் பழிக்கவும் உரிமை உண்டு. அந்த உரிமையை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனாலும் கூட, குறிப்பாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு சிறந்த நிதிநிலை அறிக்கை என்றும், இந்த ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கைகளிலேயே இது சிறந்தது என்றும், ஏழை எளிய மக்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும், ஊனமுற்றோர்க்கும் சலுகைகள் வழங்கியிருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கை என்றும், அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு நியாயமான சலுகைகள் அளித்துள்ள நிதி நிலை அறிக்கை என்றும் பாராட்டி போற்றி வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இதில் எந்த அம்சமும் இல்லை என்றும் இது வெறும் கானல்நீர்தான் என்றும் இது யாருக்கும் நன்மை செய்யாத நிதி நிலை அறிக்கை என்றும், அவசரக் கோலத்தில் அள்ளித்தெளிக்கப்பட்ட பட்ஜெட் என்றும், இதில் வரவேற்கத்தக்க அம்சம் எதுவுமே இல்லை என்றும், இது ஒரு எம்ப்டி பட்ஜெட் என்றும், வரண்ட நிலையில் இருக்கிற பட்ஜெட் என்றும், மக்கள் நல்வாழ்விற்கு ஒன்றுமே இல்லாத நிதி நிலை அறிக்கை என்றும், சாராய முடை நாற்றம் வீசுகிற பட்ஜெட் என்றும் பலரும் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12-30]

நான் வைத்த நிதி நிலை அறிக்கை ஒன்றுதான் என்றாலும் அவரவர் மனப்பான்மைக்கு ஏற்றவகையில், சொற்களை வைத்து இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மனதிலே இருப்பதுதான் சொற்களாக வெளிவரும். அந்தவகையிலேதான், அவரவர்கள் மனப்பான்மைக்கு ஒத்த கருத்துக்கள் இங்கே வெளிவந்திருக்கின்றன என்பதைத் தவிர, நான் வேறு ஒன்றும் சொல்கின்ற நிலைமையில் இல்லை. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே வழக்கமாக ஆண்டுதோறும் செய்யப்படுகின்ற பணிகள் எல்லாம், எந்த அளவுக்கு செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்பதும், அந்தப் பணிகளுக்கு கூடுதலான திட்டங்கள் போடுகின்ற வகையிலும் சரி, பணிகளை மேற்கொண்டு மேம்பாடு செய்கின்ற அளவிலும் சரி, எந்தெந்த இனங்களுக்கு எப்படி முறையாக செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்பவையெல்லாம் இந்தக் குறிப்புகள் காட்டி

1981 மார்ச் 30] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வருகின்றன. அதற்காக திட்டங்களை மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. பல்வேறு வகைகளிலே திட்டங்கள் தீட்டி, மேலும் மேலும் பெருக்குகின்ற வழிவகைகளை யெல்லாம் கண்டிருக்கிறோம். அந்த வகையிலேதான், இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிற மாதிரி ரூ. .1137.84 கோடி செலவினங்களிலே காட்டப்பட்டும், ரூ. 1,128.27 கோடி வரவினங்களிலே காட்டப் பட்டும் இருக்கின்றதென்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லியிருக் கிறேன். ஆகவே, 6ஆம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த மாநிலத்தின் நிலைமைகளை பல்வேறு வகையிலும், வளர்ச்சி பெறவேண்டும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையிலேதான், நடை பெற்று முடிந்த நிதிக் குழுவோடு வாதாடி 3,150 கோடிக்கான திட்டங்களை இந்த மாநிலத்தில் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காகத் தீட்டினோம். 1978லிருந்து 1983ஆம் ஆண்டு முடிய முன் பிருந்த ஜனதா ஆட்சி காலத்தில் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடப் பட்டு, 2 ஆண்டு காலத்திற்குப் பிறகு அது நிறுத்தப்பட்டது. இப்போது 1980-லிருந்து 1985 வரைக்கான புதிய ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. அதன் அடிப்படையிலேதான் இந்த 3,150 கோடி ரூபாய்க்கான திட்டத்தை 1980-லிருந்து 1985 வரைக்கும் நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய திட்டமாக இருக்கிறது.

அதன்படி 1980–81ஆம் ஆண்டிற்காக திட்டக் குழு ஒப்புக் கொண்டளவிலே 411 கோடிதான் ஒதுக்கப்பட்டதென்றாலுங் கூட, நாம் சென்ற ஆண்டு திட்டங்களுக்காக செலவழித்த வகை யிலே 454 கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்கு ஏறி இருக்கிறது. அதேபோல், 1981–82ஆம் ஆண்டிற்கு திட்டக் குழு அனுமதித்தது 514 கோடி ரூபாய் என்றாலும்கூட, நான் இப்போது நிதி நிலை அறிக்கையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருப்பது போல், இந்த அரசு ஏறத்தாழ 563 கோடியே 26 இலட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டிலே செலவிட்டு, அப்படி கூடுதலாகச் செல விட்டு பலன்களைஅதிகமாக கொண்டுவந்திருக்கின்ற காரணத்தை எடுத்து விளக்கியிருக்கிறேன். ஆனால், நிதி நிலை அறிக்கையை பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், காலந்தாழ்த்தி வெளியிட்டதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். வழக்கமாக நம்முடைய மாநிலத் தில் பிப்ரவரி இறுதியில் அல்லது மார்ச்சு திங்கள் முதல் வாரத்தில் வெளியிடுவதாக இருந்தாலும், இந்த ஆண்டு சற்று தள்ளி, மார்ச்சு 21ஆம் தேதி கொடுக்கின்றதற்கான சூழ்நிலைக்கான காரணங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னேன். ஆனால், இது சட்டப்படி, விதி முறைப்படி, இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி, அதற்கு உட்பட்டுத்தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே தவறு ஏதும் ஏற்படவில்லை என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். என்றாலும், இந்தியாவிலே 22 மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் பிப்ரவரியிலே தொடங்கி மார்ச்சு இறுதி வரையிலும் அவரவர்களுடைய வரவு செலவுத்

திட்டத்தை அவையிலே கொண்டு வருகிறார்கள். எப்படியிருந்தாலும், மார்ச்சு 31ஆம் தேதிக்குள் மாநிலங்களின் செலவினங்கள் வகையிலே 'ஓட் ஆன் அக்கவுண்ட்ஸ்' என்ற முறையிலே மத்திய அரசு, மாநில அரசுகள் ஆண்டுக்கு ஆண்டு, 'ஓட் ஆன் அக்கவுண்ட்ஸ்' விட்டு, பின்னர் விவாதிப்பது என்பது ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற முறையாகும். பல்வேறு மாநிலங்களிலே இந்த நிலைமை இருக்கிறது. நம்முடைய அண்டை மாநிலமான கர்நாடகத்திலே மார்ச்சு 18ஆம் தேதி வைத்தார்கள்; கேரளாவிலே 20ஆம் தேதி வைத்தார்கள்; தமிழகத்திலே 21ஆம் தேதி நிதி நிலை அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

புதுவையில் 26ஆம் தேதி வைத்தார்கள். அஸ்ஸாமில் 23ஆம் தேதி வைத்தார்கள். இமாசல பிரதேசத்தில் மார்ச்சு 27ஆம் தேதிதான் வைத்தார்கள். இப்போது வைப்பதிலும் தவறில்லை, அது சட்டப்படி குற்றம் ஆகாது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்ற அளவிற்கு வரும் பொழுது, நாம் ஆளத்தெரியாததின் காரணமாகவும், திறமையற்று இருப்பதின் காரணமாகவும்தான் இவ்வளவு பெரிய தொகை பற்றாக்குறையாக வந்திருக்கிறது என்று ஒரு கருத்தினுடைய அடிப்படையிலே சிலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த வகையிலே பார்த்தால் கூட இங்கே அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் ஏற்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அரசினுடைய பட்ஜெட் போடுகின்ற திறமையோடு நீங்கள் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலும் சரி, அல்லது மற்றைய மாநிலங்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை அவர்கள் உருவாக்கித் தருகின்ற நிலைமைகளை நீங்கள் பார்த்தாலும் சரி இந்த நிலைமைகளை மிகத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளலாம். மத்திய அரசு இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் 1,539 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை வருகிற அளவிற்கு நமக்கெல்லாம் எடுத்துக்காட்டாக இருந்து, எல்லா மாநிலங்களையும் உள்ளடக்கி, நாம் பின்பற்றுகின்ற அளவிற்கு அமைந்திருக்கிற மத்திய அரசினுடைய பற்றாக்குறை 1,539 கோடி ரூபாய், அதுமட்டுமல்லாமல் சென்ற நான்கைந்து ஆண்டுகளில் பற்றாக்குறையைச் சரிகட்ட வேண்டிய நிலைமைக்கு இருப்பதான, காரண காரிய விளக்கங்களை மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக அங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மகாராஷ்டிராவில் இந்த ஆண்டு 70 கோடியே 40 இலட்சம் பற்றாக்குறை போட்டு நிதி நிலை அறிக்கையை தந்திருக்கிறார்கள். செழுமையான மாநிலம் என்று கூட உறுப்பினர்கள் பலர் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். கர்நாடகம் 97 கோடியே 14 இலட்சம் ரூபாய் பற்றாக்குறை நிதி நிலை அறிக்கையை

இந்த ஆண்டு எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாப் 114 கோடி பற்றாக்குறை பட்ஜெட் வைத்திருக்கிறார்கள். இராஜஸ்தான் 96 கோடி, உத்தர பிரதேசம் 95 கோடி, ஆந்திரா 62 கோடி, மேற்கு வங்கம் 65 கோடி பற்றாக்குறை அறிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் இந்த ஆண்டு 20, 22 கோடி ரூபாய்; அஸ்ஸாம் 79 கோடியே 26 இலட்சம்; புதுவை மாநிலம் கூட 5 கோடியே 17 இலட்சம், அதுவும் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் தான் வைத்திருக்கிறார்கள். எதற்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால் இந்தியாவினுடைய சூழ்நிலை அப்படி அமைந்திருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் எந்தக்காலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு பற்றாக்குறை நிதி நிலை அறிக்கையை தருகிற அளவிற்கு நெருக்கடி இந்தியாவிலே இருக்கிறது. மத்திய அரசினுடைய சாயல் மாநிலங்களைத் தாக்கும் என்பதை நாம் பொருளாதார ரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும் உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

இன்றைக்கு பார்க்கிறபொழுது மத்திய அரசினுடைய பற்றாக்குறை 1977–78இல் 933 கோடி ரூபாய்; துண்டு விழுவது மட்டும். 1978–79இல் 1,506 கோடி ரூபாய்; 1979–80இல் 2,700 கோடி ரூபாய்; 1980–81இல் 1,975 கோடி ரூபாய்; 1981–82இல் 1,539 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்கு தொடர்ந்து பற்றாக்குறை நிதி நிலை அறிக்கையை வைத்திருப்பதன் மூலமாக அதைச்சரிகட்ட வேண்டிய நிலைமைகள் வருவதால், இவ்வளவு பற்றாக்குறை ஏற்படுவதன் காரணமாகத்தான் பொருளாதார வல்லுநர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிற அளவிற்கு, அவர்கள் பணவீக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இங்கே எடுத்துச் சொல்கிற கருத்துக்களினுடைய அடிப்படையிலே, திறனாய்வின் அடிப்படையிலே கூட மற்ற இடங்களில் எல்லாம் கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு கூட மாண்புமிகு மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் பட்ஜெட் உரையில் பதில் சொல்கிறபொழுது, the d fict may appear large, but taking a total view of the economic situation it is w thin the fiscal prudence. என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதிகமான அளவிற்கு பற்றாக்குறை ஏற்பட்டாலும் கூட நாட்டிலே ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொழுது, இந்த நிலைமைக்கு வருவதைத் தவிர வேறு வழிகள் ஏற்படவில்லை என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டிற்கு இறுதி உரையிலே பேசுகிறபொழுது ஒரு தத்துவத்தை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், குறிப்பாக காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள்—திரு. ஹாஜா செரீப் தவிர—ஏனென்றால் அவர் பாராட்டி இருக்கிறார், 'கிரிடிசைஸ்

பண்ணவில்லை என்பதால் அவரைத் தவிர என்று குறிப்பிட்டேன். மற்றவர்கள் சொன்னதற்காகச் சொல்கிறேன். அதிலே மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்

The Economic Policy can only do this much and hard work, discipline and the innate good sense of the people of this ancient land must do the rest.

மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் பொருளாதாரக் கொள்கை இந்த அளவிற்குத்தான் செய்ய இயலும் என்றுச் சொல்லி, முற்றுப் புள்ளி வைத்து முடித்துவிட்டார். அதற்குப் பிறகு அவர் சொன்னது என்னவென்று சொன்னால் பொதுமக்கள் கடுமையாக உழைக்க வேண்டும், கட்டுப்பாடோடு இருக்கவேண்டும், இந்த பழம் பெரும் நாட்டின் உள்ளார்ந்த நல்லுணர்வுகள் தான் மற்றதைச் செய்ய வேண்டும் என்று

"the economic Policy can only do this much"

இந்த அளவிற்குத் தான் செய்யும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் நானும் சேர்ந்து இந்த அவையிலே மாண்புமிகு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் அதே நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லி அந்தக் கருத்துக்களினுடைய தன்மையை உணரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் கடைசியிலே சொல்கிறார், திட்டத்திலே இருக்கிற நிலைமைகளை, இவ்வளவு திட்டங்களைப் போடுகிறீர்களே ஏன் அவைகளை நிறைவேற்றவில்லை என்ற நிலைமைகளை, செயலுக்கு வரமுடியாததற்கு என்ன காரணம் என்று பலர் எடுத்துச் சொன்னபோதுகூட இறுதி உரையாற்றியபோது மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறபோது.

When the Finance Minisiter is faced with the problem of inflation of rising prices a large section of people live below the poverty line. Does he go by what is stated in the plan document.

[பிற்பகல் 12-40]

என்று அங்கே இருக்கிற உறுப்பினர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறார். நிதியமைச்சராக இருக்கிறவர் பண வீக்கத்தையும் விலைவாசி ஏற்றத்தையும் பெரும்பாலான மக்கள் ஏழ்மைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையை சமாளித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது பிளான் டாக்மென்டிலே இருப்பதை ஏன்நிறைவேற்றவில்லை என்று நீங்கள் கேட்கிறீர்கள், இந்த நெருக்கடியையும் சமாளித்து அதையும் செய்யமுடியுமா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் மத்திய அரசினுடைய நிதித் தன்மைகள், மற்றவைகள் எல்லாம் மாநில அரசுகளைப் பாதிக்கும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

அது நம்மையும் தாக்குகிறது. அதிலிருந்து நாமும் விடுபட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம என்பதற்கான காரண காரியங்களை நான் எடுத்துச் சொன்னேன். இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். வறட்சி நிலை பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். வறட்சி நிலை பற்றி பல கருத்துக்கள் இங்கே வழங்கப்பட்டன. வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்கு எங்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் வழங்குவதாக இங்கே பேசிய உறுப்பினர்களும் குறிப்பாக எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும் அதை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் பார்க்கிற போது வறட்சி நிலை என்பது குறிப்பிட்ட சில பல ஆண்டுகளிலே இயற்கையின் மாற்றத்தால் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்திற்கு இரண்டு பருவக் காற்று மழைகள் மழையைத் தருகின்றன. அந்த இரண்டு பருவ மழைகளை நம்பிப் பிழைக்க வேண்டிய மாநிலமாகத்தான் நம்முடைய மாநிலம் இருக்கிறது. ஜூன், ஜூலை, ஆகஸ்ட் மாதங்களில் தென் மேற்குப் பருவக் காற்று மழையும் அக்டோபர், நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களிலே வடகிழக்குப் பருவக் காற்று மழையும் பெய்து அவற்றின் மூலமாக நாம் மழையைப் பெற்றாக வேண்டும் ஆனால் சென்ற ஆண்டு இரண்டு பருவக் காற்றுகளின் மூலமாகவும் பெய்ய வேண்டிய மழை பெய்யாததன் காரணமாக நம்முடைய மாநிலத்திலே இரண்டு பருவக் காற்றுகளினாலும் பெய்ய வேண்டிய மழையின் அளவு 40 சதவீதம் குறைந்து விட்டது. அவை அறவே பெய்யாது போயிருக்குமானால் பெருங்கேடுகள் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும். ஆனால் பெய்த மழையின் அளவு இரண்டு பருவக் காற்று மழையையும் சேர்த்தால் 60 பங்குதான். 60 பங்கு பெய்தாலும் கூட அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளைக் கொண்ட மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. சில பகுதிகள் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களும் உண்டு. கிட்டத்தட்ட 11 மாவட்டங்கள் இந்த சூழ்நிலையினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தென் மேற்குப் பருவக் காற்று மழையினுடைய தன்மையை நாம் நிர்ணயிக்க வேண்டியிருக்கிறது, சென்ற அக்டோபர் நவம்பர் டிசம்பரில் பெய்ய வேண்டிய மழை பெய்யவில்லை என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அக்டோபரில் பெய்யவேண்டிய மழை அக்டோபரில் பெய்யாவிட்டால் நவம்பரில் பெய்யுமா என்று எதிர் பார்ப்பதும் நவம்பரில் பெய்ய வேண்டிய மழை நவம்பரில் பெய்யாவிட்டால் டிசம்பரில் பெய்யுமா என்று எதிர்பார்ப்பதும்தான் இயற்கையான சூழ்நிலையாக இருக்கிறது. கடந்த ஆண்டிலே நவம்பர் திங்களிலே பெரு மழை பெய்து வெள்ளச் சேதத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆகவே அக்டோபரில் பெய்யாமல், நவம்பரிலே பெய்யாமல் டிசம்பரிலேயும் ஜனவரிலேயும் பெய்த காலங்களும் உண்டு. இப்படிப்பட்ட தன்மைகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கின்றபோது ஏன் ஆரம்பத்திலேயே தெரிவித்திருக்கக் கூடாது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். இருக்கின்ற நிலைமைகளை விளக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான்

சொல்கிறேன், யாரையும் நான் குற்றஞ்சாட்டவில்லை. நவம்பரிலோ டிசம்பரிலோ நாம் சொல்லியிருக்க வேண்டுமென்றால இரண்டு, மூன்று பாதிப்புகளைப்பற்றித்தான் நாம் விவரங்களைத் தந்திருக்க முடியும். இன்ன இன்ன இடங்களில் எவ்வளவு எவ்வளவு என்ற முழு விவரங்களையும் நாம் தந்திருக்க முடியாது. ஆகவே முழுமையான தன்மையைக் காட்டுகிற முறையிலே, புல் பிக்சர் என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்கிறபடி, முழு விவரங்களையும் நாம் தந்திருக்க முடியாது. 2, 3 மாவட்டங்களிலே உள்ள நிலைமைகளைப்பற்றித்தான் அப்போது எழுதி இருக்க முடியும். அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களிலே மழை பெய்யாமல், டிசம்பரையும் தாண்டுகிறபோது ஜனவரியிலே எழுத வேண்டிய கட்டாயம் வந்தாலும் கூட திட்டவட்டமாக 7 மாவட்டங்களுக்குத்தான் எழுத வேண்டி இருந்திருக்கும்.

ஆனால் திட்டவட்டமாக இப்பொழுது 11 மாவட்டங்களைப் பற்றி எழுத வேண்டிய தன்மைகள் வந்ததே, தவிர, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி ஓரளவிற்கு முன்கூட்டியே நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம்.

மத்திய அரசினுடைய, நிலைமைகளை ஆராய்கின்ற வல்லுநர் குழு வரவேண்டுமென்று சொன்னால் அது ஏப்ரல் 1 ஆம் நாளிலேயிருந்து ஆறு பேர் கொண்ட வல்லுநர் குழு இங்கே வரவும் இருக்கிறது. அது தவிர, இந்தியாவினுடைய தலைமையமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களும் இங்கு 20, 21 ஆம் தேதி வாக்கிலே வந்து இந்த வறட்சி நிலை உள்ள இடங்களைப் பார்வையிடுவதாகவும் தெரிவித்திருப்பதாக மத்திய அரசினுடைய அமைச்சர் திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்களும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தன்மைகள் ஏற்படுமேயானால் இந்த நிலைமைகளை இன்னும் தெளிவாக விளக்குவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படக்கூடும். ஆனால் இந்த 11 மாவட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமைகளைப் பற்றியும், அங்கே ஏற்பட்டிருக்கின்ற கேடுகளைப் பற்றியும், இடையூறுகளைப் பற்றியும், செய்ய வேண்டிய நிவாரணப் பணிகளுடைய அளவுகள் பற்றியும், அதற்காக ஆகின்ற செலவுகள்பற்றியும் இப்பொழுது நாம் கொடுத்திருக்கின்ற அறிக்கையின்படி கிட்டத்தட்ட மேற்கொண்டு 137 கோடி ரூபாய்க்காவது இந்தப் பணிகளையெல்லாம் செய்ய வேண்டும்.

கவலையற்ற நிலைமைகளைச் செய்ய, ஒரு கஷ்டமும் ஏற்படாமல் இருக்க, மக்கள் நிம்மதியாக வாழ வேண்டுமென்றால் இவ்வளவு தொகை செலவு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் வல்லுநர் குழு வந்து ஆராய்ந்து பார்த்து அவர்கள் எதை ஒப்புக் கொள்வார்கள். எந்த அளவிற்கு ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் பொறுத்திருந்து காண வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

[1981 மார்ச் 30] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆனால் இந்தத் தன்மைகளைப் பொறுத்து சில விதிமுறைகளெல்லாம் இருக்கின்றன. அதையும் நான் இந்த அவையிலே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆண்டுதோறும் நிதி நிலை அறிக்கையில் புயல், வெள்ளம், வறட்சி போன்றவற்றின் மூலம் ஏற்படும் கொடுமைகளைக் களைவதற்காக நிதிக் குழு அறிவித்த யோசனையினுடைய அடிப்படையிலே நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் எதிர்பாராமல் புயல் வீச்சோ, அல்லது எதிர்பாராமல் பெரு மழையோ, எதிர்பாராமல் வறட்சியோ ஏற்படுமேயானால் அதற்காக ஈடு கட்டுவதற்கு பட்ஜெட்டிலே 8.59 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கித்தீர வேண்டுமென்ற அளவிற்கு ஒரு நியதி இருக்கிறது. நாம் முதலிலே வறட்சிப் பணிகள் வந்தால் இந்த நியதிப்படி 8.59 கோடி ரூபாயைச் செலவழிக்க வேண்டும். இதைச் செலவழித்தும் வறட்சி நிலைமைகள் சரிப்படாததொரு சூழ்நிலை ஏற்படுமேயானால் மத்திய அரசு வகுத்திருக்கின்ற திட்டம், ஆண்டுத்திட்டச் செலவில் 5 சதவீத அளவுத் தொகை மதிப்பீடு வறட்சி போன்ற நிவாரணப் பணிகளுக்குச் செலவழிக்கலாம். இதை திட்ட முன் பண உதவி — அட்வான்ஸ் பிளான் அசிஸ்டென்ஸ் — என்று சொல்வார்கள். அந்த வகையிலே இந்த ஆண்டுக்கு நாம் போடுகின்ற திட்டத்திலே 5 சதவீதத்தை இந்த வறட்சிப் பணிகளுக்காக செலவழிக்கக் கூடும். இந்த 5 சதவீதத்தை மத்திய அரசு நமக்குத் தரும். அப்படித் தந்தாலும் கூட அடுத்து வருகின்ற திட்டத்திற்காக அவர்கள் தருகின்ற செலவுகளிலே இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக சரிக்கட்டிக் கொள்வார்கள் அந்தப் பணத்தை. எப்பொழுது கொடுப்பதை அடுத்தடுத்து வருகின்ற ஆண்டுகளிலே சரிக்கட்டிக் கொள்வார்கள். அந்த வகையிலே பார்க்கும்பொழுது இந்தப் பங்கு 25 கோடி நமக்கு வரும். நாம் இதிலே ஒதுக்கியது 8 கோடியே 59 இலட்சம். அதாவது பட்ஜெட்டில் ஒதுக்க வேண்டியது. இந்த 5 சதவீதத்திலே ஒதுக்கி நாம் செலவழிக்கலாம் என்ற அளவிற்கு அவர்கள் அனுமதித்து, பின்னாலே அதை ஈடுகட்டுகின்ற அளவிற்கு வருவது 25 கோடியாகும். இதற்குப் பிறகும் கடுமையான வறட்சி உள்ளது, இந்த இரண்டு தொகையினாலும் சமாளிக்க முடியாத அளவிற்கு வறட்சி நிலைமைகள் இருக்குமேயானால் அது மத்திய அரசினுடைய வல்லுநர் குழு வந்து ஆராய்ந்து பார்த்து, அதற்கு இவ்வளவு செலவாகும் என்று திட்டமிட்டு, மத்திய அரசு இவ்வளவு கொடுக்கும் என்றதற்குப் பிறகு, அதிலே 50 சதவீதத்தை மானியமாகத்தரும், 50 சதவீதத்தை கடனாகத் தரும் என்ற ஒரு திட்டத்தை வைத்துதான் ஒரு விதிமுறையை வைத்துத்தான் மத்திய அரசு உதவி செய்து வருகிறது. அந்த வகையிலேதான் நாம் படிப்படியாக வந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

ஆக, எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை முறைப்படியாக எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்றாலும் கூட, ஆரம்பக

கட்டத்திலே நாம் நிர்வாகத்தினுடைய முறைகளினுடைய அடிப் படையிலே பணிகளை ஆற்ற வேண்டியிருப்பதன் காரணமாக நாம் செய்ய வேண்டியவைகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலேயும் 8-11-1980 ஆம் நாளன்று அறிக்கை வந்தது. அரசு சுற் றாணை 25-11-1980-இலே பெற்றது. 5-1-1981-லே அதற்கான ஆணை வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்து பிறப்பிக்கப்பட்டது.

அதற்கடுத்து அடுத்தடுத்து வந்தவைகளிலேயெல்லாம், நாம் நிலவரி தள்ளுபடி செய்தது 9-12-1980-லே வந்தது ; 23-12-1980-லே சுற்றாணை பிறப்பித்தோம், 26-12-1980 லே அதை வழங்குவதற்கான அரசாணை மூன்று நாட்களிலேயே கொடுக்கப்பட்டது.

அதற்குப் பிறகு புதுக்கோட்டையிலேயிருந்து வந்தது. சுற் றாணை பெறப்பட்டது 24-11-1980 ; நாம் ஆணை பிறப் பித்தது 25 ஆம் தேதி, அதாவது மறுநாளே ஆணை பிறப்பித் திருக்கிறோம்,

அதே மாதிரி, புதுக்கோட்டை பொறுத்தவரையில் நிலவரி தள்ளுபடி செய்வதற்கு 7-1-1981-லே வருவாய்த் துறையிலி ருந்து நிர்வாகம் பரிந்துரை செய்தது. 22-1-1981-லே சுற்றா ணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் 23-1-1981 ஆம் தேதி மறுநாளே ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது ; அந்தத் தொகை வழங் கப்படலாம் என்று இருக்கிறது.

இப்படி ஒவ்வொன்றையும் பற்றி நான் சொல்லிக்கொண்டு போக முடியும்.

குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்க 15 ஆம் தேதி வந்தது. 16 ஆம் தேதி சுற்றாணை பிறப்பிக்கப் பட்டது. 17 ஆம் தேதி அந்தந்த மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது.

ஆகவே, ஒவ்வொரு மாவட்டத்தினுடைய நிலைமைகளைப் பற்றி முறைப்படி எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து வைத்திருக்கிறோம். இது சாதாரணமாக இருக்கின்ற நிலைமை களைப் பொறுத்துத்தான் வருகிறது.

[பிற்பகல் 12-50]

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, நிலவரி ம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தகவல் கொடுக்கின் றார்கள், ஆனால், கூட்டுறவுக் கடன் சம்பந்தமாக பல இடங்

களில் ஜப்தி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுவதாக அச்சுறுத்துகின்ற வகையிலே இன்றைக்கு தாக்கீதுகள் அந்த விவசாயிகளுக்குச் சென்று அவர்கள் 31 ஆம் தேதிக்குள் கட்டவில்லையென்றால் ஜப்தி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலே....

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதைக் கடைசியில் கேட்கலாம். நான் பேசுகின்ற சப்ஜக்டுக்கும் இதற்கும் தொடர்பில்லை. பின்னால் கேட்டீர்களானால் அதைச் சொல்ல முடியும். இப்பொழுது, எடுத்த சப்ஜக்ட்டை முடிப்பதற்குத் தயவு செய்து இடம் கொடுக்கும்படியாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் தெரிவித்த நிலைமை இப்பொழுது மட்டுமல்ல, எப்பொழுது வந்தாலும் அப்படித்தானிருந்தது. 1974—75-ல் பருவ மழை பொய்த்ததன் காரணமாக 11,439 கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருந்த நிலை இருந்தது. அப்பொழுது அரசு எப்படி நடந்து கொண்டது என்பதற்கான விளக்கங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1974—75-ல் 11,439 கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாக இருக்கிற நேரத்தில், தற்போது, 9,552 கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலையிருக்கிறது. ஆனால், 31-3-1975வரை, 1974—75-ல் இந்த வகைகளுக்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகையை நீங்கள் பார்ப்பீர்களானால், மொத்தம் ரூ. 10 கோடி வருகிறது. ஆனால், இப்பொழுது நாம் செலவிட்டிருக்கக் கூடியவற்றைப் பார்த்தால்—நிர்வாக அமைப்பிலே எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் எடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லத்தான் சில கணக்குகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

குடிதண்ணீர் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், புதிய குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்கவும், மற்றும் குடிதண்ணீர் திட்டங்களை மேம்பாடு செய்யவும், தற்போது ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி ரூ. 6 கோடியே 95 இலட்சத்து 5 ஆயிரம். ஏரிகளில் குடி தண்ணீர் கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு, ரூ. 1 கோடி. தேவைப்பட்ட நகராட்சிகளிலும், பேரூராட்சிகளிலும் தொடர்ந்து நீரேற்று சாதனங்களை இயக்குவதற்கு மின்சாரம் கிடைப்பதற்காக தனி மின் சப்ளை கம்பி இணைப்பு கொடுக்க ரூ. 50 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்களான ஏரிகள் மராமத்து, சாலைகள் அமைத்தல், ஊரணிகளை ஆழப்படுத்துதல் ஆகிய பணிகளை பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலம் செய்ய ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறோம். பொதுப் பணித் துறை மூலம் பெரியஏரிகள் மராமத்து மற்றும் நீர்ப்பாசன நிலைகளுக்கு மராமத்துப்பணிகளுக்கு ரூ. 9 கோடியே 50 இலட்சம் ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறோம். லாரிகள், வண்டிகள் மூலம் தண்ணீர் விநியோகம் செய்ய ரூ. 50 இலட்சம். ஆக மொத்தம் ரூ. 21 கோடியே 45 இலட்சம் நாம் கிட்டத்தட்ட இந்தக் காலத்திற்குள் செலவழித்திருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்லாமல், தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் வறட்சிப் பகுதிகளில் கூடுதலாக வேலை வாய்ப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ளுவதற்காக 13,050 டன் அரிசியும், பணமாகக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய தொகையும் பின்வருமாறு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது :

13,050 டன் அரிசி விலை ரூ. 2,15,32,500 ; பணமாக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 73,67,600 ; ஆக மொத்தம், ரூ. 2,91,00,100. ஆக இதுவரையிலே நாம் ரூ. 24,36,05,100 ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறோம். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், 1974–75லே 11,439 கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டன. அப்பொழுது ரூ. 10 கோடிதான் மார்ச் கடைசிவரை நாம் செலவழிக்க முடிந்தது. அதற்காக நான் குற்றம் சாட்ட வில்லை. வறட்சி நிலையைச் சமாளிக்கின்ற அரசு எப்படி நடக்க இயலும், எப்படி இயங்க இயலும், எப்படி இருக்கும் என்ற நிலைமைக்காகத்தான் இவ்வளவையும் சொல்கிறேன். அதற்குப் பிறகும் கூட, மார்ச் மாதம் வரையில், இதுவரை யிருந்தாலுங்கூட, 1975–76இல் 1974–75 கணக்கிலே, மேலும் ரூ. 15.80 கோடி மார்ச்சுக்குப் பிறகு செலவழிக்கப்பட்டது. 4–4–1975லே ரூ. 6 கோடியே 30 இலட்சம், 28–4–1975லே ரூ. 2 கோடியே 50 இலட்சம், 9–5–1975லே ரூ. 3 கோடி ; 8–7–1975லே ரூ. 4 கோடி. ஆக, மொத்தம் ரூ. 15 கோடியே 80 இலட்சம். அப்பொழுதுதான் மத்திய அரசு 25–3–1975ஆம் தேதிக்கு மேல், மத்திய நிதி அமைச்சர் ரூ. $7\frac{1}{2}$ கோடியைக் கீழ்க்கண்ட விவரப்படி வறட்சி நிலை ஏற்பட்டபொழுது அளிப்பேன் என்று சொன்னார்கள். அதிலே, முதல் தவணையாக, 22–2–1975லே மானியமாக ரூ. 1.13 கோடியும், கடனாக ரூ. 2.62 கோடியும், 10–3–1975லே மானியமாக ரூ. 75 இலட்சமும் கடனாக ரூ. 1 கோடியே 75 இலட்சமும், 25–3–1975லே மானியமாக ரூ. 37 இலட்சமும், கடனாக ரூ. 88 இலட்சமும், ஆக மொத்தத்திலே, அவர்கள் கடனாக தந்தது ரூ. 5 கோடியே 25 இலட்சம், மானியமாக தந்தது ரூ. 2.25 கோடி. அப்பொழுதுதான் தகராறு வந்தது. இப்பொழுதைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், அப்பொழுது முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது, அதற்குக் கணக்குத் தந்தாலொழிய நான் மேற்கொண்டு நிதி தர மாட்டேன் என்று மத்தியில் உள்ளவர்கள் சொல்ல, கணக்கை நீங்கள் அவ்வப்பொழுது பார்த்துக் கொள்ள லாம் என்று இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அன்றைய முதல்மைச்சர் சொன்னதற்குப் பிறகு, கணக்குத் தந்ததற்குப் பிறகுதான் மேற்கொண்டு நிதி ஒதுக்குவேன் என்று மத்தியில் சொல்ல, அன்றைய முதலமைச்சர் சட்ட சபையிலேயே சொல்ல வேண்டிய நெருக்கடியும் வந்தது. நான் மத்திய அரசை இனி மேல் கேட்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை, நான் கேட்கமாட்டேன், நான் இங்கேயே சமாளிக்கப் போகிறேன் என்ற அளவுக்கு வந்தது. வறட்சி நிலையையொட்டி, அவ்வப்பொழுது செல

வழிக்கின்ற நிலை எப்படி இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் இதை ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறேனே தவிர, அப்பொழுது ரூ. 10 கோடி செலவழித்த அதே காலத்தில் இப்பொழுது ரூ. 24 கோடியை நாம் செலவழித்திருக்கிறோம். நாம் கேட்டிருப்பது ரூ. 137 கோடி. வல்லுனர் குழு வந்து ஆராய்ந்ததற்குப் பிறகு விரைவிலே அந்தப் பணம் தரவேண்டும் என்று அவர்களை நாம் கேட்டுக்கொள்ள இருக்கிறோம்.

அவர்கள் வந்ததற்குப் பிறகு, அதனுடைய அடிப்படையில் நாம் மேற்கொண்ட பணிகளை தொடர்ந்து ஆற்றலாம். அதிலே நடைபெற்றதனுடைய அனுபவத்தை அடிப்படையாக வைத்துத் தான் நாம் இந்த வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்வதிலே அதிகமான அக்கறையைக் காட்டிக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்றையும் இன்றைக்கு எழுப்பினார்கள். குடிநீர் விநியோகப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் பல நிலைமைகள் வருகிறபோது, எங்கு குடிநீர் இல்லையோ அங்கு குடிநீர் இருக்கின்ற இடத்திலே இருந்து கொண்டுவருவதற்கு லாரிகளையும் மற்றவற்றையும் பயன்படுத்தி, செலவானாலுங்கூட அதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பதை நான் குறிப்பிட்டேன். பல இடங்களில் இருந்து கொண்டு வந்து, குடிநீர் இல்லாத பகுதிக்கு குடிநீர் தருகின்ற பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காகப் பெரும் செலவாகின்றது என்றாலும் கூட அந்தத் தண்ணீருக்கு நாம் பணம் வாங்குவதில்லை. ஆனால் குடிநீருக்கு பணம் வாங்காத நிலை இருக்கிறதா என்று கேட்டால், சென்னை போன்ற பெருநகரங்களில், சாதாரண காலங்களில் கூட வாட்டர் டாக்ஸ், வாட்டர் சார்ஜ் என்று போட்டுத்தான் வாங்குகிறோம். ஆகவே குடிநீருக்குப் பணம் வாங்கக்கூடாது: வரி செலுத்தக் கூடாது என்ற நிலையில் இல்லை. பெரிய பெரிய நகரங்களிலே குடிநீருக்கு வரி விதிக்கின்ற முறையை மேற்கொண்டு அதற்கான செலவை வாட்டர் சார்ஜ், வாட்டர் டாக்ஸ் என்று போட்டு சென்னையிலே வசூலிக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே பணம் வசூலிக்கவேண்டும் என்பதல்ல. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதைப் போல அரசு அவர்களுக்கு என்று அல்ல, இந்த நிலையைப் பயன்படுத்தி சில தனியார்கள் தண்ணீர் வைத்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு கொண்டவர்கள் தண்ணீர் இல்லாதவர்களுக்கு குடம் ஒன்றுக்கு இவ்வளவு விலை என்று விற்கிறார்கள் என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த நிலை ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்வது அரசினுடைய பொறுப்பு என்பதைநான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அதற்கான அளவுக்குத் தான் பல்வேறு வகையிலே நாம் கொண்டு வந்து சேர்க்கிறோம். அதைப்போலதான் சங்ககிரி பிரச்சினைப் பொறுத்தவரையில் கார்டுகளைக் கொடுப்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். அதிலே கூட மிகத் தெளிவாகப்

பத்திரிகையிலே எழுதி இருக்கிறது. அந்த வகையிலே இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், இந்து பத்திரிகை இதுகுறித்து தெளிவாகப் போட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தண்ணீர் விநியோகம் செய்கின்ற முறை, லாரிகள், மக்கள் நின்று வாங்குகிற முறை எல்லாவற்றையும் படம் போட்டு தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எழுதியிருப்பதன் மொழிபெயர்ப்பை நான் சொல்லுகிறேன். 'தண்ணீர் லாரியில் குடிநீர் பிடிப்பதற்காக சங்ககிரியில் கூடியுள்ள மக்கள் கூட்டம் இது. அடையாள கார்டுகள் வழங்கப் பட்டு குடிநீர் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. பஞ்சாயத்துதாரர் தண்ணீரை விற்கிறார்களா? அல்லது குடிநீர் ரேஷனா? என்று சட்டசபையில் திங்கள் அன்று கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. அது பற்றி நாங்கள் விசாரித்தபோது அங்கு குடிநீருக்கு ரேஷன் இல்லை, குடிநீர் விற்கப்படவும் இல்லை, அனைவருக்கும் குடிநீர் கிடைக்கக் கார்டுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் பெயர், தேதி ஆகியவை உள்ளன. பானையிலோ அல்லது அண்டாவிலோ ஒருவர் தண்ணீர் பிடித்துக் கொண்டதும் அவர் கார்டில் அன்றைய தேதி பஞ்ச் செய்யப்படுகிறது. இந்த முறை மூலம் மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள் என்பது ஊரறிந்த உண்மை' என்று அந்தப் பத்திரிகை சொல்லுகிறது.

எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், தண்ணீர் கிடைக்காத இடத்தில் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளைச் செய்கின்றபோது இதற்கு ஒத்துழைப்பும் உறுதுணையும் தரவேண்டுமே ஒழிய வேறு வழியியே இல்லை. ஆகவேதான் இது விற்கப்படவில்லை. முறைப்படுத்தப்படுவதன் காரணமாக 36 இடங்களில் நிறுத்தி நிறுத்தி காலை 8-30 மணி முதல் இரவு 10-30 மணி வரையில் 3, 4 லாரிகளின் மூலம் வழங்குகின்ற தன்மை இருக்கிறது. காவிரி ஆற்றிலிருந்தும், சங்ககிரிக்கு அப்பாலிருந்தும் கொண்டு வந்து கொடுக்கின்ற முறை இருப்பதால், அதில் தவறு எதுவும் இல்லை என்பதை இப்பொழுது கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றும் பொதுவாக உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றிக் கூறினார்கள். உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையிலும் வறட்சி நிலை 11 மாவட்டங்களில் இருப்பதை நான் குறிப்பிட்டேன். ஏற்கெனவே வெளியே விற்ற விலைக்கும் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தினுடைய நியாய விலைக் கடைகளில் விற்ற விலைக்கும் வித்தியாசம் இல்லை. கிட்டத்தட்ட சரியாக இருக்கின்றது. இன்னும் சொல்லப்போனால் இங்கே கார்டு மூலமாக அரிசி வழங்கும் நிலை இல்லாமல் வெளியே கடைகளிலே வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று கூட நிலை இருந்தது. நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகங்களின் கடைகளில் கூட 17 ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகளுக்கு பங்கீட்டு தருவதற்கான உணவுப் பொருள்களை கொள்முதல் செய்து, வியாபாரிகள் தனியாகக் கொள்முதல் செய்து, நியாயவிலைக்

கடைகளுக்கு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் கொடுக்க, அந்த நிலைமை நடைபெற்றிருந்தது. ஆனால் நெல் உற்பத்தி குறைந்ததன் காரணமாகவும், அதை சரியாகப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. அதுமட்டுமல்லாமல் சாதாரண அரிசி கிலோ 1.75 சன்ன ரகம் 2.00 ரூபாயாகவும், மிகச் சன்னரக அரிசி 2.15 ரூபாயாகவும் விற்றது என்றாலும் கூட அதிலே அரசு 65 பைசா சப்சிடி தந்ததன் காரணமாக வெளிச் சந்தையிலே 2.75 காசு, 3.00, 3.10 என்று ஏறும்போது அடக்க விலைக்குக் கீழே விற்கவேண்டி இருக்கிறது. கார்டிலே வாங்க வேண்டி இருக்கின்ற நிலை வந்ததன் காரணமாக நவம்பரில் 10,000 டன்களாக இருந்த தேவை, பிப்ரவரியிலே 35,000 டன்களாக வளர்ந்திருக்கிறது. இந்த மார்ச் மாதத்தில் 45,000 டன்களாக வளர்ந்திருக்கின்றது. அடுத்தடுத்த மாதங்களில் 60,000, 65,000, டன்களாக போகும் என்று எதிர்ப்பார்க்கப் படுகிறது.

[பிற்பகல் 1.00]

16,000 டன் தான் நாம் கொடுக்கவேண்டி இருந்தால் லெவி போடவேண்டிய அவசியம் நமக்கு வராது. ஆனால் 65,000 டன் அரிசியை வைத்து ஒவ்வொரு நியாய விலைக்கடைகள் மூலமும் கார்டுகளுக்கு வந்து வாங்கிறவர்களுக்கு—வெளியே வாங்குவதை விட நியாயவிலைக்கடைகளில் குறைவான விலையில், சல்லிசான விலையில் இருக்கும் என்று வந்து வாங்கிறவர்களுக்கு—கொடுக்கவேண்டும் என்கிற தன்மையின் அடிப்படையில் நுகர்பொருள் வாணிபக்கழகம் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் தான் லெவி போடவேண்டியிருக்கிறது. சில உறுப்பினர்கள் லெவி போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை, எடுத்துவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். லெவி போட்டதற்குக் காரணம் நியாயவிலைக் கடைகளில் அரிசி போட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுமானால், அரிசி போடுகின்ற அளவிற்கு ஸ்டாக் இருக்க வேண்டும். அப்படி ஸ்டாக் இல்லாவிட்டால், அரிசி போட முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், கார்டுகளுக்கு அரிசி கிடைக்க வில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு வந்து சேரும், சாதாரணமாக ஒரு ஹாஸ்டலில் 12 பேர்களுக்கு ஒரு நாள் உணவு கிடைக்க வில்லை என்கிற நிலைமை ஏற்பட்டதால், பட்டினியால் மயக்கம் போட்டு விழுந்தார்கள் என்றெல்லாம் விளம்பரம் செய்யப்பட்டபோது நியாயவிலைக் கடைகளில் அரிசி கிடைக்க வில்லை என்றால் என்ன நிலைமைகள் உருவாகும் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். அதனால் தான் 40 சதவிகிதம் லெவி வாங்கும் அவசியம் ஏற்பட்டது. 60 சதவிகிதம் கேட்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

தற்போது லெவி சர்க்கரை ரூ. 3.50 கிலோ விற்குஎன்று போடுகிறோம். என்றாலும்கூட மீதமுள்ள 35 சதவீகிதம் சர்க்கரையை வெளி மார்க்கெட்டில் விற்பதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி தந்து இருப்பதால், ரூ. 3.50 க்கு குறைத்து விற்றதால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை ஈடுசெய்கிற வகையில் இந்த 35 சத விகிதம் அளவில் ஏற்றி விற்பதன் மூலமாக ஒரு கிலோ ரூ. 6.50 ரூ. 7.50 அல்லது ரூ. 8.50 என்று வெளிமார்க் கெட்டில் விற்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இப்படி லெவி போட்டு வாங்குவதன் மூலம் சாதாரணமாகக் கிடைக்கும் விலை யில் கொஞ்சம் கூடுதல் ஏற்படக்கூடும். இருப்பினும் கிடைக்க வில்லை என்கிற நிலைமை ஏற்படாது. ஒரு கிலோ அரிசி 5 ரூ. 6 ரூ. என்கிற அளவிற்கு விற்காமல், அந்த அளவிற்கு விலை உயாவு ஏற்படாமல், ஒரு கிலோவிற்கு 50 காசு அல்லது 75 காசு கூடுமானால் பரவாயில்லை. நம்முடைய கொள்கை, எண்ணம் எல்லாம் பரவலாக அரிசி கிடைக்க வேண்டும். உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கவேண்டும். அந்தத் திட்டத்தின் அடிப் படையில் தான் லெவி போட்டு இருக்கிறோம்.

இந்த லெவி போட்டு இருப்பதால் 60 டன் நெல்லும், 19 டன் அரிசியும் தான். இந்த இரண்டு மாதத்தில் நமக்கு கிடைத்து இருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் நாம் கொள்முதல் செய்யச்சொன்னதால்கிட்டத்தட்ட 60 அல்லது 70 டன் கிடைத்து இருக்கிறது. நமக்கு செப்டம்பர் திங்கள் வரையிலும் மழை பெய்யாமல் இருந்து, நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் அரிசி கொடுக்கவேண்டிய நெருக்கடி இருக்குமானால், நமக்கு 6 லட்சம் டன் அரிசி வேண்டும். ஆகவேதான் மத்திய அரசிடம் 5 லட்சம் டன் அரிசி வேண்டும் என்று கேட்டு, அதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். நேற்று பேசிய மாண்புமிகு மத்திய உணவு அமைச்சர் திரு ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூட மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருப்பு இருக்கிறது, அரசி தரலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைத் தர வேண்டும் என்று நாமும் வற்புறுத்திக்கொண்டு இருக்கிறோம். நான் இங்கே பேசிக்கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில் ஒரு கூட்டம் அதற்காக நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது. அதில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், அதிகாரிகளும் கலந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதில் மாண்புமிகு மத்திய விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதிகமான அளவிற்கு அரிசி நமக்குத் தேவையான 5—6 லட்சம் டன் அரிசி செப்டம்பர் வரையில் தேவைப்படுவது கிடைக்குமானால், அந்த நிமிடமே கூட நாம் லெவியை எடுத்து விடலாம். அதுவரையில் லெவியின் மூலமாக வந்தால் தவிர சாதாரண முறையில் அரிசி வாங்க முடியாது. சாதாரணமாகக் கொள்முதல் செய்யமுடியாது.

அதுமட்டுமல்லாமல் ஆந்திராவில் இருந்து வருவதற்கு
லெவி போட்டு இருந்தோம். இருக்கின்ற சங்கடங்களை
உணர்ந்து ஆந்திராவில் இருந்து அரிசியோ, நெல்லோ தமிழகத்
திற்கு யார் வேண்டுமானாலும் கொண்டு வரலாம், லெவி
கிடையாது இங்கே அரிசி வந்தால் போதும், நெல் வந்தால்
போதும், இங்கே இருக்கிற பற்றாக்குறையைப் போக்கினால்
போதும் என்று வைத்து இருக்கிறோம். இன்னும் பா
மாற்றங்கள் வேறு பல நிலைமைகளில் செய்ய வேண்டுமானலல்
கூட அதனை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக்கொண்டுவருகிற
போது செய்யலாம்.

கோதுமைக்கு இப்போது ஓரளவிற்கு கிராக்கி ஏற்பட்டு
இருக்கிறது. 3,000 டன் ஒதுக்கித் தருகிறார்கள். 10,000 டன்
என்கிற அளவில் அதை ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டு
இருக்கிறோம். 10,000 டன் வரும் என்று சொன்னால் குடும்பக்
கார்டுதாரர்களுக்கு, கோதுமை வாங்கவேண்டும் என்று விரும்பு
கிறவர்களுக்கு கொடுக்கமுடியும். ஆகவே, அதை 3000டன்
என்று இருப்பதை 10,000 டன் என்று உயர்த்தவேண்டும் என்று
கேட்டு - இருக்கிறோம். அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு
முறைப்படி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது என்று தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன். இதற்கும் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும்
ஆதரவும் மிகச்சிறப்பாகத் தேவை என்பதைத் கூறிக்கொள்
கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்
பலர் இங்கே கருத்து எடுத்து வைத்தார்கள். இந்த அரசாங்கம்
கூடுமான வரையில் தன்னுடைய நிதி வசதிக்கு ஏற்ப ஒதுக்கீடு
செய்து, இருக்கும் வாய்ப்புக்கூறுகளுக்கு ஏற்ப நடவடிக்கை
எடுத்து, மத்திய அரசாங்கம் தரும் உதவி ஆதரவுகளுக்கு ஏற்ப,
அவர்கள் நமக்குத் தருகிற தொழில் உரிமங்களுக்கு ஏற்ப
நாம் தொழில்களை அமைக்கின்ற அல்லது விரிவாக்குகின்ற
முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறோம். எந்தெந்தத் திட்டங்
களை இந்த ஆண்டு செய்ய முடியும் என்கிற வகையில் நிதி
ஒதுக்கீட்டைச் செய்து இருக்கிறோம். எந்தெந்தப் புதிய
திட்டங்களை, பெரிய தொழிற்சாலைகளை கொண்டுவர
இருக்கிறோம் என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறோம்.
அந்த வகையில் பார்ப்போமானால், தொழில் வளர்ச்சிக்கு
தன்னுடைய நிறுவனங்கள் மூலமாக உதவி செய்கிறபோது
தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் 1977 ஆம் ஆண்டில்
தொழில் நிறுவனங்களுக்கு கடன் உதவி செய்தது 112.80
கோடியாகும். 1980-லே அந்த 112·80 கோடி 143.83 கோடி
என்கிற அளவிற்கு உயர்ந்து இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு
தொழில்களைத் துவங்குவதற்கு உதவி செய்ததன் மூலம்
தொழில் நடத்துகிறவர்கள் தாங்களும் முதலீடு செய்து,
அரசாங்கம் கொடுக்கிற உதவியையும் சிறந்த முறையில் பயன்

படுத்தி புதிய தொழிற்சாலைகள் வருவதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அந்த வாய்ப்பின் அடிப்படையில் தான் இந்த கடன் உதவித் தொகை 112.80 கோடியில் இருந்து 143.83கோடி அளவிற்கு உயர்த்தப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். அதனுடைய அளவைப் பார்ப்போமானால், பர்செண்டே ஜைப் பார்த்தால் கூட ஆண்டுக்கு 9 சதவீதம் நாம் உயர்வாக வந்திருக்கிறோம். ஆம், இந்த நிதி உதவியால் 9 சதவீதம் உயர்ந்துதான் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பார்த்தால் இந்த தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் பின்தங்கிய நிறுவனங் களுக்கு 312 கோடி ரூபாய் உதவி வழங்குவதற்கு திட்ட மிடப்பட்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் நாம் அளிக்கும் 312 கோடி ரூபாய் நிதி உதவி மூலம் கூடுதலாக தனியார் 482 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்ய வழிவகை செய்யும். மொத்தமாகப் பார்த்தால் இதனால் வேலை வாய்ப்பு எவ்வளவு பெருகும் என்று பார்க்கிற போது 4,12,000 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கக் கூடும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக இந்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம் 1976 ஆம் ஆண்டு அந்த நிறுவனம் அளித்துவந்த உதவி 12 கோடி ரூபாய். 1980-ல் அது மூன்று மடங்காக உயர்ந்து இன்றைக்கு 41 கோடி ஆகி யிருக்கிறது. தனியார்கள் 241.90 கோடி ரூபாய் கூடுதல் மூலதனம் செய்வதற்காக இந்த தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் 41 கோடி நிதி உதவிக்கு வகை செய்திருக்கிறது. ஆக, 41 கோடி நாம் நிதி உதவி செய்ததன் காரணமாக 241 கோடி அளவுக்கு தொழில் மூலதனம் பெருகியிருக்கிறது; தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்திருக்கிறது என்று பொருள்.

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நம்முடைய உதவி மூன்று மடங்காகப் பெருகி, 154 கோடி அளவில் இருக்க திட்ட மிடப்பட்டு, நாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த 154 கோடி உதவி செய்வதினால் தனியார் முதலீடு 530 கோடி என்ற அளவுக்கு உயர வழிவகுக்கும். அந்த அளவுக்கு ஏற் பாடுகள் இருக்கின்றன.

அது மட்டுமல்ல. தொழில் நிறுவன உரிமங்கள் வழங்கு வதில், இசைவுக் கடிதங்கள் வழங்குவதில் தமிழ்நாடு முன்ன ணியில் இருக்கிறது. நாம் மத்திய அரசைக் கேட்பதில் சில விரைவாக வருகின்றன; சில மத்திய அரசில் தேங்கிக்கிடக் கின்றன. மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சரவர்களும் முதலமைச்சர். அவர்களும் டெல்லிக்கு போகும்போதெல்லாம் அதுபற்றி வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். நம்முடைய மாநிலம் தொழில் துறையில் பின்னடைந்துவிட்டது என்று சொன்னார்

கள். நாம் பின்னடையவில்லை. தொழில் துறையில் ஏற்பட்ட வேலைவாய்ப்பில் நாம் தொடர்ந்து மூன்றாவது நிலையில் இருக்கிறோம். மகாராஷ்டிரம் 12,40 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கும் நிலையில் மேற்குவங்காளம் 9,30 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கும் நிலையில் தமிழ்நாடு 7 இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுத்து மூன்றாவது இடத்தை தொடர்ந்து வகித்து வருகிறது.

அகில இந்தியாவில் இருக்கிற 22 மாநிலங்களில் நாம் இன்றைக்கு மூன்றாவது இடத்திலேதான் இருக்கிறோம்; அதற்குக் கீழே இன்னும் தள்ளப்படவில்லை என்பதை இந்த அவையிலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த அளவிற்கு இருக்கிற வசதி வாய்ப்புகளை நாம் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம்.

1976 ஆம் ஆண்டு முதல் 1979 ஆம் ஆண்டு வரையிலான 3 ஆண்டுகளில் நாம் உற்பத்தியை எடுத்துக் கொண்டால் கூட தமிழகத்தில் 8.5 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆல் இந்தியா ஆவரேஜ் கணக்கு 7 சதவீதம்தான். ஆக, ஆல் இந்தியா ஆவரேஜை விட தமிழ்நாடு உயர்ந்திருக்கிறதே தவிர அதற்கு கீழே போய்விடவில்லை.

தொழில் உற்பத்தியை (இன்டஸ்டிரீஸ் ப்ரொடக்ஷன்) எடுத்துக் கொண்டால் 1979 ஆம் ஆண்டு குறியீட்டு எண், 1980 ஆம் ஆண்டு குறியீட்டு எண் இந்த இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது 10 சதவீதமாக உயர்ந்து இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அகில இந்திய கணக்கைப் பார்த்தால் 1.2 சதவீதம் தான். ஆக இந்த வகையிலும் நாம் தாழ்ந்துவிடவில்லை. நமக்கு இருக்கிற வசதி வாய்ப்புக்கு ஏற்ப நாம் உயர்ந்துதான் இருக்கிறோம்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தனி நபர் வருமானத்தை எடுத்துக் கொண்டால் கூட, சராசரி நபர் வருமானம் 1976—77 ஆம் ஆண்டு விலைவாசி அடிப்படையில், 'கான்ஸ்டன்ட் ரைஸ்' என்ற அடிப்படையில் 1976—77 ஆம் ஆண்டில் 659 ரூபாயாக இருந்தது 1977—78 ஆம் ஆண்டில் 701 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. சராசரி வளர்ச்சி 5 சதவீதம். இது அகில இந்திய கணக்கு. 659, 701, 729 ; சராசரி வளர்ச்சி 5 சதவீதம். நான் இனி சொல்வதுதான் தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சி. தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சி 1976—77 ஆம் ஆண்டில் 586; 1977—78 ஆம் ஆண்டில் 643 ; 1978—79 ஆம் ஆண்டில் 702 என்று வருகிறபோது அகில இந்திய வளர்ச்சி 3 சதவீதத்திலிருந்து 5 சதவீதமாக இருக்கிறபோது, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் தனி நபர் வருமானம் 9.5 சதவீதமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் கொடுத்திருக்கிற

கணக்கின் அடிப்படையில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆக, அதிலும் நாம் குறைந்துவிடவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டு கிறேன்.

[பிற்பகல் 1–10]

திட்ட அளவைப் பற்றிச் சொல்கின்றபோது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஒன்றை எடுத்துக் குறிப்பிட்டார்கள். 5 ஆவது திட்ட அளவிலே 1,122 கோடியும் 6-ஆவது திட்ட அளவிலே நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட தொகை 3,150 கோடியுமாகும். 5 ஆவது திட்டக் காலத்தில் நபர் வாரித் திட்ட அளவுப்படி பெரிய மாநிலங்கள் பதினான்கில் தமிழகம் 11-ஆவது இடத்தைப் பெற்றிருந்தது, 6-ஆவது திட்டக் காலத்தின் ஆரம்பத்தில் அது 9-ஆவது இடத் தைப் பெற்றிருந்தது. இப்போது கிடைத்திருக்கின்ற அளவுப் படி அதாவது இப்போது எடுக்கப்பட்ட மக்கள் தொகை கணக் கெடுப்பின் அடிப்படையிலே பார்த்தால், தமிழகத்தின் நபர் வாரி திட்டத்தினுடைய அளவுப்படி நாம் 5 ஆவது இடத்திற்கு வந்திருக்கிறோமே தவிர, அதாவது 11 ஆவது இடத்திலே இருந்து 9 ஆவது இடத்திற்கு வந்து இப்போது இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் 5 ஆவது இடத்திற்கு நபர் வாரி திட்ட அளவுப்படி வந்திருக் கிறதே தவிர வேறு வகையில் போகவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மொத்தத் தொகையில் 71,000 கோடி 1978–83-க்கு ஒதுக்கியபோது மாநிலத்திற்கான தொகை 37,569 கோடி. அதிலே சதவீதம் என்று பார்த்தால் 52.9 சத வீதம் மாநிலத்திற்குக் கிடைத்தது. 1980–85-ஆவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மொத்தத் தொகை 97,500 கோடி. அதிலே மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கிய தொகை 48,600 கோடி. அதன் சதவீதம் 49.9. 1978—83-லே மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கிய தொகையின் சத வீதம் 52.9. ஆனால் இப்போது போட்டிருக்கின்ற திட்டத்திலே மாநிலத்திற்கு ஒதுக்குகின்ற தொகை குறைந்துவிட்டது. ஆகவே தான் 49.8 ஆக ஆகிவிட்டது. தமிழ்நாட்டில் 1978–79 ஆம் ஆண்டுக்கு திட்ட அளவு 2,150 கோடி ரூபாய். மத்திய அரசின் உதவித் தொகை 640 கோடியே 50 இலட்சம். அதன் சதவீதம் 29.79 ஆக இருந்தது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் குறைந்து விட்டது என்று எடுத்துச் சொன் னார்கள். அது உண்மைதான். குறைக்கக்கூடாது என்பதுதான் எங்களுடைய வாதம். 1978–83 ஆம் ஆண்டுக்கு கொடுத்த அந்த விகிதப்படிதான் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் இப்போதும் வற்புறுத்துகிறோம். திட்டக் குழுவிலேயும் வற் புறுத்தினோம். இப்போது கொடுப்பது 1980—85 ஆவது திட்ட

அளவுப்படி 3,150 கோடி. அதில் மத்திய அரசின் உதவி 665 கோடி தான். அந்த வகையிலே நமக்குக் கிடைக்கின்ற உதவி 21.1 சதவீதம் தான். 29.79 சதவீதம் கிடைத்த இடத்தில் இப்போது 21.1 சதவீதம்தான் கிடைக்கின்றது.

திரு. துரை முருகன்: தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் சென்ட்ரல் எய்ட் 665 கோடி கிடைத்திருக்கின்றது என்று சொல்கிறார்கள். அவர் தந்திருக்கின்ற புள்ளி விவரத்தின்படி 1980–81-க்கு 97 கோடி ரூபாய் என்று கணக்குக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. 1981–82-க்கு 86 கோடி சென்ட்ரல் எய்ட் என்று கணக்கு வந்திருக்கின்றது. ஆக மொத்தம் 183 கோடி. ஆகவே இதிலே இரண்டு வருஷத்திற்கு 183 கோடி கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மீதி இருப்பது 480 கோடி. இந்த 480 கோடியில் அடுத்து வருகின்ற ஆண்டு முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் நமக்கு சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட்டின் எய்டாக வரவேண்டும். அதிலே சராசரியாக ஆண்டுக்கு 160 கோடியாவது கிடைக்க வேண்டும். நான் இதிலே ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். 1980–81 ஆம் ஆண்டுக்கு நமக்குக் கிடைத்த சென்ட்ரல் எய்ட் 97 கோடிதான். 1981–82-க்கு 86 கோடிதான் வந்திருக்கின்றது. அதாவது குறைந்து விட்டது. இந்த நிலையில் வருகின்ற ஆண்டிலே 160 கோடி ரூபாய் எப்படி வரும் என்று நீங்கள் எதிர்பார்க்கின்றீர்கள்? நீங்கள் ஆண்டுத் திட்டத்தை 514 கோடியிலிருந்து 560-க்கு கொண்டு போய்க் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதுபற்றி நான் தெளிவாக ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். 665 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசின் உதவியாக நமக்குத் தருவதாக அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதைத் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல வேண்டும். திட்டத்திலே சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் வில் கிவ் என்று சொல்கிறீர்கள். அக்ரீட் என்று சொல்லவில்லை. ஆகவே நான் ஒரு நியாயமான கேள்வியைக் கேட்க விரும்புகிறேன். 97 கோடி சென்ற ஆண்டு சென்ட்ரல் எய்டாகக் கிடைத்தது. இந்த ஆண்டு 86 கோடி கிடைத்தது. அடுத்த ஆண்டுக்கு 160 கோடியும் அப்படியே அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளுக்கும் 160 கோடி ரூபாயும் வருமா? இது முடியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, நானும் நியாயமாகத்தான் பதில் சொல்கிறேன். மத்திய அரசினிடத்திலே திட்டம் பற்றிச் சொல்கிறோம். மத்திய அரசு 665 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கித் தருகிறோம் என்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒப்புக்கொண்ட 665 கோடியையும் 5 வருடங்களிலே நமக்கு அவர்கள் தர வேண்டும். இரண்டு வருடங்களிலே தந்தது போக மீதி உள்ளதை இன்னும் இருக்கின்ற மூன்று வருடங்களில் நமக்கு அவர்கள் தர வேண்டும். அதேமாதிரி நாமும் இந்தத் திட்டத்திலே எவ்வளவு செலவழிப்பதற்கு ஒப்புக் கொண்டோமோ அதாவது மொத்தமுள்ள 3,150 கோடி

யில் 665 கோடிபோக நாம் எவ்வளவு செலவழிக்க ஒத்துக் கொண்டோமோ, நாம் எவ்வளவு ரிசர்வ் செய்ய வேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொண்டோமோ அதில் இரண்டாண்டுகளுக்கான தொகைகள் போக மீதியுள்ள 3 ஆண்டுகளில் எவ்வளவு ஒதுக்க வேண்டுமோ அதை ஒதுக்கி திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான பொறுப்பை நாமும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நாங்களும் எங்களுடைய பொறுப்பை ஏற்று முடிக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்களும் அவர்களுடைய பொறுப்பை ஏற்று முடிக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 665 கோடி வருமா என்றால் வரும் என்று நான் நம்புகிறேன். வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஏனென்றால், அவர்களே வாக்குறுதி தந்திருப்பதன் காரணத்தால் கட்டாயம் வரும். அது குறைந்து இருப்பதற்கான காரணத்தைத்தான் இப்போது சொல்லி வந்தேன். காட்கில் பார்முலாவில் ஒரு மாறுதல் செய்துவிட்டார்கள். ஏற்கெனவே இருந்த 1978–83 ஆம் பார்முலா படியே இருந்திருக்குமேயானால், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியது போல அந்த ஈவு எதுவோ, அது நமக்கு வந்திருக்கும். ஆனால் கன்டினியூயன்ஸ்ஸுக்கு என்று 10 பெர்சன்ட் என்று இருந்ததை 20 பெர்சன்ட் என்று ஒதுக்கிவிட்டார்கள். அப்படி ஒதுக்கியது யாருக்கு என்றால், பெர்கேப்பிடா இன்கம் குறைவாக இருப்பவர்களுக்கு என்று சொல்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய இன்கம் 9 ரூபாய் கூடப் போகிறது. 1 ரூபாய் கூடபோனாலும் அந்த மாநிலத்திற்கு தருவதற்கு இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆகவேதான் காட்கில் பார்முலாவை நாம் மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டு, வேறு பல வகைகளையெல்லாம் சுட்டிக் காட்டுகிறோம்.

ஏழ்மைக்கோடு எனப்படும் பாவர்ட்டி லைனை கணக்கில் எடுத்து கொடுக்கும்போது, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அந்த ஏழ்மைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்கள் அதிகம். அந்த அடிப்படையில் நிதி உதவியை ஒதுக்க வேண்டும் என்ற அளவிற்கு காட்கில் பார்முலாவை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். இப்படி நாங்களும் வற்புறுத்துகிறோம். வேறு சில மாநிலங்களும் வற்புறுத்துகிறார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு இதில் பிடிவாதமாக இருந்து பெர்கேப்பிடா இன்கம் தான் நாங்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோமே தவிர, ஏழ்மைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்கள் என்று கணக்கு எடுக்கப் போவது இல்லை என்று சொன்னதன் விளைவாகத்தான், காட்கில் பார்முலா விதி குறுக்கிட்டதன் காரணமாகத்தான் நமக்கு நிதி ஆதாரம் குறைந்திருக்கிறது. என்றாலும் கூட திரும்ப திரும்ப நாம் வற்புறுத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். அவர்களும் முடிவு எடுத்த நிலையில்தான் நின்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1981 மார்ச் 30] *[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]*

1980–81 ஆம் ஆண்டுக்கு நிதி உதவி 140 கோடி, 1981–82 ஆம் ஆண்டுக்கு நிதி உதவி 130 கோடி. மீதம் உள்ள 3 ஆண்டுகளுக்கு, சராசரியாக 130 கோடி கொடுக்கப்படும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. நான் முதலிலே சொன்னபடி அப்படிக் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு. நம்முடைய பொறுப்பு நமக்கு. திட்டக் குழுவினிடத்திலே பேசி, திட்ட அமைச்சரிடத்திலே பேசி, திட்டக் குழுவும் ஏற்றுக் கொண்டு, அவர்கள் ஒப்புக் கொண்ட பிறகு, அதை நிறைவேற்றக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். நாம் நம்முடைய பொறுப்பை நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம், என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரத்திலேயே வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதன் இணைப்பிலே சென்டிரல் எய்டாக 80–81-க்கு 97 கோடி என்றும் 81–82-க்கு 86 கோடி என்றும் ஆக மொத்தம் 183 கோடிதான் வரும். ஆனால் மொத்தம் 480 கோடிதான் நமக்கு பேலன்ஸாக இந்த 3 வருடங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆண்டொன்றுக்கு 160 கோடி வீதம் நம்மால் வாங்க முடியுமா என்பதுதான் நான் கேட்ட கேள்வி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மத்திய அரசிடமிருந்து அந்தப் பணம் வரும் என்று எதிர் பார்ப்பதாகத்தான் அவர் விடை சொல்லியிருக்கிறாரே, இன்னும் என்ன சந்தேகம்? வரும் உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரங்கள் மானியத்தைப் பற்றியதாகும். மத்திய அரசு கடனாகவும் உதவி அளிக்கிறது. அதையும் சேர்த்துத்தான் இதில் அப்படிப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்து, டீசல் பெட்ரோல் இவைகளுக்கு வரி போட்டிருக்கிறோம். அதைப் பற்றி கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நான் நிதி நிலை அறிக்கையிலே அது பற்றிய விவரங்களையெல்லாம் தெளிவாகக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆகவே வரி போடுவது என்கிற போது கொஞ்சம் விலை உயரத்தான் செய்யும். விலையும் ஏறாது, வரியும் போடுவோம் என்ற தியரி ஒத்துவராததுதான். மத்திய அரசாங்கம் 221 கோடி ரூபாய்க்கு புதுவரிகள் போட்டிருக்கிறார்கள். புது வரிகள் போடாமல் சமாளிக்க முடியாது. எவ்வளவு வருமானம் ஈடுகட்ட முடியும் என்பதைப் பார்த்துதான் அது இருக்கிறது.

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 மார்ச் 30

நம்முடைய வருமானத்தினுடைய அளவு, வரி போட்ட வருமானம், வரி இல்லாத வருமானம், எல்லாமும் சேர்த்து சமாளிக்கின்ற அளவுக்கு நிலைமைகள் வருகின்றபோது நாம் சில பல வரிகளை தள்ளுபடி செய்கிறோம். அல்லது வரி விகிதத்திலிருந்து குறைக்கிறோம். ஆனால், இப்போது இருக்கிற 122 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிற நிலைமைக்கு முழுமையாக சரி கட்டுவதற்காக கூட நாம் வரிபோடவில்லை. வேறு பல மாநிலங்கள் 40, 45 கோடி கூட வரி போட்டிருக்கிறது. சில மாநிலங்கள் பின்னால் பார்த்துகொள்ளலாம் என்று விட்டிருக்கிறது. ஆனால் நாம் 20 கோடிக்கு கூட வரி போடவில்லை. டீசல், பெட்ரோல் ஆகியவைகளுக்கு 5 சதவீதம் நாம் வரி போட்டிருக்கிறோம். அது ஏற்கெனவே விலை விகிதத்தில் இருந்தது. அண்மையில் ஏறிய அதே விலை விகிதத்திற்கு ஏற்ப நான் இங்கே பெர்சென்டேஜ் போட்டோம்.

ஏற்கெனவே ஒரு லிட்டருக்கு இவ்வளவு காசு என்று வைத்ததினால் லிட்டர் விலை ஏறாமல், லிட்டருக்கு இவ்வளவு காசு என்று நிரந்தரமாக தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இருந்தது. மற்றைய மாநிலங்களில் அப்போது பெர்சென்டேஜ் இருந்ததினால் விலை ஏற ஏற, அந்த பெர்சென்டேஜ் அளவிற்கு அவர்களுக்கு வரியும் வந்துக் கொண்டிருந்தது—டீசல் பெட்ரோல் ஆகிய வகைகளில். ஆந்திராவில், கேரளாவில், கர்நாடகத்தில் இப்படி பெர்சென்டேஜ் முறை இருந்தது. தொடர்ந்து இருந்ததினால் பெர்சென்டேஜ்ஜுக்கு ஏற்ப அவர்களுக்குப் பணம் வந்தது. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொருத்தவரையில் லிட்டருக்கு என்று வைத்ததினால், விலை நிரந்தரமாக இருந்தது. ஆனால் பெட்ரோல் விலையும் டீசல் விலையும் 3 ரூபாயிலிருந்து 5 ரூபாய் என்று ஏறியும் நமக்கு வரக்கூடிய காசு, அந்தப் பழைய அளவிலேதான் இருந்தது. ஆகவே தான் அதை மாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் வந்தபோது, ஒரு லிட்டருக்கு உள்ள காசு எதுவோ, அதற்குக் கிட்டத்தட்ட சமமாக கணக்கிட்டபோது, இடைக்காலத்தில் நாம் தூக்கியபோது 5 சதவீதம் என்று தூக்கினோம்.

[பிற்பகல் 1-20]

ஆக, இப்போது டீசல் மீது விதிக்கப்படும் விற்பனை வரியை 9 சதவீதத்திலிருந்து 11 சதவீதமாக நாம் 2 சதவீதம் தூக்கியிருக்கிறோம். பெட்ரோல், டீசல் மீதான வரியை உயர்த்தியிருப்பதால் விலை ஏறுமோ என்றால் ஓரளவு ஏறத்தான் செய்யும். மத்திய அரசின் கணக்கைப் பார்த்தாலும் கூட, 1978 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1 ஆம் நாள் இருந்ததைவிட ஆண்டுக்காண்டு ஏற்றிக்கொண்டுதான் வந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு ஏற்றாமல் விட்டதால் நமக்கு கொஞ்சம் வாய்ப்பு இருந்தது என்று பிடித்தோமே தவிர இந்த ஆண்டு அவர்கள் ஏற்றியிருப்பார்களானால் மேலும் சுமையை வைக்க, நாம் இதில் விதித்திருக்ககூட மாட்டோம்.

1981 மார்ச் 30]

திரு. இரா. உமாநாத் : மத்திய அரசு ஆண்டுக்காண்டு இந்த மாதிரி பெட்ரோலியம் ப்ராடக்ட்ஸ் மீது வரியை ஏற்றிக்கொண் டிருப்பதால் நமக்கு இந்தப் பளு வருகிறது. அப்படி ஏற்றுவது சரியல்ல என்ற பொஸஷனில் நம் மாநில அரசு ஒரு நிலையை எடுக்க வேண்டாமா? பெட்ரோல் ப்ரொட்யூசிங் கன்ட்ரீஸ் ஏற்றியதால் அல்ல இந்த ஏற்றம். அவர்கள் டாலரில் பே செய் கிறார்கள். இங்கே ரூபாயில் ஏற்றுகிறார்கள். சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் ட்ரஷரிக்குத்தான் கலக்ட் செய்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு ஸ்டான்ட் எடுக்க வேண்டாமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆகவே, நாம் நியாயமான ஒரு ஸ்டான்ட் எடுக்கலாம் என்ற அடிப்படை யில் பக்கத்து மாநிலங்களில் எவ்வளவு நியாயமான ஸ்டான்ட் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தபோது கேரளாவில் 15 சத வீதம் என்றுதான் அவர்கள் ஸ்டான்ட், கர்நாடகாவில் $12\frac{1}{2}$ சத வீதம் என்பது அவர்கள் ஸ்டான்ட், ஆந்திராவை எடுத்துக்கொண் டால் 11 சதவீதம் என்றிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் $12\frac{1}{2}$ சதவீத மும் இல்லை 15 சதவீதமும் இல்லை என்று 11 சதவீதம் என்ற அளவில் நிற்கிறோம். டீஸலைப் பொறுத்தவரையில் கேரளா வில் 20 சதவீதம் என்று ஏற்றியிருக்கிறார்கள். ஆந்திராவில் 10 சதவீதம், கர்நாடகாவில் 10 சதவீதம். இங்கே 9 சத வீதத்திலிருந்து 11 சதவீதம் என்று ஏற்றியிருக்கிறோம். விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதைக் கண்டு ஏதாவது குறைக்க முடியுமா என்று யோசித்த வேளையில் ஒன்றை மட்டும் இப்போது குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த பெட்ரோல், டீசல், கிரவீன் ஆகியவற்றைப் பொருத்து சென்னை, கோவை, மதுரை, திருச்சி போன்ற பெரும் நகரங் களில், முக்கியமான நகராட்சிகளில் முக்கியமாக இருக்கிற சர் சார்ஜ், பெட்ரோல், டீசல், மண்ணெண்ணெய்க்கு இருக்கிற சர்சார்ஜ் அத்தனையும் நீக்கப்படுகிறது என்பதை நான் இப் போது தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (கரவொலி).

சென்னையில் முன்பிருந்த 5 சதவீதம் கூடுதல் வரியை இப்போது 10 சதவீதம் என்றாக்கினோம். பெட்ரோல், டீசல், மண்ணெண்ணெய் இவை பொறுத்த வரையில் இந்த 10 சதவீதம் சர்சார்ஜ் என்பது நீக்கப்படுகிறது என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். சென்னையில் மட்டும் இந்த சர்சார்ஜை கூட்டி னோம், அந்த 10 சதவீதம் சர்சார்ஜ்-ம் நீக்கப்படுகிறது. அது, பெட்ரோல், டீசல், மண்ணெண்ணெய் பொறுத்தவரையில் நீக் கப்படுகிறது என்பதையும் மற்ற இடங்களில் ஏற்கனவே இருந்த கூடுதல் வரியை, மற்ற நகரங்களில் இருந்த 5 சதவீதம் சர்சார்ஜ் இந்த மூன்று பொருள்களைப் பொறுத்தவரையிலும் நீக்கப்படு கிறது. ஆனால், மண்ணெண்ணெய் பொறுத்தவரையில் வரியை

ஏற்றவில்லை என்றாலும் இருந்து வருகிற சர்சார்ஜை இப்போது நாம் நீக்குகிறோம். இதை நீக்குவதன் மூலம் நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய வரியில் ஆறரைக்கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இழப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரியைக் குறைக்காமல் கூடுதல் சர்சார்ஜ் போட்டதை எடுத்திருப்பதால் இந்த மூன்று இனங்களிலும் சேர்ந்து கிட்டத்தட்ட ஆறரைக்கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படும். ஆக, இந்த அளவிற்குத்தான் இப்போது முடியும். ஏற்கனவே இருந்த சர்சார்ஜ் மூலம் வருகிற பழைய வரியிலும் கொஞ்சம் குறையும், புதியதாக எதிர்பார்க்கக்கூடிய வருவாயும் போய் மொத்தம் ஆறரைக் கோடி ரூபாய் குறையும்.

விவசாயிகளுக்கு சலுகைகள் அளிக்கிற தன்மையை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் எவ்வளவு ரூபாய் வரக்கூடும் என்ற தொகை குறிப்பிடப்படவில்லை என்று உறுப்பினர்கள் சிலர் குறிப்பிட்டார்கள் அதிலே சிறு விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் தண்ட வரியை முழுக்க நீக்குகிறோம், தண்ட வட்டியை முழுக்க நீக்குகிறோம். சாதாரண வட்டியை முழுக்க நீக்கம் செய்வதன் மூலம் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அசலை மட்டும் செலுத்திவிடுவார்களேயானால் அதன் மூலம் சிறு விவசாயிகள் பொறுத்து நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு 33 கோடி ரூபாயாகும். இந்த 33 கோடி ரூபாயை நாம், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அரசாங்கம் பொறுப்பேற்று தரவேண்டிய பொறுப்பு வருகிறது. மற்ற விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஏழு கோடி ரூபாய் வருகிறது. ஆக, மொத்தம் 40 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டு விவசாயிகளுக்கும், சிறு விவசாயிகளுக்கும், தண்ட வட்டி மட்டும் மற்ற விவசாயிகளுக்கு தள்ளுபடி செய்வதன் மூலம் இந்த ஆண்டு அரசுக்கு கூடுதலாக ஏற்படுகிற பொறுப்பு கிட்டத்தட்ட—சப்ஜெக்ட்டு கரெக்ஷன் சொல்கிறேன்,—முன்பு 42 கோடி என்று சொன்னோம், ஆனால் ஆக்சுவலாக 50 கோடிக்கு வந்துவிட்டது. தக்காவி கடன் 16 கோடி, 20 கோடி என்று வந்துவிட்டது. ஆக, கிட்டத்தட்ட 40 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் வருகிறது. ஆகவே இந்தச் சலுகைகளை ஏற்று விவசாயிகள் தங்கள் கடமைகளைச் செய்து முடிப்பார்களேயானால் எதிர்காலத்தில் கூட்டுறவுக் கடன்கள் அதிகமாக வாங்கி தங்களுடைய நிலைமையை சீர்படுத்திக்கொள்ள வாய்ப்பு வசதி ஏற்படும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, மிக முக்கியமான விஷயமாக இங்கே எல்லோராலும் பேசப்பட்டது. அது மதுவிலக்கைப் பற்றிய ஒன்று. மதுவிலக்குப் பிரச்னை பற்றி எல்லாவிதமான கருத்துக்களையும் இந்த அவையிலே எல்லோரும் சொல்லி முடித்து விட்டார்கள். ஆக மொத்தத்தில், இதற்கான நிலைமைகளை நான் கேட்டுத்

1981 மார்ச் 30] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் இல்லை. இந்த மாநிலத்திலே இருக்கின்ற நிலைமை நமக்குத் தெரியும் மது மதுவிலக்குக் கொள்கையில் யாருக்கும், எந்தவிதமான அபிப்ராய பேதமும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. மதுவிலக்குக் கொள்கை என்று வருகின்ற போது, எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் மதுவிலக்குக் கொள்கையை பின்பற்றுகின்றன என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. எதிர்க் கட்சிகளாக இருந்தாலும் சரி, ஆளுங் கட்சியாக இருந்தாலும்சரி இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சியாயிருந்தாலு சரி, எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் மதுவிலக்கை அமுல் படுத்துகின்ற கொள்கை உண்டு. கள் வேண்டுவோர் கழகத்தைத் தவிர, மற்றவர்கள் எல்லோருக்கும், யாரும் குடிக்கக்கூடாது, மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுல் படுத்த வேண்டுமென்பதிலே கொள்கை இருக்கிறது. ஆனால், இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை எந்த அளவுக்கு அமுல்படுத்துவது என்பதிலே, நிறைவேற்றுவது என்பதிலேதான் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் முறை மாறுகிறது. ஆகவே, இந்தக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இல்லை. எனவே, அதை நிறைவேற்றுவதிலே உள்ள சங்கடங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இதை அமுல்படுத்துவதிலே தோல்வி ஏற்பட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். தோல்வி ஏற்பட்டது என்பதுதான் எங்களுடைய எண்ணமும். அந்த எண்ணம் ஈடேறவில்லை. யார் யாரோ முயன்றும், அந்த எண்ணம் ஈடேறவில்லை. புத்தர் முயன்று பார்த்தார்; முடியவில்லை. மகாவீரர் முயன்று பார்த்தார்; முடியவில்லை. வள்ளுவர் முயன்று பார்த்தார்; முடியவில்லை. நயான்மார்கள் முயன்று பார்த்தார்கள்; முடியவில்லை. ஆழ்வார்கள் முயன்று பார்த்தார்கள்; முடியவில்லை. பட்டினத்தடிகள், இராமலிங்க அடிகள் முயன்று பார்த்தார்கள்; முடியவில்லை. மகாத்மா காந்தியடிகளும் முயன்று பார்த்தார்கள்; முடியவில்லை. பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் முயன்று பார்த்தார்கள்; முடியவில்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முயன்று பார்த்தார்கள்; முடியவில்லை......

திரு. எல். இளையபெருமாள்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் எல்லோரும் முயன்றார்கள் என்று சொல்லி, ஒரு கெட்ட காரியத்திற்கு நியாயம் கற்பிப்பது நியாயமல்ல. நான் ஒன்றைக் கேட்கிறேன். தற்போது மதுவிலக்கு அமுலில் இருந்தும், எல்லா இடங்களிலும் கள்ளச் சாராயம் விற்கின்றவர்கள் விற்கின்றார்கள் என்பது அதிகாரிகளுக்கு தெரிந்திருந்தும், இந்த நேரம் வரையிலும் இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருந்தும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்காமல், செயலற்று ஸ்தம்பித்து இருப்பது அமைச்சர்களுக்கும், இந்த அரசுக்கும் தெரிந்திருந்தும், அரசாங்கமோ, அமைச்சரோ நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு தயக்கம் காட்டி வருகிறார்கள் என்பது ஒன்று. சட்டம் இருந்தும், அதை அமுல் நடத்தவில்லை. இப்படி முடியவில்லை என்றால், மது

விலக்கை கொஞ்சம் தளர்த்துகின்ற முறையிலே ஏன் பிடிவாத மாக இருக்க வேண்டும்? ஒன்று ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் அல்லது ஒழுங்குபடுத்த முடியவில்லை என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டும். எனவே, இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: நான் மாபெரும் பேரறிஞர்கள், சான்றோர்கள் இந்த மதுவிலக்கு கொள்கையை நடைமுறைப் படுத்த எவ்வளவோ முயன்றும் வற்புறுத்தியும் அவர்களால் முடியவில்லை என்பதற்கு விளக்கம் சொன்னேன். அவர்கள் எல்லாம் முயன்று பார்த்தார்கள்: முடியவில்லை. எனவே, முடியாத காரியம் என்பதற்காகச் சொன்னேன். வள்ளுவர் கூட முயன்று பார்த்தார்; முடியவில்லை.

" களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்

குளித்தானைத் தீத்துரீ இயற்று "

என்று கூறுகிறார் வள்ளுவர், அதாவது, குடித்தவனைத் திருத்துவது என்பது எப்படியிருக்கும் என்றால், தண்ணீருக்குள் மறைந்திருக்குப்பனை விளக்குகொண்டு தேடுவது மாதிரிஎன்று சொல்கிறார். எனவே, இது முடியாத காரியம் என்று அவரே சொல்லிவிட்டார்.

பிரச்னை என்னவென்றால், இன்றுள்ள நாட்டினுடைய நிலைமையில் மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில் சட்டத்தினால் அதை நடைமுறைப்படுத்த முடியாது என்பது எல்லோருக்கும் தெளிவாகியிருக்கிறது. நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், இதிலே அரசியல் மாச்சரியங்களுக்கு இனி இடம் வேண்டாம் என்பதுதான். ஆகவே இருக்கின்ற சூழ்நிலையை உணர்ந்து, ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேனே தவிர, வேறு நிலையிலே அல்ல. எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், ஒழுக்கத்தைப்பற்றிச் சொல்வதற்காக, பொய் சொல்லக்கூடாது, குடிக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்பவைகளை யாரும் சட்டத்தினாலே மட்டும் நிறைவேற்றி விட முடியாது. ஏதாவது ஒன்றை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமானால், அது கண்ணுக்குத் தெரிந்தால், அதைப் பற்றி விசாரித்து, தண்டிக்கலாம். ஆனால் ஒழுக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு சட்டத்தினால் முடியாது. இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய 47-வது விதி என்ன சொல்லுகிறது?

[பிற்பகல் 1-30]

Article 47 of the Constitution of India Directive Principles of State Policy—

" The State shall regard the raising of the level of nutrition and the standard of living of its people and the improvement of Public health as among its primary duties and,

என்ற தலைப்பின்கீழ் சொல்லிவிட்டு, அடுத்து

if particular, the State shall endeavour to bring about prohibition of the consumption except for medicinal purposes of intoxicating drinks and of drugs which are injurious to health."

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன் அனுமதியுடன் பேரவையின் நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, 22 மாநிலங்களிலும் முயன்று தான் பார்த்தார்கள். எல்லா மாநிலங்களிலும் மதுவிலக்கை கொண்டு வந்து தான் பார்த்தார்கள். ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேல் நடைமுறைப் படுத்த முடியாத அளவிற்கு ஒவ்வொருவரும் நீக்கியிருக்கிறார்கள். கொள்கையை யாரும் விட்டுவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. குடிக்கச் சொல்லி யார் சொல்வார்கள்? குடிகாரனை என்ன செய்வது என்பது தான் பிரச்சினையே தவிர குடிக்கச் சொல்லி யாரும் பிரச்சாரம் செய்வதில்லை. இவ்வளவு 'டிரக்ட் பிரின்சிபலிலும்' யாரும் ஒரு ஸ்டேட் கூட கடை பிடிக்க முடியாததற்கு காரணம் என்னவென்றுச் சொன்னால் பென்சிலினை உபயோகப்படுத்தக் கூடாது என்று தடை செய்வதால் யாரும் செய்ய முடியாது; அக்ரோமைசினை யாரும் செய்யக்கூடாது என்றால் செய்ய முடியாது; ஆரோமைசினை யாரும் செய்யக்கூடாது என்று தடை போட்டால் அவர்கள் யாரும் குடிசையில் செய்ய முடியாது.

மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சாராயம் ஓடுகிறது என்று சொன்னார்கள். எல்லாம் நடக்கிறது; இல்லையென்று நான் சொல்ல வில்லை. எந்த காலத்தில் இல்லை? காங்கிரஸ் ஆண்ட பொழுது இல்லையா? அர்ஜுனனே போராடினாரே, ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் கட்டுப்பாடு இருந்தும் பிடிக்க முடியவில்லை; ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை; சட்டமும் ஒன்றும் செய்ய வில்லை. டிரஸ்ஸோட வந்து ஈரோடிலே காய்ச்சினார் என்று அவரை கைது செய்து சிறையிலே போட்டு, பிறகு

துப்பாக்கியாலே சுடவேண்டிய ஒருகட்டமும் வந்தது. எவ்வளவோ முயற்சி செய்து பார்த்தார்கள். மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது கொள்கையை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய பணத்தை தந்து விடுங்கள் என்று கேட்டுப் பார்த்த பிறகும் அப்போதும் கேட்டோம், இப்போதும் கேட்டோம், ஆக எப்போதும் கேட்டுக் கொண்டு தான் இருக்கிறோம்— தரமுடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். மாண்புமிகு திரு. சித்தன் அவர்களும் கூட, "தமிழன் என்று ஒரு இனம் உண்டு, அவர்களுக்கு தனியாக ஒரு குணம் உண்டு" என்று சொன்னார்கள். பாண்டிச் சேரியில் இருப்பவர்கள் தமிழர்கள் இல்லையா? நான் எதற்காக இதையெல்லாம் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், இது கொள்கையை குறித்து எடுத்த முடிவு அல்ல; நிலைமையை குறித்து எடுத்த முடிவு. இந்தியா பிரியவேண்டும் என்பதா காந்தியடிகள் அவர்களின் கொள்கை? இந்தியா ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். அது பிரியக்கூடாது என்பது தான் அவரின் கொள்கை. ஆனால் நிலைமை பிரி வினையை ஒத்துக்கொள்ள வைத்தது. கொள்கை இந்தியா ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்பது, ஆனால் நிலைமைதான் இரண்டாக பிரிவு படுத்தியது. ஆக நிலைமைக்கு அவர் பணிந் தார்; கிழக்கு பாகிஸ்தான், மேற்கு பாகிஸ்தான் என்று இரண்டும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்பது தான் கொள்கை; ஆனால் நிலைமை இரண்டாக பிரித்து விட்டது.

இந்த அவையிலே யாரும் குடிப்பவர்கள் என்று நான் நினைக்கிறதே இல்லை. எல்லோரும் மதுவிலக்கு கொள்கையில் தீவிரமுடையவர்கள் என்பதை நன்றாக உணர்ந்தவன். நாம் யாரும் இந்த கொள்கையை விட்டுவிடக் கூடாது. இந்த கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு பொருள்கள் இங்கே கிடைக்கின்றன. பானைக்கு என்ன கஷ்டம் விறகுக்கு என்ன கஷ்டம்; பட்டைக்கு என்ன கஷ்டம்; என்னென்னமோ சொல்கிறார்கள்; சல்பேட் யூரியா என்று சொல்கிறார்கள். நாடெங்கும் கொடுத்து வைத்து விட்டு, அதிகாரிகளையோ மற்றவர்களையோ தடுக்க முடிய வில்லை என்று குறை கூறுவது—நடந்து வெற்றி பெற்றால் நமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சிதான். ஆகவே ஒவ்வொரு மாநிலமும் கேட்டு பார்த்தார்கள், நம்மோடு சேர்ந்திருந்த ஆந்திர மாநிலத் தில் 1953 வரையில் மதுவிலக்கு இருந்தது. ஓமந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார் அவர்களின் காலத்தில் 1948லே ஆந்திர மாநிலத் திலிருக்கிற எல்லா மாவட்டங்களிலும், நம் மாவட்டங்களிலும் சேர்ந்து இருந்தது; 1953 வரை மதுவிலக்கு இருந்தது. இதற்கு பிறகு தெலிங்கானாக்காரர்களும், ஹைதராபாத்திலிருந்து வந்தவர் களும் சேர்ந்தார்கள். 1956 ஆம் வருடம், தளர்த்தினார்கள்

அதேமாதிரி தான் கர்நாடகம் ஆயிற்று. குஜராத்தில் நிலைமை என்னவென்று நினைக்கிறீர்கள்? நம்மைப் போல தான் இழுதது பிடித்து வைத்திருக்கிறார்கள், ஒரு முடிவிற்கு வந்துவிட வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். குஜராத்தில் கடுமையாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்களே தவிர 31 ஆயிரம் பேர்கள் பெர்மிட் வாங்கி குடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே பேராசிரியர் கண்ணியசிராம் ஓஸாம் என்பவருடைய தலைமையில் ஒரு குழுவை அமைத்து எத்தனை பேர்கள் குடிக்கிறார்கள். மது விலக்கு அமுலில் இருக்கிறதே, எத்தனை பேர்கள் குடிக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கு எடுப்பதற்காக அமைத்தார்கள். அந்தக் குழு 1980-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 12 ஆம் நாள். அன்று குஜராத் அரசுக்கு அறிக்கையைத் தந்தார்கள். அதிலே பேராசிரியர் கண்ணியசிராம் ஓஸாம் என்பவர் அங்கே இருக்கின்ற ஏராளமான மில்களில்—அகமதாபாத்தில் ஏராளமான மில்கள் இருக்கின்றன. வேலை செய்கின்ற அந்தத் தொழிலாளர்களிலே 74 சதவீதம் பேர்கள் குடிப் பழக்கத்திலே உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள், அத்தனை பேர்களும் கள்ளச் சாராயம் தான் குடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நாம் செய்தால் அடுத்து அவர்கள் வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எல்லா மாநிலங்களும் எடுத்தாகிவிட்டது. மதுவிலக்கை கடைப்பிடித்துவந்த 2, 3 மாநிலங்களும் எடுத்தாகிவிட்டது. மதுவிலக்கு என்ற கொள்கை வெற்றி பெற்றால் பரவாயில்லை, 200 கோடியல்ல, 300 கோடி ரூபாய் குறைந்தாலும் பரவாயில்லை. நாடு நன்றாக இருக்கவேண்டும். அந்த நிலைமை இல்லை. 25 ஆண்டு காலமாக கடைப்பிடித்து வந்தும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியவில்லை. எடுத்துவிட்ட அண்டை மாநிலங்களான ஆந்திரத்தில், கேரளத்தில், கர்நாடகத்தில் பெர் கெபிட்டா இன்கம் உயர்ந்திருக்கிறது, நாம் எடுக்காமல் வைத்திருந்தும் பெர் கெபிட்டா இன்கம் உயரவில்லை. அவன் குடித்து செலவழித்து விட்டாலும் பெர் கெப்பிட்டா உயர்ந்திருக்கிறது, நாம் குடிக்காமல் வைத்திருந்தும் உயரவில்லை. அவன் குடித்தும் பெர்கெபிட்டா இன்கம்மை பொறுத்தவரையில் உயர்ந்திருக்கிறான். 30 ஆண்டுகள் நாம் அந்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தும் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவில்லை. அவன் குடித்துக் கெட்டான், நாம் குடிக்காமல் நன்றாக இருந்து இருக்கவேண்டும். எங்கே போயிற்று அந்தப் பணம் முழுவதும். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்கள் எல்லாம் உண்மைதான். தவறானவை அல்ல. இங்கே சட்டி கிடைக்கிறது. பானையெல்லாம் இருக்கிறது, குடிக்கிறான், பிடிக்கப் போகிறவனை சரிக்கட்டி விடுகிறான். எல்லோருக்கும் தெரியும். எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள், நேர்மையானவர்கள் இருக்கிறார்கள், நாணயமானவர்கள் இருக்

கிறார்கள். அதற்கு மார்ஜின் கொடுக்கவேண்டும், சிறிய மார்ஜின்தான் கொடுக்கமுடியும் மிகப் பெரிய மார்ஜின் கொடுக்கமுடியாது. ஆகவே கரப்ஷன் வருகிறது. இதனால் எவ்வளவு சமுதாயம் கெடுகிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்கிறோம். ஓரளவுக்கு இங்கே கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள் கொள்கை அடிப்படையில் முழுவதுமாக எடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இன்னொரு பக்கத்திலே மதுவிலக்கை எடுக்காதீர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் நடுநிலையாக இருக்கலாமே என்ற போக்கிலே தான் இவ்வாறு வைத்திருக்கிறோம். மகாராட்டிரத்திலே பெர்மிட்சிஸ்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே தகராறுகள் இருக்கின்றன. இரண்டு வருடங்கள் விட்டுப் பாருங்கள். நிலைமைகளைப் பார்த்து விட்டு மறுபடியும் ஆராய்வோம். நாம் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை நீக்கவில்லை எடுக்கவில்லை சட்டம் அப்படியே தான் இருக்கிறது, நெடுந்தலைப்பு, குறுந்தலைப்பு அப்படியே இருக்கிறது, அந்தப் பிரிவுகளிலே தான் நாம் மாற்றம் செய்கிறோம். சில பேர்கள் முழுவதுமாக மதுவிலக்கை எடுக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். சில பேர்கள் அப்படியே வைத்திருக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறைப் படுத்துவதிலே கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். கள்ளச் சாராயத்தினால் வாழவேண்டியவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் வேண்டிய அருமையான நண்பர்கள் இறந்துவிடுகிறார்கள், உயர்ந்தவர்கள், சிறந்தவர்கள், கலைஞர்கள், கலைத் துறையிலே உள்ளவர்கள்கூட போய் இருக்கிறார்கள். குடிப்பழக்கத்தை விட முடியவில்லை, கள்ளச் சாராயத்தைக் குடிக்காமல், நல்லதையாவது சாப்பிட்டுக் கொள்ளட்டும், அவர்கள் உயிர் போகாமல் இருக்கட்டும் என்ற முறையிலேதான் எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. கள்ளச் சாராயத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கின்ற பணம் சமூக விரோதிகளுக்குப் போகிறது, யாருக்கும் போகாமல் இருந்து விடவில்லை. பொதுமக்களுக்கும் பயன்படவில்லை, மக்களின் வாழ்க்கைத் தரமும் உயரவில்லை, குடிப் பழக்கத்தையும் விடவில்லை. பணம் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருந்தால் இந்த வரியைக் கூட நான் போட்டிருக்க மாட்டேன். 200 கோடி ரூபாய் வந்தால் ஒன்றிரண்டைக் கூட எடுத்துவிடலாம். ஒரு ஆண்டுக்கு 200 கோடி ரூபாய் என்றால் 5 ஆண்டுகளுக்கு 1,000 கோடி ரூபாய் வரும், அந்த ஆயிரம் கோடி ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவோ பள்ளிக்கூடங்களையும் மருத்துவ மனைகளையும் கொண்டுவந்திருக்கலாம். அமல் நடத்துவது என்பது இம்பிராக்டிக்கபிளாக இருக்கிறது. பிரின்ஸ்பிளை நாம் டெஸ்ட் பண்ணிப் பார்ப்போம். அந்த முறையிலே தான் பெர்மிட்சிஸ்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதிலேயும் சங்கடங்கள் வரலாம்.

[பிற்பகல் 1-40]

என்ன செய்யலாம் என்று மறுபடியும் நாம் யோசிப்போம். முதலிலே அதைச் செய்வோம். அந்த ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. பர்மிட் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லும் பொழுது அதையும் நாம் யோசித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். முதல் ஆண்டு வைக்கும்பொழுது அநேகம் பேர் பர்மிட் வாங்குவதற்கு முன்வருவார்களா என்பதே சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் அது அடையாளமாக விடுகிறது. அதை வாங்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கின்றவன் ஒருவன் இருப்பானேயானால் அதற்குத் தகுந்தாற்போலப் புழங்குகின்றவனும் ஒருவன் இருப்பான். இன்னொரு சைடிலே, பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி கொஞ்சம் இருந்தாலும் இருக்கும். அதைக் கொஞ்சம் கடுமையாகத் தடுக்க முடியுமா என்பதைப் பார்ப்போம். இன்னும் ஒரு வருடம், இரண்டு வருடம் கழித்து யோசித்துப் பார்ப்போம். அதற்குப்பிறகு உங்களையும் கலந்துகொண்டு நாங்களும் சேர்ந்து ஏதாவது செய்யலாமா என்பதைப் பின்னாலே பார்ப்போம். இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலைமையை ஒட்டி இத்தகைய பிரச்சினையே தவிர, ஆனால் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். சிகரெட் பிடிக்கக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு, சிகரெட் கம்பெனி விற்கலாம் என்று இருப்பதைப்போல குடிப்பதால் ஏற்படுகின்ற கேட்டைச் சொல்கிறோம். அம்மாதிரி சொல்லிகொண்டே இருக்க வேண்டியதுதான். நாம் இந்தக் குடிப்பழக்கத்தினால் ஏற்படுகின்ற தன்மைகளைப் பல வகைகளிலே எடுத்துச் சொல்லலாம்.

இராஜாஜி அவர்கள் 'திக்கற்ற பார்வதி' என்ற ஒரு கதையை எழுதினார்கள்; அதைச் சினிமா எடுத்தார்கள். அது குடிப்பழக்கத்தினால் ஏற்படுகின்ற கேட்டை உணர்த்துவதாக இருந்தது. இப்படிப் பல நாடகங்களில், பல சினிமாக்களில் குடிப்பழக்கம் கேடு என்று உணர்த்துகின்றது கருத்துக்கள்தான் வந்துகொண்டிருக்கின்றன, அப்படி வருவதால் அந்த மனப்பான்மை ஓரளவு மாறும்; நூற்றுக்கு நூறு அது மாறிவிடும் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆகவேதான் பிரச்சாரத்திற்காகச் செலவழிக்கலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது.

பெரியவர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள்கூட இதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஐந்தாறு நாட்களுக்கு முன்பு சொல்லும்பொழுது, மதுவிலக்கை நீக்கவேண்டாம்; அப்படி நீக்குவது என்று வந்துவிட்டீர்கள் என்றால், தீவிரமாகப் பிரச்சாரம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு பண்ணுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநில முதலமைச்சராக அனுபவம் பெற்றவர்கள் அவர்கள். ஆகவே அனுபவத்தினுடைய அடிப்படையிலே பல்வேறு தன்மைகளுக்கும் இருக்கமுடியும்.

இழப்புக்கும் இடங்கொடுத்து, அதிகாரிகளிலே பல மட்டங்களிலும் கெடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியது மாதிரி இவனாக வாங்கினால் என்றால் இலஞ்சம், அவனாகக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தான் என்றால் மாமூல் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்தப் பெயரை யாரும் பயன்படுத்துவதில்லை; இந்தப் பெயரைத் தான் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னவென்று கேட்டால் மாமூல் என்கிறார்கள். இதனாலே சமுதாயம் கெடுகிறது; அதிகாரிகளும் கெடுகிறார்கள்; மற்றவர்களும் கெடுகிறார்கள். இந்தக் கேடெல்லாம் இல்லாமல் இருந்து, பணம் மட்டும் அதிகமாக இருந்தது என்றால், ஒன்றைமட்டும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். 22 மாநிலங்களிலே எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையிலே தமிழகத்தை முதலிடத்திற்குக் கூட கொண்டு வர முடியும். அந்த அளவிற்கு இங்கே டாலெண்ட் அன்ட் இன்டெலிஜன்ஸ், அறிவுத் திறனும் ஆற்றல் திறனும், மற்ற எல்லாத் திறனும் இருக்கின்றன. அசோக்மேத்தா ஒரு தடவை குறிப்பிட்டார். மேட்டூரிலே நடைபெற்ற விழாவிலே குறிப்பிடுகின்ற பொழுது சொன்னார்கள். ஆசியா நாட்டிலே எப்படி ஜப்பான் நாடு தனித் திறமை, தனி ஆற்றலைப்பெற்று ஐரோப்பிய நாடுகளிலேயே ஒரு நாடாகத் தன்னைக் காட்டிக்கொள்கின்ற ஒரு தன்மையைப் பெற்றிருக்கிறதோ அப்படி இந்தியாவிலே இருக்கின்ற மாநிலங்களிலே அந்தத் தனித்தன்மை, ஆற்றல், அறிவு பெற்று விளங்குகின்ற மாநிலம் தமிழ்நாடு என்று தமிழ் நாட்டைச் சேராத அசோக்மேத்தா அவர்கள் எடுத்துக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு நாம் முன்னேற முடியும்; அதற்கு அத்தனை பேர்களுடைய ஒத்துழைப்பையும்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டம் வரவிருக்கிறது; இந்தச் சட்டம் வரும் பொழுது நீங்கள் உங்களுடைய திருத்தங்கள், உங்களுடைய முறைகள், அதிலே ஏதாவது மாற்றங்கள் சொல்ல வேண்டும் என்றால் சொல்லும்படி உங்கள் அனைவரையும் நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே, பொதுவான கருத்துக்களுக்கு நான் இப்பொழுது பதில் சொன்னேனே தவிர, குறிப்பிட்ட பல பிரச்சினைகளையெல்லாம் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நேரம் அதிகமாகிவிட்டது. எனவே, அந்தந்தத் துறை பற்றிய விளக்கங்கள் வரும்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேர்களும் சொல்வார்கள்.

கேள்வி கேட்கக் கூடாது என்றோ, குற்றம் சொல்லக்கூடாது என்றோ, குறை சொல்லக் கூடாது என்றோ நாங்கள் கருதவில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள் கூட போலீஸ் இலாக்காவைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். நம்மை அறியாமலேயேயும், அமைச்சர்கள் அறியாமலேயும் அதிகார்கள் மட்டத்திலே சில பல தவறுகள் நிகழக்கூடும். தவறே நிகழாத அரசு என்று நான் சொல்லவில்லை; குறையே இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை; குற்றங்களே இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. எங்களுக்கும் தெரியாமல் இவை ஏற்படக் கூடும். இவைகளையெல்லாம் நீங்கள் சுட்டிக்காட்டினீர்கள் என்றால்தான் உரிய அதிகாரிகளும்கூட எச்சரிக்கையாக இருக்கக் கூடும். நாங்களும் குறிப்பிட்ட நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

ஆகவே, நியாயமான குற்றங்கள், நியாயமான குறைபாடுகள் ஆகியவற்றை இந்த மன்றத்திலே உள்ள மன்ற உறுப்பினர்கள், அதிலும் எதிர்க்கட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்கள் எடுத்து வைக்கத்தான் வேண்டும். அப்படி வைத்தால்தான் நீங்களும் விரும்புகின்ற, நாங்களும் விரும்புகின்ற ஒரு நல்ல ஆட்சி மலரவும், மக்களுடைய தேவைகள் நிறைவேறவும் முடியும்.

ஆகவே, இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள், குறைபாடுகளை நியாயமான அளவிலே எடுத்து வைத்தவர்களுடைய கருத்துக்கள் அத்தனைக்கும் நான் மதிப்பு தந்து, அத்தனையையும் நான் பாராட்டுகிறேன் என்று எடுத்துச் சொல்லி, அதிலே உரிய நடவடிக்கைகளை, இங்கே எடுத்துச் சொன்னதன் அடிப்படையிலே அந்தந்தத் துறையினர் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வார்கள். அது இல்லாதபொழுதுகூட நீங்களும் தனிப்பட்ட முறையிலேகூட இந்தக் கருத்துக்களைக் கொண்டு வரலாம் என்று எடுத்துச் சொல்லி, இந்த நாட்டினுடைய அரசியலை, இந்த மாநில மக்களுடைய போக்குகளை நடத்திச் செல்வதற்கு ஆளுங்கட்சிக்கு மட்டும், பொறுப்பு என்பது அல்ல; எதிர்க்கட்சி, ஆளுங்கட்சி இரண்டும் சேர்ந்ததுதான் இந்தச் சட்ட மன்றம். இரண்டு பேரும் சேர்ந்து உதவி செய்வதன் அடிப்படையிலேதான் கருத்துக்களை உருவாக்க வேண்டும். அந்தக் கருத்து கூடுமானவரையில் ஏகமனதான கருத்து என்று சொல்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட, ஏற்பட ஜனங்களுக்கும் வலிவு; எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கின்ற அளவிற்கு, நாம் முடிவு செய்கின்ற ஒரு பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி விடுவோமேயானால் மிகமிக நல்லது. மாச்சர்யங்களைக் குறைத்து, கருத்துக்களைத் தந்து, மாற்றாருக்கும் மதிப்பு தந்து பழகுகின்ற பண்பை இரண்டு தரப்பினரும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் நான் சொல்கிறேனே தவிர, ஒரு குறிப்பிட்ட தரப்பினருக்கு நான் சொல்லவில்லை; கருத்து வேறுபாட்டிற்கு மதிப்பு அளிக்க வேண்டும்; ஆனால், மனிதனுக்கு மனிதன் தருகின்ற மதிப்பை, அன்பை, அரவணைப்பைத் தர வேண்டுமென்று மறைந்த

திரு.வி. கல்யாணசுந்தரனார் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்வார்கள். கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு மதிப்பளியுங்கள்; கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம்; ஆனால், மனிதனுக்குமனிதன் காட்ட வேண்டிய மதிப்பு; மனிதனுக்கு மனிதன் காட்ட வேண்டிய அன்பு உள்ளத்தோடு இந்தச் சட்டமன்றம் நடைபெறுமேயானால் மற்றைய சட்டமன்றங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கவும், இந்த மாநிலம் தழைத்தோங்கவும், எங்களுக்கே தெரியாமல், அறியாமல் இருக்கின்ற கருத்துக்களைக் கொண்டு வந்து எடுத்து வைப்பதன் மூலம் சீர்திருந்தவும், மேம்பாடு எய்தவுமான நிலைமை ஏற்படும்.

அந்த வகையிலே இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு சீரிய கருத்துக்களை வழங்கிய அத்தனை பேருக்கும் என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத்தையும் நான் மீண்டும், மீண்டும் தெரிவித்து, மானியக் கோரிக்கைகள் வரும்போது, விரிவான விளக்கங்களை உரிய அமைச்சர் அவர்கள் தருவார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லி, இங்கே ஒத்துழைப்புத் தந்த அத்தனை பேருக்கும் என்னுடைய நன்றியை மீண்டும், மீண்டும் தெரிவித்து, நிதித்துறைச் செயலாளர் இங்கே இருக்கிற இணைச் செயலாளர், துணைச் செயலாளர்கள், மற்ற துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்து, என் உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் (31-3-1981) காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-46 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

8. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள் எதுவுமில்லை.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

9 MAR 1982